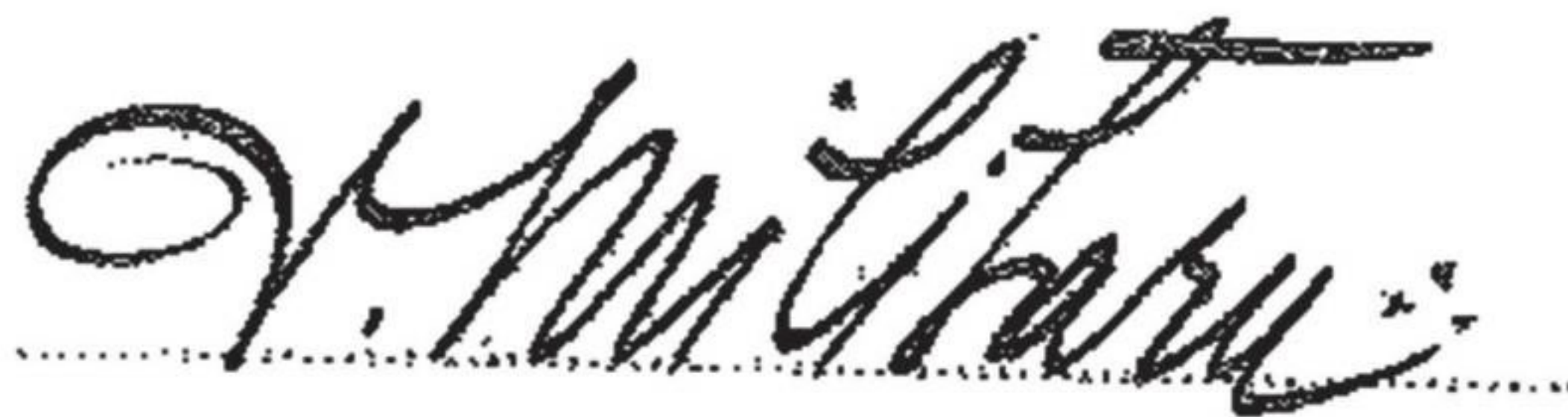

DOMNICA DIJMĂRESCU ȘI DAN PUPĂZĂ (COORDONATORI)

Jefuit de libertate

Editura
Centrului Județean pentru Conservarea și
Promovarea Culturii Tradiționale Gorj
2017

Colofon:

Coordonatori de proiect: Dan Gr. Pupăză, Domnica Dijmărescu

Lector de carte: Ion Popescu – Brădiceni

Referenți: Moise Bojincă
Ion Popescu – Brădiceni

Gh. Filiș
Radu Cârstoiu Arbore

Cronici literare: Preot Ion Popescu
Ovid Caledoniu

Pan. M. Vizirescu

Coperta: Bogdan Chirimbu

Portret coperta I: Gr. Haidău

Lansarea volumului la Simpozionul *Satul Românesc* de la Arcani, în zilele de 23-24 septembrie 2017, dedicat centenarului Mișcării Culturale Crinul Satelor și semicentenarului Muzeului „Gr. Pupăză”.

Mulțumiri: Autorii acestui volum, omagial și postum aduc mulțumirile ce se cuvin Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și familiilor puternic încercate de vicisitudinile epocii „de tristă amintire”.

Mulțumim domnului Ion Cepoi pentru receptivitatea arătată acestei idei editoriale.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Vasile Militaru : jefuit de libertate ; coord.: Domnica Dijmărescu, Dan Pupăză. - Târgu Jiu : Editura Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Gorj, 2017
ISBN 978-606-8918-01-3

I. Dijmărescu, Domnica (coord.)

II. Pupăză, Dan (coord.)

821.135.1.09

Exemplar distribuit gratuit.

Prefață

**Din Ocnă, Draga Mea, îți scriu iar,
De ziua Ta gătind cuvinte,
Nu-ți pot trimite azi în dar,
Decât o lacrimă fierbinte!**

Sunt primele versuri din dedicația cu care Doamna Telly Barbu, soția lui Vasile Militaru, actriță de profesie, vine la Suseni pentru a mulțumi familiei Toma Măruță. A urmat o întâlnire emoționantă. Scoate din poșetă ultima scrisoare clandestină primită din pușcărie. Era o dedicație specială de ziua dumneai de naștere. O recită. Emoții mari și lacrimi pe măsură. Câtă sensibilitate...

Scrisoarea era în versuri, fiindcă acesta era modul curent de a se exprima al lui Vasile Militaru, după cum ne precizează Doamna Domnica.

Poate fi considerată ultima poezie a lui Vasile Militaru scrisă în detenție și în viață și recitată în „public” pentru prima dată la Suseni în curtea casei lui Toma Măruță, locul de unde a fost ridicat în anul 1951, luna decembrie. A fost reținut în perioada 19 dec. 1951- 9 dec. 1952 la Prahova, Ghencea, Ocnele Mari, Fundulea, Gherla, Jilava.

Doamna Domnica a reținut conținutul „poeziei” și de multe ori a recitat-o pentru cei apropiați. Timpul a trecut și multe versuri s-au șters din memorie...

Putem vedea durerea, sensibilitatea, credința și dorința unui Om de a scăpa de greutate...

Tot aici, adică la Suseni, a fost salvat de oameni deosebiți și fără frică de regimul ce se instaura. Încercăm să completăm un gol, din creația poetului, cu un mănunchi de file „gătite” cu frumoase cuvinte.

Să sperăm că vom reuși.

Domnica Dijmărescu și Dan Pupăză

Nu a scăpat „ochilor vigilenți” nici felicitarea de ziua onomastică a soției, din care am prezentat câteva rânduri...

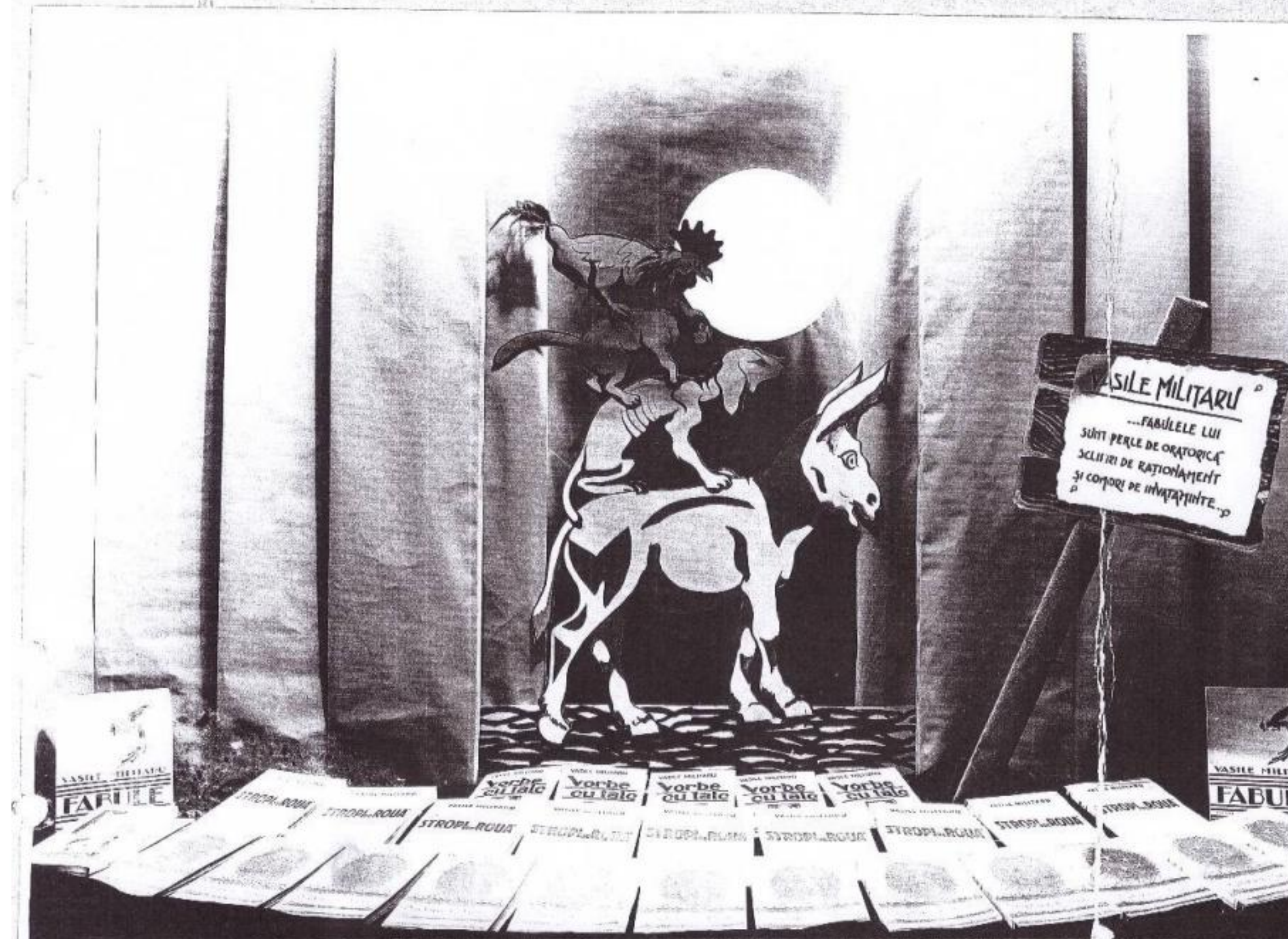
[illegible]

gata in
broue fetele
nuu M. Wier

C.N.S.A.S.
17 AUG. 2016
Direcția Arhivă C...

69

PARTEA I

SUNT COPII DUPĂ FILELE ORIGINALE „UITATE” DE POET PE NOPTIERA DIN CAMERA DE LA SUSENI DE UNDE A FOST RIDICAT ÎN ANUL 1951 DE OAMENII LEGII. DUPĂ MAI BINE DE 60 DE ANI AU AJUNS LA LUMINĂ.

CARTEA LUI IOV.

-Poemă Biblică-

de: Vasile Militaru.

Om cu temere de Domnul,--neprihană de istov,--
In vremi Biblice trăit-a, purtând numele de Iov...
Drept în faptele lui toate, se ferea de cele rele,--
Necăzând el în ispite,--cât de mari ar fi fost ele.

Și-avea Iov avere mare: mii de capre și de oi,
Mii asemeni de cămile, sute de perechi de boi;
Pe câmpii de iarbă pline,
Avea sute de asine,--

Și era Iov,--cu slugi multe sub clipiturile genii,--
Omul cel mai pus în cinste dintre toți răsăritenii;
Iar cu mângâiere-adâncă în șiragul lui de zile,
Mai avea Iov fericitul șapte fii și trei copile.

Și feciorii lui,--sub mila Tatălui din Cer Prea-Măltul,--
Dând ospăț la ei acasă, se duceau unul la altul,
Și poșteau în ospetie
Și pe cele surori trei,
Să mănânce'n veselie
Și să'nchine deci cu ei.

Și'ntr'o zi, pe când aceștia ospătau,--cum va s'o spui,
Fiii Domnului veniră și-au stătut în fața Lui,
Și,--spunând auzi grăirea Dătătorului de viață,--
Printre'ingerii luminii, era și Satan de răță...

Ci către Satan grăit-A Dumnezeuul celor vii,
Intrebându-l înaintea tuturor: "De unde vii?",
Iar Satan i-I dă răspunsul la'ntrebare'n acest fel:
"Pe pământ am dat târcoale și-am mai hoinărit prin el..."

Atunci Dumnezeu îi zice celui cu trufie'n piept:
"Au stătut-ai să iei seama robului Meu Iov cel drept?
"Că nu-i nimeni ca dânsul pe pământ, fără prihană,
"Și ferindu-se'n tot ceasul de a relelor capcană."

"Hei,--a fost răspuns Satana,cu viclean cuvânt mereu,--
"Oare Iov cel drept,de geaba teme-se de Dumnezeu ?...
"Oare nu Tu tras-ai,Doamne,gard în jurul casei sale
"Și-ai împrejmuit averea ce i-au dat vrerile Tale ?
"Lucrul mâinilor lui,Insu-Ți n'ai sfințit,grăind Cuvântul,
"Și-ale sale turme'n urmă au fost năpădit pământul ?...
"Dar ia'ntinde mâna-Ți,Doamne,să Te-atingi de ce-are'n viață,
"Și vedea-vei dacă răbu-Ți n'o să Te blesteme'n față !..."

Dumnezeu atunci grăit-a lui Satan,care-asculta :
"Iată,toate câte are,de-azi sunt în puterea ta !
"Iasă mâna-Ți,--ca s'o pui,--
"Să nu'ntinzi asupra lui !..."

Și-a plecat Satan îndată ce-a grăit așa Prea-Sfântul,--
Mult grăbit fiind s'atingă cât mai repede pământul.

Intr'o zi,pe când cei zece și lui Iov feciori,la masă,
Ospătau la cel mai mare,întru veselie-aleasă,--
Un argat la Iov sosește gâfâind,cu fața'n spume,--
Vorbe ce cad ca un trăsnet,abia mai putând să'ngăime :

"Pe când boii tăi,stăpâne,toți la plug,arau ogor,
"Iar asinele prin preajmă pășteau iarbă'n legea lor,--
"Năvălit-au Sabeeni,au făcut o mare roată
"Cu asinele și boii și-au luat cireada toată,
"După ce-au trecut prin săbii argățimea'n buimăcire,
"Din care-am scăpat eu singur și-am venit să-ți dau de știre "

Când acel argat cuvântul nu și-l isprăvisese încă,--
Năvăli pe ușă altul,întru turburare-adâncă :
"--Foc din Cer căzu,stăpâne,și-ale tale turme-acum
"Mistuite sunt de flăcări,iar ciobanii toți sunt scrum,--
"Numai eu scăpând,--cum,nu știu,--să-ți aduc vorbele-aceste,--
"N'ași mai fi scăpat spre astfel de nimicitoare veste !..."

Incheind abia acesta,--ca năuc,un altul vine
Să-i aducă altă veste,tot de rău,ci nu de bine :
"--Cete mari trei,din Caldeia,--tineri și cărunți de zile,--
"S'au fost năpustit asupra bunului stăpân cămile,
"Și le-au fost luat pe toate,--viu doar eu putând rămâne,
"Ca să viu să-ți dau de știre și...să mor și eu,stăpâne !..."

Dar pe când acesta'n hohot pleacă,sguduindu-l plânsul,--

Iată,altul la Iov vine și grăește către dânsul:

"Fiii tăi și-a tale fiice

"Ospătând,când fiecare

"Se simțea deplin ferice

"Și'nchinau voieși în casa fratelui lor cel mai mare,--

"O năprasnică furtună s'a pornit dinspre pustie.
Si-a lovit din patru colțuri casa'n blină veselie;

"S'a fost năruit tavanul,s'au fost năruit pereții,

"Peste toți ai tăi cei zece,--brazii în flăcarea tinereții,--

"Și-astfel au murit cu toții,--numai eu scăpând,năuc,

"Veste care mă sugrumă,bunului stăpân s'aduc " !

Iov,primind și-această veste,și-a fost sfâșiat vestmântul,

Și'nchinatu-s'a cu fruntea la pământ,grăind cuvântul :

"Gel din pântecul mamei am ieșit,--când m'a vrut toarce,--

"Și tot gol precum venit-am,în pământ mă voi întoarce !

"Domnu'-a dat,Domnu'-a luat,--

"Numele Lui fie binecuvântat " !

Deci,în toate cele zise,--ca lovit atât de greu,--

Iov,nici un cuvânt de hulă n'a grăit spre Dumnezeu ;

A rămas tot ne'ntinat,

Fără umbră de păcat !

SATAN CERE SA-I LOVEASCA TRUPUL

Ci'naintea Celui pururi mai presus de-orice lumină,

Când au fost iar,cu smerire,iii Domnului să vină,--

Veni și Satan cel veșnic doritor de treaptă'naltă,

Domnului să-I stea'nainte cu toți îngerii de-olaltă.

Atunci Domnul Cel a-toate Ziditor întru abis,

A fost ridicat Cuvântu-I și către Satan a zis:

"Robului Meu Iov luat-ai oare seama,că mereu

"A rămas fără prihană,temător de Dumnezeu,

"Și'ntru nevinovăție el stă dârz mereu,ne'nfrânt,--

"Oricât tu ai vrut ca Insu-Mi să-l lovesc fără cuvânt ?"

Și-a răspuns Satan pe loc:

"Da ! Cojoc pentru kojoc !

"Că tot ce-are omu'n viață,--când te duci ca să-l răpui,--

"El dă pentru viața lui ;

"Dar ia'ntinde a Ta mână și loviri dă-i mânioase,
"Atingându-te de însăși carnea lui și-ale lui case,--
"Și-ai să vezi că el, de Domnul Dumnezeu nu se mai teme,
"Și că, deschizându-și gura, va fi plină de blesteme " !

Atunci Dumnezeu grăit-a lui Satan cuvinte iuți :
"Iată'ți dau pe mână trupu-i, însă viața lui s'o cruți !"

Și-a plecat Satan, și, iată, lepră deasă ca o rouă
A fost dat lui Iov, din creștet până'n tălpile-amândouă !
Și c'un ciob de oală spartă, -- pe gunoae stând sub soare, --
Să se scarpine purces-a, de la cap până la picioare...
Și-a fost zis lui Iov nevasta-i, când durerea'i da fiori :
"Tot mai crezi în Dumnezeu-ți ?... Haide, blestemă-L și mori !"
Dar el a răspuns femeii : "Ai vorbit ca o neroadă
"Care, dela'nțelepciune nu cules-a nici o roadă...
"Oare, dacă cele bune le-am primit și n'au fost grele, --
"De la Dumnezeu nu trebui să primim și cele rele ?..."

Și rămas-a Iov să zacă, plin de lepră, pe gunoae,
Fărîca inima-i în Demnul de credință să se'ndoe,
Fără să-l înecă plânsul, --
Răni, din creștet la călcăe, --
Până ce-au venit la dânsul
Trei prieteni să-l mângăie ;
Inima lor de prieteni s'o aducă lui Iov dar :
Elifaz, Bildad, Tofar,
Și, cătând ei de departe către Iov, de răni umplut,
Intr'atât schimbat el fost-a, că nu l-au mai cunoscut...

Și-au fost ridicat toți glasul și l-au plâns amar tuș-trei,
Sfâșind, cu-ale lor inimi, și vestmântul de pe ei ;
Fiecare cu-a lui mână, --
Pentru cel zăcând stingher,
Au luat apoi țărână
Și-au svârlit-o către Cer ;
Și rămas-au lângă dânsul, adormind pe gol pământ,
Șapte nopți și șapte zile, făr'a-i spune un cuvânt, --
Numai lacrimă să curgă de sub geana fie-cui,
Căci vedeau cât e de mare și de grea durerea lui !...

PLANGEREA LUI IOV.

Iov apoi deschis-a gura,--pân'atunci el stând ca mut,--
Și-a fost blestemat în lacrimi ziua'n care s'a născut:

"Blestemată fie ziua,cât și noaptea ei cu stele,
Când a fost ca să mă nască pântecul maicii mele !
Prefacă-se'n întuneric fără soare,făr'o stea,
Să nu se mai îngrijească Dumnezeu din Cer,de ea !
S'o cuprindă umbra morții ! Peste ea,nori groși să vină,
Ca să n'o mai lumineze nici o rază de lumină !

Beștele pe veci să'nghită noaptea cea blestemată,
Și'ntre câte are anul,nu mai fie numărată !
Intre luni să nu mai intre ! Să rămână'n veci pustie,
Și'ntru ea să nu mai intre nici un strop de veselie !

S'o blesteme'n veacuri vracii cari descântă,strângând aur,
Și sunt gata să'ntărească dinții negrului Balaur !
Ale zorilor ei stele stingă-se pe veci sau cadă,--
Răsăritului de soare genele să nu-i mai vadă ;
Că n'a'nchis,sub a ei stele,
Pântecul maicii mele
Și de lacrimi picuri grei
Nu ferit-a ochii mei !

De ce n'am murit în sânul celei care m'a purtat,
Și,când i-am ieșit din pântec,de ce duhul nu mi-am dat ?

De ce m'au primit genunchii maicii,fără betesug,
Și,de ce,ca să mă văd viață,sânii ei mi-au dat să mor ?

Caci ag sta culcat scuma,
Fără să-mi mai știu de nume,
Dacă nu mi naștea mama,
Lăcrima să mă sugruma !

Ag dormi ca și-Imparații sau ca marii dregători
Cari au strâns argint și aur pe pământ mereu covori,
Și'n trufia lor nebună,cu nechipzuită minte,
Își zădăresc piramide stăpânii fărâșe morți !

Sau,ca o lepădătură pe care-a'nghițit-o tina,
N'ag mai fi,cum nu sunt pruncii care n'au văzut lumina !

Azolo nelegiuții nici un rău nu-ți mai pot face,
Și cei osteniți de viață odihnesc în dulce pace !
Mă și mare,--sunt tot una,stând pământului la săni,
Și tot robul este slobod,făr'a mai avea stăpân !

Pentru ce dă oare Domnul, suferinșilor, lumină,
Și dă viață celui care, --amărât, --mereu suspină ?
Celor cari așteaptă moartea ca pe-un fâșă preț tezaur,
Și cari după moarte sapă ca după comori de aur ?
Celor cari, cu bucurie, cer sicriu, cu trupul frânt,
Și sunt fericiți în clipa când intrat-au în mormânt ?

~~Pentru ce dă El lumină celui care nu mai știe
Încetare măcar a'apuce sub a Cerului urgie ?...~~

Oh, suspinurile mele îmi sunt hrana ce mă sapă,
Și-a mea jale, din ~~adâncu-mi~~, se revarsă ca o apă !
Și, dacă de vreo primejdie, teama sufletul mi-l împle,
Iată că năpasta vine, trebuie să mi-se'ntâmple...
Pace n'am și n'am odihnă, în durerea mea adâncă,
Iar necazul ce m'apasă, e mai greu decât o stâncă !..."

CUVÂNTUL LUI ELIFAZ

Unul din cei trei prieteni ai lui Iov în greu necaz,
A luat atunci cuvântul și grăit-a Elifaz:

"A-verbire de'ndrășni-vom, vei primi sau n'o să-ți placă ?
O, dar care-ar fi acela ce, văzându-te, să tacă ?...
Tu ai dat învățătură multor oameni, Iov iubite,
Și, grăind cu'nțelepciune, întărit-ai mâini slăbite ;
Drepti au stat șevăitorii, cei pe cari ai vrut să-i sature
Și s'au întărit genunchii celor slabi, cu-a tale sfaturi ;
Și-azi, când te-a lovit necazul, --
Ești topit, și lacrimi grele
Potopescu-ți trist obrazul, --
Ingrozit de cele rele ?...

Oare nu-i a ta nădejde: neprihana ta mereu ?
Sprijinul tău oare nu e: temerea de Dumnezeu ?
Care e nevinovatul ce-a pierit, --de răi înfrânt, --
Și'n ce loc a fost să fie dreptii șterși de pe pământ ?...
Precum știu, doar cei ce ară brazdele nelegiurii,
~~Silășile seninându'e~~, --culeg roadele pieirii...

Dup'a lor nelegiuire dear aceştia toţi pier,
Nimiciţi doar prin suflarea Dumnezeului din Cer !
Leului îi încotează răcnetul şi stă să cadă,
Când sub ghiarele-i rapace nu mai are nici o pradă,
Şi-ai leoaicii'n foame pui
Risipescu-se să-şi caze fiecare pradă lui !

Un cuvânt până la mine a venit în miez de noapte,
Şi urechia mea primit-a ale lui ugoare şapte...
M'a cuprins aînea spaimă,—ca să spun tot adevărul,—
Şi cum pe arici stau ţepii, mi-s'a fost sbârilit tot parul .
Un duh a venit la mine şi'nainte-mi a statut,
Dar vedeniei aceasta chipul nu i-am cunoscut;
Şi cum ea, ea să-mi vorbească, şi-a oprit în faţă-mi pasul,
I-am fost auzit, în şapte, cele ce restit-a glasul:

"Oare poate fi pe lume om să n'aibă nici o vină
"Înainte Celui care stă de-apururea Lumină ?
"Poate el curat să fi',—muritor fiind în viaţă,—
"Dacă ar sta spre cercetare Ziditorului în faţă ?
"Dacă îngişi slujitorii şi-ai Săi îngeri—c'un cuvânt—
"Fără de greşeli cu totul înainte Lui nu sânt,—
"Cu atât mai mult nu-i omul, ce'n sălaş de lut petrece,
"Şi'n ţărână cu ţărână-i mi-se'ntoarce mut şi rece !

"Zdrumicat în moara vieţii, fiecare om apune;
"Firul vieţii i-se rumpă,—şi tot n'are'nţelepciune !"

Acum strigă ! Cine care,—la iegurile-ţi din mînţi,
Va vrea să-ţi dea răspunsul ? Cui verbi-vei dintre sfinţi ?
Căci neghiobului, necezul îi aduce-al morţii-abis
Şi la fel nebulul pierde, de mânia lui ucis !
Prine-a rădăcini nebulul,—turma-i potepină imagul,—
Dar de-odată, fără veste, i-s'a năruiit sălaşul !
Fiii lui, flămânzi şi'n zdrenţe, fiecare-i cerşetor,
Dar de gamba cer, că nimeni nu le vine'ntr'ajutor !
Secerişul i-l mănâncă alţi flămânzi, de el străini,
Cari îi pradă tot avutul şi-l iau până şi din spini !

Căci nelegiuirea însăși, din țărână nu răsare,
Și-orănească suferință în pământ graunte n'are,
Ci doar omul singur este suferinții lui isvorul,
După cum din înălțime doar își făc vulturii șorul !

Eu aș alerga la Domnul, cu necazul meu pe umăr,
Căci El lucruri mari plinește și minuni fără de număr ;
Pe pământ, El versă ploae și câmpiilor dă apă ;
Pe smeriți, El îi înalță, pe cei urgisiți îi scapă ;
La vicleni le strică planul, răsturnând cele ce vor ;
Pe cei "înțelepți" îi prinde întru viclenia lor ;
El îi face 'n miezul zilei, --pe când uneltesc în șoapte, --
Să dea toți peste 'ntunerio, băjbâind ca 'n miez de noapte !

Dacă Dumnezeu te ceartă, --fericit să știi că ești,
Și mustrarea Lui din Ceruri, tu să n'O nesocotești !
Când îți pare c'ai pierdut 'O, mila Lui o ai întreagă :
Rana care El ți-o face, tot El vine și ți-o leagă !
Din necaz vei fi de Domnul izbăvit de șase ori,
Și de șapte ori scăpa-vei ne atins dintre vâlvari !
El te va scăpa de moarte, când va fi foametea 'n toi,
Și de săbiile toate întru valmă de război !
Biciul limbii bârfitoare nu va fi harapnic ție,
Și de pustiere teamă n'o să ai când o să vie ;
Râde-vei de fiecare
Și nu fi-va'ți a te teme
Nici de foame, nici de fiare,
Când veni-vor în cea vreme.

Căci cu pietrele 'n câmpie
Vei avea tovarășie,
Și cu fiarele de-aface
Vei avea, trăind în pace !

Fericire va fi 'n cortu-ți, --când de Dumnezeu ți-l legi, --
Vei vedea crescându-ți holda; ți-ai găsi turmele 'ntregi ;
Ți-ai vedea 'nmulțiți urmașii și vlăstarii ce-au să fie
Cum sunt muguri pe creangă, cum e iarba pe câmpie !

În mormânt, la bătrânețe mult adânci ai să cobori,
Ca un stog de grâu la vreme secerat să dea comori !
Iată cele lămurite între noi, --și-așa e bine...
Tu ascultă-le, căci toate de folos sunt pentru tine !

IOV RASPUNDE LUI ELIFAZ.

Iov, acestuia răspunde, --clătinând din cap, amar :
"Oh, de s'ar putea, durerea-mi să stea pusă pe cântar,
De mi-ar fi'n balanță puse toate cumpenele mele,
Decât tot nisipul mării ele-ar fi cu mult mai grele !
Iată dar de ce cuvântul ce mi-l dă durerea mie, --
Intru descărcare parcă, --merge pân'la nebunie !

Căci cu iuți săgeți pe mine m'a străpuns azi Dumnezeu
Și otrava lor o soarbe, îngrozit, sufletul meu !
Au, măgarul cel sălbatec s'biară'n lunci cu iarbă mare ?
Și mugește oare bou, când nutreț în față-i are ?
Ai putea mânca vreodată
O mâncare nesărată ?
Și albușul crud, în gură,
Nu-i greșos peste măsură ?
Cam asemenea mi-e hrana zilelor în care mă sting,
Și-o mănânc, --oricât de-aceasta ași vroi să nu m'ating !

O, dac'ar veni la mine oclăce mă rog să vie,
De mi-ar împlini rugarea Dumnezeu din vecinicie ;
De-ar voi să mă zdrobească, --mâna Lui dac'ar vrea-pune,
Ca țărâna mea leproasă cu pământul să se-adune, --
Mi-ar rămâne mângâierea că'n a suferinții munci,
Cel puțin, nici o clipită n'am călcat a Lui porunci !

Ce să mai aștept eu oare, în durerea mea cea vie ?
Ce nădejdi să mai am iarăși, când sfârșitul meu se știe ?
Oare, am tăria pietrei, cândurgia mă destramă ?
Trupul meu, e de aramă ?
Oare, nu-mi lipsește-acuma ajutorul, --cum vezi bine ?
Mila Lui și mântuirea, nu fugit-au de la mine ?

Cel ce'ndură, are dreptul : un prieten să-l mângâie,
Chiar când frica'n Cel din Ceruri n'a putut să-i mai rămâe..
Frații mei, --pe când în oase și'n rărunchi durerea'mi sapă, --
M'au fost înșelat întocmai ca pâraele de apă ;
Ca și albia prin care apele lor își au cale
Și curg repede la vale,

Ale căror unde'ngheață, fără ca să se mai vadă,
Așternându-se deasupra straturile de zăpadă,--
Dar când arșița pogoară din al soarelui euptor,
Ele-au și secat în matoacă, au pierit din locul lor !

Caravane călătore în pustie se afundă
Și, sub arșița de vară, doritoare de-a lor undă,
Când le văd din depărtare albiile, strigă scapă
Călătorii arși de sete,--siguri că vor da de apă ;
Pe nisip iuțescu-și pașii, înăă când ajung la ele,
Deznădejdea'n teți pătrunde, că putut-au să'i înșele !

Tot așa sunteți acum și voi cei ce-mi stați în față :
Imi vedeți nenorocirea,--și de groază ea vă'ngheață !
Dar ce ? Nu deschis-am gura,--de la voi ceva a cere ?
Zis-am eu : Dați-mi și mie din a voastră azi avere ?
Sau: Scăpați-mă din mâna dușmanului ne'mpăcat ?
Sau vă cer răscumpărarea de la cel ce m'a'mpilat ?

Dați-mi doar povața voastră ! Faceți-mă să'nțeleg :
Prin ce oare-am fost în stare cu păcatul să mă leg ?

O, cât de pătrunzător e adevărul pentru mine !...
Dar ce dojenește astăzi gura voastră,--și pe cine ?
Judeca-mă-veți voi oare după cum mi-am spus cuvântul ?
Deznădăjduitul spune,--și cuvântul i-l ia vântul !...

Voi năpăstuiți orfanul,--dacă nu-l luați la goană,--
Și prietenului vostru uaeltiți întru prigoană !
Dar, uitați-vă la mine ! Nu minți-voi vouă'n față !
Înapoi veniți, prieteni, ci nu-mi fiți năpastă'n viață !
Înapoi veniți la mine și grăiți cum se cuvine :
Că's nevinovat în totul și dreptatea mea'i cu mine !...
Ese vreo nelegiuire din grăirea limbii mele,
Și nu osebește gura-mi totdeauna cele rele ?...

IOV DEZNĂDĂJDUIT.

Omul e ce și oșteanul pe pământ, cu-aceiași soartă,--
Ca pe-un muncitor cu ziua, ale sale zile'l poartă...
Cum tânjește după umbră rebu'n arșița de vară,
Cum năimitul își așteaptă plata'n fiecare seară,--
Așa am acum eu parte de durere și de chin,
Neputându-mi suferința, cât-de-cât să mi-o alin...

De mă culc, mă'ntreb, în geamăt: "Când s'o face ziua iară?",
De mă scol, suspin în lacrimi: "Când s'o face iarăși seară?",
Și de frământări mă satur, --măcinându-mi astfel viața, --
De cu zori și până seara, din amurg pân'dimineța !...
Trupu-mi tot e viermărie, pielea'mi crapă de puroae,
Și sub mine ca'ncleiate's așternutele gunoaie,
Cum suveicii țesătoarei i-se isprăvește firul,
Au trecut zilele mele și m'așteaptă cimitirul...

Dumnezeule-amintește-Ți, --când spre Tine'nalt strigare, --
Că-a mea viață chinuită nu e decât o suflare,
Și, dacă cu'nghețul morții, genelor'mi'ngheți clipirea,
Ochii mei n'au să mai vadă niciodată fericirea...
Ochiul Celui ce mă cată,
N'o să mai mă vadă, iată,
Niciodată, niciodată, ...

Ochiul Tău, în tina vieții, mă va căuta, din Cer,
Inșă n'o să mai mă vadă unde fost-am, dacă pier ;
Precum norul se destramă și se duce, --după ploi, --
Cel care coboară'n moarte, nu mai vine înapoi ;
El, în casa'n care, zornic, firul zilelor și-l toarce,
Doamne, nu se mai întoarce,
Și sălașului în care i-a surâs cândva norocul,
Nu-i va mai cunșta locul !

Drept aceia, și eu, Doamne, în a mele zile grele,
Nu voi pune nici o clipă măcar streajă gurii mele ;
Suspina-voi către Tine, mă voi tânguî mereu
Și voi geme, sub obida dată sufletului meu...

Au sunt eu o mare, Doamne ? Sunt balaur prins în mreajă,
Că'mprejuru-mi pus-ai streajă ?...
Când zic: "Patul meu și somnul se vor îndura de mine
Și durerile din trupu-mi, cât-de-cât, au să-mi aline," --
Tu, spăimântătoare visuri, Dumnezeule'mi-aduci,
Ingrozindu-mă năprasnic cu vedenii și năluci !

Și de-aceia, pietu-mi suflă, --întru cere ce socoate, --
Mai curând un ștreang alege decât chinurile-mi toate !
Mor, nu voi trăi cât veacul !
Nu mai îmi sta dâră în față,
Căci, ne mai aflându-mi leacul, --
O suflare'i hîta-mi viață !

Ce e omul inainte-Ţi,că spre el Ţi-e pururi faţa,
Şi-l încerci în toată clipa,seara ca şi dimineaţa ?...
Câtă vreme oare ochii-Ţi siredeli-mi-or trupul,patul,
Neslăbindu-mă privirea-Ţi nici cât să-mi înghit scuipatul ?!
De-am greşit,au ce stricat-am întru cele câte sameni,
Păzătorule de oameni ?...

De ce,Ţintă m'ai pus,Doamne,a-lor Tale iuţi săgeţi,
Că povară mie însumi am ajuns acestei vieţi ?
Pentru ce nu-mi ierţi păcatul şi prihana mea n'o ierţi,
Căutând cu-a Ta urgie fără seamăn să mă cerţi ?...
Căci voi adormi'n ţărână,Dumnezeul meu Prea-Sfânt,
Şi când vei căta spre mine,vei vedea că nu mai sânt !...

CUVÂNTUL LUI BILDAD

Auzindu-l tot ce spune,în al desnădeşdei vad,--
Către Iov a zis Bildad :
"Până când vorbi-vei astfel în durerea ta cea vie
Şi grăirea ta va curge aspră ca o vijelie ?...
Oare Dumnezeu îndoaie cumpăna dreptăţii sfinte,
Sau dreptatea o strâmbează Cel în vezi A-tot-Putinte ?
Dacă fiii tăi îşi dus-au viaţa lor în făr'de-lege
Şi le-a fost plăcut,ca oameni,cu păcatul să se lege,--
Atunci Domnul i-a lăsat
Plată negrului păcat ;
Inşă dacă'n caldă rugă către Dumnezeu Prea-Sfântul,
Cu smerenie adâncă îţi vei înălţa cuvântul,
Şi de va găsi că suferi întru nevinovăţie,--
Pericirea dinainte înapoi va da-o Ţie,
Înmulţind a ta avere în dobitocească turmă,--
Decât cea dintâi,mai mare dându-Ţi-o pe cea din urmă !

Ia purcede a'ntrebare neamurile din nainte
Şi la cele ce păţit-au,caută de ia aminte,--
Şi vedea-vei că bătrânii Ţi-or grăi cu-aşa cuvinte :
"Fără smârcuri,fără baltă,
"Creşte papura voinică ?Creşte trestia cea naltă ?...
"Fiind încă netăiată,încetează-a mai fi verde,
"Şi'nainte de-orice iarbă,viul vieţii ei se pierde !...

"Astfel e și soarta celor cari, în rătăcirea lor,
"Nu mai vor să viețuiască întru Tatăl-Ziditor ;
"Că nădejdea lor se frânge tot așa ca și când ei
"Stau frânghie să'mpletească din ușorii funigiei,
"Sau, --având război să poarte, ar găsi, nătângi cu cale
"Ca din pânză de păianjen, pieptului să-și facă zale !
"Pe cel fără de prihană, Dumnezeu nu-l dă'n țărână,
"Și pe cel în făr'de-lege viețuind, nu-l ia de mână !
"Celui drept îi umple gura de nespusă bucurie,
"Și pe buzele lui toarnă râuri mari de veselie ;
"Iar pe-ai lui vrăjmași în viață îi acoperă'n ocară,
"Și-a lor certuri de pe lume, sub mânia-I, va să piară ! "

RĂSPUNSUL LUI IOV

Eu știu bine c'asa este. Au cum ar putea să fie
Un om drept, în fața Celui care-I Drept în vecinicie ?
Dacă ar sta cu El în proptă, --cu'ntrebări când l'ar pătrunde, --
Dintr'o mie, la niciuna omul n'ar putea răspunde.
În de-apururi Prea-Puternic fiind El, --au cine-anume
I-s'a'mpotrivit vreodată și-a rămas ne'nfrânt în lume ?...

El din loc strămută munții până nici n'au prins de veste,
Și'n mânia Sa'i răstoarnă, de Puternic precum este ;
Zgudue cumplit pământul
Din adâncă-i temelie,
Clătinând așezământul
Stâlpilor lui, în mânia.
Soarelui Să dând poruncă, soarele nu mai răsare !
Stelelor punând pecete, --cetluită'i fiecare !
Numai El să'ntindă poate Cerurile Sale'nalte,
Și umblând peste toți norii, doar El poate să tresalte !
Carul-Mare, El zidit-a, Rațița tot El zidi
Și cămările gătite stelelor din Miază-Zi !

Lucruri mari El săvârșește, sus în Cer și pe pământ,
Și minunile Lui toate, iată, fără număr sânt...
Dacă'mi trece pe de-alături, ochii mei nu'l văd de fel ;
Pe din față-mi se strecoară, dar eu nu văd că e El !
Mâna Lui ceva de-apucă, --să'L oprească, cine poate ?
Să-L întrebe : "Ce faci, Doamne "?, ar putea vreun grai din toate ?
El mânia nu-și întoarce, și mării Lui se pleacă
Toți acei ce'n îngâmfare cată viața să-și petreacă.

Și-atunci eu ce I-ași răspunde ? Ce cuvânt s'aleg să-I spui ?
Și eu ce dovezi eu care ași putea sta'n fața Lui ?
Chiar dac'ași avea dreptate, limba mea răspunsuri n'are ;
Voi ruga Judecătoru-mi să m'asculte cu'ndurare.
Și chiar dacă El m'aude când îl strig, în greu impas,
Totuși nu cred că urechia-I stă s'asculte bietu-mi glas...
El care mă poate'ndată siărâma, de slab ce sânt,
Și'nmulțește zi și noapte rănile-mi, fără cuvânt,--
Nici o clipă să răsuflu nu-mi mai dă,--orice I-ași spune,--
Și mă satură'n tot ceasul de amară-amărăciune !

Să alerg la vre-o putere ? În puteri, El e mai tare !
Sau dreptatea să mi-o caut ? Cine să-mi ia apărare ?
Gura mea mă osândește,--oricât ași avea dreptate,--
Și neprinhănit de fi-voi,--vinovat tot ea mă scoate !
Sunt nevinovat, dar iată adevărul spus pe față :
Imi disprețuesc răptura, și-acum nu mai țin la viață !
Fiindcă Domnul, în mânia-I,--de ce oare să n'o spun ?,--
Intr'o clipă nimicește pe cel rău și pe cel bun...
Și măcar de-ar fi ca biciul să-ți aducă moartea'ndată,
Dar El râde de răptura suferind nevinovată !

Fug mai iute-a mele zile decât pot să fugă cerbii,
Și mai repede ca vântul lunecând pe fața ierbii,--
Pericirea fără's'o vadă,--
Au sburat precum vulturul zboară iute după pradă !....

Dacă-mi zic : "Vreau suferința să mi-o uit și să mă schimb
Intru toată'nfățișarea,--veloșia să mi-o plimb ",--
Atunci spaimile mă umplu de tot chinul mie dat,--
Știind bine că Tu, Doamne, nu mă scoți nevinovat !
Ca nelegiuit voi trece, orice-ași face. Așa dar,
De ce m'ași tradi'n zadar ?
De spăla-m'ași cu zăpadă, de spăla-m'ași cu leșie,
Tu m'ai cufunda'n mocirlă,--ca răsplată dată mie,--
Incât s'ar scârbî de mine când ar sta să-mi ia aminte
Și m'ar îmbrăca cu greață pân'și bietele-mi vestminte !

Fiindcă Dumnezeu nu este Om, ca mine,--chip la fel,--
Să pot sta cu El de vorbă, să mă judec eu cu el !...

Și nici între noi nu poate vre-un mijlocitor să vină,
Peste El și peste mine mâna'n voe să și-o țină,
Ca să depărteze astfel varga Lui ce mă'nspăimântă,
Că deasupra mea stă'ntr'una cu mânia Ei prea-sfântă...

Ași vorbi atunci în voe,--oricât de durere trânt,--
Că n'ași mai avea, de Dânsul să mă tem, nici un cuvânt !
Dar așa, sătul de viață,--lăsând elodod plânsul meu,--
Cu amărăciune'n suflet, voi striga lui Dumnezeu :
"Nu mă osândi ! Arată-mi pentru ce m'afunzi în jale ?
"Au îți place să dai chinuri în dispreț iăpturii Tale ?
"Bine'i oare să-Ți verși focul peste-un ins din bunii Tăi,
"Și surăsu-Ți să plutească peste sfatul celor răi ?
"Ai Tu oare ochi de carne,--ochi de om tors din noroi,--
"Ca să vezi cum vede omul, să Te'nșeli la fel cu noi ?
"Ale Tale zile oare, omenești le socotești,
"Și-ai Tăi ani fără de număr, sunt ca anii omenești ,
"Ca să-mi cercetezi păcatul și mereu a-l căuta,
"Când, nevinovat, știi bine că mă ai în mâna Ta ?...

"Ale Tale mâini, o, Doamne, m'au zidit din lut, întreg,
"Și-acum Tu'mi vrei nimicirea ? Iată ce eu nu'nțeleg !
"Din pământ,--adu-Ți aminte,--m'ai făcut cu sfânta-Ți mână,
"Și-acum vrei--scurtându-mi viața,--să mă'ntorci iar în țărână ?
"Nu m'ai muls Tu ca pe lapte ? Cu pe caș m'ai fost făcut;
"Oasele-mi, cu vine, Doamne, mâna Ta mi le-a țesut ;
"Ai țesut pe ele piele ;
"Harul Tău mi-ai dat, cu ele,
"Intru viață să mă poarte,
"Și'n purtarea Ta de grijă să mă ai până la moarte !...
"Acum, iată , știu încaltea ce-ascundeai în al Tău gând,
"De mă vrei mereu plângând :
"Ca, pândindu-mă,--păcatul dacă'l fac, să nu mi-l ierți,
"Pentru fără-de-legea-mi, InsuȚi cu mânie să mă cerți !
"De sunt vinovat, vai mie ! Viețuind în neprimădă,
"Să nu pot să'nalt spre Tine nici a ochilor mei geană ;
"Ci'n a mea ticăloșie cufundat fiind mereu,
"Intru rugă să'nalt glasul-mi, să mă ierte Dumnezeu !
"Și dacă'ndrăsnesc aceasta,--de-acolô de unde Ești,--
"Ca un leu, cu-a Ta mânie, Doamne, să mă urmărești,
"Nouă ostiri trimiți la mine,--niște bieste case supte,--
"Cu urgii de Tine date, împotriva mea să lupte !

"Au de ce m'ai scos din sânul celei care m'a născut ?

"Ași fi mort, și n'ar fi'n lume ochiu ca m'ar mai fi văzut !

"Ași fi azi ca toți aceia cari în lume nu mai sânt,

"Căci, din pântecul mamei, așa fi mers drept la mormânt !...

"Nu-mi sunt oare numărate zilele ce duc în chip ?

"Dă-te la o parte, Doamne, să mă'nviorez puțin

"Mai înainte ca'n durere firul vieții'ntreg să-mi torc

"Și să plec, -- de unde'n veacuri n'oi putea să mai mă'ntorc, --

"În ținutul de'ntuneric cel al morții'n care-oi trece, --

"Mut pe veci, și trist, și rece, --

"Unde'n haosul de besne nici măcar răsare luna,

"Și-unde, pururea, lumina cu'ntunericu'i tot una !... "

CUVÂNTAREA LUI TOFAR

La acestea de Iov zise cu nețărmurit amar, --

Ca al treilea prieten, a grăit atunci Tofar :

"Oare-acestor vorbe grele să nu dăm răspuns la fel,

Și să creadă guralivul că dreptatea e cu el ?

Oare, vorbele-ți deșarte, -- nimănui putând să placă, --

Joc de oameni tu bătându-ți, -- face-vor pe toți să tacă,

Fără ca nimenea pe tine

Să te facă de rușine ?...

Către Dumnezeu din Ceruri, tu, -- privind-L cu ochi răi, --

Zici : "Mi-e dreptă judecata și s'curat în ochii Tăi " !

Î, dar dacă vrear'ar Domnul Dumnezeu deschide gura

Să răspundă gurii tale care și-a'ntrecut măsura, --

Și dă'ar găsi cu cale

Să-ți desvăluie, o clipă, taina-Înțelepciunii Sale, --

O, atunci, vedear'ai însuși și puterile să'nțelegi

Că nu-ți răsplătește Domnul, după a tale fără-de-legi !

Poți tu să pătrunzi cu mintea-ți, -- mărginită'n duh mereu, --

Cele ce--nemărginite--are'n Ceruri Dumnezeu ?

Sau până la desăvârșita-I cunoștiință, -- poți să zici

Că-ai puteri să te ridici ?

Eu, cât Cerul e de-Înaltă, -- ce poți face deci, nebuna ?

Decât locuința Morții mai adâncă-I, -- ce poți spune ?...

Ca pământul e mai lungă și ca marea e mai lată, --

Cine poate să-L oprească, chemând El la judecată ?...

Căci pe'nșelător El știe-l, pe viclean are-l nainte,
Și nelegiuirea vede-o, ne'ncordând luarea-aminte...
Omul, dîmpotrivă, are minte de nebun, zămat,
Și se naște ca și mînzul unui biet măgar sălbatic !...

Ci tu'ndreaptă-ți intru rugă inima spre Dumnezeu ;
Măinile spre El întinse, umilit, să ai mereu !
Depărtează făr'de-legea ce-ți întinde mreji de tort ;
Nu lăsa sălaş să aibă nedreptatea'n al tău cort !
Și-atunci fruntea ta'nălța-vei fără teamă, fără frică, --
Și va fi ca niciodată, bucuria ^{ta} nu mică :
Suferințele-ți uita-vei, și de largul lor tumult
Îți vei aminti cel mult
Ca de niște ape repezi cari au fost secăt de mult !...

Ca și soarele'n amiază îți vor fi zilele vieții,
Și'ntunericul tău fi-va cum sunt zorii dimineții !
Plin de'ncredere tu fi-vei, --fără nici un ceas amar, --
Și nădejdea'n al tău suflet nu despi-va în zadar !
Imprejurul tău căta-vei și, --fiindu-ți toate dulci, --
Vei vedea că poți cu totul fără grijă să te culci :
~~Fat fi, turburat~~ ~~denimeni~~ și mulți vor căta să spună
Numai vorbe bune'ntr'una despre inima ta bună...

Dîmpotrivă, ochii celor ce'n nelegiuiri duc viață,
Stîngu-se să nu mai vadă măcar la un pas în față, --
Negăsind loc de scăpare ei în tot ce-i înconjoară,
Decît singura nădejde ce mai pot avea: să meară !"

IOV RASPUNDE LUI TOFAR

"Singurii'nțelepți, voi sunteți, --și să recunosc, greu nu mi'i,
Că, murind voi, moare înseși toată'nțelepciunea lumii !
Dar pricepere am și eu tot ca voi, --și zice-voi :
Cine nu cunoaște oare lucrurile ce știți voi ?...

Prietenilor spre batjocuri am ajuns acum eu,
Când mă rog lui Dumnezeu !
Când îi cer Lui ajutor, --
Eu, cel drept, --nevinovatul, --de batjocură sunt lor !
"Dă-i dispreț nenorocirii " !, --celi ferice'și nălță corul, --
"Cui alunecă'n vâltoare, tu un brînci dă-i cu piciorul " !

La prădalnici, li-se lasă corturile'n bună pace, --
Nimic nimeni nu le face !

Celor ce mânia'ntr'una pe Cerescul Ziditor,
Le e bine, deși loru-și Dumnezeu e'n pumnii lor !

Oi pe dobitoace'ntreabă, --vor putea ca să te'nvețe;
Pasările sburătoare vor putea să-ți dea povețe ;
A pământului jivine

De pe cele patru laturi

Toate chiamă-le la tine

Și, venind, îți vor da sfaturi ;

Peștii mărilor afunde, din adâncuri tu'i adună, --

Și veni-vor toți și toate, adevărul să ți-l spună...

Oare, cui din toate-acestea nu-i e bine cunoscut
Cum că: Dumnezeu cu mâna-I toate-toate le-a făcut,
Și că'n mâna-I stă suflarea tuturor de pe pământ
Câte'n duhul vieții sânt ?...

Dar, firește că'n ureche orice vorbă la fel nu stă,

După cum și cerul gurii cele de mâncat le gustă.

La bătrâni se arlă sfatul luminat, --la toți s'ajungă, --

Și priceperea deasemeni este'n viețuirea lungă.

Dar lumina'nțelepciunii cu puterea'ngemănată,

E la Dumnezeu în Ceruri, --nu pământului e dată...

Agerimea cea mai naltă, e la Dumnezeu Prea-Naltul;

Ce dărmă El, --în vecuri nu va mai zidi un altul !

Pe cel care El închide, --fie'n ziduri, fie'n ape, --

Nimeni din lumea toată nu va mai putea să-l scape !

Apele El le oprește, uscând câmpului vestmântul ;

Le dă drumul iar, și ele potopesc întreg pământul !

El, cu-adâncea Lui putere, de istov îl stăpânește

Pe cel ce se rătăcește sau pe alții rătăcește;

El ia robii pe marii sfetnici, turburând adeseori

mintea la Judecători !

Impăraților le rumpe lanțurile, când El vrea,

Și tot El le'ncinge coapsa cu frânghia cea mai grea !

El răstoarnă totdeauna pe cei ce puternici sânt ;

Tac vorba fără-de-legii celui meșter la cuvânt ;

Brâul celor tari desleagă, dând putere mai puțină,
Umbra morții din adâncuri o aduce la lumină;
Neamuri face mult să crească, -- revărsându-le puhoi, --
Și tot El, iar mici le'ntoarnă în metarul lor apoi !
Rătăcindu-i prin pustiiuri, mintea ia la căpetenii,
Și să băjbăe prin noapte face iar pe toți viclenii, --
Deslușit rădă să vadă pe ce drum ei merg, orbeți,
Clitinându-se'n picioare cum se clatină cei beți !

Iată, ochiul meu, acestea toate le-a avut'nainte,
Și urechia mea, la toate a fost stat să iasaminte !
Ce știți voi, deci și eu știu ;
Mai prejos nu pot să fiu ;
Dar eu vreau, Celui din Ceruri azi obida să mi-o spui
Și pricina să mi-o apăr însumi înaintea Lui...
Căci voi, făurari minciunii sunteți, -- drept e să vă zic, --
Și sunteți, precum văd bine, niște doftori de nimic...
O, de-ați fi tăcut, ași spune
C'aveți multă'nțelepciune !

Ascultați-mi dar cuvântul, cântărind voi toate cele
Ce va spune către Domnul glăsuirea gurii mele...

Oare veți' grăi minciuna, apăsându-mă din greu,
Socotind voi că'ntr'aceasta apărați pe Dumnezeu ? !
IL veți părtini voi oare ca apărători ai Lui ?
Vrea El oare apărare prin grăirea ori și cui ?
Sau să-L înșelați, vă faceți fiecare socoteală,
Precum orice om se'nșală ?
O, nu, nu! Sub El zadarnic viclenia stă la pândă,
Că'n ascuns voi părtinindu-L, va da vouă grea osândă !
Oare nu vă'nfricoșează măreția Lui grozavă ?
Nu vă temeți că urgia-I cade peste voi din slăvă ?
Că cenușă sunt, în fața Celui fără de'nceput,
Ale voastre păreri toate, -- și tăria voastră'i lut !

Tăceți dar ! Lăsați cuvântu-mi către Dumnezeu să-l spui, --
Chiar dac'ar cădea pe mine arșița mâniei Lui !
Carnea'n dinți mai voi lua-o și'mi voi pune viața'n joc;
Știu, mă va ucide Tatăl, cu urgia Lui de foc ;

Nu nădăjduesc nimica întru pământeasca-mi viață,
Dar voi apăra purtare-mi, stându-I neclintit în față !
Chiar și-aceasta-mi poate-duce ajutor, căci, se'nțelege:
Înainte-I nu'ndrăsește a veni cel fără-de-lege...

Ascultați-mi dar grăirea ! Stâncă ^{n duk, eu} ~~sunt și~~ pot să scapăr,
Să-mi strig nevinovăția și dreptatea să mi-o apăr !

mi-se'potrivește oare glasul vostru muritor ?
Atunci tac și vreau să mor !

Doamne, numai două lucruri fă-mi, --și nu mă voi ascunde,
Căci de fața Ta nu poate să se-ascundă om nici-unde !
Depărtează de la mine palma Ta cu greu-I greu
Și să nu mai mă'ngrozească cu urgia-I Dumnezeu !
Chiamă-mă, și-Ți voi răspunde, --până dintre vii nu pier;
Sau eu să vorbesc mă lasă, și Tu dă-mi răspuns din Cer !

Ce păcate grele, Doamne, săvârșite port pe umăr ?
Fără-de-legile-mi, în viață, câte oare sunt la număr ?
Pentru ce-ascunzi a Ta față și vrăjmaș scooți că-Ți sânt ?
Vrei Tu să'ngrozești o biată fronză fluturată'n vânt ?
Flacărilor spre-a Ti dat,
Vrei Tu oare, Doamne Șinte, să alegi un pai uscat ?
De ce-mi sîredelești făptura cu dureri de-alungul vieții,
Stând să-mi pedepsești păcate ca izvor al tinereții ?
Pentru ce la iad mă duci
Cu picioarele'n butuci ?
Numărați pentru ce sânt
Pașii trupului meu frânt,
Și'n potrivea lui toți viermii ce să'i roadă carnea scoli-i,
Când el tot e'n ciuruire ca un strai mâncat de molii ?!

Născut omul din femeie, viață tare scurtă are,
Dar sâțul e totdeauna de neazuri și'ndurare !
El ca florile'nfloraște și cosit este la fel,
Piere'ntocmai ca o umbră, nefiind nimic decât el !

Și Tu ții asupra-i ochii, Milostivul lumii Tată,
Și pe mine mă chemi astrei cu austrări la judecată?
Oare, cum ar vrea să iasă om curat, a Ta Lumină,
Prin făptură'ntruchipată toată'n tot numai din tină ?

Nu poate ieși nici unul ! Așa dar, lui, --necurat, --
Dacă lunile și anii, Doamne, Tu i-ai numărat ;
De i-ai însemnat hotarul peste care nu va trece, --
Având iarăși a se'ntoarce în pământ cu tina-i rece, --
Ia-ți măcar de la el ochii, --slobod astfel să tresalte
Bucuros ca simbriașul după munca zilei'ncalte !

Fie-ce copac, nădejde, când îl tae, tot mai are,
Că din nou el odrăsește, și'mprejur răsar lăstare ;
Chiar când rădăcina-i toată în pământ este bătrână
Și-al său trunchi piere'n țărână, --
Dacă de-a revenelii apă,
Mugurii lui iarăși crapă,
Și'nverzește-apoi, de parcă în pământ, --de sevă plină,
Nou sădită-i o mlădiță ce se'nalță spre lumină !

Pe când orice om din lume, încheiându-și o lui viață, --
Mut, se'ntinde-apoi și'ngheață !
Dându-și sufletul, --adesea neștiut sau fără veste, --
Omul unde să-l mai cauți, când el astfel nu mai este ?
Precum râurile'n mare pier în adâncime-foarte,
Tot asemenea și omul n'are'ntoarcere din moarte !
Cât va fi să fie Cerul sub picioare-ți, Doamne, treaptă, --
Adâncit în semnul morții, omul nu se mai deșteaptă !

O, de m'ai ascunde Insuți în a Morții-Imparăție
Și acoperit m'ai ține, pân'ar trece-a Ta mânia,
De mi-ai notără un termen, după care, Doamne Sfinte,
Să-ți aduci de mine-aminte, --
Din a Morții mare-adâncă, fără țărături, fără fund,
Să mă chemi și să-ți răspund !
Decât cea de azi, --spre Tine, --ai-ai deschide altă cale,
Că poate-ar fi: dor să-ți fie de făptura Mânii Tale !...
Dar Tu azi îmi numeri pașii și păcatele-mi le numeri,
Covârșind cu grea durere ai zidirii mele umori !

Cum se năruie și piore muntele'ntr'o mare-adâncă;
Cum sfărâmă-se'n puzderii când din vârfuri cade-o stâncă
Cum de măcinășul apei piatra nu poate să scape;
Și precum e ros pământul de năvalnicele ape, --
Tot așa Tu, Doamne Sfinte, --omului, --de unde Ești,
Ale lui omori le sfărâmi și nădejdea'ă nimicești !

Suferinții'l dai de-a dura,
In dureri de iad și munci,
Ii schimonosești făptura,
Și din fața Ta'l arunci !
Fiii lui de-ajung în cinste,--de la mare pân'la mic,--
El, de unde-ai vrut să-l năruți, nu mai știe--atunci nimie !
De sunt înjosiți în lume și-au ajuns în sărăcie,--
El nimica nu mai știe !
Numai trupu-i, în durere, se'nfiecează tot mai greu,
Și-al lui suflet adâncește de'ntristare vad mereu !"

AL DOILEA CUVANT AL LUI ELIFAZ

Pe când Iov așa grăește și mai iute-ur vrea să moară,--
Se ridică să-i răspundă Elifaz a doua-ură :
"Au e drept,--când un prieten vorbe'n temeiate spune,--
Înțeleptul să-i răspundă cu deșartă'nțelepciune ?
Poate'n fața Celui Vecinic sta'n picioare omul mic,
Prin cuvinte fără noimă ce n'ajută la nimic ?

Tu, prin cele Lui grăite, semețindu-te mereu,
Ți-ai iost nimicit din suflet temerea de Dumnezeu,
Căci a ta nelegiuire,--cum mai rar au pământeni,--
Cărmăște-ți liaba'n gură, să grăești ca tăți violenții !
Nu cu fiți aduc osândă ! Ci'ntru cele ce grăește,
Gara ta te osândește !
Ale tale buze înseși, prin vorbirea lor năucă,
Împotriva ta acuma mărturie vin s'aducă !

Care'nțăiul dintre oameni ești născut tu,--îruntea frunții ?
Sau venit-ai tu pe lume mai nainte decât munții ?
Fost-ai tu la rând cu Domnul în Cereștile Lui sfaturi,
Și din ele'nțelepciune ai sorbit ca să te sature ?
Din câtă știu ~~pe~~ pământeni cei cu minte mai de soi,--
Ce știi tu, să nu știm noi ?
Între noi, peri albi ca neaua avem unii, Iov copile,--
Decât înăuși al tău tată mai bătrâni, mai vechi de zile...
Puțin lucru'i pentru tine sângherile pe rând
Și cuvintele ce Domnul ți-le spune-atât de blând ?...
Încet te trage cere inima,--și ce tot cer
Omii tăi trufăși când cată către Dumnezeu din Cer ?

În potrivea Lui, mânia-ți o'ndrepti tu grăind cuvinte
Ca acestea, --cum n'ar spune decât cei ieșiți din minte ?:

"Ce este, cu-adevărat,

"Bietul om, spre-a fi curat ?

"Și născutul din femei poate fi fără păcat ?

"Dacă Dumnezeu nu crede nici în sfinții Săi, --și nu-i

"Însuși Cerul curăție cum l'ar vrea'naintea Lui, --

"Cu-atât mai puțin e omul, --dintre cele câte mor, --

"Care bea nelegiuirea ca pe-o apă de izvor" !

Vreau să-ți spun ceva... m'ascultă ! Vorba mea dac'o aștepti,
Îți voi spune ce văzut-am și ce știu de la'nțelepti
Cari, la rândul lor, primit-au, --spre lumina minții spor, --
Toate cele ce-ți spun ție, spuse de părinții lor:

"Omul cel cu suflet negru, cel cu sufletul hain,

"Ale vieții zile toate și toți anii'și duce'n chin:

"Țipete de deznădejde și de spaime-adânci s'adună

"Și'n urechia lui răsună !

"Fericirea când îi pare că'mprejuru-i stă inel,

"Va veni pustitorul să se-arunce peste el !

"Vor veni să-l împresoare ale deznădejdei ape,

"Și de negrul întuneric nu va mai putea să scape,

"Nici de sabia ce-așteaptă

"Să dea lui răsplata dreaptă !

"El aleargă pretutindeni să găsească vieții pâine,

"Dar n'o află: nu-i nici astăzi, precum nu va fi nici mâine !

"Știe bine că pierzarea-i va veni din Cer la vreme, --

"Și'ntr'a viețuirii zile el de mai nainte geme !

"Turburarea și necazul, spaime lui vor da sub soare,

"Ca un Împărat ce gata stă cu oști să-l împresoare !

"Căci, --pe când el, de osânză avea coapsele'ncărcate

"Și trăia'n cetăți ce fi-vor nimicirii toate date, --

"A'ndrănit, semeț, --sub scuturi, --mâna lui de pe pământ,

"S'o ridice în potrivea Dumnezeului Prea Sfânt !

"Bogățiile pieri-vor, și puterea-i va descrește,

"Umbra nu-și va mai întinde pe pământ, cum el dorește !

"Nu va mai ieși din besnă, căutându-și luminatul.

"Arșița'l va tot cuprinde și-i va arde lăstarișul !

"In înşelăciuni nădejde când el are,--ia răsplată
"Numai de la'nşelăciune,că'nşelare'i va fi dată !

"Ca o viţă'nsecetată
"Agurida şi-o va pierde,
"Şi-a lui brustură uscată,
"Nu va mai fi nici-când verde !
"Il va pârjoli suspinul
"Ca şi flacăra pe-un flutur,
"Şi va fi cum e măslinul
"Ale cărui flori se scutur,--
"Fiindcă stearpă va fi casa celui ce'ntră fără-de-lege
"Fericiri dorind,stă'ntr'una cu păcatul să se lege !

"Focul îi va arde cortul,
"Că'ntr'a poftelor lui funii,
"Silniciei toarce tortul,
"Țesând pânza'nşelăciunii !.."

RĂSPUNSUL LUI IOV

Iov, care-ascultase totul,--de durerea lui pătruns,--
Vorbitorului de faţă-mustrător, îi dă răspuns:
"Vorbe ca acestea toate, auzit-am eu ades...
O, mângâetori potrivnici,--cine, mie, v'a ales !...
Oare când sfârşit lua-vor toate-acestea ce-ascult, frânt,--
Cari, în felul lor, nu sânt
Decât biete vorbe'n vânt !...

Oare, vouă, tot asemeni vorbe-aşi sta să spun şi eu,
De-aţi fi voi în locul meu ?
Au v'aşi copleşi cu vorbe şi la fel aşi da din cap,
Ca topindu-mă de milă, ne putând eu să vă scap ?
Şi-aşi pretinde că cu-ssemeni vorbe fără căpătâi,--
Numai buzele mişcându-mi,--am venit să vă mângâi ?!

Dacă gura mea vorbeşte şi-a mea inimă suspină,
Cu nimic a mea durere, în adâncu-i, nu s-alină !
Dacă tac,--şi pe genunchii-mi lacrimă fierbinte pică,--
Au cu ce durerea-mi vie am putut s'o fac mai mică ?

Dar acum, vai, Doamne Sfinte
M'ai bătut până'ntr'atât;
M'ai lăsat fără vestminte;
Apucatu-m'ai de gât,
Ca pe-un vinovat mă strânge mâna Ta, să pier din viață,
Și, cu tari cuvinte'n gură, bârfitorul îmi stă'n față !..

Ne mai cunoscând măsura,
El la mine deschid gura,--
Pe obraji trăgându-mi palme
Parcă cu-ale lor sudalme !..

Dumnezeu m'a dat în mâna celor răi, celor nedrepti,--
Cari îmi toarnă jar în suflet cu-a lor vorbe de'nțelepți !
Mi-era liniștit căminul,
Plin de tihnă, de lumină,
Și nu cunoșteam suspinul,
Între cei ce l-se'nchină,--
Dar El m'a'nșfăcat de ceafă, m'a zdrobit,--și-acestei vieți,
M'a pus țintă s'o pătrundă mânioasele-I săgeți,
Iată, ele'n juru-mi zboară,--
Roi năprasnic,--mă'nfloară,
Și'n țărâna mea când pică,
Iuți, rărunchii mi-i despică !

Fără milă când săgeata-I mă străpunge, ca'n foc arsă,
În bucăți-bucăți mă frânge, fierrea pe pământ mi-o varsă,
Când asupra mea,--ca unul ce'mplinesc a Lui poruncă,--
Înfrișător Războinic cu de flăcări ochi s'aruncă !

Sub pojarul jalei mele,
Mi-am cusut un sac pe piele,
Și, cu schilodită mână,
Mi-am turnat pe cap țărână !

Roșie de plâns mi-e fața,--zdrumicat de puani sorții,--
Și pe genele-mi acuma se coboară umbra morții !
Totuși, vreo nelegiuire nu făcut-am niciodată,
Și-a mea rugă către Domnul, totdeauna e curată !

Sângele să nu-mi acoperi, o, pământule, sub stele,
Și vreo margine să n'aibă toate strigătele mele,
Ci străbată toate'n Ceruri, unde'n jilt de stele El e !...

Chiar acum din Cer m'ascultă martorul meu Cel de sus,
Și Chezașul meu aude toate cele ce I-am spus...
Râd prietenii de mine, dar în neclintire, eu
Cer dreptatea mea, cu lacrimi căutând spre Dumnezeu,
Căci mi-se sfârși-vor anii și porni-voi pe-o cărare
Dintru care'n veacuri nimeni, --fie cât ar fi de mare, --
Să se'ntoarcă nu mai poate, căci întoarcere ea n'are !...

Ah, suflarea mea se curmă ! Zilele-mi își frâng, avântul
Și stingându-mi-se toate, fix îmi rămâne doar mormântul...
M'au impresurat dușmanii cu batjocura lor, iată,
Și, la câte'mi spun ei toate, ochiul meu în lacrimi cată !

Dumnezeul meu din Ceruri, --auzi glasul-mi când Te rog
Pune-Te pe Tine, Doamne, înaintea Ta, zălog
Pentru mine, căci altminteri, cine altul, Doamne, cine
Ar putea'n dreptate oare să răspundă pentru mine ?
Căci ai închiât lor, Doamne, poarta'n fața'nțelepciunii,
Și'nțeleaptă nu mai au deci judecata lor, nebunii !

Care om, pe-ai lui prieteni oare'i cîntă la pomană,
Când copiilor săi ochii li-se sting că nu au hrană ?
Ei, de răs în fața lumii m'au făcut, prin ce mă'nvață,
Și-am ajuns ca cel pe care, cu dispreț, îl scuipă în față !
Ochiul meu întunecat e, în durerea mea cea mare,
Și ca umbra sunt acum ale mele mădulare !

? Stau înmărmuriți de-aceasta cei neprihăniți, --și ei
? Fulgeră'n potrive celui cu nelegiuit temei,
Dar cel iară de prihană, care mâini curate are,
Nu s'abate niciodată de pe dreapta lui cărare
Și credința lui în Domnul, simte că e tot mai tare !

Voi întoarceți-vă iarăși să-mi grăiți că sunt nedrept,
Și-arăta-voi că niciunul dintre voi nu e'nțelept.
Zilele-mi s'au dus ! Și-asemeni planurile câte-am stat
Să le fac în a mea viață, au pierit, s'au spulberat...

Noaptea'n zi mi-am prefăcut-o,--și'ntunericul meu vine!
Ce să mai nădăjduiască oare sufletul din mine ?
Ce să mai aștept eu, bietul ? Cui ași sta să mai cer scutal,--
Când în întuneric negru îmi voi face așternutul ?...
Strig mormântului de-acuma :
"Tu ești tatăl meu sub stele " !;
Vierailor: "Voi sunteți mama,
Ca și surorile mele !"

Și-atunci,--cum, a mea nădejde să nu piară, să nu cadă ?
Și-a mea fericire iarăși, cine poate s'o mai vadă ?...
Ele-or pogorâ cu mine, spre-ale Morții negre porți,
Să ne odihnim, de-claltă, în țărâna celor morți !..."

A DOUA CUVÂNTARE A LUI BILDAD

Ci, ne mai putând să tacă, când așa grăia Iov frântul,
Iată, pentru-a doua oară, a luat Bildad cuvântul,
Și-a zis: "Câtă vreme oare,
Dup'asemeni vorbe vane vei umbla la vânătoare ?
Omule, vino-ți în fire,
Și-apoi sta-vom a-grăire..."

De ce ca pe dobitoace ne socoți, precum îți place,
Cari în fața ta n'au dreptul să vorbească, ci a tace ?
Oare, pentru că tu astfel te sfășii grăind cuvântul,
Ai dori: pustia s'ajungă, pentru jalea ta, pământul ?
Și deasemeni, la suspinul ce suspini tu, muritor,
Ai vroi să se strămute stâncile din locul lor ?!
Da, lumina fiecărui iăr'de-lege om, se stinge ;
Al dreptății vânt, deasemeni, flacăra lui o va'nvinge;
Va muri lumina'n cortu-i,--pe dreptate pot s'o spui,--
Și-și va stinge luminița candela deasupra lui !

Pașii lui cei mari, voinici,
Se vor face tot mai mici;
Și, cu vrerile-i grămadă,
Pe-a lui cale va să cadă;
Căci picioarele lui îneseși calcă'n lațuri de capcane
Și curând îi vor fi prinse de puternice arcane.
Funia care'l va prinde, în păsant e-ascunsă tare
Și capcana pregătită îi stă'ntinsă pe cărare !

Spaima mari îl împresoară, urmărindu-l pas cu pas,
Că adesea'nămăraurește și rămâne fără glas...

Bogăția cald nu-i ține, și, mereu ca'ntr-o omături,
Foamea-l roade, iar pieirea-i merge tot cu el alături...
Pielea lui roasă-i de boală, -- și'ntru'n fometare-adâncă,
Cel dintâi născut al morții +) mădularele-i mănâncă !
Smuls din cortul lui el este, unde sta neclătinat,
Și-i târât cu spaimă'n fața groasnicului împărat.
Nimeni dintre urmașii-i nu-i mai locuiește'n casă,
Și tot cortul vieții sale presărat e cu pucioasă...

Jos, usucă-se ca'n arșiți rădăcinile lui toate,
Pe când sus, fără cruțare, ramurile-i sunt tăiate !
Pe pământ îi piere iute amintirea lui din lume,
Și nu se mai pomeneste în cetate de-al său nume.
Din lumină'n întuneric e'abrâncit de-o aspră zloată,
Și el, -- fără a prinde veste, -- e gonit din lumea toată.
Vreun urmaș nu-i va rămâne, să-i arate urmele,
Și nici un vlăstar pe unde și-a păscut el turmele.
Neamurile cari veni-vor dinspre răsărit și-apus,
Ingrozite fi-vor toate de prăpădul celui dus !
Iată, asta este soarta celui ce, neghiob mereu,
Cât îi ține viețuirea, n'a vrut-ști de Dumnezeu " !

RĂSPUNSUL LUI IOV

Intristat peste măsură,
De-abia stăpânindu-și plânsul,
Iov deschis-a biata-i gură
Și grăit-a către dânsul :
"O, prieteni plini de milă ! Cât îmi veți mai sta'nainte,
Să-mi sdrobiți sărmanul surlet cu-ale voastre tari cuvinte ?...

Cu batjocurile voastre, toți, de zece ori pe mine
Arundându-mă'n suspine,
Voi asupra mea sărit-ați mâniași, fără rușine !
Dacă'ntr'adevăr în viață,
Fără de-legi mi-au fost stăpâne, --
Ele-mi fi-vor puse'n față
Și-a mea tristă rătăcire num.'n seama mea rămâne !

+) Leprosă.

Au dacă voi, fiecare, cu noroi m'ați improșcat,
Credeti a fi-dovedire astfel că sunt vinovat ?
Atunci,--dacă sunt,--voi crede însumi, că,--om fără saț
Fiind eu în ale vieții,--Dumnezeu m'a prins în laț !
Iată, țip sub silnicie,
Dar zadarnic : de nici-unde,
Jalea mea sub grea urgie
N'o aude, nu-mi răspunde !

Mi-a tăiat orice ieșire,--mai departe să nu trec,--
Ci, păcatelor urmare, sub pedeapsă să mă plec...
Afundatu-m'a într'o noapte fără lună, fără stele,
Și n'ntunerice așternut-a pe cărarea vieții mele...
El m'a despuțat de slava-mi ; de pe cap mi-a smuls cununa ;
m'a zdrobit adânc în toate, ca să plec pe totdeauna.
În potrive-mi, de mânie mult aprins, Cel Bun și Drept,
Mi-a smuls azi orice nădejde mai purtam în al meu piept,--
Cum năprasnica iurtună din senin ar sta să vină
Și copacul nalt să-l smulgă din adâncă-i rădăcină !

Socotindu-mă vrăjmașu-l,--ca și c'un dușman se poartă,
Dându-mi cea mai crudă soartă:
Oștile lui tăbărât-au,--roată tristului meu cort,
Ca să nu mai îmi mișc pașii, de și sunt un biet viu mort !
Pe-ai mei frați îndepărtat-a dela mine, cu-al meu bine,
Și prietenii mei, iată, s'au înstrăinat de mine !
Ale mele rude toate m'au uitat, nu mai mă știu,
Mort crezându-mă, nu viu !
Casnicii și-a mele roabe,--cel la cari eu încă țin,--
Mă privesc' ca pe-un străin ;
Am ajuns să li-se pară
Că sunt om din altă țară,--
Și pe orice roag' chemar'ași,--să-mi răspundă nu mai vor,
Oricât eu de fiecare rogu-mă stăruitor !

Răsuflarea-mi n'o mai poate suferi a mea iemeie
Și nici frații-mi după aumă,--de respingătoare ce ie !
Până și copiii înșiși, cu dispreț îmi dau ocol,
Și'mi asvâră a lor ocară,--din calcaș vrând să mă scol !

Credincioșii mei, de mine scârbă au acum, și, iată,
Toți cei dragi inimei mele, în potrivea mea s'arată !
Ca lipite-mi sunt de piele oasele, încă fierbinți,
Și mai am, din toată carnea, doar gingiile pe dinți !

Fie-vă milă, prieteni ! Milă fie-vă de mine, --
Dacă mai îmi vreți vreun bine, --
Că de mâna Lui din Ceruri sunt lovit acum eu ;
De ce și voi, cu prigoană, mă loviți ca Dumnezeu
Și'n biet trupul meu să dați
Voi nu vă mai săturați ?!

O, a mele vorbe-acuma din isvor : durere vie,
Dacă cineva le-ar scrie,
Pe arună sau pe stâncă, să rămână pe vecie !...

Dar, ce spun? Eu bine știu,
Că mi-e Viu Mântuitorul, -- cum din veacuri El e Viu, --
Și că, pentru mine, Insuși Cel ce trupul mi-l'a frânt,
Ridica-se-va cu mila-I cel din urmă pe pământ !
Și, chiar dacă, ars de pară,
Se va pierde trupul meu, --
Din țărâna-i dat afară,
Voi vedea pe Dumnezeu !
Cu-ai mei ochi îl voi vedea,
Nu fiindu-mi în potrivă, ci'ntru mântuirea mea !

Pân'atunci însă, prieteni, -- o strig tare fie-sui :
Inima mi-se topește în rărunchi, de dorul Lui !

Dintre voi atunci, cu teamă, fiecare va sta zice,
Când, fierbinți, din a lui gene lacrămile cu să-i pice :
"Au de ce-am fost lui prigoană ?" -- căci dreptatea mea, azi mută,
În afărșit, va fi și vouă tuturor cunoscută...
Temeți-vă de pedeapsă, căci, să știți cea va fi dată
Celor căror se cuvine, -- că e'n Cer o Judecată !..."

A DOUA CUVÂNTARE A LUI TOFAR

Cleștind, precum e marea biciuită de tempeste,
A răspuns Tofar îndată prin cuvintele aceste :

"Turburat de-a tale vorbe,--din adâncul meu străfund,
Gândurile-mi toate,iată,mă silesc ca să-ți răspund,
Căci mustrări ne mai primite,ce mă umplu de rușine,
Auzit-am dela tine !

Au nu știi că,de când omul a fost pus pe-acest pământ,
Cel ne-legiuit,o clipă birue și cade'nfrânt ?
Și nu știi,că bucuria celui cu gândiri viclene,
Ține doar ~~aușă~~ cât ține biet clipitul unei gene ?
Chiar dac'ar putea ca fruntea pân'la Ceruri să și-o sue,
Va pieri și se va zice: "Unde e ?",văzând că nu e...
Va sbura cum visul zboară ;va pieri cum piere ceața
Sau vedenia de noapte,alungând'o dimineața !

Nu va mai sălta'n trufie
Sub privirea nimănui;
Nici un ochiu n'o să mai știe
Unde fost-a locul lui !
Peste fiii lui veni-vor cei săraci cari nu-i știu mila,
Și lua-vor dela dânsii ce răpit-a el cu sila !
Casele lui,pline-odată de puterea tinereții,
Se vor odihni'n țărână cu el,smuls din largul vieții...

Dulce era'n gura-i răul,--seamă ne luând măsurii,--
Il păstra ascuns sub limbă,și-l lipia de cerul gurii,--
Dar această dulce hrană (ce-o ia sufletu-i în cărcă),
In rărunchi-i va ajunge ca veninul de năpârcă !
Bogățiile'nghițite,--silnic smulse fie-cui,--
Dumnezeu i-le va scoate din chiar pântecale lui.
De năpârcoi otravă supt-a,--găsind miere la aspide,--
Și deci limba de năpârcă,negreșit îl va ucide !

Nu-și va mai plimba privirea'n desfătări,--sub hâde fapte,--
Peste-a mierei sale râuri și pâraele-i de lapte ;
Inapoi va da câștigul (indrăsnir'ași să i-o strig),
Și nici un folos nu fi-va să mai tragă din câștig ;
Căci a asuprit săracii cu'apilări în fel de fel,
Și-a luat de la ei case ce nu le zidise el !

N'avea margini lăcomia-i,și,--ca de-un puhoi de ape
Revărsate peste țarini,--nu putea nimic să-i scape ,
Dar nici lui--nereu spre bine--
Bogăția-i nu va ține !

Când va fi mai mult belșug
Strâns de el prin viclesug,--
Mâna Celui ce cunoaște pân'și gândul fie-cui,
Se va ridica și, trăsnet, va cădea asupra lui !

Și, ca pântecul să-i umple în ospățul aștei vieți,
Focul lui i-l va trimite printr'o ploaie de săgeți !
Armelor de foc scăpând el, fără să-și dea viața mamă,
Nu scăpa-va, ci-l străpunge junghiul arcului de-aramă.
Scoate-va din piept săgeata ce, udată de-a lui fiere,
Ochilor săi schinteia-va ca un fulger la vedere,
Și cumplite spaima-a morții, într'un fără seamăn iureș,
Vor veni atunci să cadă peste-acel viclean și gureș !

Grozăvii ne mai văzute și de care te'nfiori,
Sunt păstrate'n Cer de-oparte pentru multele-i comori...
Foc trimis cu dinadins,
Nu de mâini de om aprins,
Il va mistui pe-acela ce-l va părăsi norocul,
Și din cort ce-o să-i mai scape, mistul-va iarăși focul !

Cerurile desveli-vor făr'de-legea lui sub Cer,
Iar pământul ridica-va în potriva-i pumn de fier !
Tot belșugul casei sale va pieri, fi va fi dus,
Când se va stârni mânia Dumnezeului de sus...
Asta-i soarta ce-o păstrează celui rău, în Cer, mereu,--
Moștenire hotărâtă lui, de Viul Dumnezeu !"

RĂSPUNSUL LUI IOV

Tot mai amărât de vorbe care nu puteau să-i fie
Zise din prietenie,--
Iov și-a ridicat iar glasul și le-a fost grăit fierbinte :
"O, prieteni, ascultați-mi graiul cu luare-aminte,
Pentru ca să-mi fie
Mie
Mângâerea ce mi-o dați
Ca prieteni,--dacă'mi sunteți iubitori adevărați !

Să vă spun ce am,--și'n urmă, dac'asa mi-se cuvine,--
După biata mea spovadă, să vă bateți joc de mine...

Oare, plângerea mea dreaptă,
De-o spun vouă, ea'n potrivea unui om acum se'ndreaptă ?
Și, de-ar fi așa, prieteni, pentru ce nerăbdător
N'asfi fi, când vedeți că mor ?
Căci, priviți-mă, -- și-a groază mâna puneți-o la gură :
Doar gândindu-mă și, iată, spaimă sînt peste măsură !
Pentru ce trăiesc toți răii ? Pentru ce-ajung bătrânețe,
Și, sporind în trăinicie, răsărituri am pe fețe ?
Au de ce, cu ei în față, se'ntăresc, -- și'n toate spor
Și belșug și fericire au mereu vlăstarii lor ?
Cortul lor e plin de tihnă, fără nici un pic de irică,
Și Dumnezeiasca vargă peste ei nici-când nu pică !
Taurii lor, plini de vlagă's și greș nu dau să se strice
Întru bună zămislire gonitoarele junice.

Cu pe niște miei să sburde, cu sături în iarbă grasă,
Pruncii'n jurul lor și-i lasă,
Iar copiii'n salt ușor
Sbenguesc în preajma lor !
Zilele'și petrec în cântec de chitare și cavale,
Fără nici un dor pe suflet, fără lacrimă de jale, --
Iar când viața lor se'ntcheie, împăcați cu vrerea sorții,
Într-o clipă se coboară în împărăția morții...

Și doar ei ziceau într'una, rînd pe rînd, din tată'n liu,
Către Dumnezeu Cel viu :
"Pleacă de la noi, că, iată, bine nu găsim cu cale
"Cât avem a-viețuire, să'nvățăm căile Tale !
"Ce e Cel A-tot-Puternic, spre folosul iie-cui,
"Și ce pierdem fiecare, dacă nu sluji-vom Lui ?..."

Așa dar, nelegiuții de pe lume, -- în tot locul
Încing brăul fericirii și-au în mîna lor norocul !...
O, departe fie sfatul celor răi în veci de mine !,
Dar de câte ori vă Cereal celor răi ce se cuvine :
Candela să li-se stingă, și, pedeapsă de teamă,
Sărăcia cea mai neagră să coboare peste ei ?

Dumnezeu să le ia slava,
Să le dea dureri într'una,
Și să fie toți ca pleava
Care-o spulberă furtuna ?

Zice-veți: păstrează Domnul, spre nelegiuiri răsplată,
Celui care se cuvine, la plinirea vremii dată !
Dar ar trebui să-i facă viețuirea cât mai strîmtă,
Și pedeapsa nimicerii, cel nelegiuit s'o simtă !
Dumnezeu, pe el mânia să-și reverse--grele ape,--
Ca, nelegiuitul, astfel, cu mânia-I să se-adape !
Că, ce'i pasă după moarte, casei lui ce-o să se'ntâmpie,
Când de zilele trăite cupa vieții lui se împlie ?...

Dar, o, Doamne, mă'ntreb eu :
Este cineva'n măsură să dea sfat lui Dumnezeu ?...

Cel nelegiuit se stinge'n fericierea lui, senin,
După ce-a gustat din viață bucuriile din plin ;
Celălalt, închide ochii istăvit și amărât,
Cu amara vieții'n gât,--
Și-amândoi intră'n morminte tot atîta de adînce,
Ca, aceiași viermi, să vină și-a lor carne s'o mănânce !

Dar eu știu ce fel de gânduri aveți voi, minți înțelepte,
Cari asupra mea rostit-au judecăți mereu nedrepte.
Ziceți voi : "Unde-are casă cel tiran cu ochiu de ghiță ?
"Și-unde'i cîntul celor care au nelegiuit în viață ?"

Au n'ați întrebat pe cei ce,--peste ape și pămînturi,--
Vînturînd căile lumii, umblă'n cele patru vînturi ?
Nu spun ei că totdeauna, din vîlvori ca și din apă,
Cînd nenorocirea vine, tot nelegiuitul scapă ?...
Cine stă să-l mustre'n față
Pentru ce-a făcut în viață ?
Cine va da lui pedeapsă ? Și vă'ntreb: din mîna cui
Își primi-va el răsplată pentru făr'de-legea lui ?...

Iar din viață cînd apune
Și'n mormîntu-i îl așează
Lui la groapă i-se pune
Streajă care'i stă de pază.

Il urmează tot norodul, când purtat este pe umăr,
Și'naintea lui, deasemeni, merge gloată fără număr.

Așa dar, de mine-alături, dar de adevăr departe,
Pentru ce voi îmi aduceți numai gângăari deșarte ?
Și, din cele ce-mi răspundeți fiecare'n grea mânia,
Care, ce rămâne mie,
Când în toate câte'mi spuneți, nu e decât viclenie ?..."

CUVÂNTUL DIN URMA AL LUI ELIFAZ

Pe când Iov închise astfel, în dureri ce nu se curmă,
Elifaz, a treia oară, la cuvântu-i cel din urmă :
"Îi aduce oare omul vreun folos lui Dumnezeu ?
Nu! Cel înțelept doar știe-și de folos își e mersu.
Au ce bucurie are, ce câștigă Cel de sus,
Că, tu, drept și'n neprimădă viața pe pământ ți-ai dus ?
Pentru-a ta cucernicie au ți-o fi pedeapsa-I dată ?
Pentru ca muștrări ți-aduce stând cu tine'n judecată ?
Sau de multa peste fire
Câtă ai nelegiuire ?
De la frații tăi zăloage fără pricină lui,
Și pe cei săraci, deasemeni, fi lăsați fără de strai !
Apă tu n'ai dat să bea însetatului nădăd
Și nici pâine s'alini foamea, cât de cât, celui flămând !
Tu erai stăpân în țară,
Fiindcă tu erai mai tare...
Văduva o dai afară,
Pe Țifan, în nemăncare,
Il puneai rod greu să-ți care !
Iată pentru ce dar astăzi te-au fost prins atâtea lațuri:
Pentru-a ta nelegiuire și adâncile-ți neșături !
Împrejuru-ți e'ntuneric, noapte, groasă și rece,
Și mersu crește năboiul apelor, stând să te'nece !

Au, de-asupra tuturor, Dumnezeu în Ceruri nu e ?
În privește ce'nalt vârful stelelor în sus se sus !
Dar tu aici: "Ce știe'n Ceruri Dumnezeu ? și ce să vadă
"Poate El, cătând cu ochii prin a norilor grămadă ?
"Pe când jos, cei tari, în vee își înfig în pradă colții, --
"Dumnezeu din Cer se plimbă tainic pe de-asupra Bolții;
"El nimic-nimic nu vede prin perdeaua cea de nori
"Ce'ntre oameni și'ntre Dănaul stau de-apururi plutitori !..."

Au faci fără-de-legea celor care n'a mai fost să scape
Când a revărsat Potopul peste ei mării de ape,--
Că lui Dumnezeu grăi-au, ca și când nu le da pace:
"Pleacă de la noi ! Ce poate Dumnezeu oare-a ne face ?"--
Când El totuși le dăduse bunătăți nenumărate,
Cum prin mila Lui, de veacuri, tuturor ne sunt date !

Dar departe fie sfatul celor răi meru de mine,
Dându-mi Cel A-tot Puternic sprijinu-I, să-mi fie bine !--
Cei neprihăniți vedea-vor și s'or bucura în cor:
"Iată cum a dat prăpădul peste avuția lor " !

Deci împacă-te cu Domnul ! Lui smerit să te supui
Și primește'nvățătura ce ți-o dă cu gura Lui !
Poartă-I dragoste fierbinte,--
Fericit, să vii la loc !
Intru inima ta pune toate sfintele-I cuvinte,
Fără-de-legii tale stinge-i tot nimicitorul foc !..

Auru-ți, cu largă mână,
Tu aruncă-l în țărână !
Aurul cel de Ofir
Din chimirul tău primească-l al pâraelor chimir !
Și-atunci Cel A-tot-Puternic,--ne mai pieritor Tezaur,--
Va fi ție
Pe vecie
Cel mai fără pată Aur !

Intru Cel A-tot-Puternic astfel te vei desfăta
Și spre Dumnezeu Prea-Naltul înălța-vei fruntea ta,
Lui vei face rugăciune și El ți-o va asculta !
Tot ce pune-vei la cale,
Inflori-va ca grădina,
Și din drumurile tale
Nu va mai pieri lumina !
Fiindcă Dumnezeu coboară pe'ngâmfății ce-are'n față,
Iar pe cei smeriți înalță în a vecinicii viață !
El va izbăvi de-așemeri și pe omul vinovat,
Când pe fruntea lui vei pune mâna ta fără păcat !..."

RĂSPUNSUL LUI IOV

Ca un om ce-abia mai geme sub lovirea inamică,
Iov, cătând să dea răspunsu-i, abia poate să mai zică:
„Plângerea mea, și-astădată, este tot o răsvrătire,
Dar durerea mă sugrumă, că e mare peste fire !

O, de-ași ști unde să-L aflu și'n durerea mea cea vie
De-ași putea s'ating cu fruntea scaunul Lui de Domnie,--
M'ași târâ cu-a mea pricină
Înainte Lui, să-I spui,--
De dovezi cu gura plină,--
Că n'am greș în fața Lui !..
Ași vedea atunci, la jalea și durerea mea străfundă,
Dumnezeu ce-ar sta să-mi spună ? Ce-ar putea El să-mi răspundă ?

În potriva mea,--o mână de durere oase supte,--
Au și-ar pune El puterea,--Prea-Puternicul--să lupte ?..
Nu ! Mi-ar asculta suspinul...Doar un om fără vreo vină
Ar vorbi cu El--Isvorul cel de vecinică Lumină,--
Și pentru vecia toată izbăvire, socot eu,
Mi-ar da El--Mângâietorul și Judecătorul meu !

Dar, spre răsărit să-L caut, nu-L găsesc, de m'ași fi dus;
Spre apus dac'alergar'ași, iată, nu-I nici la apus;
Către Miază-Noapte iarăși dac'ași merge'ntreaga-mi viață,
Fața Lui nu-mi ese'n față;
Pân'la marginile zării de-ași goni spre Miază-Zi,
Iată că nu-L pot zări !
Dar El știe toată calea ce-am urmat, fără să-I spui,
Că picioru-mi, viața'ntreagă s'a ținut de pașii Lui;
Și'ntre nevinovăția-mi dacă fir'ași încercat,
M'ar găsi, la cântărire, cum e aurul curat !

Dar El hotărât-a totul,--și voința Sa'i de fier !
Cine să se'mpotrivească hotărârii Lui din Cer ?
Că ori-cum e hotărârea ce-A luat,--oricât de grea,--
Se'mplinește când El vrea !
Și deci vrerile Lui sfinte,--întru cari sunt prins și eu,--
Implini-se-vor ca toate vrerile lui Dumnezeu !

Iată de ce'mi crește groaza când mă știu că-I stau în față,
Iar când mă gândesc la Dânsul, simt fiori care mă'ngheață !
Mă'nfior nu de durere, ci de taina-I nepătrunsă,
Când în mare de'ntuneric stă făptura mea ascunsă.

De ce'I stau Celui din Ceruri veacurile-ascunse oare,
Și-a Lui zile de pedeapsă nu le văd cei de sub soare ?
Iată oameni ce strămută
După placul lor hotare;
Fură turma cea plăcută,
Cu ciobanul care'l are;
Iau orfanului măgarul; văduvei zălog iau vaca;
Mătură din a lor față calicimea'n brânci, săraca;
Iar calicii, -- sub urgia celor hulpavi și zănatici, --
Precum în pustie, noaptea, es măgarii cei sălbatici, --
Umblă și ei după pradă, duși de foame, pe câmpii,
De mâncare / găsească și pentru bieții copii;
Ce-a rămas pe câmp adună
Ei, sub razele de lună:
Seceră din holda celui cu belșuguri mari de grâne
Spicele ce, aplecate, au putut pe câmp rămâne;
De prin vii culeg ciorchinii ce nu i-au putut culege
Cei cari au cules cu plată viea celor fără-de-lege;
Petrec nopți în umezeală, goi aproape'n strae rupte, --
Fără nici măcar o cergă, stând cu frigul să se lupte...
Ploaia munților îi udă și'n de frig fiori adânci,
Ne având alte-adăposturi, s'aciuiază pe sub stânci !

Cei dintâi, smulg de la țată pe orfanul cel sărac,
Iar săracului copilul, drept zălog, iau după plac !
Cei din urmă, morți de foame, goi adesea până'n brâu,
Cară stoguri mari de grâu;
La stăpâni, storc untdelemnul roditorului măslin,
Calcă strugurii la crame în gâlgăetorul lin,
Dar oftează,
Că, sub pază, --
Umbre biete,
Mor de sete !
Din cetăți s'aude, stinsă, jaliștea celor ce mor,
Iar răniții'n umbra morții, strigă după ajutor !

143 Dumnezeu însă, din Slava și adâncile-I țării,
Iată, nu vrea să ia seama la atâtea mișelii !

Altora nu le priește sfânta soarelui lumină
Și-ar dori ca umbra nopții întru ea mereu să-i țină:
Când s'a stins de tot lumina care isvora din soare,
Ucigașul se ridică, pe cel slab ca să-l omoare !
În amurg, s'aprinde iar, --
În același timp cu ochiul fiecăruia tâlhar, --
Ochiul celui precurvar:
"Nimeni n'are să mă vadă până vine dimineața", --
Zice fiecare'n sine, ascunzându-și, cât pot, fața...

Noaptea, case sparg și fură,
Ziua stau închiși în casă,
Și se tem peste măsură
De lumina ce-i apasă;
Dimineața când îi prinde dincolo de pragul porții,
Ei s'ascund ca liliecii și-i cuprinde spaima morții !
Dar ei blestemată parte pe pământ au în vecie,
Fericirea li-i nălucă
Și'n veci ei nu mai apucă
Pe cărarea care duce către Părinteasca Vie !

Precum arșița de soare soarbe-a iernilor zăpadă, --
Locuința Morții'ngHITE păcătoasa lor grămadă !
Pântecele mării'i uită, din ei viermii se desfătă,
Și de ei nimeni aminte mai aduce-și niciodată !
Blestemați sunt cât îi vacul,
Că-și duc astfel viețuirea, --
Și, ca sub furtuni copacul,
Frântă li-i nelegiuirea;
Că'mpilau femeia stearpă, fără prunci, prin vreri haîne,
Și n'au vrut nicicând să facă văduvei un strop de bine.

Însă Cel ce pe puternici îi strunește, -- se ridică,
Și nelegiuții, iată-i: au înmărmurit de frică !

El din nou le-arată mila-I, -- în puteri dându-le spor, --
Dar mereu își are ochii ațintiți asupra lor...

Sus au stat puțină vreme,--bucurii purtând ei salbă,--
Dar se ofilesc îndată ca o secerată nalbă,
Și ca seceratul spic
Mor și nu mai sunt nimic !

Nu-i așa ? Au cine poate dovedi că spun minciună ?
Că mi'i de nimic cuvântul, cine-ar sta din voi să spună ?.."

AL TREILEA CUVANT AL LUI BILDAD

Ca și când ar fi zadarnic,--totuși vrea să se ridice
Și puține-acum cuvinte către Iov, Bildad mai zice:
"Dumnezeu e fără margini și pe toate'n veci Stăpân,
Și puterile și groaza numa'n mâna Lui rămân !
Oștile Lui, cine poate să le numere ? Și care
Ar fi cel asupra cărui soarele Lui nu răsare ?...

Și-atunci cine'n a Lui față, fără vină-ar fi să stee ?
Și, curat a fi, cum poate cel ce naște din femei ?
Iată'n fața Lui, nici luna prea strălucitoare nu-i,
Și nici stelele-I din Ceruri prea curate'n fața Lui !
Cu-atât mai puțin e omul,--un biet vierme'n larga fire,--
Ce din mila Lui se mișcă și-are parte să respire !..."

RĂSPUNSUL LUI IOV

Dar Iov are pe-a lui buze vorbe ca o vijelie
Și răspunde celui care să-l mângâie astfel știe:
"Cât de bine știi tu sprijin să dai celui care piere !
Ce milos dai ajutoru-ți brațului fără putere !
Cât de minunate sfaturi,--ce din duhu-ți iau începeri,--
Poți să dai tu, priceputul, celui fără de priceperi !...
Ce belșug de'nțelepciune
Pot a tale buze spune !

Au spre cine-acum se'ndreaptă
Cuvântarea ta'nțeleaptă ?
Și-al cui duh plin de lumina
Glășuește-așa prin tine ?..

Inaintea Celui care tuturor a' l Ziditor,
Se cutremură sub ape umbrele strămoşilor !
Se cutremură, --când ştiu-L că Stăpân de-asupra El e, --
Apele cu ce e'n ele !
Inaintea Lui, --când Domnul
Cu lumina-I grea se scoală, --
Locuinţa'n care somnul
Şi-l dorm morţii toţi, e goală !
Iar adâncurile toate câte sub privirea-I sânt,
Iată-le străluminate, fără de-acoperământ !

El întinde Miază-Noaptea pe genuni, --şi-Al firii Spic
Face'n veacuri ca:pământul să plutească pe nimic !
El în norii toţi încue
Apele,şi nici un nor
Nu se sparge când se sue
Cât de sus cu greul lor !

Scaunul Lui de Domnie
Şi-L acoperă cu norii,
Să nu-L vadă,dar să-L ştie
Sus în Ceruri muritorii !
Peste-a apelor Lui feţe,El a tras o boltă,sferic,
Ca hotar între lumina-I şi-al ţărâni întuneric !
Stâlpii Cerului se clatin şi sub ochii-I se'nspăimântă
De mânia Lui Prea-Sfântă !
Prin puterea-I fără seamăn tulbură-ale mării unde,
Şi cu-a Lui înţelepciune sfarmă apele-i strfunde !
Cerurile'nşeninează cu suflarea gurii Sale,
Şi cu mâna Lui sugrumă şarpele fugar din cale !

Dar acestea,--pentru viermii dintru pământearca vale,--
Nu sunt decât depărtate margini drumurilor Sale,
Ci doar adieri uşoare dintru drumuirea lungă,
Pân'la noi,cu măreţie totuşi,abia pot s'ajungă !
Şi-al Lui tunet ce'nspăimântă pulberea făpturii'ntreagă,
Cine-ar şti să-l tălmăcească ? Cine-ar şti să-l înţeleagă ?...

Viu e Dumnezeu din Ceruri,Cel ce mie mi-a'ntors faţa,
Viu e Cel A-tot Puternic care'mi amărăşte viaţa,--
Că,atât cât duh de viaţă voi simţi că am în piept,
Buzele-mi nici o clipită n'or grăi ceva nedrept;

Și-a mea limbă nu va spune
Vouă nici o'nșelăciune !
Dar departe-a fi de mine,--inima cât mi-o mai bate,--
Intru zicerile voastre să vă dau cândva dreptate !
Până ce'mi voi da suflarea și-oi putea ca duh să scapăr,
Dreapta-mi nevinovăție nu'nceta-voi să mi-o apăr !
Plata celor fără-de-lege aib'o dar dușmanul meu,
Și potrivnicul meu plata păcătoșilor mereu !

Ce nădejdi mai are oare cel fățarnic către Domnul,
Când se roagă fiindcă știe că veni'i-va vecinic somnul ?
Oare Domnul mai ascultă
Strigătele-i fel și fel,
Când veni-va, multă-multă,
Strictorerea peste el ?...

Este Cel A-tot Puternic desfătarea-i ?,--vă'ntreb eu,--
Și ridică el într'una rugăciuni lui Dumnezeu ?
Căile ce duc la Domnul vi-le spun,--spre-a vă pătrunde,--
Și-ale Sale vreri înalte vouă nu le voi ascunde...
Dar, de le cunoașteți toate,--gura voastră de ce pune
Ca temei deșertăciune peste iar deșertăciune ?...

Iată soarta ce-o păstrează Dumnezeu, celui hain,
Și durerile ce'n viață de la Cel Prea-Nalt îi vin:
Dacă are dragi vârstare,
Pentru sabie le are !
Pân'atunci însă copiii,--în adese "azi" și "măine",
Lipsă vor avea de pâine !
Dintr'ai lui cei ce mai scapă, ciurma repede'i va strânge,
Și-a lor văduve rămase, moartea nu le-o vor mai plânge !
Dacă lacoma lui mână
Strânge-argint ca pe-o țărână,
Și de preț vestminte noi
Dac'a strâns cum strângi noroi,
Are să se'mbrace'n ele omul cel fără păcate,
Iar argintul i-l va prinde cel cu mâinile curate !
Casa lui va fi ca pânza de păianjen în ungher,
Și la fel cum e coliba trecătorului străjer !

El bogat se culcă seara, însă noaptea'i fuge viața,
Și-al său duh își vede trupul gol în patu-i dimineața.
Spaima vin de pretutindeni și'l cuprind ca niște ape...
Vrea să fugă, dar din ele nu mai poate-acum să scape !
De la răsărit vârtejul a venit și-l duce vântul:
Casa i-a pierit și, iată, îl cuprinde'n el mormântul !
Dumnezeu, curmându-i firul trecătoarei sale vieți,
Fără milă'l urmărește cu aprinsele-I săgeți !

Și cel rău cu groaza'n suflet, cată loc pentru-a se-ascunde,
Dar zadarnic: unde ? unde ? !
Oamenii toți bat din palme la căderea lui, --că'i mort, --
Fluerându-l la plecarea din vremelnicul său cort.

Aurul, ca și argintul, negreșit că zac în mină,
Dintru care, cu grea trudă, se vor scoate la lumină.
Fierul din pământ se scoate, și, --cum toți cunoaștem seama, --
Bin pietroasele topite în cuptoare, ese-arama,
Omul scormone'n adâncuri, la lumina vie-a torții,
După pietrele ascunse până'n negurile morții...
O fântână-adâncă sapă, --spânzurat de groase funii, --
Unde n'a pătruns în veacuri soarele sau raza lunii...
Lui, picioarele acum nu-i mai sunt de ajutor,
Și se clatină, --departe de lăcașul tuturor !

O, pământul cel din care răsar grâne ce se coc,
Este răscolit de oameni înlăuntru-i ca de foc !
În adâncu-i întuneric cel de care te'nțiori,
Zac comori ce'n veci nu seacă pentru biștii muritori:
Pietrele-i cuprind safire și grea pulbere de aur, --
Puse'n sânu-i de Slăvitul stelelor din Ceruri Faur, --
Dar cărarea care duce spre-a comorilor grămadă,
N'o cunoaște pîn'acuma nici o pasăre de pradă;
Ochiul vulturului falnic n'a văzut-o niciodată
Și de cele mai trufașe dobitoace nu-i călcată;
Ba, nici leul, dintre fiare,
N'a trecut pe-acea cărare !

Omul însă pune mâna, --prins de lăcomii adânci, --
Peste-a cremenelor stânci
Și răstoarnă munți năprasnici până jos în temelie;
Răscolește prin adâncuri precum numai el o știe;

Ochiul lui cu foc din stele,
Vede ce-i de preț în ele;
Seacă apa din pârae,--de sudori cu fruntea plină,--
Și comorile ascunse, el le scoate la lumină !

Dar adânce'ntelepciune, unde se găsește oare ?
Locuința-i, unde este ?... Au e pe pământ ? E'n soare
Unda ei strălucitoare ?...
Omul nu-i cunoaște prețul și el nu poate ști unde,
Cu pâraele-i de aur, se ascund ale ei unde !...
Ea nu poate-avea chilii
În pământul celor vii.
Dacă'ntrebi de ea adâncul, el răspunde: "Nu e'n mine" ;
Marea dacă'o'ntrebi, ea zice: "Sânul meu n'o are'n sine"...
Ea, pe aur, niciodată
N-ar putea fi cumpărată;
Nu,--și-ar însemna să mint,
Dacă'și spune că se vinde, cântărită cu argint,
Nici cu lămuritul aur cel mai scump ce-l dă Ofirul,
Nici a fi prețăluită cu onyxul sau safirul !
Cu mărgearul și cristalul, cu orice mărgăritare,
Cu albastre diamante ea asemenea
N'are !
Etiopia dând toate nestematele-i topaze,
N'ar putea să aibă'n schimb
Fie măcar cea mai slabă dintre miile de raze
Ce le are'ntelepciunea în strălucitoru-i nimb !

Atunci ea de unde vine ? Unde poate s'aibă casă
Nevăzută-împărăteasă ?
Că ascunsă stă de ochii celor vii, în veci, și, iată,
A văzduhurilor păsări n'au văzut-o niciodată !
Moartea și adâncul zic :
"Nei am auzit de dânsa",--dar mai mult nu spun nimic...
Numai Dumnezeu cunoaște calea-i, cu adânc temei,
Și El singur știe unde'i strălucit-sălașul ei.
Căci El vede tot ce mișcă în pământ și pe pământ,
Și sub Cerurile Sale, toate cunoscute'I sânt !

Când a rânduie în Sine greutatea ce-are vântul,
Când a cumpănit măsura apelor pe tot pământul,

Când a dat ploilor lege,
Drum la fulger și la tunet când a trebuit alege,--
Atunci a văzut-o Domnul Dumnezeu din vecinicie,
Temelii i-a pus,--și'n total a'ncercat-o cum El știe.
Și-a zis omului pe urmă:"Ia aminte ce-am a'ți spune:
"Iată,temerea de Domnul,e adâncă'nțelepciune,
"Și,de ce e fără'de-lege depărtându-te mereu,
"E rodirea'nțelepciunii !",--încheiat-A Dumnezeu.

(Și mai zis-a Iov prea-frântul,
Tot în pilde-având cuvântul) :

"Oh,dacă'ași putea fi iarăși precum fost-am altă dată,
Când asupra-mi sta privirea Domnului din Cer plecată;
Candela-I când peste mine strălucea mereu feeric
Și'n lumina Lui într'una răsbăteam prin întuneric !...
Cum nu mai trăesc acele
Zile-ale puterii mele,
Când din Ceruri cu-a Lui veghe luminoasă sta mereu
Dumnezeu ca un prieten aplecat pe cortul meu,
Și când Cel A-tot-Puternic sta cu mine vremea toată,
Iar copiii mei,zăbavnici,împrejurul meu stau roată;
Pașii-mi când scăldam în lapte și,--mereu de mila-I semn,--
Teascul meu vărsa pârae gâlgâind de untdelemn !

În cetate când un scaun pregăteam să stau în piață,
La-oparte se dau iute tinerii din a mea față,
Iar bătrânii,cu iubire și priviri surâzătoare,
Se sculau,în semn de cinste,rămânând toți în picioare !
A cetății Căpeteniei,--cu același preț măsură,--
Mâna și-o puneau la gură:
Glasul lor tăceau mereu,
Ca s'audă glasul meu ;
Și-auzindu-mă urechia întru cele ce-aveam-zice,
Mă numia "un om fericit",
Și mă lăudau în stradă
Ochii ce stau să mă vadă !

Fiindcă izbăviam sărmanii de la cel împilător,
Iar pe cei orfani,deasemeni,nu-i lăsam fără'ajutor.
Cei nefericiți,într'una,îmi dau binecuvântare
Și'n a văduvelor inimi bucurii turnam din mare !

Imi făceam vestmânt dreptatea și slujeam ei ca vestmânt,--
Fericit că neprihana mantă și turban îmi sânt.

Ochi eram pentru toți orbii cari îi întâlneam sub soare,
Iar pentru ologi, asemeni, tot eu le eram picioare !

La flămânzi eram ca tată,

Și nu eram surd și mut

Ca să las nedescurcată

Pricina de judecată

Oricărui necunoscut.

Rupeam falca celui care,--hulpav,--mă scotea din minți

Cu tâlhara-i jecmânire,-- smulgând prada-i dintre dinți !

Și-mi ziceam atunci:"In cuibu-mi voi muri senin sub stele,

"Și voi înmulți prin fapte numărul zilelor mele.

"Rădăcina să mi-o ude, vor veni izvoare nouă,

"Și pe ramurile-mi toate, noaptea ntreagă va sta rouă.

"Nouă ntr'una mi va fi slava,--

"Soarta-mi nefiind hapsână,--

"Și-al meu arc într'una sta-va

"Să-mi întinerească'n mână !...

Toți îmi ascultau cuvântul, ca zicând:"Vrem să ne sature,"--

Și-așteptau mereu în față-mi, să le dau a mele sfaturi...

După vorbele-mi, niciunul n'avea gură grăitoare,--

Pentru toți fiind cuvântul rouă binefăcătoare.

M'așteptau toți ca pe ploae, când e secetă pe vii,

Și căscau la mine gura la ploile târzii...

Le zâbeam ades, iar dâșii nu lăsau,--zilele-acele,--

Să le scape nici o rază din lumina feții mele...

Ca un Împărat în oastea care-ascultă--cum o miști--

Eram lor la ceasuri grele,

Sau cum e mângăetorul între niște oameni triști !...

Dar acum...de mine'și răd

Cei mai tineri decât mine și mereu cu suflet hâd,--

Al căror părinți, odată, dar nu cu prea mult în urmă,

N'aveau preț nici ca să-mi stee printre câinii de la turmă !

Ce-ar îi folosit puterea mâinilor lor mie'n strungă,

Când ei nu erau în stare, bătrânețea lor s'ajungă ?

Ei, sfrijiți de calicie și de foame morți de vii,

Rătăcesc prin bărăgane părăsite și pustii...

Smulg sălbăticele ierburi, rădăcini de jnepeni smulg,

Și, din țâțele pustiei, asta'i laptele ce'l mulg !

Isgoniți sunt dintre oameni, huiduiți din lume toți,
Și'ndărjită, strigă lumea după ei ca după hoți...
Au sălaş prin văgăune și prăpastiile-adânci ;
Peșterile'i țin în vatră și-au culcușuri pe sub stânci;
Urlă prin tufișuri dese ; cina'și au pe sub scați,--
Toți feciori ai nimănui și cu ticăloase vieți,--
Vrednici a fi dați afară
Cu harapnicul din țară !

Și-acum unor ca aceștia, cu ticăloșia'n pântec,
Am ajuns eu de batjocuri, desfătându-i, pus în cântec !
Mă urăsc acum cu toții... Au dispreț pentru-a mea viață,
Și, când nu-mi pot da ocoale,--hohotind îmi scuipe'n față !
Nu se mai sfiesc de mine precum se sfiau nainte:
Fiecare mă'njosește cu alesele-i cuvinte...

Toată liota, la dreapta-mi stă'n picioare și-a pus laț
Să mă prindă de călcăe și să rădă cu nesăț !
El îmi nimicesc cărarea, să mă piardă'i gândul lor,
Și nu-i nimeni să-i oprească, dar nici nu dă ajutor...
Ca printr'o spărtură largă dau năvală toți acum
Și peste dărâmătură, către mine deschid drum !
Spaimile vin peste mine ! Slava mea și-a tors fuiorul,
Și trecut-a fericirea-mi, precum vara trece norul !
Și-acum, iată, se topește sufletul în mine, tot,
Și'ntr'a suferinței zile ca'ntr'o mare-adâncă'not !
Noaptea stă să-mi sfredelească toate casele din mine
Și ca fulgerul aleargă para prin a mele vine !

Măna'n piept mi-a pus-o Domnul și m'a strâns până'ntr'atât,
În cât simt că mă sugrumă : mi-se stinge glasul'n gât !
În mocirlă El m'afundă,
Și'n țărână mă preface ;
Strig și nu vrea să-mi răspundă;
Mă ridic spre El, dar tace !

Fără milă, Doamne Sinte, Tu, din slăvile-Ți cerești,
Cu puterea mâinii Tale, azi, asupritor îmi Ești !
Mă ridici pe vânt călare, susținut de-a Tale funii,
Și mă lași pe urmă pradă nimicitărilor furtunii !

Știu că Tu mă duci la moarte, precum și Tu bine știi,
Unde loc au de întâlnire gloata tuturor cei vii...
Dar, ce, Doamne, cel ce cade, -- nu cu glas tânguitor,
Măinile spre Tine întinde, cerând Ție ajutor ?

Oare, n'am plâns eu la plânsul sugrumat al ori-și-cui ?
Când striga el către mine, n'am sărit la glasul lui ?
Când venit-a nevoiașul, -- a venit el în zadar ?
N'am sărit ca ars de jar
Să-i svânt lacrima din gene, să sugrum al lui amar ?
M'așteptam la fericire și, nădăjduind la bine,
Iată că nenorocirea coborât-a peste mine!

Așteptam, -- ca fără vină, --
Niciodată să nu-mi vină
Intuneric, ci lumină !
Dar răsplata mi-e durerea în al cărei lanț mă feric,
Și mă'nghite, nu lumina, ci adâncul de întuneric !

Fierb în mine -- clocot mare -- ale mele măruntașe,
Și-al durerii junghi rărunchii înfiorător mi'i tae !
Inegrit, dar nu de soare, mă ridic în adunare
Și, cerându-i ajutorul, strig durerea mea cea mare...
Frate cu șacalii -- ajuns-am și tovarăș bun cu strașii !
Neagră, pielea mi cade, Doamne !... Au de mine milă nu Ți'i ?
Harfa mea i unealta jelei, a durerii ce mă doare,
Și-al meu flaut
Nu-l mai caut,
Că e glas de bocitoare !

Legământ aveam cu ochii-mi: cât mi-or fi deschiși sub soare,
Ei, cu gânduri poftitoare
Și dorinți ascunse'n ei,
Să nu cate spre fecioare
Sau plăcutele femei !
Dar ce soartă mi-a păstrare / Dumnezeuul meu de sus ,
Și ce moștenire Dânsul, grea, pe umerii-mi a pus !...
Au pierzarea nu-i sortită pentru cel dus în păcat,
Și nenorocirea, scrisă pentru omul vinovat ?
Atunci, Dumnezeu nu vede toate căile-mi din lume ?
Pașii mei, -- ca tuturor, -- nu mi-i numără anume ?...

Cu minciuni dacă umblat-am; dac'am îngelat poporul,
Intru cumpăna dreptății să mă pună Ziditorul,
Și vedea-va El îndată
Că făptura mea'i curată
Și de tot nevinovată !

De mi-am stat abate pasul de pe calea Lui cea dreaptă,
Dacă inima-mi urmat-a ochii'n făr'de-lege faptă,
Atunci eu mereu să samăn,--pedepsindu-mă Prea-Naltul,--
Și să secere un altul ;
Iar vlăstarii mei să fie,--din aceeași grea pricină,--
Smulși pe veci din rădăcină !

Dacă inima mi-a prins'o vreo femeie jucăușă
Și aproapei spre pândă statu-i-am cândva la ușă,--
Atunci fie ca soția-mi, măcinie altui să facă,
Și s'o norciască alții, câtor ea va fi să placă !
Căci aceasta mi-ar fi mie
Cea mai mare făr'de-lege,--
De Judecători să fie
Pedepsită după Lege ;
Foc mistuitor aceasta mi-ar fi fost, care să-mi poată
Nimici averea toată !

Dacă dreptul slugii mele l'ași fi nesocotit eu,--
Ce-ași mai zice când asupra-mi se ridică Dumnezeu ?
Dacă n'au primit săracii de la mine pâini lor date,
De-am făcut să se topească ochii văduvii'apilate;
De mâncat-am singur pâinea-mi, făr'ca cel al nimănui,
Din ce-avui să nu primească totdeauna partea lui,--
Când orfanului, de tânăr, eu cu milă necurmată,
Știu că fostu-i-am ca tată,
Și, de când m'am fost născut,
Am fost văduvelor scut ;
De-am văzut pe cel în sdrențe tremurând pe-a lui picioare,
Și pe cel sărac găsit-am iarna făr'învelitoare ;
Dacă inima-mi rămas-a ca o inimă de piatră,
Fără să le-aprindă focul în nefericita vatră,
Și-a lor inimă'nghețată mai departe-ar fi fost stat,
Iar de gura lor, în viață-mi, n'am fost binecuvântat ;
Dacă'nchisă mi-a stat mâna,
Iar cei goi,--câți au fost ei,--

Nu s'ar fi'ncălzit cu lână
Tunsă de pe miei mei;
Dacă ridicat-am brațul spre-a lovi'n cei slabi,ușori,
Știind că Judecătorii mi-ar fi fost părtinitori,--
Atunci brațul,de la umăr,
Cadă-mi ca uscata cracă,
Și ~~fi~~ărâne fără număr
Înainte-mi să se facă !
Că'n asemeni făr'de-lege,ar fi fost de mult să pier,
Dar m'a'nflorat într'una măreția Lui din Cer !

Dacă'n aur,ca neghiobii,eu nădejdea mi-ași fi pus,
Și "temeiul vieții mele" aurului ~~fi~~ ³ fi spus;
Dacă multa-mi bogăție
Mi-a fost haină de trufie ;
Dacă soarelui și lunii,--lepădându-se de Tine,--
Inima mea,amăgită,ar fi stat să li-se'nchine;
De m'am bacurat vreodată,
Că,celui ce-mi poartă ură,
I-au venit,--din Cer răsplată,--
Suferinți peste măsură;
De-am dat voc limbii mele,peste el urgii să cheme,
Gura-mi să păcătuiască ,cerând moartea-i cu blesteme;
Dacă oamenii din cortu-mi n'ar fi glăsuț oricui ;
"Unde'i cel ce săturare n'a avut din pâinea lui " ? ;
De nu mi-ași fi deschis ușa,la drumeți,în fapt de seară,
Și lăsat-ași-fi străinul să petreacă noaptea-afară;
Ca Adam dacă păcatul mi-l'ași fi pitit în sân,
Pentru ca mulțimii astfel,întru cinste să-i rămân;
Și,dac'ar fi oare-cine,
Tânguirea să-mi asculte,--
S'ar milostivi de mine
Și de lacrimile-mi multe !...

Dar aceasta e,--fierbinte
Și'mpletită cu suspine,--
Apărarea mea'n cuvinte,
Iscălite-aci de mine !
Să-mi răspundă,--cer supas,--
Prea-Puternicul de sus !

Cine'mi va da,iscălită cum am iscălit și eu,
Plângerea'mpotrivă mie,scrisă de părăsul meu ?...
Ca să-i port pe umăr scrisul,--fie rău sau fie bun,--
Si pe fruntea mea,cunună,pe vecie să mi-l pun...
Să-i dau astfel socoteală de toți pașii mei și'n somn,
Si de dânsul să m'apropii,ca un sălav sau ca un Domn !...

Dacă va striga pământul în potrivea mea și-ar plânge,
Că mâncat-am,fără plată,roada lui ce stat-am strânge,
Si m'ar dovedi hapsân
Sufletul celui'nainte brazdei mele fost stăpân,--
Atunci crească'n el,cât veacul,până mai în sus de orau,
Pălămidă,spini și bozii și neghină'n loc de grâu !"

CUVANTUL LUI ELIHU

Incetând cei trei prieteni cu-alte zise să mai vină,
Fiindcă Iov mereu pe sine se găsea ca iără vină,--
Elihu din Buz,--mai tânăr decât cei ce mai nainte
Prinși cu Iov în a-vorbire,și-au fost spus a lor cuvinte,--
S'a aprins de grea mânie împotriva celor trei,--
mânios pe Iov deasemeni,dar mai mânios pe ei,--
Căci pe Iov neincetat
Socotindu-l vinovat,
Osândeau pe-al lor prieten pedepsit de Dumnezeu,
Făr'ca ei să-i dovedească al păcatelor plumb greu.

Celor trei,mustrări le-aduce Elihu,spunând că el,--
Deși e cu mult mai tânăr,--va vorbi lui Iov altfel,
Ca,prin veninoasa-i limbă el să nu se mai ridice
Împotriva Celui care Ziditor I-a fost,--și zice :
"Acum dar,tu,Iov,m'ascultă.Rogu-te să iei aminte
La grăirea gurii mele,la rostitele-mi cuvinte.
Numai inimă curată în vorbirea mea voi pune
Si-a mea limbă nevicleană,adevărul doar va spune:
Duhul Domnului zidirea mi-a răcut,--precum știi bine,
Si suflarea Lui din Ceruri mi-a dat viață și mă ține.
Dacă poți,tu dă-mi răspunsul la tot ce-ți voi spune drept;
Apără-ți acum pricina,și'n cuvinte ține-mi piept !

Față de Cel Prea-Puternic, una suntem amândoi:
Și pe tine, și pe mine ne-a făcut tot din noroi;
Deci, de mine nici o teamă nu-ți va turbura țărâna,
Și ușoară greutate îmi va fi asupra-ți mâna...

În auzul meu tu zis-ai, iar eu, Elihu din Buz,
Al cuvântului tău sunet l'am primit cu-al meu auz:
"Sunt curat, fără păcat;
"Nu-i vreo fără-de-lege'n mine și'ntru tot sunt nepătat.
"Totuși, Dumnezeu îmi cată pricină de ură plină,
"Și vrăjmaș Lui mă socoate, fulgerând a meu pricină;
"În butuci mi-a prins, de-o vreme, slăbănogele-mi picioare
"Și, din Cerurile-I nalte, pașii-mi numără sub soare" !

Îți răspund că n'ai dreptate, că El om, ca tine, nu-I,
Să-ți dea ție socoteală despre toată fapta Lui!
Dumnezeu, în multe feluri ne vorbește, nu'n cuvinte,
Însă omul nu ia seama. Vorba Lui n'o ia aminte;
El vorbește dar: prin visuri, prin a fingerilor șoapte,
Și vedenii ce s'arată omului în ceas de noapte, --
Când sunt cufundați în somn,
De la, vierme pân'la Domn...
Atunci El îi dă de știre și'i întipărește'n minte
Legea'nvățăturii Sale cuprinzând Vrerile-I sante:
Cu lumina-I să-l adape,
Să-l ferească de trufie,
Sufletul de iad să-i scape
Și-a lui viață de umigă...

În culcușul lui îl austru cu dureri vijelioase,
Când o luptă necurmată îi frământă -ale lui case.
Atunci omul are greață
De-a lui pâine, ieri plăcută, de bucatele alese;
Carnea lui se prăpădește, scade'ntr'una biata-i viață,
Și din trapul său dat Morții, sufletul acuma ese...

Dar un finger dacă vine, stând mijlocitor să rie,
Să-i arate pe ce cale ar ajunge Viața Vie, --
Dumnezeu atunci se'ndură
Și grăește cu-a Lui gură:

"Isbăvește-l să nu moară, că'ntru Legile'nțelepte
"Am găsit Eu ispășire pentru el, ca să se'ndrepte!"

Atunci trupu-i re'nflorește dintru ce era să'nghețe,
Si puterea'n el revige, cum era la tinerețe.
El lui Dumnezeu se'nchină,
Că l-a isbăvit de moarte,
L'a'ntors iarăși la lumină
Si de grijă stă să-i poarte !

Astfel, sub Puterea Sfântă,
Omul, oamenilor cântă:
"Am păcătuit în fața Celui mai presus de stele,
"Dar El nu mi-a dat pedeapsa scrisă fără de-legii mele !
"Iadului n'a vrut să-i dea sufletu-mi cu toată tina,
"Ci i-a dat iar bucuria de-a vedea din nou lumina !"

De două-trei ori aceasta Domnul, omului le face,
Ca din groapă să-l ridice în lumina și-a Lui pace,
În lumina celor vii
Viețuind în vecinicii !

Ia aminte, Iov, și-ascultă,
Că vorbirea-mi fi-va multă.
Vreun răspuns de ai, răspunde, iar eu te voi asculta,
Bucuros că aud adevărul desvinovățirea ta !
Iar de n'ai nimic, ascultă...Taci și prinde'nțelepciune
Din atâtea câte ție voi avea a ți-le spune.

(Apoi Elihu mai zis-a, următor în al său fel,
Înțelepților de față mai bătrân fiind ca el) :

"Înțelepților, cu toții m'ascultați ! Luați aminte
"Precepuților, la toate înțeleptele-mi cuvinte,
"Căci urechia osobește vorbele'n auz intrate,
"Precum cerul gurii gustă felurilele bucate !"

Ce e drept dar, noi s'alegem ! Eu cu voi și voi cu mine
Hotărâ-vom în dreptate: ce e rău și ce e bine !

Iov a zis: "Nevinovat sunt! Dar slăvitul Dumnezeu,
"Indârjit, nu'mi dă dreptatea cea pe care mi-o ştiu eu !
Drept eu sunt, dar de prisos :
Lui fi trec drept mincinos !
Rană vie'n piept mi-a dat,
Dar sunt fără de păcat !

Oare va mai fi pe lume om asemenea lui Iov,
Care să bea cum bea apă fără'de-legea de istov ?
Mână'n mână să se lege
Cu cei răi şi fără'de-lege ?
Căci a zis: "Nu-i foloseşte omului nimic să-şi pună
Intru Cel de sus plăcerea--peste fruntea lui canună !"

Ascultaţi-mă dar, oameni cei cu gândul înţelept:
Dumnezeu nu-I niciodată nici hain şi nici nedrept;
Fiecărui om dă Domnul, după faptele lui plată,
Prea-Puternicul nu face nedreptate niciodată !

Cine-a dat putere oare Dumnezeului Prea-Sfântul,
Ca să cârmuiască'n veacuri Cerurile şi pământul ?
Cine, şi prin vrerea cui,
A dat lumea'n grija Lui ?...

De-ar gândi numai la Sine Dumnezeu, luând'napoi
Duhul Lui şi-a Lui suflare de pe-al omului noroi,
Tot ce este vietează, -- hrană-având din sfânta-I mână, --
Ar pieri pe loc, iar omul ar fi'ntoarcere 'n ţărână !

De ai pricepută minte,
Glasului meu ia aminte,
Cântărind cum se cuvine ţie zisele cuvinte:
Oare fire-ar cu putinţă ca'n întreaga vecinicie,
Al dreptăţii Domn pe tronul-i, un vrăjmaş al ei să fie ?
Osândi-vei tu pe-Acela ce, -- dreptăţii stând temei, --
Strigă Regilor: "Netrebnicii!" şi-Impăraţilor "Mişei" ?
Care nu cată la faţa celor "mari", şi vitreg nu-I
Cu săracii şi cu slabi, căci sunt lucrul mâinii Lui !

Când vrea Dumnezeu din Cer,
El într'o clipită pier !
În temelie de noapte-adâncă, un popor, -- fără de veste, --
Clatină-se și se pierde ; între neamuri nu mai este !
Fără ca vreunul dintre oameni măcar să-și ridice mâna,
Cel "puternic" zis, ajunge astfel una cu țărâna,
Fiindcă Ziditorul vede, din adâncu-I Cer întins,
Fapta tuturoră'n lume, pașii fiecărui ins !
Nu e nici un întineric și nici umbra Morții, unde
Cel ce face fără-de-legea să se poată Lui ascunde !
Dumnezeu n'are nevoie timp îndelungat să cete,
Ca să cheme'n judecată omul cu-ale lui păcate,
Fără cercetări zdrobește pe cei "mari", necruțător,
Și-alungându-le trufia, pune pe-alții'n locul lor !

Cunoscându-le păcatul, -- într'e noapte, -- ca pe răme,
Înaintea tuturoră poate Domnul să-i sfărâme !
Drepte căile lor toate părăsindu-le, -- ei fac
Să se'nalțe'n Cer spre Domnul vaetul celui sărac,
Glasul celui în obidă și-a lui lacrimă fierbinte,
Au atras luarea-aminte
Milostivului Părinte !

Dacă dă El pace'n toate,
S'o alunge, -- cine poate ?
Dacă față El și-ascunde, --
Cine'i vede Chipul ? Unde ?

În acelaș fel se poartă față de asupritor, --
Fie-un ins, fie-un popor, --
Pentru ca să nu mai fie cursă'ntinsă tuturor !
Căci, a zis vreodată oare către Dumnezeu Cel Drept :
"Fost-am pedepsit eu, Doamne, și iertarea Ta n'aștept ;
"Am păcătuît ! Arată-mi ce nu văd, -- căci vreau a'Ți place :
"Nedreptăți dacă făcut-am vreau, să nu le mai pot face !"

Oare Dumnezeu va face după placul tău dreptate ?
Nu eu, -- tu alegi și lepezi ! Spune dar ce știi tu, frate !

Oamenii'nțelepți, -- știu bine, --
Vor gândi la fel cu mine :
"Iov, nepriceput vorbește, și cuvintele lui, iată,
"N'au temei în judecată !

"Incercat el dar să fie mai departe, pe ori-ce căi,
"Fiindcă dă răspuns la toate ca viclenii, ca cei răi !
"La păcatele lui multe, face-adaos noui păcate,
"Și'n mijlocul nostru, gureș, el mereu din palme bate,--
"Inmulțind mereu -mereu
"Ale lui cuvinte grele către Viul Dumnezeu !"

(Si lui Iov ce stă'n durerea-i adâncit ca'ntr'un abis,
Elihu i-a mai fost zis) :

"Îți închipui o'ai dreptate,--glasul tău când îl ridici
"Și-ți întemeiezi dreptatea când lui Dumnezeu tu'I zici:
"La ce-mi folosește oare ? Ce am eu de câștigat,
"Dacă nu cad în păcat ? "

La aceste zise, iută,--dându-vă'nțelept povață,--
Voi răspunde dar: și ție, și amicilor de față :

Uită-te spre Cer, deasupra,--și socoata fă-ți-o bine:
Vezi tu cât de sus sunt norii Domnului față de tine ?
De păcătuiești sub soare,--
Ce rău îi faci tu Lui oare ?
Și'nainte-I drept de stai,--
Oare, ce poți tu să-I dai ?
Ce poți da tu cu-a ta mână
Domnului, din ce-i țărână ?...
Făr'de-legea ta nu poate decât semenului tău
Vătămare să-i aducă, arătându-i că ești rău ;
Fiul omului doar are din dreptatea ta folos,
Dac'asa cum cere legea ai putut fi omenos !

Oamenii strigă'n potrive multilor apăsători,
Și se plâng de silnicia celor lacomi de comori;
Dar nu strigă nici o gură:" Unde este Dumnezeu,
"Cel ce m'a zidit, și umple noaptea de cântări mereu ?
"Care, mai presus de-a lumii debitoace'n har ne-a pus,
"Și'n pricepere, ca toate pasările-I mai presus ?..."

Atunci ei să tot îl strige, căutându-L ori și unde,--
Că, din pricina mândriei celor răi, nu va răspunde !
Atunci ei, de/geaba strigă,--oricum ar grăi cuvinte,--
Fiindcă Dumnezeu strigarea nu mai stă s'o ia aminte !

Cu-atât mai puțin când tu zici că nu-L vezi în a ta viață,
Și că pricina ta dreaptă Dumnezeu a are'n față.
Tu așteaptă-L ! Dar mânia-I spre pedeapsă că nu vine
Că să cadă ca un trăsnet peste cine se cuvine,
Nu e semn ce va să spună că puțin îi pasă Lui
De nelegiuirea celor păcătoși, a fie-cui !
Așa că degeaba gura și-o deschide Iov și spune
Către Cel A-tot Puternic vorbe fără'nțelepciune !"

(Și, din ce e'nțelepciune, Elihu, cu-a lui măsură,
A lui zis lui Iov, să-i iie mai departe'nvățătură) :

"Ai răbdare și m'ascultă, că, din câte știu și eu,
De grăit am încă multe ție pentru Dumnezeu...
Cu temeiuri de departe dovedi-voi tuturor
Și voi arăta dreptatea Sfântului meu Ziditor.

Crede-mă că-a mele vorbe nu cuprind nici o minciună,
Și cu inimă curată gura mea stă să le spună :
Dumnezeu este puternic, dar nu-i vitreg nimănui,
Și-I puternic prin tăria dintr'nțelepciunea Lui .
Pe nelegiuit nu-l lasă să trăiască'n bună pace,
Și nevolnicului, Doamul parurea dreptate'i face !
Ochii nu-și ia niciodată dela toți nevinovații,
Ci pe scaun de domnie îi așează cu-Împărații,
Să domnească și să iie
Pericioși în vecinicie !

Dacă unii cad în lanțuri, Dumnezeu le pune'n față
Făr'de-legile lor toate și trufia lor din viață ,
El îi chiamă să se'ndrepte, -- firul rău să nu-l mai toarcă, --
Și de la nelegiuire îi îndeamnă să se'ntoarcă !
Dacă ei ascultă glasul Domnului și se supun,
Viața și-o sfârșesc ierice și senină, cu trai bun;
Iar de nu dau ascultare, cad în sabie și mor
În orbirea ce-i cuprinde întru nebunia lor !
Dușmănoși fiind, nu strigă către Dumnezeu din Cer,
Când înlanțuiți de Dânsul, în fără de-lege pier,
Și-atunci mor în floarea vârstei, -- de-a lui milă desbrăcați, --
Precum mor cei desfrânați !
Dar pe cel plin de obidă, prin obida lui îl scapă,
Și prin suferință mintea cu lumină i-o adapă !

Și pe tine, din restriștea strimtorării de chin plină,
Tot asemenea te-ar scoate la loc larg, plin de lumină,
Și-ai avea mese încărcate
De gustoasele bucate, --
Dar tu pricina ți-o aperi ca nelegiuții'ntr'una,
Și pedeapsa ta'i lipită de pricina-ți totdeauna !

Domnul mânia pe tine !
Dar tu seama să iei bine
Să nu'mpingi pân'la batjocuri supărarea ta pe El
Și să nu te rătăcească al răscumpărării fel !

Au pot strigătele tale din necazu-ți să te scoată,
Sau puterea-ți să te scape, -- chiar de-ai cheltui-o toată ?
Deci, suspina-ți să nu'mbie
Noaptea care va să vie
Cu fiorii cei mai reci
Neamurile să le ducă înspre locul lor de veci !

Rupe funia'ntru care fără-de-legea ta te leagă,
Că ea decât suferința pare-a'ți fi cu mult mai dragă !
Iată, Dumnezeu e mare prin puterea Lui. Au cine
Ar putea pe om să'nvețe decât Dumnezeu mai bine ?
Cine hotărât-a oare drumurile lui prin hău ?
Și'ndrăzneală cine are ca să-I spună Lui: "Paci rău" ?
Dacă nu poți să-I vezi fața, dacă glasul Lui tu n'auzi,
Nu uita ca'n adunare a Lui fapte să le lauzi,
Și să prea-mărești asemenea slava Lui Dumnezeiască
Cea pe care lumea toată trebuie s'O prea-mărească !

Fiecare om le vede... De departe, fiecare
Le privește... Iată, iată cât e Dumnezeu de mare !
Dar privirii noastre scapă... Nu-L vedem, că stă ascuns...
Lungul anilor Săi număr pururea-i de nepătruns !

Ploăturile de apă El le trage'n Cer la Dânsul,
Iar apoi, -- ea și când Cerul peste noi și-ar cerna plânsul,
Că suntem atât de răi, --
Floae dă din norii Săi,
Și ea cade din înalturi peste omeneasca turmă,
Să'amulțască fiecărui, pâinea ce nu se mai curnă !

Cine știe cum destramă-și norii Lui de negru tort ?
și ce spune bubuitul nesfârșitului Său cort ?
El, în scâpărări de fulger măreția și-o ascunde,
și-al Său Ochiu până'n străfundul mărilor adânci pătrunde !

Prin așa puteri eterne, Milostivul lumii Tată
Judecă noroade'n veacuri și dă hrană'mbelșugată.
El ia fulgerul în mână din adâncurile-I crunte
și-l aruncă-nimicire-pe-a vrăjmașilor Săi frunte !
Cu-al Său tunet ce te'ngheață,
Dă din Cerurile-I veste,
Că, oricărui vierme față,
Pretutindenea El este !

Când acestor lucruri toate simt puterea Lui temei,
Inima mea se'nfioară, sare dela locul ei !
Ascultați, ascultați oameni trăsnetele glasului,
Ramătul ce năvălește prin adânc din gura Lui !
Fulgeru-I aprinde Cerul, iar lumina ce s'aprinde,
Până'n marginile toate a pământului se'ntinde !
Apoi bubue un tunet: glasu-I plin de măreție !
Al cui glas mai poate astfel să răsbubue'n tărie ?
Fulgerul nu-și mai oprește licăririle prin hău,
De îndată ce răsună prin adâncuri glasul Său !
Cu-al Său glas de tunet, Domnul, toate leagă și desleagă, --
Lucruri mari pe care omul n'are cum să le'nțeleagă !
Pe pământ când vrea să cadă
Din zăpada Lui zăpadă,
Zice ei: "Cazi pe pământ", --
și-ascultat e-al Său cuvânt...
Ploilor la fel le zice,
și'ncep ploile să pice ;
Cu găleata--când vrea-- ploi
Toarnă Domnul peste noi !

O pecete peste mâna oamenilor toți El pune, --
Ale Lui făpturi să știe că sunt toți, și-a Lui minune !
Fiarele pe'ntreg pământul, --a pustiiilor jivine, --
La cuvântul Lui deasemeni se ascund în vizuine ;
De la Miază-Zi pornește vijelia cu-a Lui șoapte ;
Pe când vânturile, frigul vin, la fel, din Miază-Noapte !

Apa'ngheață când vrea Domnul,--la suflarea gurii Sale ;
Incarcând cu aburi norii,El le hotărăște calea ,--
Pe-a pământului Său laturi să'implinească ce El spune ;
Fie dându-i cele rele,fie dându-i cele bune !

Ia aminte-acestor lucruri ,Iov,--te'nvață glasul meu...
Liniștit privește lucrul mâinilor lui Dumnezeu !
Dintru fie-ce minune,--
Ce'nțelegi tu oare ? Spune !

Știi cum cârmuește Domnul norii Lui prin largul hău,
Și din ei cum să se-aprindă face El fulgerul Său ?
Prin văzduhuri cum toți norii au plutire,tu'nțelegi ?
Și minunile Acelui cu desăvârșite Legi ?
Știi de ce se încălzește pe făptura ta vestmântul
Când e toropit pământul,că din Miază-Zi stă vântul ?
Au puterea ta e'n stare Cerurile să le'ntindă
Cum puterea Lui le'ntinde,--tari părând ca o oglindă ?
Spune-ne dar,ce să-I spunem noi sărmani neștiutori
Celui care știm c'aprinde toate fulgerele'n nori ?...

E de trebuință oare Lui,ca: glasul oare-cui
Să-i dea știre că eu,vierme,ași dori ceva să-i spui ?
Și când cineva'I vorbește,--fie rău sau fie bine,--
Să-I șoptească cele spuse,fi-v'a'n lume oare-cine ?...
Dar ce om,--întreg la fire,--
Își dorește-a lui pieire ?

Acum lumea nu mai vede soarele strălucitor,
Că-i acoperit de-un nor,
Dar un vânt va să pornească și lumina lui măreață,--
Alungând îndată norul,--o va limpezi la față.
De la Miază-Noapte vine aurora,--și'nfiară
Măreția ce pe Domnul Dumnezeu îl inconjoară!

Noi,la Cel Atotputernic,Uriaș întru tărie,
Nu putem nicicând ajunge,căci suntem nimicnicie ,
Dar dreptatea Lui deplină când nevinovatu-și plânge
Și-al său drept,amertic își cere,--Dumnezeu nu i-l frânge !
Iată dar de ce,cu teamă,să te'ndrești spre Cel Prea-Drept ;
El nu cată spre cel care singur sice-și "înțelept " !..."

RĂSPUNSUL LUI DUMNEZEU

(Dar abia'nchizându-și gura Elihu,--un tunet tună...
El răsbubue'n adâncuri,și năvalnici nori s'adună !
Păcura nu e mai neagră decât fiecare nor,
Și-acum fulgere grozave es din cremenele lor !
Ele scriu în lungi zig-zaguri,până'n marginile toate,
Ceeace,ca să citească,nici un "înțelept" nu poate !

Vijelii din patru laturi au purces cumplit să vină,--
Una alteia'n mânie cătând parcă piept să-și țină...
Ca din buciumele toate,ca din mii și mii de surle,
Vijelia'ngemănată stă mâniile să-și urle !
Nici un strigăt nu mai poate să-i acopere-acum gura ;
Smulge pomi din rădăcină și pe sus îi dă de-a dura ;
Scoate apele'n risipă
Dintru matca lor afundă,
Pasărilor'n spaimă țipă,
Căutând să se ascundă ;
Prân pustii s'ascund șacalii,s'ascund hienele de frică ;
Pulberile și nisipul prin văzduhuri se ridică ;
Pe sub stânci,de frica morții,pîn'și șerpii-acum se strâng,
Trăsnetele pică'ntr'una,codrii seculari se frâng,
Se coboară parcă noaptea ! Tot mai vajnic urlă vântul;
A'nceput parcă să geamă,să se clatine pământul,--
Și,lui Iov acum,--când ține ochii-i către Cer mereu,--
Din genunile furtunii,glăsuște Dumnezeu ;
Glasul Celui Prea-Paternic se desprinde din furtună
și răsbubue Cuvântu-I,când din tunetul Său tună) :

"Cine'i cel care'ndrăznește ne'nțelept,cu vorbe grele,
Intuneric să aștearnă peste Planurile Mele ?
Mijlocul acum încinge-ți ca vitejii cei măreți,
Ca eu să te'ntreb din Ceruri,și tu,astfel,să Mă'nveți...
Unde erai tu când Insumi'am întemeiat pământul ?
Spune,dacă'nțelepciunea fți ilumina cuvântul...
Dacă știi,deschide-ți gura
Să-Mi răspunzi cu-al tău cuvânt:
Cine-a hotărât măsura
Mărginitului pământ ?

Sau cine-a ținut, sub soare, --
Dacă știi și poți să-Mi spui, --
Lanțul de măsurătoare
Peste marginile lui ?
Și pe ce sunt sprijinite temelile lui, -- spune,
Dacă ai înțelepciune ?

Cine, cu puteri înalte, i-a fost pus, -- și cu ce junghiu, --
Piatra cea din cap de unghiu, --
Când a dimineții stele, cu toți fingerii de-olaltă,
Cântau imnuri de mărire, întru bucurie'naltă ?
Cine'nchis-a cu porți marea, când, -- sub legi cu-adânc temei, --
Ea s'a aruncat din taina pântecelui mării ei ;
Când, vestminte, i-am dat norii,
Ca oricărui nou născut,
Intunericul și zorii
Scutece i-le-am făcut ;
Când i-am hotărât hotarul cu zăvoare și cu porți,
Și i-am zis: " A tale ape pân'aici să ți-le porți,
"Mai departe să n'ai cale
"Și-aici să-ți oprești mândria spumii valurilor tale " ?

De când bați cărarea vieții,
Poruncit-ai tu vreodată cu-a ta gură dimineții ?
Arătat-ai zorilor
Tu vreodată locul lor, --
Ca pământului să-i prindă marginile toate'n mână,
Și'n adâncuri clătinându-l, pe cei răi să-i dea'n țărână ?
Ca'nroșindu-se pământul precum lutul de pecete,
Haina lor adevărată lucrurile să-și arete,
Și, lipsiți de-a lor lumină, răii toți în lut să pice
Și zdrobit să fie brațul care-ar vrea să se ridice ?
Ai ajuns vreodată oare
Lâng'a mărilor izvoare ?
Te-ai plimbat, întâmplător,
Prin adâncurile lor ?

Ale morții slugi vreodată ți-au deschis zăvorul porții ?
Sau măcar văzut-au ochii-ți porțile umbrelor morții ?
Ai cuprins tu cu privirea al pământului întins ?
Spune-mi dacă știi acestea, dacă ochii-ți le-au cuprins ?

Unde'i drumul care duce spre-al luminii larg lăcaș ?
Și'ntunericul au unde își va fi având sălaș ?
Le poți urmări tu care încotro mereu apuc' ,
Ca să-mi spui apoi și Mie :de-unde vin? Unde se duc ?
Ție'ți este cunoscut,
Căci atunci când le-am dat casă,
Tu erai de mult născut
Intra viețuire-aleasă,--
Și porți zile fără număr
Pe voinicul tău de umăr.

De când stai să-ți numeri boii,mieii,caprele și iezi,
Ai putut s'ajungi vreodată la cămarile zăpezii ?
Ale grindinei hambare
Ce păstrez economie
Pentru vremi de strîmțorare,
De război și bătălie,
Au sunt cunoscute ție ?

Spune-Mi,pe ce căi lumina pretutindenea se'mparte
Din lăcașu-i de departe ?
Pe ce căi se suflă ceața și pe care cale vântul
De la răsărit,s'alerge și să'nvăluie pământul ?
Cine'i cel care deschide ale ploii stăvilare ?
Fulgerului și la tunet cine le-a croit cărare,--
Pe-un pământ pustiu să cadă ploi,să iasă colțul ierbii,
Ca să aibă de pășune căprioarele și cerbii ?

Are ploaia tată ? Cine zămislește și cum plouă
Peste tot pământul noaptea picăturile de răuă ?...
Din al cui sân ese ghița ? ,--spune,de'ți e cunoscut,--
Și din Ceruri promoroaca,cine să o fi născut,
Să se facă tari ca piatra iarna ale apei fețe
Si adâncurilor fața tot asemenea să'nghețe ?
Lanțurile "Găinușii" ca să'nozi,cunoști tu legi ?
Sau a "Reșiței" otgoane ai putea să le deslegi ?
Semnele zodiacale care tu pe Cer le sui ?
Si tu ești cel care mână "Ursa Mare" cu-ai săi pui ?

Ale Cerurilor pravili oare cunoscute'ți sânt ?
Tu le rânduiești lor oare stăpânirea pe pământ ?
Pân'la Cer, din pieptu-ți poate glas de uriaș să scape,
Ca să chemi să te cuprindă ale Cerurilor ape ?
Poți să faci tu ca să fie
Fulgerele scăpărate
Și să-ți zică ele ție:
"Iată-ne, stăm slugi plecate " ?
Cine face ca'nțelept
Inima să bată'n piept ?
Și-omenescului duh, -- spune, --
Cine dat-a'nțelepciune ?

Cine poate să răspundă : norii, câți la număr sânt,
Și-ale Cerului burdufuri să le verse pe pământ, --
Pulberea lui să se'nchege
Pretutindeni, -- și'mpreună
Bulgăriile să i-se lege
Ca să fie brazda bună ?

Au sub a leoaicei ghiară, tu faci prada ca să cadă,
Curmând puilor ei foamea, când la pândă stau grămadă ?
Cine rostuește hrana corbului mereu-mereu,
Pe când puil lui, sub foame, strigă'n cuib spre Dumnezeu,
Sau, nepricepuți, plăpânzi,
Uablă rătăciți, flămânzi ?

Dar sălbaticile capre știi tu ieziile când și-i fată ?
În a facerii durere vezi cerboaițele vreodată ?
Numeri tu lunile'n care ele poartă pântec greu ?
Și știi vre-una când apleacă, precum știe Dumnezeu ?
La timp, ele'ngenunchiază cu-ale puilor poveri,
Nasc îndată și-astfel scapă de-ale facerii dureri.
Puii repede prind vlagă, cresc sub cerul plin de stele,
Pleacă de lângă cerboaițe și nu mai se'ntorc la ele...

Cine-a slobozit asinul cel sălbatic și i-a dat
Locuință tot pustiu și pământul cel sărat ?
De-a cetăților frământuri
El își râde, -- și se pierde
Pe-ale munților pământuri,
Unde-i place tot ce-i verde, --

Făr's'audă'ă a lui zile și'n al libertății sân,
Pentru hrana ce primește,răcnetul vre-unui stăpân !

Au vrea bivolul sălbatic jugul tău să poarte'n ceafă ?
Si dorește el să aibă biată ieslea ta ca leață ?
Pân'a fi la tine'n gazdă,
L'ai putea lega cu funii,ca să tragi cu el vreo brazdă ?
Merge el supus în urmă,numărându-ți pașii tăi,
Să-ți grăpeze'ntinse țarini cu grei bulgări pe-a lor văi ?
Te'ncrezi tu'n a lui putere,--că puterea lui e mare,--
Rodurile muncii tale toate'n arii să le care ?

Ale struțului aripe sunt sburdalnice,frumoase,
Penele-i cărlionțate sunt de preț,fiind stufoase,
Dar femeia-struț,--regină socotind că-i după chip,--
Ouăle și-le clocește îngropându-le'n nisip,
Ea nu ține socoteală că,trecând vreun călător,
I-le poate
Strivi toate
Dintr'odată sub picior !
Cucui săi pui struțoaica-i aspră,--fără de nici un temei,--
Ca și când a ei odrasle nici n'ar fi copiii ei ;
Că s'a fost trudit ca mamă,de la ou și pân'acum,
Ei nu-i pasă nici de cum;
Fiindcă Dumnezeu din Ceruri n'a voit în minte-i pune
De pricepere nici urmă,nici un dram de'nțelepciune...
Dar când fuge pe picioare,ea femeie slabă nu-i,
Că de orice cal își râde și de călărețul lui !

Calului,tu dai putere ? Gătu'n valuri tu'i îmbraci,
Si să sară ca lăcusta'ntr'aripată au tu faci ?
Nechezatu-i te'nfăoară ! Cu mișcări nestăvilite,
Stând pe loc,pământul scurmă cu'naintele-i copite,
Si,de-a lui putere mândru,--ca voind parcă să-i siarne,--
El s'aruncă'n salt asupra purtătorilor de arme ;
Joc de frică stând să-și bată,--ca sburând pe'nalte tăbii,--
Făr'a da'napoi din fața ascuțitului de săbii !

Pe spinarea-i zângănește tolba plină de săgeți,
Scânteiază lănci și sulii, stingătoarele de vieți ,
In aprinderea lui fierbe ,cu pământul tot s'adună,
Si astâmpăr nu mai are,trâmbițele când răsună...

La chemarea lor fierbinte,
El, prin celiace nechează
Parc'ar zice : " Înainte " !, --
Si'n galop se'ncrâncenează...
El miroase de departe bătălia ce-o vrea ruptă,
Glasurile-Căpetenii și-a lor strigăte de luptă !

Prin priceperea ta, șoimul de pe stâncă pleacă'n sbor
Si spre Miază-Zi'și întinde aripile călător ?
Oare din a ta poruncă, vulturul se sue'n zare
Si-al său cuib el și-l așează pe'nălțimea cea mai mare ?
Sus pe vârf de munți îi place și pe frunțile de stânci,
Locuința să și-o aibă, hărăzindu-și zări adânci...
De-acolo el vede prada; Ochiul lui străbat adânc
În străfundul depărtării unde prăzile-i s'ascund !
Puii lui, -- ca și-al lor tată, -- să bea sânge toți învață,
Si-acolo unde sunt noituri, sunt și vulturii de iață !..."

(Si'n furtuna-I stând închis,
Către robu-I Iov în lacrimi, Dumnezeu a mai fost zis) :
" Ești încredințat acum tu cel ce te'apotrivești
Celuia Atotputernic dintru slăvile Cerești ?
Tu cel ce-ai adus mustrare Domnului prin al tău grai,
Vreun răspuns de dat mai ai ?..."

(Dumnezeului ascuns,
Iov atunci a dat răspuns) :
" Ce să-ți mai răspund, o, Doamne ? Iată, eu mă simt prea mic !
Mâna'n plâns mi-o pun pe gură ; nu voi mai vorbi nimic !
Am vorbit odată, Doamne, și m'ai amușit din haos ;
Chiar de două ori vorbit-am, și nimic mai am de-adaos !..."

(Auzind acestea Domnul, dintru mijlocul furtunii,
A urmat spre Iov, sporindu-i astfel haru'nțelepciunii) :
" Mijlocul acum încingeți ca vitejii cei măreți,
Ca Eu să te'ntreb din slava-Mi, iar tu astfel să mă'nveți.
Vrei să nimicești tu oare a dreptății-Mi grea cetate ?
Mă vei osândi pe mine, ca să scoți a ta dreptate ?
Ai tu braț cum are Domnul, -- pus să rie când îl pui ? ---
Si poți tu să tuni cu glasu-ți, precum tună glasul Lui ?

Dacă da, atunci îmbracă-ți măreția supra-firă ;
Pune-ți trupului podoabă toată slava strălucirii ;
Varsă valuri de mânia ca vitejii urlași
Și doboară cu-al tău fulger pe trufașii tăi vrăjmași !
Cu-o privire-a ta zdrobește pe cei răi, pe cei semeți,
Și'nvelește cu'ntuneric nimicitelile lor vieți !
Pe toți răii, cu-a ta mână,
Intr'o clipă fă-i țărână, --
Și-atunci brațul tău cel greu
Și puterea drepte tale le voi lăuda și eu !

Dar ia vezi hipopotamul, -- Împăratul din pustie, --
Căruia, cu-aceiași vrere, i-am dat viață ca și ție :
Ca și boul, -- de și stâncă, --
Iarba câmpului mănâncă.
Dar, ca'n mușchii lui și'n coapse o putere atât de mare ,
Nici o altă plăsmuire ca hipopotamul n'are !
Ca un lemn de cedru'i tare coada lui, -- oricum și-o ține, --
Și ca sârmele'nodate sunt puternicele-i vine !
Țevi de-aramă are oase urlașul mamifer ;
Mădufărele lui toate sunt ca niște drugi de fier !
Cu puterea urlașă pusă'n trupul lui cel greu, --
Cea mai mare vietate'i ce zidit-A Dumnezeu !
Ca un Împărat se mișcă , de temut sub largul Bolții,
Și nu-i sabie să taie precum lui îi taie colții !
Toți fiindu-i lui mărunți, --
Iși ia hrana dela munți...
Printre florile de lotuși, -- cu apucături de Doan, --
Adâncindu-se'n răcoare, doarme liniștită-i somn...
Trestile și rogozul îi dau umbra cea mai dulce,
Sălciile'l înconjoară când în râu stă să se culce,
Iar când apele din matcă mănioase'n juru-i muge
Revărsându-se'nspumate, -- el de frica lor nu iuge :
Și nu s'ar mișca din umbra deasă-a rogozișului,
Chiar de-ar îi ca tot Iordanul să dea buzna'n gâtul lui !
Crezi tu oare că, lovindu-l peste ochi, opri-i-ai pasul ?
Și cu-a lațurilor ace i-ai putea străpunge nasul ?

Poți să prinzi tu crocodilul cu-ale undiței cîrlige ?
Cu frînghia să-i legi limba, -- mîna'n gura-i ți-ai înfige ?

Papură prin nări trecându-i, au putea-vei tu s'ajungi ?
Falca lui, cu tare cange, vei putea să i-o strângi ?
Rugăminți oare'ți va face
Să te duci și să-i dai pace ?
Ți-ar vorbi el cu glas dulce
Să-i lași vremea să se culce ?
Legământ cu tine-ar face oare el, dorind să fie
Robul tău fără simbră,
Hărnindu-ți pe vacie?
Oare te-ai juca cu dânsul fără nici un pic de frică,
Tot așa precum îți place să te joci cu-o păsărică ?
L'ai lega'm ală lui zile,
Să-ți inveselești adesea răsfățatele copile ?
Fac negoț cu el pescarii ? Măcar cât de rare-ori,
E'apărțit el cu bucata între-asemeni negustori ?
Ciurui-vei oare pielea-i, ca s'o vinzi negustorește ?
Si-al lui cap îl va străpunge junghiu-ți vânător de pește ?
Număimâna ți-o ridică,
Si-ai să vezi cât de slab ești:
Ai încremeni de frică,
Făr'a sta să-l mai lovești !

Iată câtă'nșelăciune năzuința-ți ar cuprinde,
Căutând leviatanul cu puterile-ți a-l prinde :
Doar să-l vezi ,și cazii înfrânt
Cu pământu-ți pe pământ !
O asemeni nebunie nu e'n mintea nimănui,
Să'ntărâte cu'ndrășneala de-a'l îi prins, mânia lui !...

Cine dar Mi-ar sta'apotrivă, ridicându-mi-se'n față,
Dintre cei cari țin la viață ?
Au cui sunt dator, că, iată,
Îi stau gata pentru plată !
Să plătesc, nu'Mi este greu,
Că sub Cer, totul e-al Meu !

Dar vreau să mai vorbesc încă
De-ale sale mădulare,
De tăria lui de stâncă,
Și de frumusețea-i mare;
De leviatan mai vreau
Să grăiesc gura mea :

Ca vesta
Ca vestmântul să'i ridice,--unde e'ndrăsnetul, unde ?
Între fălcile lui oare, cine va putea pătrunde ?
Al cui braț și mâna cui,--
Dintre cei încă ne-morți,--
Ar avea curajul lui,
Să'i deschidă-a gurii porți ?
Groază răspândescu-i dinții,
Clătinând lumina minții !
Scuturile lui mărețe ce le poartă pe spinare,
Ca prin țări peceti de piatră sunt lipite fiecare...
Se'ncopcie unu'ntr'altul peste oțelita piele,
Că nici vântul nu mai poate străbate printre ele !
Sunt ca niște frați întocmai, cari,--așa cum stau lipiți,--
S'au îmbrățișat și, iată, au rămas nedespărțiți !
Strănutările lui scapăr,--mii scântei pornind în sbor,--
Și-ai săi ochi îi sunt, sub gene, cum e geana zorilor !
Flăcări îi țâșnesc din gură; fum pe nări dă'n orice loc,
Ca dintr'un cazan ce'ntr'una fierbe clocotind pe foc !
Răsuflarea'i dogorește ca jeratecul, avan,
Și-alerg spaimile'naintea cruntului leviatan !

În grumaz țaria'și are,--și-ai săi mușchi ca de oțel
Se'mpletesc și'n neclintire, ca turnați în poartă'n el !
Inima lui e ca piatra,--de și bate ne'nterupt,--
Tare cum e piatra morii cea'n mișcare dedesubt !
De măreța-i măreție,--când mânia lui e'n toi,--
Valurile mării toate fug și tragu-se'napoi !

Sabia dacă'l lovește, sabia nu ține, sare,
Scutul, sulița, săgeata, pleavă'n fața lui le are !
Fieru'i pentru el ca paiul, și leam putred e arama;
Îa drept trestie ghioaga și nici cată să'i ia seama !
Cu-ale arcurilor fiice
În zadar ai sta să'l sperii;
Praștia ori-cât să'l pice,--
Pietrele ei cad puzderii !

Țepi de fier parcă sub pântec ar avea,--și ca de grape
Ți-se par ale lui urme pe noroace'n țărni de ape !
Pune'n fierbere adâncul mărilor cu apă blândă
Și-orice mare
Sub el pare
O cămină fumegândă !

Cărări albe, luminoase înapoia lui rămân,--
Parcă respirând adâncul pletele unui bătrân,--
Și pe cât e tot pământul, nimeni nu-i e stăpân !
Cu dispreț mereu privește,--uobitoacelor stând spic,--
Că zidit a fost să n'aibă nicidecum teamă de nimic !"

SMERENIA ȘI CĂINȚA LUI IOV

(De cuvintele ce Domnul i-le-a spus,--adânc pătruns,
Iov, în lacrimi de căință privind Cerul, a mai spus): *reține:*
"Știu că Tu poți totul, Doamne, și că, din această vale,
Nimeni n'ar putea să n'înrângă vrerea gândurilor Tale !

«Cine are nebunia de-a'ndrăzni cu vorbe grele
«Intuneric să aștearnă peste planurile Mele ?»,--
Zis-ai Tu, după ce eu
Am grăit lui Dumnezeu...
Da, vorbit-am ca nebunii, fără a ști că nu fac bine,
De minuni nepricepute, cari s'au mai presus de mine !

«Eu vorbi-voi către tine; tu m'ascultă stându-mi față;
«Te voi întreba din Slava-Mi, iar tu Mie dă-Mi povață»,--
Dumnezeule-Ai mai zis,
În furtună stând închis...
O, urechia-mi auzise, Dumnezeule Prea Sfinte,
Despre Tine mari cuvinte,
Dar acum, ochiul meu
A văzut pe Dumnezeu;
Și de-aceia'n pocăință,--rob al Tău, fără cătușă,--
Osândescu-mă eu însuși în țărână și cenușă !..."

(După ce cu Iov vorbit-a Dumnezeu ascuns în nori,
A arătat cu-a Lui mânie pe cei trei mângâietori
Ai lui Iov prieteni buni,
Grăitori de'nțelepciuni,--
Și le-a fost cerut lor arderi de berbeci și de vitei,--
Pe când Iov spre-a lor iertare să se roage pentru ei),--
"Pentru că,--le-a mai zis Domnul,--n'ați vorbit cum se cuvine
"Și-așa drept precum vorbit-a robul Meu Iov despre Mine !"

Iov a fost cerut iertare,--când jertfiau,supuși,cei trei,--
Și din Ceruri ascultată i-a fost ruga pentru ei !
Apoi Dumnezeu curmat-A suferința cea fierbinte
A lui Iov,redându-i astfel sănătatea din nainte,--
Și'ndoit:asine,capre,iezi,cămile,boi și oi
De pe cât avea'nainte I-a fost dat lui înapoi !

Și-au venit la Iov toți frații și surorile lui toate,
Și prieteni vechi să-l vadă,mulți,adevărate gloate,--
Mângâindu-l toți-cu toții,plângând lacrimă de foc
Pentru crunta suferință și grozavul nenoroc /
Ce'i dăduse ca'ncercare Prea-Slăvitul lumii Faur,--
Și i-au dat lui,fiecare,--un adevărat tezaur,--
Câte-o de argint "chesita" și câte-un inel de aur !

Iar cu vremea,--pân'la moarte să'l mângâe,să'l desfete,--
Au venit să'i umple casa șapte fii și-apoi trei fete,
Și erau așa frumoase cum s'o spună,gură nu-i,
Nici se mai găseau frumoase cum erau fetele lui !

Și-a trăit Iov dup'aceia ani o sută patruzeci,--
Viață dulce dintru care nu te mai înduri să pleci !
Și-a văzut el pe feciorii-i și feciorii lor apoi
Înmulțindu-se ca miei și ca turmele de oi,--
Patru neamuri văcuite,--bucurându-se de toți:
Strănepoți de strănepoate și nepoți de strănepoți;
Și- murit Iov,plâns de turma-i de copii și de copile,--
Alb ca neaua'n bătrânețea-i,fericit,sătul de zile !..."

(Sfârșitul Cărții lui Iov)

.....

FRÂNGU-MĂ'N GENUNCHI,O,DOAMNE...

Doamne,sub iurtuna vieții când îngheț mai mult de frig,
Ca și IOV,înnorâtul din Scripturi,spre Tine strig:
"Auzise-a mea ureche,Dumnezeule Prea-Sfinte,
"Despre Tine mari cuvinte,
"Dar acum,ochiul meu
"A văzut pe Dumnezeu !..",--
Fiindcă glasul-ți în mânia,--o'nțele, destul de bine,--
Din genuni,peste milenii,a tunat și pentru mine !

Da, Ți-am auzit Cuvântul, când mi-e inima'n piept frântă
Și când, iată, uraganul, lumea'ntreagă o'nspăimântă !
Fulgerele scriu pe boltă, în zig-zagurile lor,
Că Tu poți să faci cenușă trupurile tuturor
Numai în câteva clipe, -- dar nici azi, în lumea'ntreagă,
~~Nici un "fântân" nu poate scrie Tău să-L simțel...~~

Crunta, vijelia urlă, --
Cea mai uriașă surlă
Surluind, -- și frânge vântul
Codrii seculari, -- și geme și se clatină pământul !

~~Pier~~ fferbinți, din norii sumbri ai, cumpl...
Codrilor le arde frunza, arde iarba din câmpii;
mâna Ta nu mai vrea, Doamne, fruntea lumii s'o desmierde:
Incetează
Orice rază
Și se pierde
Tot ce-i verde !

Tunetele Tale tună
În haotica furtună
Și răsbubue Cuvântu-Ți, dar... auzul lumii crud e ,
Și grăirea gurii Tale, lumea azi n'o mai aude !

Frângu-mă'n genunchi, o, Doamne, sub furtuna-Ți cu cei buni
Între cari avut-Ai milă, prin credință, să m'aduni, --
Și, dacă nu mai Te-aude lumea'n gemăt sub cei cruzi, --
Pe cei care cred în Tine cel puțin Tu să-i auzi !

Așa, Doamne-auzi-mi ruga ce'mpletită cu suspine,
Nu-i numai a mea, ci vine
De la toți cei mie-alături, cari își au nădejdea'n Tine !

Doamne Dumnezeu miliei, -- cu-a Ta milă de istov,
Miluește-mă pe mine cum l'Ai miluit pe Iov:
Dintru harurile Tale, Tu fă-mi parte
mai departe, --

Să n'apuc pe drumul vieții celei cu sclipiri deșarte,
Ci pe-aceiași cale albă pașii mei s'alerge'n goană,
În adâncul cărei raze fulgeră a Ta Icoană !

Că Tu, Doamne, mi-ai dat haruri, -- de lumină cupă plină, --
Din adâncul întuneric adăcându-mă'n lumină !
Și-a'ncercare de vrei, Doamne, ca pe Iov Tu să mă pui, --
Glasu-mi nu va fi'n petriua-Ți, cum n-a fost nici glasul l

Aşa dar, cum vrei Tu, Doamne, din adâncă-Ţi vecinicie,
De la Tine fie mie: bucurie sau urgie,
Şi vedea-Vei că tot beafăr aşî ieşi din vijelie !

Că prea-sfintele cuvinte ce grăitu-Ţi-le-a gura
Către Iov mult-incercatul, --mi-ai străfulgerat sâmbura
Şi mi-au fost aprins lumină din eternele-Ţi lumina
In scânteia ce'ntropării Tu mi-ai dat'o de la Tine !

Cu adevărat se cade: fiecare om să zică
Precum Iov a zis: "O, Doamne, ce sunt eu, --sunt o nimic !"
Să'nţeleagă fiecare
Că suntem doar o suflare;
Că, din Ceruri, cu puterea-I nesfârşită sfânta-Ţi mână,
Intr'o clipă, lumea'ntreagă o acoperă'n ţărână,
Şi tot ea, --prin supra-firii ne ştiutele Ei legi, --
Din ţărână saltă'n viaţă turma unei lumi în regi !

Că, din toate câte facem pe pământ, sub ei şi'n apă,
Ochiului Ţău sfânt, nimica nevăzut, în veci nu-I scapă !
Şi, precum din soare raza e tot rază, pe-noroi, --
Din noroiul vieţii, Doamne, raza care-Ai pus'o în noi,
Fă s'o'ntoarcem ne'ntinată în Isvorul Vieţii Vi,
Care Tu eşti: Inceputul nesfârşitei Vecinicii !

-----

27 Februar, 1950

CUPRINSUL CĂNTII

Satan cere lui Dumnezeu să'i lovească trupul lui Iov	pag.3
Plângerea lui Iov	" 5
Cuvântul lui Elifaz	" 6
Iov răspunde lui Elifaz	" 8
Iov desnădăjduit	" 9
Cuvântul lui Bildad	" 11
Răspunsul lui Iov	" 12
Cuvântul lui Țofar	"15
Iov răspunde lui Țofar	" 16
Al doilea cuvânt al lui Țofar	" 21
Răspunsul lui Iov	" 23
A doua cuvântare a lui Bildad	" 26
Răspunsul lui Iov	" 27
A doua cuvântare a lui Țofar	" 29
Răspunsul lui Iov	" 31
Cuvântul din urmă al lui Elifaz	" 34
Răspunsul lui Iov	" 36
Al treilea cuvânt al lui Bildad	" 39
Răspunsul lui Iov	" 39
Cuvântul lui Elihu	" 50
Răspunsul lui DUMNEZEU	" 60
Smerenția și căința lui Iov	" 69
Frângu-mă'n genunchi, o, Doamne...	" 70

În ce limbă care le grăiești cuvântul,
 Celor ce, pământuri au nemăsurate,
 Când îi faci să-și uite pentru veci pământul
 Și din el să ceară, — cât de lung și lat e, —
 Doar cât îi ajunge ca să-l impresoare
 De la bietul creștet până la picioare ?...

Ce beteală-aduce mâna ta, din soare,
 Tinerei copile, — chiparșasă dulce, —
 De se lasă-atâta de surăzătoare
 Între flori, mireasă — înger — să se culce ?
 Cu ce Mire care face legământul,
 Mai presus de mirii de pe tot pământul ?...

Pruncilor din leagăn, fragezi ca rădăra, —
 Ce povești cu zâne și cu smei le-ai spune ?
 Pe ce cai cu aripi le ridici făptura,
 Peste nori să zboare, norii să răsune, —
 De zâmbesc, în somn-ți, pruncii fără greș,
 Cum zâmbesc în soare floarea de cireș ?...

Pe-acei mari războinici vițorogi în lupte,
 Risipiți pe câmpuri, fără gropi și cruci, —
 Trupuri, de obuze ca de trăsnet rupte, —
 Sub ce Steag să lupte, în ce oști îi duci,
 Că, uitându-și arma de oțel sau fier,
 Își îndreaptă ochii fermecați spre Cer ?...

Fără titlu 4-7

Mama ce la prunci-i cată ca la soare
Până'n clipa'n care o'neonjoară plângeri,—
Spre ce prunci iubirea își îndreaptă care ?
Cine-o chiamă dulce ? Spre ce rai cu îngeri,
Că pe-ai săi și'i lasă plângi, cu fața udă,
Ne mai stând să'i vadă, nici să'i mai audă ?...

Slavă ție, Moarte,—Vrăjitoare albă
Ce te-apleci asupra celor care sufăr
Și, smulgând cumplita chimarilor salbă,
Le asterni pe față zâmbete de mufăr,—
Arătând acelor ce-au vrut să se culce,
Cât ești de frumoasă și cât ești de dulce !...

Cine-a fost nerodul sau nebunul, cine,—
Să te-arate lumii: un schelet cu coasă ?...
Eu te văd: o Zână cu priviri senine,
Surâzând într'una,—albă și frumoasă,—
Crin scăldat în soare,—rona dându-i stropii,—
Ce te'mbată'n suflet, când de el te-apropii !...

Eu te vad înaltă, tânără Crăiasă,—
Creatorul dându-ți nesfârșite grații,—
Că, zărită numai, toți te vor mireasă:
Tinerii, bătrânii, Regii și-Împărații,—
Și câți vor cuvântul pe pământ să'ți crează,
Pe când mor în lume, dincolo'nviază !...

Via străluminată, din afund de zare, —
Serii toți asupra-ți răsfrângând poleie, —
Și su-același zâmbet fără asemănare
Intri și'n palate, intri și'n bordeie,
Și, la fel de dulce, în al tău hamac,
Il lei și pe Rege, și pe cel sărac.

Cel ales de tine, e jeliț în plângeri,
Dar, suind spre Ceruri, plutitor cu duhul,
El sude'n cale-i ceruri mari de ingeri,
De cântarea căror plin e tot văzduhul,
Și, cu cât mai jos e pământesea tină,
Tot mai mult se umple slava de lumină...

Orește vraja sfântă, lămurind misterul...
Orgi Eoliene cântă "Oratorii"...
Serafini cântă și-i ascultă Cerul,
Ii ascultă luna, stelele și serii,
Și între cei ce astfel stau și-ascultă cântul,
Sufletul se întreabă: "Ce mai e pământul ? !"

"Un biet puma de hună se plutește, sferic,
"In văzduh, din mila ce i-o poartă Domnul, —
"Cu mulți viermi pe coaja plină de ntunerie,
"Viermi trăind o clipă până-i prinde somnul,
"Și'n această clipă, de păcat se leagă
"Cât nu ispăși-vor o vecie întreagă !...

*OAMENI își zic viermii, -- cum a vrut Prea-Naltul, --
*Dar puțini sunt OAMENI după sfânta-I vrere:
*Ce zidește unul, năruiește altul;
*Fiecare, dreptul de-a fi spic și'l cere
*Și'n numele Legii, -- Dregători și Regi, --
*Săvârșesc în lume crunte făr'de-legi..."

Și, gândind acestea, cel cules de Moarte
Își desprinde văzul de rotunda humă
Plină de păcate, cu ntunerie-foarte, --
Unde, plini de ură, viermii se sugrumă,
Și-unde el, plecatul cu păcate'n spate,
Nu s'ar mai întoarce o eternitate !...

Dar, ciudat: din mine, cine se ridică
Să'mi goptească'n taină, mângâios mereu, --
Șoapte de'nțeleșul cărer nu mi-e frică, --
Susținând că mortul am fost însumi eu ?..
Care-al cui e glasul ?... Cine, Moarte, cine
Imi goptește-acuma e'ai să fi fost la mine ?...

Adevăr e care, dalba mea Crăiasă ?:
Fost-am împreună colindând pe sus ?
Am umblat prin Ceruri ca la mine-acasă,
De știu toate-acestea câte ți-le-am spus ?...
Care-am stat eu însumi sus, sub vraja sfântă ?...
Parc'aud și-acuma Ingerii cum cântă !...

Dacă nu'i acesta adevărul, —unde
Te-am putut cunoaște precum te cunosc ?...
Mi-ai ieșit înainte, în ce zări afunde,
Răspândind în juru-ți slab parfum de mose ?...
Îți cunosc și mersul: o plutire lină...
Toată'n tot, ești cântec; toată'n tot, luminează !...

Porți în păr luceferi și ei ard feerie...
Porți în ochi azurul și surâzi întruna,
Alungând în juru-ți ori și ce'ntunerie,
Chiar când nu's pe boltă soarele sau luna;
Și la gât ai parcă stele-albastre salbă,

~~Vrajiitoare Naltă, Vrajiitoare albă !~~

Parcă stai întruna și visezi în veghe...
Raze'n cere pe fruntea-ți albă ca omatul
Ard mereu, iar trupu-ți, stâlp de crini întreg e ;
Ești îmbătătoare și-ți cunosc îmbătul,
Ca și când eu singur dintre muritori
L'am sorbit în suflet, mii și mii de ori !...

Toate ale lumii chiparoase, crinii,
Mărgăritărelul, liliacul lumii,
Orhidei, garoafe, spumile v. aii
Și toți trandafirii de pe'ntinsul lumii,
N'ar da'mbăt ca tine, strânse laelaltă,
Vrajiitoare albă, Vrajiitoare Naltă !...

Iată dar că tot pământul, cu tot ce-are'n lung și lat,
Se cutremură cum înodă nu s'a mai cutremurat:
Toate mările acum se revărsă peste diguri;
Din rărunchi mugind, pământul tremură ca prins de friguri;
Secarța lui, până'n străfunduri, în prelungi zig-zaguri crapă
Și adâncurile-i negre sorb în ele mări de apă;
Albiile de oaseane seacă'n lung și seacă'n laturi,
Rămânând aligatorii toți schelete pe usături !

De ce tremură pământul ?.. Ce se'ntamplă cu el oare,
De se clatină ca omul ne-stăpân pe-a lui picioare ?..
Semne mari ni se arată, cu'nțeleșuri de loc grele,
Dar puțini sunt între oameni cei ce știu cetirea'n ele...

Oi cutremurele, iată, -- precum vrea din Cer Prea-Măltul, --
Nu'noțtează bine anul și, adânc, începe altul:
Gemete prelungi aude lumea'n treagă, și spăimântul
A cuprins în groaza morții tot ce'i viu pe tot pământul:
Fiarele, din munți dau busna peste oamenii toți orunți,
Pe când oamenii, cu droaia, dintre oameni fug spre munți;
Pier ostroavele din ape; munți de valuri saltă'n vânt,
Iar de munți nu se mai știe: unde-au fost, unde mai sânt...

Tot ce-avea o temelie, temelie nu'și mai știe,
Când, în Tatăl, nici pământul nu'și mai are temelie,
Ci, păcatelor lui toate prin Satana făcut rob, --
Să'l sfârșime parca, saltă'l al pierzaniei scrânciob !...

O, pământule cu oameni, mări adânci și munți cu brazi, --
Ce te-apasă de te clatină ?.. Ce poveri te fac să cazi ?..
S-a rupt osia ce'n veacuri te-a păstrat rotund în hău,
Sau te-a covârșit păcatul ce-a'negrit rotundul tău ?...
Da, păcatul... că tot insul, -- "om" zicându-și, -- poartă'n spate
Un pământ mai greu ca tine încheșând a lui păcate,
Și-astfel, fără clătinare, cum ar mai putea susține
Milioane de pământuri, un pământ puțin ca tine ?!
Dar aceasta cine-o crede, că tu salți în sus și'n jos,
Când pe tine nu se știe nimeni drept un "păcătos" ?...

P O E Z I E . . .

de: VASILE MIITARU

Poezie, Poezie, —alb liman de albă floare,
In a cărui dulci ostroave cine intră, nu mai moare;
Ne cuprinsă-Impărăție către-al căreia hotar
Impărații toți asalturi dac'ar da, ar da'n zadar,
Că nici-unuia, Cunună tu pe frunte nu i-ai pune,
Ci poetului doar dăruie cea mai scumpă'ntr-o Cunune, —
Cată vrajă torni în suflet celuia menit să poarte
Slăvitoarea ta Cunună, dându-i viață fără moarte !...

Ce puteri neîarmurate ai în tine, Poezie,
Ne putându-ți-le'nfrânge nici o altă-Impărăție,
Că nici Moartea e'n măsură cu puterea-i să te'nfrunte
Și Cununa ta s'o smulgă celui cui o pui pe frunte ?..
Cine are nestemate mai mărețe decât tine ?
Ce sunt bietele smaragde, ce sunt bietele rubine,
Ce sunt perlele, safirul sau albastre diamante,
Lângă-acele nestemate din Coroana unui Dante ?..
Ce sunt ori-ce pietre scumpe cari ar scanteia sub cer,
Lângă cele din Cununa lui Virgiliu, lui Homer ?...
Nestematele din lume, pot fi nimicite toate, —
Ale lor, eternitatea să le stingă, nu se poate !...

Poezie, Poezie, —luminoasă-Impărăție, —
Care-Impărăție oare mai asemue-se ție,
Cu-Impărați cari, după moarte, poartă-a lor Cununi mereu
Și cu-asemeni nestemate sue'n Cer la Dumnezeu ?...

Cari Impărații anume, -- Impărați și Prinți și Regi,
Mai alegu-și pe-a lor Tromuri precum tu stai să-i alegi,
Prea ades nu dintre-aceia fericiți care se nasc
Să stea'n leagăne de aur, cu brocarturi de Damasc,
Ci de prin câte-o cocioabă, de ntuneric mereu plină,
Ca, pe urmă, a lor frunte să dea lumii ntregă lumină ?...

Cine fost-a Făurarul cumpenei atât de drepte, --
Impărații tăi și-ai lumii, oșchiți, să-și aibă trepte:
Oricât și-i înalță lumea, -- tu Impărații tăi să-nalți
Unde nu pot să se-nalțe Impărații ceilalți ?...

O, de câte ori în viață, prea adeseori flămândul
Care sufletu'și închină, -- luntre lui avându-și gândul, --
N'a pornit, visând, pe marea liniștită, viorie,
~~Spre limanul tău de suferi, alăvitoare Poezie,~~
Câte nopți cu lună plină, -- pradă visului său faur, --
N'a vâslit el, să-ngenunche în Altarul tău de aur !...

Sufletu-i e frânt adese, dar, spre tine, -- au tot el e ? --
Gândurile i-se umplu de luceferi și de stele !...
Lumea-i dă venin să soarbă... îi dă foame și amar,
Dar tu, ca la Zei, îi dăruie ambrozie și nectar !...
Uneori e numai zdrențe, dar tu'n cantece îl alinți
Și-l îmbraci numa'n mătăsuri, ospătându-l ca pe Prinți !...
În coliba lui sub iarnă, clănțănescu-i dinții'n gură,
Dar, la tine când ajunge, îl învâlmă în căldură !...
Alteori, cu ochii'n lacrimi, umilit de toți ai vieții
Cari se'ntreabă: "La ce oare va fi bun ce scriu poezii ?" --
Nicăiri nu mai găsește pentru sufletu-i alint,
Și pornește spre limanul cel cu nuferi de argint,
Spre eterna Impărăție hărăzită numai ție,
Poezie care'nvie pe poezi în vecinicie, --

Și-ajungând, tu'i furi din gene lacrmile-diamante,
Il înbeți ca pe Virgiliu, pe Homer sau ca pe Dante,
Faci să uite ce'i dă viața, îl ridici pe culmi spre soare,
Și'l amesteci între cele ce rămân nemuritoare !...

Pentru că tu'nalți pe Tronu-ți Impărați pe cari îiiei
Nu din măndrele Palate, ci din oate-un biet bordei;
Fiindcă poleiești cu aur zdrențele cui ți-se'nchină,
Și'n Palat preschimbi coliba-i cea de sărăcie plină;
Pentru că mereu tu saturi pe cel ce te poartă'n gând, --
Când el uită că se'nchină în Altarul tău, flămând;
Pentru că'i gonești din suflet, --frânt fiind adeseori, --
Intunericul și'n locu-i, harul tău aprinde Sori;
Pentru toate-aceste daruri laolaltă, --"Slavă ție!"
Vecinic va striga poetul, --Poezie, Poezie !...

Ianuarie 1948

PĂMÂNT ȘI CER

de VASILE MILITARU

Trec, Doamne, anii vieții mele
Și nu știu câți mai am la număr, --
Poveri din ce în ce mai grele
Simțind mereu că port pe umăr.

Dar nu vreau să mă plâng, ci glasul
Și inima ce-o am, fierbinte,
Pe drumul vieții, la tot pasul,
Le'nalt spre slava Ta, Părinte.

Că'n veci, din tot ce ne dă viața
Pe multa sau puțină-i cale,
Cuvine-se să stăm cu fața
Mereu spre cele ale Tale.

Incolo, cel care socoate
Străluminat de'nțelepciune,
Pricepe că: părere's toate
Și toate sunt deșertăciune"...

În lumea asta pământească,
Din care toți și toate pier,
Venim pentru un clipit de seamă,
Prin vrea Ta, -- pământ și Cer;

Și'n timp ce viața ne robește
Sorbim dintr'al ei tumult,
Treptat noi pământul crește,
Iar Cerul scade tot mai mult...

Trec primăveri și veri și toamne
Și'n ce-a fost Cer, crescând noroi,
Se sting lăceferii Tăi, Doamne,
Și-adânc se face noapte'n noi !

Plăceri vânând de-a lung și latul
Pământului întotdeauna,
Ne facem una cu păcatul,
Cu noi păcatul fiind una...

Doar câte unul, și târziu,
În seama'n cât i-a mai rămas,
Că, de la leagăn la sicriu,
El n'a avut decât un pas;

Și, dorurilor lui supus,
Spre toate pasul vru să'l poarte,
Dar nici un gând nu i-a adus
Cândva aminte și de moarte.

De-aceia'n cele câte spun
Și'n câte sint, -- în al meu vers,
Încerc: cu Cerul să m'adun,
Pe drumul cât mai am de mers...

Căsi astăzi gându-mi nu mai poate
Sbura, nătâng, pe căi nebune
Ci-mi spune că: părere's toate
Și... "toate sunt deșertăciune"...

Deci, frânt, alerg la Tine, Tată, --
Ca șarpele vrăjit de flaut:
Mi-e dor de Cerul Tău și, iată,
Cu ochii plânși, spre Tine caut.

Că Tu, asupra tuturoră,
Din Ceruri mila Ți-o apleci
Și numai Tu ești Aurora
Cea fără de apus în veci.

Ca Tine, Doamne, cine poate
S'aprindă slăvile cerești?
Tu protutindeni ești în toate
Și toate Tu le cârmuești.

Supuse, turmele de nori,
Pe cer, toiagul Tău le Mână;
Tu, Doamne, pui mireasmă'n flori
Și apă'n fiecare fântână;

În jurul soarelui, Tu, Doamne,
Mereu rotești în hău pământul,
Să aibă primăveri și toamne,
Și veri și ierni, schimbând vestmântul.

Puterea Ta-i nemărginită:
Din moarte, Doamne, Tu faci viață;
În ape suflă o clipită
Și apele pe loc inghiață.

Tă cerni a iernilor zăpadă;
Pustiurilor le dai rouă;
Zici trăsnetului Tău să cadă
Și el despică munții'n două.

Tu, Doamne, când găsești cu cale,
Poruncă dai să sufle vântul
Și el, supus poruncii Tale,
Urlând, cuprinde tot pământul.

Mânia-Ți când ne-arăți, prin vremuri,
Ne spune ce Puternic ești, --
Și-atunci pământul ni-l cutremuri,
Că toate ni-l năruești.

Atunci, Atoate-Ziditorul
Ne-arată cât suntem de mici:
Precum sub noi, trântind piciorul,
E mușuroiul de furnici...

Si tunetul îți e cuvântul,
Dar...mai sunt surzi cu-auzul crud
Si-aceștia,călcând pământul,
Nici tunetul nu Ți-l aud.

Tu ne-ai legat, o, Doamne Sfinte,
De câte lumi cuprinde cerul,
Că toate,--de luăm aminte,--
Un singur leagăn au: Eterul.

Iar cel ce cată cu nesațiu
La stelele ce ard mereu,--
Cuvânt de foc citește'n spațiu,
Stând scris cu stele : "DUMNEZEU".

Pe bărăgane și poene
Cad ploile,când Tu le zici,
Si-a zorilor de aur gene
Tu,Doamne,zilnic le ridici.

Tu'ncheși atom lângă atom,
Prin viața'n care-i faci să fiarbă;
Tot firul ierbii-l legi de om
Si pe tot omu-l legi de iarbă.

De când ai zămislit pământul
Si până'n ziua cea de azi,--
Oricare-ar fi pe el frământul,--
Nici nu-l adaugi,nici nu-l scazi.

Când marea este'nfuriată,
Zici mării "Taci" și marea tace;
Când spre'ntuneric Ochiu-Ți cată,
Iar Ta,lumină-l face.

De câte faci prin vrerea Ta,
Mărite Doamne-al îndurării...
Ca să le număr dac'ași sta,
Am fi ca și cum ași cată
Să număr tot nisipul mării...

Ci eu Te văd in orice floare,
In pomii toți,in firul ierbii,
In argintatele isvoare
Din care vin să scarbă cerbii;

In fiecare "azi" și"măine" ,
O,Doamne, eu Te simt de față:
In frimitura mea de pâine,
In vinul dătător de viață;

In câte,-- să culeagă rodul
Cu care Tu le umpli spicul,--
Au și'nțeleptul,și nerodul,
Au și bogatul, și calicul...

Te văd și-aproape și departe;
In fulgere Te văd, in foc,
In fiecare rază'n parte
Si-apoi in toate la un loc.

Te văd în mări, Te văd în rouă,
Te văd în ropote de grindeni,
Te văd în curcubeu, când plouă,
Si pretutindeni, pretutindeni...

Te-aud în viforul ce vine
Din necuprinsa Ta putere;
In simfoniile de-albine,
Când umplu-și fagurii de miere;

Te-aud în tunetele toate,
In cântecul de ciocârlie,
In ale valurilor gloate
Sub uraganică mânia;

In șoapta codrilor, când vântul
Adie lin sub luna plină;
Si-atunci când îți aud cuvântul,
Eu, Doamne, uit că mai sunt tină...

Te simt în armonia gravă
A stelelor de taină pline,
In soarele ce arde'n slavă
Si'n inima ce bate'n mine...

Si simt că, toată'n a Ta pază;
Melusă, stea și curcubeu, --
Trăind, -- la unison pulsează
Cu inima din pieptul meu !

Că Tu m'ai împletit cu stele,
Că mi scapăr viața ntreagă
Și te simțurile mele
De lumea Cosmică se leagă.

Si'n clipa'n care gust din ele,
In toate gust pe Dumnezeu.

Infrigurat, mă plec spre toate,
Prin munți, pe luncile rodirii,
Pe unde sufletul imi poate
Ingenunchia'n Altarul firii;

Si, minunându-mă vestmântul
Si harurile tuturor,
Vorbesc cu câte dă pământul,
Slăvind pe Făurarul lor:

"Tu, bob de grâu, -- a lumii pâine, --
Cum ai venit pe-a lumii laturi,
Ca'n fiecare "azi" și "măine"
Pe cei flămânzi mereu să-i sature?... "

De unde îai mereu puteri,
Dacă nu-i nimeni ce-ți ajută --
Când putrezind în brazdă ieri,
Un singur bob, rodești o sută?...

Ai tu puterea asta'n tine
Si noi suntem neștiutori?
Dar cum o ai și de la cine?
Cum inviezi, după ce mori?...

O, minunatule grăunte
Isvorător din sânul humii,
Ce-n pâine, -- munte peste munte, --
De mii de ani te dăruie lumii,

Au cine poate fi nerodul
Care-ar grăi'ntre cei ce pier,
Că la'ntâmplare tu-ți dai rodul,
Ci el nu vine de la Cer?

O, Doamne, iartă-i pe -- "Invățații"
Cei mai nefericiți și triști
Cari spun atâtea generații
Că nicăieri Tu nu ești...

In duh eu marginit hotarul
Fiind, ei nu pot să secească
Că mai întâi, a fost rotarul
Și el făcut-a'ntâia roată...

Tu, apă, care curgi într'una, --
Isvoare, fluvii, mări adânci, --
De când stau soarele și luna
In hău asupra-ne pe brânci,

Din ce uzină uriașă, --
Pe care poate-o mână vântul, --
Ne vii, când blândă, când trufășă,
S'adăpi, in setea lui, pământul?

In mări, in fluvii, in fântână, --
Isvoare și fierbinți, și reci,
Prin veacuri cine te tot mână,
De nu te odihnești in veci?

Te sorb într'una gloate carbe
Și soarele cu arșă gură, --
Și pare-că, din cât se soarbe,
Nu ți-a secat o picătură.

Din ce potop tot ești adusă,
Că nu mai seci, nici stai din mers,
De parc'ai fi și tu supusă
Vreunei legi in Univers?

De ce nu te reversei vreodată
Din albiile-adânci de mare?
Sub ce putere ești legată
In nevăzute stăvilare?

Ce grădinar etern te duce
In mii și mii de firisoare,
Ca nu cumva să se usuce
Grădina lui cu-atâtea floare?

Ce Ochi milos din slavă cată
Să vadă unde trebuești
Și-acolo tu ești îndrumată,
Iivezile să răcorești?...

Din tine soarbe firul ierbii,
Copacii toți și tot ce-i floare,
Sorb toate fiarele, toți cerbii
Și pasărilor cântătoare...

Pământul soarbe-te, când plouă,
Te soarbe tot ce este viu
Și te mai sorb în chip de rouă
Toți baobabii din pustiu...

Minune poți fi și tu, apă,
Cu nesecatul tău izvor,
Din care toate 'n veci s'adapă,
De cum se nasc și până mor.

Dar... în milenii pururi vie, —
Cărmăciul în ceruri nici tu n'ai;
Ești o... formulă din chimie
Și... curgi așa, ca să nu stai.

Si-acuma va să stai cu fața
Spre tine, bunule pământ,
Al cărui har ne ține viața,
Fiind și leagăn, și mormânt...

Și spune: care e misterul,
Că lumii poți să i-te-arăți
De mii de veacuri Vistierul
Atâtor mii de bunătăți?

Din care tainiți fără fund,
De mii de ani mereu le scoți,
Că poți, pământule rotund,
Pe toți să ne hrănești, pe toți?...

De unde oare-ai stat să iei
Sămânța vie-a tuturor, --
Dacă, -- precum spun cei atei, --
N-a dat-o nici un Creator?

Sau ce-"Invățat" ar fi făcut
Sămânța tuturor, să placă, --
Dacă Cel fără de-nosput
N-a stat, la început, s-o facă?

E-n stare vre-unul din câți sânt
Necredincioși "savanții" mei --
Fără sămânță și pământ, --
Să facă doar un bob de mei?...

Iar tu, pământ, de unde-ai harul:
Atâtea roade să rodești,
Că, fiecăruia, cu carul,
Tu, bunurile-ți dăruiești?

Știind mereu să ții în brață
Și pe cei vii și pe cei morți, --
De unde iei eterna viață
Ce-n toți atomii tăi o porți?

Si spune tu, pământ-mister, --
Dacă ateii nu ne mint, --
De ce mai porți în tine fier?
De ce și aur, și argint?

De ce și pietre nestemate?
De ce nu ești numai pământ?
Cu ce scop oare ne-au fost date,
În tine toate câte sunt?...

Au nu văd orbii de pe lume,
Că toate ni-s făcute dar?
Că toate-și au menire-anume
Și toate-și au un Făuror?

Si cine-mi spune-acum cuvântul
Că-acestea de n-ar fi-n pământ, --
În mii s-ar sfărâma pământul
Și pulbere s-ar face-n vânt?...

Pământule milos și darnic,
Tu, bunule-ntre cei mai buni,
Ar trebui să vrei amarnic
Pe orbii tăi să te răsbuni:

Când vor muri, -- din tine-afară,
Pământule, s-arunci toți orbii,
Ca, spre pedeapsă și ocară,
Sub soare să-i mănânce corbii;

Dar tu ești tată fiecărui
Și fiecărui, de-un mormânt,
La sânul tău, pământ îi dăruie
Și-l faci, în legea ta: pământ.

Si ți-ași mai pune o-ntrebare,
Pământule, etern comornic,
Cel care-n veci pe fiecare
Îl ai, cu trupul lui, datornic:

Tu, alergând fără repaus
Prin haul care-n el te ține,
De ce nu ne arunci în haos?
De ce ne ții legați de tine?

O, da, cunoaștem toți o lege,
Dar ea, de cine-a fost dată?
Cum ar putea ea să ne lege,
Când nu-i de Dumnezeu legată?

Si, dacă legea totuși are și
Și ea pe-al ei Făuritor, --
În El, de ce nu fiecare
Putem vedea pe Cel mai Mare:
Pe Cel-atoate Ziditor?

Dar, iată: orbii sunt tot orbi,
Pământule, până-și dau duhul,
Pân-ice țărâna tu le-o sorbi,
Iar sufletul li-l ia văzduhul...

Văzduhul... încă un inel
De care viața ni-se leagă,
Că viața toți luăm din el,
Cât ține viața noastră 'ntreagă.

Sorbim din el în toată clipa
Și-l sorb ca noi, din largul firii,
Și garofița, și tulipa,
Și crinii toți, și trandafirii;

Și vulturii cei de pe stâncă,
Și frunza, câtă bate-o vântul,
Și pasărilor slăvii încă,
Și... orbii de pe tot pământul...

Atâta milă necurmată
De unde vine ea mereu?
Din care inimă de Tată
Sau inimă de Dumnezeu?

Că-și simt trăirea miluită
Chiar cei ce'n El nu cred de fel..
De unde mila nesfârșită,
Dacă nu vine de la El?

De unde, toate cele bune
Spre viața lumii umplu socul, --
Alături cărora vom pune
Pe Tron de aur să stea focul ?

Au focul l-a avut cuptorul
Prin OM în vatra vieții care ?
Întâi-și 'ntâi, nu Ziditorul
Din Cer l-a fost aprins în soare ?

Na El, -- Cel fără de Pereche, --
În soare-a pus eterna lavă ?
Ce flacără știm noi mai veche
Ca flăcările Lui din slavă ?

Cum s-a născut aprinsa pară,
De n-a aprins-o Cel de sus ?
În lemn, cine-a pus focul iară ?
În piatră, cine, foc a pus ?..

Na El făcut-a ca, prin piatră,
Scântei s'avem, și'n orice loc
S'aprindem vieții foc în vatră,
Să smulgem viață și din foc ?..

De unde l-a primit pământul
În veac-de veac de când curg anii ?
Na Dumnezeu din Cer Prea-Sfântul
L-a fost aprins în toți vulcanii ?

Te știi aprins tu mai înainte
Pe-acest pământ de OM cuprins,
Decât sub Cerurile sfinte
În fulgere te-ai fost aprins ?..

Aşa vorbesc cu toate cele
De pe pământul roditor,--
La fiecare pas, în ele,
Descoperind pe Creator.

Că'n tot ce, vieţuind sub soare,
Surăde azi, iar mâine nu-i,
În tot ce naşte şi ce moare,
Văd: Vrerea şi Puterea Lui.

Si'n timp ce-L văd pe-a lumii tină,--
Eu nu pot şti prin ce mister,--
Lumină-isvorând lumină,
Pe Tronul Lui, i-L văd şi'n Cer.

I-L văd: Putere ce,-- cu gândul
Făuritor de lumi şi sori
Prin hău rotindu-se de-arândul,--
Necuprinzând'O, te'nfiori..

I-L văd: Fără hotar Putere,
Sub care viaţa stă să fiarbă,--
Stiind când Mile Lui o cere
Şi grai de om, şi fir de iarbă.

I-L văd: Lumină orbitoare
Cum n'ar fi,--toată cu-al ei foc,--
Lumina ce toţi aştrii-soare
Ar da-o, strânsă la un loc;

În strălucire mare-foarte
Stă Cel a-toate Ziditor,
Cel fără naştere, nici moarte,
Sub care toate nase şi mor;

În ne venit de nicăire,--
Vor de nesfârşită viaţă,--
Faţă stând în căt e firea,
Nici nicăiri văzut la faţă !

În strălucire mare-foarte
Stă Cel a-toate Ziditor,
Cel fără naştere, nici moarte,
Sub care toate nase şi mor;

Cel ce cu nimeni sfătueşte,
Dar care toate'n veci le ştie;
Care nici creşte, nici descreşte,
Şi-Acelagi este'n vecinicie !

Si, căutând: măcar o rază,
Cu ochii duhului să-I sorb,--
In țărna care mă'ntinează,
Neputincios și frânt, cad orb...

Dar, Doamne, când mă uit in zări,--
Cu cât mai sus eu mă afund,--
Sunt chinuit de întrebări
La care nu pot să-mi răspund.

Si ce'nvățat al lumii-astu--
Vreodată mi-ar putea răspunde:
Atât nemărginit albastru,
De unde'ncepe?... până unde?...

Că, dacă margini hăul are,
Se'ncurcă gândul și mai rău:
Imi pun o nouă întrebare:
"Dar ce e dincolo de hău?"...

La stelele ce ard in noapte,
Întrebător mă uit ades
Si-abia dacă'ndrăsnesc, in soapte,
Să cer la Cer vre-un înțeles;

O, Doamne, ce-ai sădit in ele?...
Le-ai dăruit, cu ce vedenii?
Ce'nseamnă pulberea de stele
Plutind in spațiu de milenii?...

Sunt lumi acolo?... Cum anume?...
Le-ai dat și lor aceleași legi?...
Vei vrea cândva: a noastră lume
De lumea stelelor s'o legi?...

Sau ai legat'o, Doamne Sfinte,
Prin vrșerea Ta, de la'nceput
Si pământului, slabi de minte,
Aceasta n'au fost priceput?...

↓
Mă uit la astrul ce'ntre toate
Mai strălucit a fost premers
Și care eu lumina-i poate
Să umple'ntregul Univers;

Il văd--iluzie--cum sue
Colos în hău, aprins la chip,
Și știu că'n fața Ta, el nu e
Decât un licăr de nisip;

Dar, cât de mic e pentru Tine,--
Ca din nisip stând să'l alegi,--
Fiind izvor de viață'n sine,
Dă viață omenirii'ntregi....

Și-așa pierdut privind la soare,
Eu mă'nfior de-al lui mister:
De când îi arde focul care
Și cât mai arde-va pe cer ?...

L'ar covârşi năprasnic ghiaţa,
Cuprins de-o noapte fără zori;
S'ar stinge'n licărul ei viaţa
Cu toţi şi toţi ai ei fiori;

Si n'ar mai fi pe'ntinsul sferic
Ce-ar sta puţin să ne mai poarte,
Decât un crâncen întuneric
Si vifore urlând a moarte...

Si, Doamne, mă'ngrozesc la gândul:
Pe-acest pământ ce s'ar petrece,
Când-focul soarelui stingându-l,--
Ar fi să'nceapă besna rece?

O noapte-a groazei s'ar întinde...
Nebune mame-ar plânge'n cor,
In braţe pruncii şi-ar cuprinde,
Să-i scape cu suflarea lor;

Dar nicăieri n'ar fi scăpare
Sub cruntul vifor, astădată,
Si'ar înţelege fiecare:
Că vrea mânia Ta să-i bată.

S'ar stinge-atunci domnia urii
De mii de ani atât de vie,
Când, haite, fiarele pădurii
S'ar năpusti să ne sfâşie.

Când am rămâne fără soare,--
Deodată, Doamne, ar fi stins
Tot rugul urii'ntre popoare,
Al urii dela ins la ins;

Ar sta atunci toţi ochii lumii,
Cu spaima morţii'n ei, spre Cer,
Când ar vedea că'ntinsul humii
Se face ghiaţă tot, sub ger...

Cum s'ar topi trufia toată
A celor care azi Te'alungă;
Cum ar urla smintita gloată,
Câtând la mila Ta s'ajungă;

Cum ar căta spre Cer, să'l vadă
"Savanţii" care spun poveşti,--
In Cer azi nevoind să creadă,
Spunând mereu că Tu nu eşti...

Cum ar ingenunchia, grămadă,
Cu ochii îngheţaţi de ger,
Dorind: odată să mai vadă
Icoana soarelui pe cer....

Dar mila Ta-i nemăsurată...
Păcatele mereu ertând,
Mereu ne dăruie viaţă, Tată,--
Si numai Tu ştii până când...

III Mă uit, pierdut, mereu la soare
Si mă'nfloar'al lui mister:
De când îi arde focul oare
Si cât mai arde-va pe Cer?

Fac "Invăţaşii" socoteală
Si spun: atât şi-atât, mereu,
Dar ei, de mii de ani se'nşală
In tainele lui Dumnezeu.

Au, câte lumi, in larga zare,
Cu razele-i de foc ating?
Ce arde'n el fără'ncetare?
Când l'ai aprins?...Când ai să-l stingi?..

Si gândului îi tulbur scocul,--
Si nu cred, Doamne, să mă'nşel:
Când soarele şi-ar stinge focul,--
Ce-ar fi pământul, fără el?

Eu mă cutremur, Doamne Sfinte,
Privind la ce e'n jurul meu
Si'ntrebătoare, biata miște
Neputincioasă-mi stă mereu:

In hăurile Tale-albastre,
Planetele și sorii Tăi,--
Atâtea mii și mii de astre,--
Străbat mereu aceleași căi...

Privind spuzita lor lumină
De stele și luceferi trîști,
Te'ntreabă pumnul meu de tină:
Cum le-arăți drumul? Cum îi miști?...

Din mersul lor, cum nu s'abate
Nici o planetă, nici o stea
Cum nu-și iau ele libertatea:
Nici s'o ia rasna, nici să stea?...

Pământul nostru plin de ape,
Ce osie-a primit in dar,
Din care'n veci să nu mai scape,
O, Vecinicule Păurar?...

Ce fel de lanț străluminat
E-acela'n care L'ai legat,
Să meargă'n veci aceiași cale
Prin spațiile siderale?...

De-aceia'mi intră mintea'n ceață,
Când astfel de'ntrebări pun Ție
Si'nmărmuresc, având in față
Universala armonie.

Făptura mea, o Doamne,--frântă,--
Mereu ascultă cu nesățiu
Cum toată opera Ta cântă
Sublim in infinitul spațiu...

E noapte când imi aștern versul
Pe file albe de hârtie,
Si-ascult cum cântă Universul
Sguduitoarea-i simfonie.

Desprins de pământeana lume
Halucinat și fără grai,
Eu nu mai pot să știu anume:
Sunt pe pământ sau sunt in Rai?...

O boare,-- parcă vrând s'alinte,--
Aduce firii somn ușor,
Si numai veghea Ta, Părinte,
Se'ntinde-asupra tuturor.

Miresme tari acum mă'mbată
Si nu le știu de unde vin,
Că'ntreaga fire-i miresmată
De chiparoase și de crin..

Se'ngână harfe Eoline
Cu flaute vrăjitoarești
Si toate Te slăvesc pe Tine,
Stăpân-a toate precum Ești.

Si visul meu se prelungește,--
Cum știu visa numai poezii,--
Pân'ce cocoșul mă trezește
Din vis, în zorii dimineții...

O, vis sublim!... O, simfonie
Cu'n sufletu-mi prelung ecou,--
A omului nimicnicie
De ce mă are'n ea din nou?...

De ce nu mi-ai lăsat, Stăpâne,
În lumea visului făptura,--
Că n'ași mai fi dorit rămâne
Acestei lumi să-i măsur ura?

Dar nu voi fi nici fără minte,
Să cer ce mie-ar fi să-mi placă;
Nu voia mea, o, Doamne Sfinte,
Ci voia Ta va să se facă.

Mă lasă dară mai departe
Cu lumea'n care toate pier
Si --de pământ sătul,--fă-mi parte
Să fiu cât mai flămând de Cer...

Ajută-mi să privesc la Tine
Cu'n veci neclătinat temel,
Si când vei socoti de bine,--
Din lumea urii să mă iei.

Veni-voi, Doamne-atunci--albină
Cu solduri doldora de miere,--
Din lumea de păcate plină,
În care totu-i o părere:

Pierdut în noaptea mea adâncă,
Alerg cu gândul la'nceput,
Când nu era nimic încă
Din toate câte le-ai făcut;

Văd infinitul gol de stele,
Un plin de'nflorări pustiu,--
Când numai Tu din toate cele
Făcute-apoi, erai Cel viu;

Văd întunericul cel mare,--
De'ncremenire noapte plină,--
Când numai Tu erai Mișcare
Si numai Tu erai Lumină;

Și, din țărâna lumii, duhul,
Smerit spre Slava Ta mi ridici:
Cum ai umplut întreg văzduhul
Cu toate, Doamne, din nimic ?..

Toți sorii, stelele și luna,
Cum le-ai făcut ca să răsară
Pe Ceruri, una-câte-una,
Ca florile într-o Primăvară ?..

Din care alt adânc, Brea-Sfântul,
Pe toate, Milostiv, le-a scos,
Ca să ne facă-apoi pământul
Și Ceru'-atâtea de frumos ?..

Ca minunată-i, Doamne, toată
Legănătorea Ta grădină,
Sub care sufletu-mi se'mbată
Și Ție'nflorat se'nohină !...

În lucrurile-Ți minunate,
De-apururi plutitoare'n haos,
Nu-i de scăzut nimic din toate,
Precum nimic nu-i de adaos !

Desăvârșire-măreție
Cum peste ele alta nu e,
Și'n nesfârșita vecinicie
Nici nu coboară, nici nu sue !

Și'ngenunchind Duminii Tale,
Din care-am insetat să sorb,
Te voi slăvi, că'n astă vale -
Nu m'ai dat vieții surd și orb.

Ci'n lung de primăveri și toamne
Și veri și ierni, -- întreaga fire,
Vorbindu-mi despre Ține, Doamne,
Imi spune că Tu ești : Iubire;

Imi spune că ești: Bunătate
Și milă ești, -- deapururi trează, --
Că ori și care vietate
Prin Ține, Bunule, viază;

Că'n mila Ta nemăsurată,
În toată clipa ni-Te-arăți,
Grăindu-ne că ne ești Tată
Dăruitor de bunătăți...

Imi spune că Tu ești: Ertare,
Înțelepciune și-mpărat,--
Peste-împărați ești Cel mai Mare,
Ci numai noi suntem: păcat.

Păcat, că adunăm -- tezaur--
Cu suflet mort și trupul viu,--
Comori de-argint, comori de aur,
Din leagăn până la sicriu;

Si, adunând aceste toate,
Ne tăvălim în făr'de-legi
Ce nu-și au ispășire, poate
Nici în eternități întregi...

Dar, Doamne, mintea mea cea slabă
Tu iart-o dac'o ia'nainte
Si, vrând să știe, tot întreabă
Despre-ale Tale taine sfinte;

Cu ce scop, Doamne, a Ta mână,--
Atâtea după ce-a durat,--
Făcut-a omul din țărână
Si-apoi pământului l'a dat?...

De ce nu l-ai lăsat în somnul
Pământului, să doarmă'n veci,--
Noroi să nu-l mai aibă Domnul
Pe toate-a vieții lui poteci?

Când totul fără el rămâne
În veci măreț și ne'ntinat,
De ce-a mai trebuit, Stăpâne,
Făptura plină de păcat?

Din toată larga Ta zidire,--
Punând atom lângă atom,--
Stă OMUL mai presus de fire,
De-a fost nevoe și de OM?

Sau el, sub Cerurile Nalte,
Ți-a fost în veci supremul țel,
Și'n fire, toate celelalte
Le-ai făurit doar pentru el?..

A neștiinței mele ceață
Mi-apasă mintea tot mai greu:
De ce venim mereu în viață?
De ce plecăm din ea mereu?

Au nu curva suntem isvorul
Ce niciodată nu mai seacă,
Fiindcă el, pornind eu zorul,
Se'ntoarță iar de unde pleacă?

Au mie numai mi-se pare
Sau cugetând așa, spun bine:
Că Tu cobori în fiecare
Și fiecare urează Tine?

Altcum,--de-alungul noastrei vieți,--
În Biblie, pe ce tereci,
Chiar Tu, prin marii Tăi Profeti, 4
Ne-ai spus: "Voi sunteți dumnezei"?
.....

O, Doamne, sunt cuprins de spaimă:
Răspuns imi vine-acum, de unde?
La tot ce gura-mi stă să'ngaime, --
Ce glas misterios răspunde?

Inmărmurit, ascult Cuvântul
Ce vine, când în glas de tunet,
Când parcă mi-l șoptește vântul, --
Trezind în mine-adânc răsunet...

- 14 -

Simt foc în piept, -- și-acuma parcă
Întreaga mea făptură scorm e...
Mă olatin tot... Au cine'ncearcă
Cu mâini de fier să mă sugrume?

"Ertare, Doamne... lăsa-mi viața
Sau arde-mi mai curând răunchii!..."
Și lacrimi grele-mi scaldă fața,
În timp ce se topesc genunchii.

Dar liniște se face'n mine
Ca'ntr'un Altar pustiu rămas
Și, fără a ști de unde vine,
Aud misteriosul glas:

"La ce bun chinurile minții,
"Spre-a ști al Cerului mister,
"Când, până azi, nu-l știu nici sfinții,
"Nu-l știu nici îngerii din cer?

"Din cât e apă curgătoare,
"Nu-i nici un strop în ea unde,
"Să'ntrebe apa călătoare:
"De unde curge, până unde?

"Din cât e-a focului văpae,
"Nici o scântee nu se'ncinge,
"Să'ntrebe'ntreaga vâlvătaie:
"Când s'a aprins, -- când se va stinge?

"Din cât pământ e'n tine -- om, --
"Oricât prin duh îl infiori, --
"Nici când nu'ntreabă vreun atom:
"Când te-ai născut, -- când ai să mori?

"Tu, clipă ești, cu vântu'n spate
"Și, au ești clipă, au ești an,
"Faci parte din eternitate,
"Ca picătura, din ocean.

"De aceea, merge-ți drumul tău, --
"Acestei legi supus mereu, --
"Ca toate cele câte'n hău
"Le cârmuește Dumnezeu.

~~Și-alăta~~
"Un-lucru va să știi anume:
"Sfârșindu-ți mersul tău pe lut,
"Nu cu ce știi, venind din lume,
"Ești așteptat, -- cu ce-ai făcut.

"Că Dumnezeu suflându-ți viață,
"Pe globul cât îl soarbe hăul, --
"Ca tu s'alegi, -- și-a pus în față,
"Egale: binele și răul.

"Deci: flori și spini răsar mereu
"În calea ta, pe cât e lut;
"Plac florile lui Dumnezeu,
"Iar spinii plac lui Belzebut...

"De-aceia'n viață, până mori,
"Tu, zi și noapte să te'nchini:
"S'aduni cât mai frumoase flori,
"Sărac fiind mereu de spini"...

Pe urmă glasul a tăcut,
Iar în cliptă următoare,
Lumină'n mine s'a făcut
De parc'ași fi sorbit din soare.

O ploaie grea porni să cadă:
Ploua lăceferi mari și stele
Și, --pentru cine vrea să creadă, --
Plouau și lacrimile mele...

În zări se'ntinse fără veste
Un arc măreț de curcubeu
Și eu recunoscui că este
Un zâmbet al lui Dumnezeu...

De-atunci, -- cu inima, cu gândul,
Cu ochii mari, fără cuvânt, --
Pe Dumnezeu în tot cătându-L, --
Mereu sorb Cer și cale pământ.

Pământ și Cer, -- înflorat, --
În toată clipa mă surprind:
Când rob al greului păcat,
Când rază vie strălucind:

Purtat de-al vieții larg guvoi, --
De lut mă feris și desferis:
Când picătura de noroi,
Când stea ce arde'n întuneric...

Cu sete, eul meu, -- Înfrântul
În ce-a avut pământ drept haină, --
Vrea rupt azi firul cu pământul,
Ne'nfricoșat de-a morții taină;

De ce să tremuț, că m'arunci,
O, Doamne, Morții să-l trec râul?
Au, --putrezind, -- în câmp și lunci,
Nu'n veci frumos răsare grăul?

Uuul, de ce nu m'ași supune,
S'adorm la sânul-acestei hui?
Când nouă soarele ne-apune,
Au nu răsare altei lumi?

Spre ceruri sufletul să-mi poarte,
Mi-aștept sicriul, cu dor viu:
De mult, am scris pe leagăn: "moarte"
Și "leagăn" scris-am pe sicriu...

În el, văd azi întâia oară:
Pământul meu cum doarme dus,
În timp ce sufletul îmi zboară,
C'un inger care-l duce'n sus...

Par, dacă lutu-mi tot mai greu
S'afundă'n pieritorul lut, --
Sint cum se'nalta Cercul meu
Aereu spre Cel fără'nceput.

Cu sete, eul meu, -- Infrântul
In ce-a avut pământ drept haină, --
Vrea rupt azi firul cu pământul,
Ne'nfricoșat de-a morții taină;

De ce să tremuț, că m'arunci,
O, Doamne, Morții să-i trec râul?
Au, --putrezind, -- în câmp și lunci,
Nu'n veci frumos răsare grâul?

Umi, de ce nu m'asî supune,
S'adorm la sânul-acestei lumi?
Când nouă soarele ne-apune,
Au nu răsare altei lumi?

Spre ceruri sufletul să-mi poarte,
Mi-aștept sicriul, cu dor viu:
De mult, am scris pe leagăn: "moarte"
Si "leagăn" scris-am pe sicriu...

In el, văd azi întâia cară:
Pământul meu cum doarme dus,
In timp ce sufletul îmi zboară,
C'un inger care-l duce'n sus...

Un cântec lin parcă mă chiamă
Acum spre Cerul larg deschis
Si nu pot bine să-mi dau seamă:
Avea-i totul sau e vis?

In urma mea, cu stinse șoapte,
Mă plânge cineva... suspină...
Pământul a rămas în noapte,
Dar eu înot numa'n lumină...

Nici griji, nici pofte, nici dureri:
Sunt mai ușor ca fulgu'n vânt;
Unde-s durerile de ieri,
Cari îmi țineau pământul frânt?

Sub răsărit fără de apus,
Nimic nu vreau, nimic nu cer:
Pământu-mi în pământ s'a dus,
Iar cerul meu se sue'n Cer.

Vorbesc cu ingerul meu bun,
Dar nu cuvântul îngânându-l:
Îi spun cu gândul, tot ce-i spun,
Iar el răspunde tot cu gândul;

Si poate'ntr'un minut să-mi spună
Atâtea, cel fără cuvânt,
Cât n'ar putea nici într'o lună.
Grăi'o gură de pământ...

De pretutindeni mă pătrunde
Ceva nespus de mângăios:
Fiori venind de nu știu unde,
Ce n'am gustat cât am fost jos.

De peste tot, aici mă'mbată
Miresme dulci, dar fără nume, --
Esență parcă adunată
Din câte flori avem în lume...

Simt sufletul că mi-l încarcă
A bucuriilor comoară,
Zăbindu-mi însuși raiul parcă
În toate câte mă'nconjoară;

Că hăul ce mă soarbe'ntr'una,
Nu-i gol, ci, --cât în largu-i vezi, --
Se'ntind în floare totdeauna,
Minuni de crânguri și livezi;

Păduri și lunci și ape-albastre, --
Oglinzi a miilor de sorii, --
Cu nufării - zăpezi sihastru --
În veci pe ele plutitori;

Surăs cum n'are jos pământul
Decât în ziua'ntâi de Paști,
A risipit aici Prea-Sfântul,
Să uiți cu tina legământul
Si'n vecinicie să renaști.

Ca'n vrajă ochii-mi stau să vadă,--
Intr'un văzduh de auroră,--
Serafi cu aripi de zăpadă
Sburând în jurul nostru horă.

Pe văi de basm, în mii de fețe,
Strălucitoare, răd lălele,
Și sorii toți -- să le răsfete--
Își toarnă aurul pe ele...

Parc'agi visa acum comoară
De flori în Cer, dar nu e vis:
Livezi de maci ne impresoară
Și lanuri de miosotys;

A flori, văzduhul tot miroase,
De parc'ar vrea să'mbete aștrii;
Pe largi zăpezi de chiparoase,
Potop de fluturași albaștri...

Oriunde ochii ți-ai întoarce,
Vezi viorelele-topaze--
Și peste tot, mereu se toarce
Un viu pânjenis de raze.

Aici, Al tuturoră-Paur
Lucrat-a cele șase zile
Și-a pus să pască cerbi de aur
În pajști pline de zambile.

Acestea îns'avea nu-s,
Ci doar icoana lor s'arată,
Pe care, mâna dac'ai pus,
N'atingi nimica niciodată..

Și, uite, portocali în floare
Și poenite cu gazele,
Cu-argint și aur în iavoare,
Sub Cerul ca de asfodele;

Și, uite sfintele popasuri
În care păsări mii și mii,
Cu vrăji în dulcile lor glasuri,
Trăesc și cântă'n vecinicii;

Și, lin, asupra întregii firi
Ce'n fața noastră se așterne,
Adie, mângâioși, zefiri
Ai unei primăveri eterne...

Și uite cetele de ingeri,--
Sub arcuri mari de curcubeu
Cu suprapuse trei răsfrângeri,--
Slăvind în cor pe Dumnezeu:

"...Ossana Tie, Doamne Sfinte"--
Îngână glasurile lor;--
"Ossana Lui",-- răspund fierbinte
Și pasările toate'n cor;

"Ossana Lui, -- se 'ngemănează
Isvoarele cu Cer în unde;
"Ossana Lui", -- ingenunchiază,
Când fiecare cerb răspunde...

Si-acum, -- în totu' duh fierbinte,
Pe veci topit în vecinicie, --
Ingân și eu la fel cuvinte
Cu Ingerii la Liturghie.

In necuprinsu' ntregii [171]

Dar nu e cântec cum se știe
La pământului muritori,
Ci o: miracol, armonie
Ce umple sfânta-Împărăție
Cu-adânci de negrăit fiori...

Sunt flaute ? Sunt violine ?
Sunt harfe mii ce 'n cânt s'avântă ?
De unde simfonia vine ?
S'o cânte, cine poate, cine
Și din ce trâmbițe o cântă ?

O cântă mii de stele,
O cântă sorii toți din hău,
Cu toate câte sunt în ele,
Cu tot ce-i bun, cu tot ce-i rău;

O cântă fulgerule toate
Ce umplu zarea pretutindeni;
Zăpezi și viore și zloate
Și norii 'n rupere de grindeni;

Din uriege mii organe,
Cuplitate vijelii o cântă;
Simunuri largi și uragane
Ce firea 'ntreagă o 'nspăimântă;

O cântă razele de soare,
O cântă razele de lună,
O cântă ape și isvoare,
Cu toate florile 'mpreună;

Albinele din stupii vieții,
Și trăsnetele din țarie,
Și toată roua dimineții
Ingână Sfânta Simfonie
Spre slava Lui în vecinicie !

Spre slava Lui, își spun cuvântul:
Și ploii, și tunetă, și foc,
Cu Cerul tot și tot pământul,
Cu toți atomii la un loc !

Și eu ascult ce spun toți astrii
În taina cărora pătrund, --
Luceferi verzi și sorii albastri
Ce ard în spații fără fund;

Văd, -- și icoana mă'nfioară, --
În larg albastru fără nori,
Cum -- joc fantasmagoric, -- zboară

Si corului, -- care slăvește
Pe Dumnezeu și i'se'nchină, --
In taine mari, i-se'nfrățește
O muzică de vrajă plină...

O simfonie ce-și ia sborul
De peste tot și nicăiri,
Dumnezeind pe Creatorul,
In necuprinsu'ntregei firii;

"Ossana Lui!", --îngână'ntr'una
Zefirii colindând hai-hui,
Iar sori, stelele și luna
Răspund în cor: "Ossana Lui" !

Lumina sorilor din spațiu
De-ar fi cu ochi de lut s'o sorb,
Precum în duh sorb cu nesățiu
O clipă numai, --ași fi orb !

Dar ochii de eternă viață
Ce-i port în zări fără hotar,
De și cu mi de sori în față,
Nici să clipească-ar vrea măcar;

Și-abia acum, --plutind în haos
Și'n sori privind, --pricep și eu,
Că'n cele fără de repaos,
Sunt un atom din Dumnezeu !

Pierdute-n slăvi de asfodele,
Eu nu le văd, dar sint mereu
Că tot văzduhu-i plin de ele,
Cum este plin de Dumnezeu.

Cântarea lor, in măestrie,
Intrece tot ce este cânt,
Că fiecare ciocărlie
E numai Cer, nu și pământ.

Si tot ce cântă cu nesațiu
Al ciocărlilor sobor,
E imnul ce slăvește'n spațiu
Pe Cel-a-toate Creator.

Si imnul care-n slăvi irumpe,
Slăvind pe-Al tuturoră-Paur,
E-o grindină de pietre scumpe
Lovind in clopotei de aur...

Eu il ascult sburând intr'una
Prin slăvi, cu Ingerul meu--bunul,--
Si suntem cu soborul una,
Cum Dumnezeu in Cer e unul.

Si-așa,-- de vrăji cu slava plină,--
Spre El, in cântec, sui supus,
Mereu scâldându-mă'n lumină,--
Mai sus, din ce in ce mai sus...

27 Decembrie 1945.

Gasile Mihail

COLIND PRIN STELE

de Vasile Militaru

Când somnul pe-aie mele pleoape așterne tainic laspezi grele,
Cu ochi nesățioși eu caut să sorb în ei ce văd prin stele...
Colind prin nesfârșiri albastre și pretutindeni am în față
Planete noi, ne mai văzute, și roți de sorci, și roți de ceață,
Și toate se'nvârtesc într'una, fără clipită de rapaon,
Urmându-și drumul de milenii și fără abatere prin haos.

Asupra lor își poartă Ochiul un Ins, dar nu se vede cine,
Și totuși, cineva le mișcă, și totuși, cineva le ține...
Gigante sunt și fiecare, plutind, își are altfel chipul,
Și-atât de multe sunt la număr, pe cât în mări nu-i tot nisipul...
Asemeni unor stropi de apă ce toți dintr'o cascadă curg,--
Un Demiurg le-aruncă'n spațiu și toate ard sub Demiurg.

Trec milioane de milenii, în vis cât eu colind prin astre,
Iar ele: roșii, violete, și galbene, și verzi, și-albastre,
Horind, îmi par un joc fantastic, dar una pe-alta nu s'ating,
Căci mii de mii s'aprind de-odată, când alte mii de mii se sting;
Și'n timp ce unele din horă dispar și altele se prind,--
Întreb pe Cel care le-aruncă: "De ce se sting, de ce s'aprind?..."

*Cine e Cel care le-aprinde ?..Şi,dupa ce le-aprinde focul,
*Cine e Cel ce,fiecărei,pe vesi îi hotărăşte locul ?...
*De unde ia ce pune'n ele ?..Atâţia sori,din ce'nfiripă-i,
*Când în tot hăul fără margini eu nu găsesse nimic să pipăi ?..
*Că nu e doar vrăjitorie,--Pământul,lângă câţi sori sânt,
*Când e precum ar fi să fie un bob de mei lângă Pământ !..."

Dar nimenea nu-mi dă răspunsul,--să fiu de adevăr pătruns,--
Ci eu,iscoditor din fire zidit,vreau totuşi un răspuns,
Şi-alerg prin spaţii,ca toţi sori,cum duhul meu nu mai e'n tină,--
Pe clipă,sborul măsurându-mi cu cât e'n mi de ani-lumină,--
Dar oricât de'nsetat să aflu,sburând prin goluri dau ocol,
Nimic decât sori şi stele nu mai găsesc plutind în gol !...

Din nou pornesc în sbor,dar sboru-mi ori de coboară,ori de sue,
Nu aflu margini nicăiere,ca margine nici-unde nu e !..
Mă pomenesc strigând în larguri...A flaut sună glasul meu,
Şi-aud un glas: "Pe cine cauţi"? ,iar eu răspund: "Pe Dumnezeu"! ,--
Şi-adânci ecouri lung răsună,ca să străbată sori şi stele,
Purtând prin nesfârşirea toată cuvântul "DUMNEZEU" în ele !...

Atunci,--de unde,nu ştiu-spune,--mă prinde-o trambă de lumină
Şi inima-mi,înfiorată,mi-e simt de fericire plină...
Lumina-trambă creşte,creşte...şi'n ea cu mine sue'ntr'una...
Pe Cer,nu mai se văd la faţă,de mult,nici soarele,nici luna...
Lucece cu totul alţi luceferi..."Pleiadele" sunt,nu ştiu unde,
Iar "Ursa mare" cântând'o,--privirii mele nu răspunde !..

Nu văd nici pe Mercur, pe Venus, nici pe Saturn și, mai departe,
Pe Jupiter, nici pe Uranus, nici pe Neptun și nici pe Marte...
S'au stins cumva cu celelalte văzute ei se sting, în sbor,
Sau ochii mei îmbătrâniră, de nu mai văd lumina lor ?...
Cu grebla lui, care n'atr'ă clipă le-a adunat din Cer Prea-Naltul,
Sau Universul plin de stele prin care sbor acum e altul ?...

O, da ! Lumina mea mă poartă prin lumi ce nu le-am mai văzut,
În fața cărora, cu totul, rămân extaziat și mut:
Sunt lumi de-a căror frumusețe, cuvinte limba nu mai leagă,
Sau, limba de-ar lega cuvinte, -- pământul n'ar ști s'o'nțeleagă,
Că'n lumile de-aici, se leagă, mereu, minune de minune,
Și-acestea, limba pământească vre-odată nu le poate spune !

Atâtea doar: această lume nu e din carne și din oase,
Ci chipurile ei umane, sunt ea din cețuri luminoase...
Cuvinte n'au, ei fiecare, -- iubind pe-"aproape" ea pe sine, --
Din ceața lor cea luminoasă, emană armonii divine,
Și-aga apun ei tot ce-au să-și spună, iubindu-se cu toții foarte,
În lumea lor fără a sta'n gene nicidecum vre-o lacrimă să poarte !

Zidiți așa cum sunt, fluidici, --nici știu măcar ce'năseamnă somnul,
Și tot ce au mai nalt în viața e: când slăvesc în cor pe Domnul...
Cu pomi ce nu se pot descrie și flori cu totul de lumină,
Întrețesând culori-minune, -- planeta toată'i o grădină.
Pe cât e globul ei în hăuri, nici-unde, nu e nici o apă,
Căci toate-aici nasc din lumină și cu lumină doar s'adapă !

Mai tari decât la noi granitul, dae' ai căta ea să le nărui,
Din blocuri străvezii de ceață e și căminul fiecărui,--
Culori măestre, mereu altfel,--cum pe pământ nici una nu-i,--
Și fie-ce cămin de ceață purtând în veci culcarea lui...
Nici uși nu au și nici ferestre, ne trebuind lor nicidecum,
Când treci prin ceiace-ar fi "ziduri", făcându-ți ea prin ceață drum...

Acoperiguri n'au de-asupra... doar ziduri sunt, iar peste ele,
Etern acoperig, stă Cerul,--azur imens de viorele...
Potop de flori străluminose și'n ele cu mireasmă rară,
Să'mbete parcă pe tot insul,--sunt și'n lăuntru, și'n afară,
Iar vântul ce prin ele trece, furându-le mereu parfumul,
De-abia adie, fiindcă toate cu vraja lor ațin-îi drumul...

Unică vietate, OMUL fiind aici,--cu nimb cunună,--
Și-așa zidiți parcă din ceață,--pe nicăiri pași nu răsună...
Grădină'n tot fiind planeta,--nu' i nici un drum, ci doar alei
Pe care merg prea-fericiți, teți cunoscându-se'n tre ei,
Și niciodată putând vre-unul să fie fără suflet nalt
De-a nu-și împărtăși iubirea trecând pe lângă celălalt...

Când vor pe cineva să vadă,--oricâtă cale-ar fi de lungă,--
In clipa'n care-acolo pleacă, pot totodată și s'ajungă...
Când unul își trimite gândul (și-aici e numai gând înalt),
Chiar peste țări și mări să sboare, îl și primește celălalt...
Văzând pe cei de-aici, ai zice că vezi o lume de fantome;
Când îi e sete, bea lumină; când îi e foame, soarbe-aroma.

Necunoscută e gâlceava... Nu știe nimeni de'nehisori
In lumea plină de lumină, miresme, armonii și flori;
Nu vezi nici-când vre-o față tristă; nu știe nimeni foamea ce e...
Un înger e orice fecioară; Madonă e orice femeie;
Pe chipul fie-cui, surăde lumină ca de suroră,
Și fiecare, vede'n semen un frate drag, o dragă soră !..

Mai mult nu-i limbă omenească să spună despre celălalte
Pe care ochiul meu le vede--minuni fără sfârșit de'nalte;
Atâta doar se poate spune prin tot ce'n veci a spus cuvântul,
Ca să mă poată înțelege cei ce sunt vii pe'ntreg pământul,--
Pe toate cele pentru care să vi-le spun, cuvinte nu-s,
Luându-le compară'n suflet, să sbor cu ele tot mai sus...

Ci trâmba de lumină vie mă scorbet'n sus mereu, mereu, --
Ea singură putând să-mi fie prin stele drum spre Dumnezeu, --
Cu dorul care arde'n mine sburând mai repede ca gândul,
Ne mai fiind nălțimi de număr să-mi poată drumul măsurându-l,
Sau minte care să trudească o viață fără de repaos,
Spre-a ști vre-odată pentru sine cât merge sborul meu prin haos.

Lumina mea mereu mă scorbă și sui mereu în pas cu dorul
Ce'n mine arde tot mai tare, să văd pe-A-toate Ziditorul,
Spre care sue armonia cântărilor de slavă pline
A celor ce păreau de ceață, -- cântări ce sue și din mine,
Precum la fel și din toți sorii și stelele plutind în spațiu,
Robiți de-aceiași vrajă sfântă, în veci să cânte cu nesațiu !

Dar iată că, suind într'una așa de sus întâiaoară,
Atât de mare e lumina acum, că'ncepe să mă doară !
In sorii toți privesc de-arândul și văzul meu nu e răpus,
Dar cade'nvins când el se'ndreaptă pe trâmba de lumină'n sus...
Și-același glas ce mă'ntrebasese pe cine caut, -- blând mereu,
Îmi spune: "Mergem spre Lumina cea isvorând din Dumnezeu" !

Incep să tremur... iar privirea mi-o țin mereu în jos acum
Și simt că mult nu mai putea-voi să merg pe azuratu-mi drum...
Mă'neare de nu știu ce vapae ce mă străbate, tot mai caldă,
In timp ce un ocean de raze adânc făptura'n el mi-o scaldă...
Oceanul, pe-ale sale unde mă poarta lin și mă ridică...
De fericire'mi vine-a plânge... dar, fericit, îmi e și friedă...

O frică dulce, fără seamăn, -- în taina ei adâncă-foarte, --
și nu pot ști de ce mi-e frică acum: de "viață" sau de "moarte" ?..
Nedeslegat îmi stă misterul pe drumul dintre amândouă,
Când știu că moartea dintr-o viață îmi dăruie o viață nouă, --
și nu înțeleg de ce eu tremur și frica sufletu-mi străbate,
Când știu că: una, e clipită, iar alta, o eternitate ?...

O, Doamne, ușurează-mi sborul ce-l fac prin zărilor senine,
Să nu cad pe pământul morții, ci, alb hulub, s'ajung la Tine !
Din Trenul vecinicei Lumine, asupra mea întinde-Ți mână, --
Hulubu-mi -- duh să-l sgarbă Dumul, țărâna să mi-o ia țărâna;
Purtându-L pe Iisus în suflet, să nu mai port în gene plânsul, --
Precum a spus-o între apostoli, să fiu și eu unde e Dânsul !...

Dar ruga mea pe loc se curmă... Lumina lui e-atât de grea,
Că nu mai pot în Ea rămâne, oricât dacă nu mă uit spre Ea;
De pretutindeni mă străbate și ea o pară arde'n mine,
și, iată-ncep să cad pe trâmbei luminei care'n ea mă ține, --
Dovadă că hulubul astfel întors pe drumu-i înapoi,
De și cu aripi de zăpadă, sunt încă pline de noroi !...

.....

Noroiul pe noroi îmi cade, aleit de sboru-i prin abis,
Trezindu-mă din adâncimea mult instelatului meu vis...
Cu amintirea lui în suflet, îmi pare că sunt frânt în două
și, viu arzând ca un jertac, se umplu genele-mi de rouă...
De dorul Cerului, de-acuma, voi geme ca'ntr-un lanț de fier
și focul lui nu se va stinge din inima-mi decât în Cer !

12 Noembrie 1948

IN PARABOLE CUVÂNTUL

Fiecare zi trecută, tot mai mult norod adună
 Împrejurul Cel ce'n lume va purta de spini Cuvântul,
 Iar Cuvântul, între oameni cum se'nalță ca nicicând,—
 Tuturora le grăște, în parabole zicând:
 "A ieșit semăntorul și neput-a semănatul
 "Pe cât țarina lui toată se'ntindea de-a lung și latul;
 "Semănând el pretutindeni a semințelor sudum,
 "Unele, de vânt luate, îi căzură lângă drum,
 "Dar acestea nu rodit-au, că din sbor s-au fost lăsat
 "Păsările din văzduhuri și pe toate le-au mâncat...

"Altele-au căzut de-așemenea pe pământ pietros și, iată,
 "Fără strat adânc sub ele, au fost rădărit îndată,
 "Dar când soarele dogorea peste ele și-au lăsat,—
 "Re-adăncite'n rădăcină,—arșița le-a fost uscat...
 "Altele'ntr-o spini căsute-au, dar crescând năvalnic spini,
 "Le-au înăbușit pr toate, luând roadele luminii...
 "Altele'n sfârșit găsiră pământ bun, curat și gras,—
 "Unde-adâncă rădăcină și-au înfipt și-au fost rămas,—
 "Iar acestea rod dădură—și mai mare și mai mic,—
 "Ici, o sută, șaiszeci colo, dincolo treizeci în spic..."

Și-a'ncheiat Iisus cuvântul-I într'un chip de tot străvechi:
 "Să audă cine are pentru auzit urechi !..."

Mai apoi, după ce Domnul s'a fost despărțit de gloată,
 Pilda le-a fost lămurit-o Ucenicilor Săi-roată:

"Când Cuvântul-Împăriei trimis lumii Nouă Lege
 "Cineva care'l aude și nu'l poate înțelege,—
 "Vine cel viclean în taină și'i răpește ne'noetat
 "Tot ce'n inima-i Cuvântul cu iubire-a semănat...
 "Deci, aceasta,—iesne foarte înțelege-veți acum!
 "E sămânța semănată, dar căsută lângă drum...

"Cea de-a doua, care cade pe pământul cel pietros,
 "Este: cel care Cuvântul îl primește bucuros,
 "Însă ne având în sine adâncită rădăcină,
 "Până la un timp el soarbe a Cuvântului lumină,

"Dar la'ntăia strimterare sau prigoană ce'l lovește,
"Pentru o'a primit Cuvântul,—el îndată se smintește..."

"Cea'ntre spini care căzut-a,—după cum a dus'o vântul,—
"Este:omul care-aude când i-s'a grăit Cuvântul,
"Dar a lumii griji și setea de comori ce nu'i dau pace,
"Ii înăbușe Cuvântul și neroditor îl face !....
"Iar sămânța semănată în pământul gras și bun,
"Este:omul care-aude tot Cuvântul ce i-l spun,
"Care'i înțelege'ndată tot adâncul,tot și înaltul,
"Și dă rod: o sută unul,șasezeci sau treizeci altul..."

Stau uimiți toți Ucenicii de Adâncă-Înțelepciune,
Iar Iisus—Semăntorul—înc'o pildă le mai spune:

"Sfânta Cerurilor nalte neocuprinsă-Împărăție,—
Zice Domnul în sobora-I și însetat de Vecinicie,—
"Este-asemena întocmai omului ce'n primăvară,
"Grâu ales el semănat-a,ca tot astfel să'i răsără,
"Dar vrăjmașu-i veni noaptea și,cu poala prinsă'n brâu,
"I-a fost semănat neghină printre semănatul grâu...
"Crescând paiful după-aceia și-având rod cu boaba plină,
"Slugile văzu că grăul potopit e de neghină,
"Și Stăpânului în grabă au venit,în cor să'i spună:
"Doamne'n țarina ta toată n'ai pus tu sămânță bună ?
"Suntem în nedumirire,taina ne putând pătrunde:
"Cum a răsărit neghină ? A venit în grâu,de unde ?...

"El răspuns-a:un vrăjmaș doar a făcut această treabă !
"—Vrei,Stăpâne,să ne ducem să plivim neghina'n grabă ?..
"—Nu !,—rosti atunci Stăpânul,slugilor să strângă frâul,—
"Ca să nu smulgăți odată cu neghina rea și grăul,
"Ci lăsați să crească,valma,amândurora pășul,
"Grăului,ca și neghinei,până vine secerișul,—
"Copt știind că'i pe tot paiful bobul grăului în spice,—
"Când,supuși secerătorii-mi voi trimite și le-oi zice:

"Să'mi pliviți întâi neghina, apoi s'o faceți la un loc,
"Pentru ca, legată astfel, toată s'o a pune în foc;
"Iar grâul ce rămâne, — lamură cu spic de aur, —
"Să mi'l strângeți, ca să'l aibă a mea jitiță, tezaur !..."

Zis-au apoi Ucenicii însetați de Legea Nouă:
"Doamne, pilda cu neghina lămurește-ne-o și nouă !"

Și Iisus, luând cuvântul, început-a să le spună:
"Fiul Omului e-Acela ce seamănă sămânța bună;
"Țarina, e lumea însăși, câtă'i toată pe pământ;
"Iar sămânța cea aleasă, — fiii-Împărăției sânt, —
"Și-a adăugat, — cu ochii cuprinzând soborul Său:
"Ci neghina laolaltă, — sunt toți fiii celui Rău...

"Cel ce-a semănat neghina pe furie, în chip viclean,
"Vrând să nimicească graul, — altul nu'i decât Satan !
"Secerișul care vine după vrerea Sfintei Legi, —
"Lămurile când s'or coace, — e sfârșitul lumii'ntregi,
"Iar secerătorii harnici cari vor secera nu gren,
"Fi-vor cei care se cheamă Ingerii lui Dumnezeu !..."

"Așa dară, la sfârșitul vascului ce va să vină,
"Ară'n foc va fi să fie tot ce'n grâu va fi neghină;
"Fiul Omului, prin Ingeri, dintre oameni va culege
"Pe toți cei ce'n turma lumii viețuiesc în făr'de-legă
"Și'i va arunca'n văpaia focului, dintre cei sfinți, —
"Unde plângerea se'ngână cu scrâșnirile de dinți !...
"Pe când intru-Împărăția Tatălui, unde s'or duce,
"Dreptii străluci-vor vecinic precum soarele străluce !..."

Și-a'nceleiat Mântuitorul cu ochi amezi, de agudă:
"Cei ce de-auzit ureche mai au încă, — să audă !..."

El la Ucenici acestea le-a grăit, vrând să înțeleagă
Pildele-I mărgăritare, nu doar ei, ci lumea'ntreagă,
Că El pentru lumea toată, sus pe Cruce-avea să moară,
Dându-Se Comoară lumii, — lumea vrându-și lui comoară.

"Să nu judecați, — mai zis-A, — ca să nu fiți judecați,
"Ca spre-aceiași judecata, — judecând, — veți fi chemați,
"Și precum voi măsura-veți (cu sau fără Legea Nouă),
"În la fel măsurătoare se va măsura și vouă!"

Și într-o zi, când spre jertfirea-I întindea cu râvnă pași,
Zis-A El între apostoli, — Lege pentru cei trufași:
"Cel ce dintre voi mai mare s'ar dori peste soțor,
"Va fi vouă, totdeauna, slujitorul tuturor;
"Și cel ce între voi întâiul înălțat s'ar vrea pe sine,
"Tuturor supusă slugă să va fie se cuvine!"

Să graiască-aga cuvinte de Cerească-Învățătură,
Nu s'a mai deschis în lume nici o omenească gură;
Trebuia deci ea să fie numai Dumnezeu Iisus
Și să spună omenirii vorbele ce Le-a fost spus, —
Mai zicând El: "Că nici Fiul Omului, — în sfântu-I țel, —
"N'a venit, slujit să fie, ci ea să slujească El;
"Sufletul Său — neprihană — să și-L dea, neclătinat, —
"Plată de răscumpărare pentru mulți dintru păcat!"

"Am venit, — mai zis-A Domnul, în cuvântu-I necuprins, —
"S'arunc foc pe tot pământul, și de-acum l'ași vrea aprins"!
Dar zicând atunci acestea între oameni, nicidecum
Nu vorbit-A despre focul ce prefăce totu'n scrum,
Ci de cel aprins în suflet pentru-aproapele mereu,
Despre focul care-nalță omul pân'la Dumnezeu!

"Nu am venit ca să dau pace pe pământ, — nu ! ci va spun
 "Ca venit-am să aduc război, — a mai spus Cel Drept și Bun, —
 "Ca de astăzi înainte, cinci dacă vor fi într-o casă,
 "Neînțelegeri între dânșii vor simți că-i tot apăsă;
 "Trei, uniți vor fi în potrive celorlalți doi dintre ei,
 "Iară doi vor sta să fie în potrive celor trei;
 "Tatal învrajbit cu fiul, mama'n război cu-a ei fiică, —
 "Fii și fiice, cu părinții, stând potrivnici, fără frică;
 "Soacra în potrive norei, — nora secotind cu cale
 "Să ridice înveninare în potrive soacrei sale "...

Înțelesul din aceste ale lui Iisus cuvinte
 Nu-l vor prinde cei în viață cu neluminată minte, —
 Căci Iisus zicând acestea, a voit să se înțeleagă:
 Desbinarea ce-o aduce Legea Lui în lumea întreagă,
 Evanghelia aducă dar Cereșe de Pururi Viul, —
 Fiul învrajbind cu tatal, tatal învrajbind cu fiul, —
 Ne vrând toți în El să vadă pe Hristos-Mântuitorul
 Care-a seborât din Ceruri pentru-a desrobi poporul.

Pag. 18
 Vers. 32: ... nu m-ai vădit într-o noapte.
 Pag. 25, Vers. 7. ... Lăudă-mă de vînd-1, gloriindu-mă
 Pag. 93: Vers. 14 Când m-ai fulgerat cu tîntărie
 " 108, Vers. 34 ... răstăcirea plămîntului

INVĂȚĂTURILE

"Cerurile și pământul, -- zis-A celor doisprezece, --
"Trece-vor, dar ale Mele zise'n veacuri nu vor trece" !..
Cine mai putea să spună un cuvânt atât de greu,
Dacă nu l-ar fi spus gura Fiului lui Dumnezeu ?...
Ce Semănător vreodată mai avut-au pământeni, --
În afara Lui, -- sămânța-I să dea rod peste milenii ?...
Din ce bob de grâu vreodată cehorât în sânul lumii,
Mai crescut-a alua tul ca să umple vatra lumii ?...

Iată ce întrebări îmi tună, când plec ochii-mi pe Scripturi,
Pline de Dumezeire ale Lui învățături...
Le-au fost scris Evanghelistii, să dea lumii, fiecare,
Cele mai fără putință s'aibă preț mărgăritare !

În cuvinte ne trufage, El cuprinde'n scurte rânduri,
Cele mai adânci, mai nalte și mai necuprinse gânduri...
Scrise de-ar fi fost acestea toate doar din nestemate,
N'ar fi strălucit mai tare în a lor eternitate,
Și nici dac'ar fi fost scrise cu luceferi și cu stele,
N'ar fi strălucit mai veșnic celiace stă scris în ele,
Căci a lumii nestemate cu luceferii împreună, --
Măcinis al uriașei vremii guri, -- pot fi minciună;
Însă mai presus de-acestea, -- aita care toțul cerne, --
ADEVĂRUL arde'n ele și-ADEVĂRUL doar etern e !
Iată de ce strălucește, cu asemenea temel,
Fiecare-Învățătură în eternitatea ei.

Să culegem pentru noaptea sufletului tuturor
Ce e mai mareț din ele și din fulgerele lor:
"N'adunați comori în lume, -- gura Lui a stat să zică, --
"Unde molii și rugina vin la ele și le strică,

"Unde hoții,--lunii zgură,--
"Le desgroapă și le fură;
"Adunați comori în Ceruri,--unde'n veci fiind lumina,
"Nu vin molii,nici rugină și nici hoți nu pot să vină;
"Că unde'ți aduni comoara vieții tale,--pe vecie
"și-a ta inimă lăsată tot acolo va să fie !.."

Dacă,deci,cât ține viața,în pământ îngropi comoară,--
In pământ va fi lăsată și-a ta inimă să moară;
Sub adânci florii milei dacă'n Cer aduni tezaur,--
Inima ta,pururi vie,fi-va lâng'al milei sur !...

"Căci Impărăția Sfântă,(de comornici nepătrunsă)
"Este-asemeni cu comoara într'o țarină ascunsă,
"Ce de-un om fiind găsită și'ngropată,el se duce,
"Vinde toată-a lui avere,--țarina ca s'o apuce,--
"și cu banii prinși în pripă cumpără,cu bucurie,
"Țarina cu-acea comoară,ca de veci a lui să fie..."

și-a mai zis El despre-Aceiași Sfântă-Impărăție,care:
"Este-asemeni cu năvodul aruncat în larga mare
"și prinzând pești de tot felul,după ce e tras la mal,
"Tot ce'i bun,opresc pescarii,iar ce'i rău,aruncă'n val...
"Astfel,la sfârșitul lumii,(peștele fiind norodul)
"Ingerii(fiind pescarii ce vor arunca năvodul),
"Despărți-vor în dreptate dintre drepti pe toți cei răi
"și'i vor arunca'n cuptorul plin de vecinice vâpăi !..."

Deci: "Vai vouă,bogașii (fericiții toți anume),
"Cei ce mângâerea voastră vă luați pe-această lume !
"și vai vouă,tuturora ce sătui sunteți acum,
"Că veți flămânzi,--când fi-va să sfârșiți al vieții drum !..

"Și vai vouă, cei ce râdeți—veselia când vă strânge,—
"Că amară tânguire veți avea și-amar veți plânge !..."

Ci: "Intrați pe poarta strîmtă,—cu zări largi și fără ceață,
Cei care râvniți a merge nu la moarte, ci la Viață !
"Că-a pierzării poartă'i largă și e lată calea foarte
"Și sunt mulți intrând pe ele nu la viață, ci la moarte ;
"Dar e strîmtă poarta Vieții, calea îngustă'i—fără să'nghele,—
"Și's puțini cei ce le află",—mântuindu-se prin ele !...

"Eu sînt Calea, Eu sînt Viața și la Tatăl Meu nu vine
"Nimeni întru vecinicie, dacă nu vine prin Mine...
"Cine va primi pe-acela care'l voi trimite Eu,
"Mă va fi primit pe Mine ca Trimis de Tatăl Meu,
"Iar cel care Mă primește—cu-Adevărul Meu anume,—
"Va primi pe Insuși Tatăl care M'a trimis în lume..."

Și Cuvântul, mai departe, fulgeră prin noapte, iată-L,
Învățând a prea-mărire Tată'n Fiu și Fiu în Tatăl:

"Ca nu de la Mine lumii graesc Eu după'al Meu plac:
"Tatăl Meu graește'n Mine și Eu voia Lui o fac...
"Milă vreau, ci nu vreau jertfă...Milă pentru cel sărman...
"Nu treceți peste suspinul văduvii, celui orfan...
"Cel ce are două strae, să dea una cui n'o are,
"Iar cel ce merinde are, la flamând să dea mîncare !..."
Și-a mai zis: "Veniți la Mine toți cei osteniți, c'apoi,
"Eu, luându-vă povara, vă voi odihni pe voi...
"Jugul Meu asupra voastră voi luați-l, învățând
"De Mine cele bune, că Eu sînt amarit și blînd...
"Da-voi sufletelor voastre liniște,—pe veci comoară,—
"Că'i bun jugul Meu, luându-l, și povara Mea'i ușoară !

"Cel care va bea din apa ce i-o voi da Eu,--în veac
"Nu mai va'nseta,ci apa-Mi,--întru toate fiind leac,--
"Se va preschimba'n adâncul cui va bea-O'n Apă Vie,
"In fântână țâgnitoare,--viața vecinică să-i fie !..
"Eu sânt Pâinea vieții,--Pâinea ce s'a pogorât din Cer,--
"Și cei care vin la Mine,nu mai flămânzesc,nici pier;
"Pâinea Mea cine mănâncă și cel ce'Mi urmează Mie,
"Nu mai moare niciodată,--viu în veac va fi să fie,
"Fiindcă trupul Meu mănâncă,--ce mai drag ca lumea nu Mi'I,--
"Și pe care'L voi da Insumi,jertfă,pentru viața lumii;
"Căci Eu vreau ce vrea și Tatăl de de-asupra tuturor:
"Întru viață nesfârșită,vrem o turmă și-un Păstor;
"Ușa oilor,e Fiul,--și-adevăr curat vă spun,
"Că,să dau pășune turmii,Eu sânt Păstorul Cel Bun...
"Oile'și cunosc Păstorul,--Eu cunosc oile Mele,
"Și,ca să le am pe toate,Imi dau viața pentru ele;
"Nimeni nu Mi-o ia,--Eu Insumi pentru turmă viața'Mi dau,
"Că puteri am să'Mi dau viața și-am puteri,din nou s'o iau...
"Ale Mele oi m'ascultă...Pentru ele-am venit Eu,
"Că aceasta e porunca ce Mi-a dat'o Tatăl Meu !..."

.....

Toate-aceste urlage în adâncul lor cuvinte,
Spuse lumii cu iubire prin grăirea Lui fierbinte,--
Le-au grăit și-ai Săi apostoli,cât trăit-au,între gloate,
Și-au rămas în Evanghelii pentru veacurile toate,--
Lumea să le tot citească,--să se stingă sori și stele,
Dar de-apururi sori și stele să rămână lumii ele !...

Ei trecut-au,cum trec toate și din viață cum toți pleacă,
Dar "Cuvântul" lor din lume niciodată n'o să treacă,
Ci'ntru inimile toate va cuprinde tot pământul,
Că Iisus L'a dat la oameni,--Dumnezeu fiind "CUVANTUL" !

INVITAȚIE

În partea lui "Ghiță-Ghiță", porcul fabulistului Vasile Militaru,
JEAN MARUȚA, cere l'a hrănit 5 luni cu porumb

Jean Maruță, --drag prieten lui Vasile Militaru, --
De la care "Ghiță-Ghiță" a mâncat porumb cu caru' --
Iată, azi, ca o dovadă de recunoștință-foarte
Nu din viața pământească, ci de dincolo de moarte,
Te poftesc și eu la masă, când din parte-mă mai ales,
Nu mai pot avea de tine nici un fel de interes, --
Și, --cum zice fabulistul, --unui porc să nu se spună
Că a lui recunoștință s'ar putea numi minciună !

Fiindcă, vezi, eu niciodată, --stranepot fiind de "Yorck", --
N'am mințit, de și voi ziceți dese-ori: "Minți ca un porc", --
Nedreptate făcând astfel neamului porcesc eu cred,
Că uitați mereu să ziceți cum s'ar cere: "porc bi-ped",
Pentru că, nici-când, Cuceane, nu s'a pomenit sub seare
Porc mințind între toți porcii care au patru picioare, --
Pe când porci bi-pezi în lume, cu pe buze'n veci minciuna,
Milioane sunt, Cuceane, și-atâți fi-vor totdeauna !

Așa dar, eu "Ghiță-Ghiță" eu slănină delicioasă, --
Spirit în eternitate, --te poftesc acum la masă,
Să gusti bunurile mele, ne fiind eu ca avaru'
Despre care-a stat să scrie tot Vasile Militaru:
~~"Cei care sunt ca și porcii: folosesc numai când mor,~~
"Căci abia atunci, gustate pot / bunurile lor" !

Dar, mă rog, vă cer ertare și văntreb pe cei de față:
Vă puteam eu de piftie pe când eram încă'n viață ?
Vă puteam de eu gustare din prea-nobilu-mi goric,
Pe când viețuiam în lume între porcii mari și mici ? !
Spuneți-i lui "Ghiță-Ghiță": care exista vre-o cale,
Carnea lui --fiind în viață --să v'o dea ca sarmale ?
Tuturor celor de față azi la masă adunați,
Mai putea el încă'n viață, să se dăruie "cârnați" ?
Pe când radio vă cântă "lied-uri" Schopin sau Weber, --
Din ficații-i, "Ghiță-Ghiță", viețuind, v'ar fi dat "leber" ?
Dacă nu muream eu, "Ghiță", spuneți-mi, vă rog, apoi
V'agi mai fi dat mușchiuleții cu mujdei de usturoi ? !

Iată dar cât de nedrept e fabulistul cel cu har,
Când a scris că porci ca mine pot fi zigi un neam avar !
Pe Vasile Militaru l'am făcut deci praf, socot,
Demonstrând că eu mă dăruie integral, atunci când pot,
Și de-aceia, tuturora căror masii'i stăți cununa --
Din eternitate, rece, vă zic vouă: poftă bună !

Eram gata să'nchei cartea, după adevăru'n glume,
Iscălinind eu "Ghiță-Ghiță", cum mi-au zis fiind în lume, --
Însă, iată, mai departe Miza-mi dulee mă inspiră
Să mai scriu câteva versuri, când zefirii'mi fug pe Iyră,
Și văntreb: care din porcii cei bi-pezi, cu grea osâznă,
Mai îmi seamănă, când cade peste ei a morții pânză ?

Dintre cei ce strigă într-una că osânza fac prin muncă,
Spuneți-mi: ce mine, cine mai da oamenilor guncă ?!
Cine mai își da ca mine oare: inima, ficatul,
și tot trupul, să-l mănânce și flămânzii, și mbuibății ?...

Iată dar cum sunt avarii: de folos nu's nici când mor,
Căci, murind ei, numai viermii pot să roada carnea lor,
și de-aceia eu, urmașul unui "Yorck" de la New-York,
Ridic astăzi către Ceruri rugăciunea mea de porci:

"Scapă, Doamne, lumea toată de-așa porci cum sunt acei
"Ce se lauda cu munca și se dovedesc atei;
"Să rămână doar aceia cari, tăcând, muncesc cu spor,
"Dăruindu-se cu totul spre folosul tuturor !"

Așa zic, în plâns fierbinte, și mă rog lui Dumnezeu,
Când, --îisus fiindu-mi pildă,--darui vouă trupul meu .

și-acum: "Vecinică odihnă" ziceți toți nălțând paharul
Pentru "Ghiță", --adoptivul lui

Gasile M. Li. Tarte

8 Martie 1948

O R B I S I S U R Z I

Dar o parte dintre oameni, duși de cele patru vânturi,
Nu cred vorbelor acestea, nu'nțeleg aceste cânturi;
Pe Hristos nu-L au în inimi, ei cu'ntunecate minți,
Altor "dumnezei" se'nchină, aduc slavă altor "sfinți",—
Implinind ei cele spuse de Profetul Isaie
Care, plin de'nalte haruri, în Scriptura veche scrie;
Să citească-a lui cuvinte răscăita turmă'ntrăaga:
"Cu urechile s'audă, dar ce-aud, să nu'nțeleagă !
"Cu-ai lor ochi ei să se uite, dar—miepi—să nu vadă !"

Care, pentru ce blestemul a putut pe ei să cadă ?...
Fiindcă Dumnezeu știut-A cu milenii înainte,
Că ei nu vor sta să creadă ale FIULUI cuvinte;
Că'ntr-o zi va sta lumina, dar ei n'O vor recunoaște,
O'O vor pironi pe Cruce,—cu scuipații lor s'O'mproaște;
Că Iisus dându-și chiar viața pentru ei,—când apă cere
Sus pe Cruce,—ei, hainii, î-I vor da oțet cu fiere !

Mesia'ntr-o zi venit-A, când L-a fost trimis Prea-Măntul,
Dar ei nu-L cunosc—și'n veacuri "Israel" așteaptă Altul !
Între ei preface Dănsul apă'n vin,—și'n foame prânzi,
Dintre ei, cu cinci pâini, iată-L, satură cinea mii de îngi,
Când rămân din ce mâncat-a gloata miilor de guri
Douasprezece la număr oșeri mari cu frumeturi !

Dintre ei î-I es născuți, plini de lepră, alții zeci,
Și cerându-I sfânta Milă, într-o clipă lepra trece !
Dintre ei vin apoi ciungii și ologii'n carucioare,
Carer El, în fața gloatei, le dă mâini, le dă picioare !
Dintre ei venit-au mușii,—doar plângând, să-I înțeleagă,—
Peste cari El tinzând mânu-I, limba'n gură le-o desleagă !

Dintre ei, să-L ceda'n fața, atâți orbi au fost să vină,
Căror El atins-A ochii și primit-au ei lumină !
Dintre ei, femeia care după ce-L atinge, plânge
Prea-Mărindu-L, vindecată de-a ei scurgere de sânge,
Că ani deisprezece'n urmă căutase'n acel veac,
Cheltuind averea-i toată, fără să găsească leac !

Dintre ei venit-au surzii,--singuratici sau perechi,--
Și-au plecat cu viu auzul în deschisele urechi !
Dintre ei, cei ce lui Lazăr și Iair n'au lăsat prin porți,
Vrând să vadă și s'audă pe'nviații Lui din morți !

Cu-si lor ochi ei toți ațit-au, petrecându-gi anii vieții,
Despre Messia'n Scriptură ceiace-au grăit Profeții:
"...și tu, Betleem Efrata,--a proorocit Miheia,--
"De și cel mai mic iești astăzi dintre neamuri în Iudeia,
"Inșă va ieși din tine, peste Israel Stăpân,
"Obârșia Lui având'O în al vegniciei sîn !"

După ce Iisus se naște,--stăpânind Irod atunci,--
Care cată să-L omore când ucide mii de prunci,--
Implinesc-se scriptura Ieremiei Proorocul
Cel ce vede și aude peste veacuri în tot locul:
"Glas plângând s'aude'n Rama,--zice el pe când ascultă,--
"Plângere și tânguire hohotegte multă, multă:
"E Rahila care'și plânge fiii săi,--cu suflet frânt,--
"Ne voind să se mângâie pentru că ei nu mai sânt !..."

Sfântul prunc înșă, cu Mama-I și cu Iosif,--duși de îngeri,--
Spre Egipt pornesc departe de ale Rahilei plângeri,
Și-acole rămân ei tainic în mulțimea de norod,
Până ce din a lui viață săvârșitu-s'a Irod,--
Fiind iar după cuvântul glasuit de Dumnezeu
Prin Profetu-I: "Din Egipt voi chema pe Fiul Meu!",--

Viindă Iosif, tot prin glasul unui inger imbiat,
A plecat în Galileia și-a statut în Nazaret,
Ca să se împlinescă iarăși ceiace Profeții-au spus,
Că: "Hazarinean în lume se va zice lui Iisus!"

Apoi El, purtându-și Crucea, precum însuși stă să spună,
Prevedându-te lumii pân'ce spinii-L încunună...

"Iată, -- zice Isais despre Cel venit în gloate, --
"L-am pus Domn, să stăpânească peste neamurile toate !
"El, Stăpânul păcii este și Părinte'n vecinicie, --
"Stăpânirea Lui și pacea-I, nesfârșită-având să fie !
"Ci El a luat asupra-și fără-de-legea lumii'ntregi,
"Ca zdrebit apoi să fie pentru-a noastre fără-de-legi !
"Ohinuit, să se supună și să nu-și deschidă gura,
"Ca un miel la'njunghiere dându-și lumii'ntregi Văptura !..
"Rătăciți, umblam cu toții, -- niste oi fără păstor, --
"și'ncărcat a fost de Tatăl cu păcatul tuturor !..
"Cu nedreaptă judecată, -- nici o vină-având să poarte, --
"Pentru-a lumii'ntregi păcate, osândit a fost la moarte !
"Intre făcători de rele numărat a fost El -- Sfântul --
"și cu păcătoșii-alături așezatu-I cu Mormântul !
"Pentru fără-de-legea noastră fu străpuns, cu neagră ură,
"Când Lui nici o'ngelăciune nu I-a fost ieșit din gură !..."

Toate-acestea scriu Profeții despre Messia, cu dor,
Iar naucii văd cum toate se'implinesc sub ochii lor,
Dar ei, surzi și orbi într'una, ne crezând în Legea Dreaptă,
Pe Slăvitul din scriptură, -- rătăciți, -- îl tot agteaptă,
Fără-și ști că Agteptatul, când veni-Va, foc le-aduce
Și că fi-Va tot Același pironit de ei pe Cruce !

CARTEA IV-a

VALMA VREMILOR

Valma vremii curge'ntr'una... Cânti, te sbuciumi, râzi sau gemi.
"Nu sunt vremile sub oameni, ci e' bietul OM sub 'vremi' !
"Bietul om" am zis ? Da, "bietul", căci prin câte rele-a strâns, --
Vierme sau luceafăr, OMUL, vrednic s'a făcut de plâns.

"—Mă iubești tu, Simon-Petru ?,—repetat-a El apoi.
 "—Tu o știi prea bine, Doamne !",—Paște dar a mele oi !"
 "—Mă iubești tu, Simon-Petru ?",—și răspuns-a Petru, trist,
 Că'l întreabă-a treia-cară de iubește el pe Hrist:
 "—Tu le știi pe toate, Doamne, și cât Te iubesc sub stele !"
 Și Iisus îi zice iarăși: "—Paște deci oile mele !"

De trei ori se lepădase Simon-Petru de Iisus
 Și de trei ori întrebare deci lui Petru El i-a pus;
 Trei căderi avut-a Petru, când târau pe Fiul jos;
 Trei mărturisiri deci face, de iubire'ntru Hristos,—
 Când adânc se leagă'n sine, cu pe gema caldă rouă:
 Pe pământ să pască'ntr'una MIEI și OI în Legea Nouă;
 Ia Hristos pe mulți s'aducă,—toți urmând să creadă'n El,
 Să nu se mai rătăcească nici o oare, nici un miel,—
 Neam-cu neam primind Botezul și popor-după popor,
 Ca să fie lumea'ntreagă doar "o turmă și-un Păstor" !...

Și Iisus a zis lui Petru, stând în preajma celei vetre:
 "Adevăr zic iarși ție: când erai mai tânăr, Petre,
 "Insuți te'ncingeai și'n voe tu umblai pe-a vieții cale,
 "Dar, bătrân,—silit tu fi-vei să'ți întinzi brațele tale,
 "Altul stând să ai-te'ncingă întru zilele aceste,
 "Și-asa'ncins, el să te ducă unde voia ta nu este !..."

Iar acestea le-a zis Domnul, să'nțeleagă Petru bine
Cu ce moarte prea-mări-va el pe Dumnezeu, prin sine, --
După care vorbe zise, -- precum scrie'n Sfânta Carte, --
L'a chemat pe Simon-Petru să'i vorbească mai de-o parte...
Pe pământ nu știe nimeni ce va fi grăit atunci
Cel ce zguduit-a lumea cu Prea-Sfintele-I porunci
Și-a rămas o taină-aceasta între oameni ce pier,
Cunoscută doar de Petru și de Cel venit din Cer.

INALȚAREA LA CER

Oi Soborul vrerii Sale, adunat era pe-un munte, --
Unaprezece-acum la număr fără luminoasa Frunte...
În Hristos crezând cu toții, se simțiau cu toții frați
Și pe-o iarbă ca mătasea stau toți frații așezați...
Mai senini nu sunt nici orinii sub surăsul dimineaței,
Și grăescu-și despre Domnul, -- El fiind Izvorul Vieții.

Pe tot muntele acela dăimnia o dulce pace...
Totul, ochii ți'i desfată, totu'i farmec, totul place;
Plin de cântec e tot codrul, plin de flori și plin de soare;
Peste tot îți ies în cale argintatele izvoare;
Lin ca'n vis adie vântul cu mireasmă adunată
De prin florile pădurii -- și mireasma lor te'mbată...
Ca din altă lume parcă, clinchete de acioi,
Când și când, s'aud din vale, de la turmele de oi,

Și spre Dumnezeu din Ceruri, sufletul mereu s'avântă,
Socotindu-se tot însul ca'ntru-Impărăția Sfântă.

În această dulce pace, semănând cu cea din Rai,
Stâlpii Crucii își înalță rând-pe rând aleeul grai,—
Când, de-odată, lângă dâșii, în această pace-adâncă,
Răsări Iisus, aievea, în picioare stand pe-o stâncă!
Raze, —nimb fără pereche, —fruntea stau să'I impresoare,
De trei ori mai strălucite decât razele de soare,
Și, spre binecuvântare'nălțând brațele-amândouă,—
Profilat pe Ceru-albastru, Domnul zice: "Pace Vouă" !

Oi, văzându-L în picioare, ca plutind în sări senine,
În genunchi căzu Soborul și'ncepă să I-se'nchine.
Au tăcut atunci: tot codrul și iavoarele și vântul,—
Firea'ntrăgă, cu Soborul, să-I asculte-acum Cuvântul,—
Și, lăsând în toată clipa un mărgăritar să pice,
Cel care-A murit pe Cruce, celor unsprezece zice:

"Dumnezeul Meu și Tatăl Cel de-apururi Bun și Sfânt,
"Datu-Mi-a Puterea toată, sus în Cer și pe pământ;
"Drept aceea, vă zic vouă: mergeți peste tot, în gloate,
"Învățând în Legea nouă toate Neamurile, toate,—
"Boteșând voi pretutindeni, cu puteri neistăvite,
"Întru Numele Treimei Sfinte și nedespărțite.

"Propovăduind Scriptura, Evanghelia cea nouă,
"Învățați-i să păzească toate câte v'am spus vouă;
"Iar acelor ce vor crede, —biruința lor să'nsemne,—
"Eu, din Cerurile Sfinte, le voi da aceste semne:
"Bând otrăvuri tari în viață, șerpi în mână stând să poarte,
"Vătămăți ei n'au să fie, nu vor fi căzuți în moarte.

"Întru Numele Meu, —demoni vor putea să iegonească;
"În limbi noi ne mai grăite, vor putea ei să grăiască;
"Peste cei bolnavi, în chinuri, peste cei de patimi reși,
"Măinile când își vor pune, se vor face sănătoși...
"Mergeți dar în lumea toată, împlinind ce-aveți deplin,—
"Și'ntru veacurile toate, Eu voi fi cu voi. AMIN !"

Îți cunosc și glasul...Nu e'n lume altul,
Cărui să'i aseamăn dulcea armonie,
Că n'a mai dat lumii Dumnezeu Prea-Măritul
Glasul fără seamăn ce ți l' dă ție:
Muzică Cerească, armonii divine,
Să vrăjească lumea, ca și iei cu tine.

Iată de ce, Moarte, când v' bate ceasul
Ca să'nchei a mele sbuciumate zile, —
Bucura-m'oi foarte să'ți aud iar glasul,
Să'ți văd iar surâsul parcă de zambile,
Și, părăndu-mi lumea toată tot mărunță,

~~un m're în așteptare de nuntă~~
Sufletu-mi atunci fi-vă'n sărbătoare,
Stând să părăsească pieritoru-mi lut, —
Căci mă știu cu tine, raza mea de soare,
Logodit în taină de când m'am născut, —
Și, robu, vei zice, f'că r' ai o teamă:
"Vrăjitoare albă, eu sunt fata, — ia-mă !"

14 Decembrie 1946.

Filet

Se petrece 'n lume-acuma, -- ochii 'n plâns când stau să sece, --
Ceiace n'a fost în veacuri și nici nu s'o mai petrece:
Se sărută fii și fiice cu părinții 'n brațe strânși;
Și logodnicii, și soții, -- toți gemând, cu ochii plânși;
Frați cu frații se sărută și surorile la fel;
Uni strâng la piept de-așemenea o pisică, un câțel,
Ne putând să se despartă, ci iubirea să și-o poarte
Și să 'și ducă 'mbrățișarea până dincolo de moarte !..

Dar în clipa 'n care lumea își dă lunga 'mbrățișare,
Iată: Semnul Crucii Sfinte în adânc de Cer răsare !
In lumină orbitoare și cu mare slavă 'n Sine,
Fiul Omului, pe nouri, cu oștiri de îngeri vine !
Patru îngeri în văzduhuri trambitează lung, fierbinte;
Morții cei fără prihană înviază din morminte,
Pe când toți nelegiuții, ani o mie răman încă
Să mai doarmă semnul morții sub pământ în groapă-adâncă.

Și s'aprinde 'ntreg pământul, cu păcatu 'n el cuprins, --
Dintre păcătoși niciunul mai scăpând de foc ne prins;
Nici cei ce se duc în ape cu mădejdea c'au să scape,
Nu vor mai scăpa, că 'n flăcări ard și pietre, ard și ape !

Toți nelegiuții lumii pier acum, de foc aprinși,
Pe când toți cei drepti în viață nu sunt nici măcar atinși !

Vaiul a fost scurt: un țipăt s'a năltat pe tot pământul
Și s'a isprăvit frământul, lacrima, ca și cuvântul,
Căci în mările-î de flăcări un furnal fiind văzduhul,
Toți cei păcătoși în viață, într'o clipă și-au dat duhul !
Sub a Domnului mână de ucigătoare pară,
Piere fiecare VIERME, pieres fiecare FIARĂ !

Și rămâne ca să ardă în de-a lungul și de-a latul,
Tot pământul cu-ale sale câte ospătau păcatul...

Acum focul nu mai curge cum a curs din naltul Cer,
Ci ard cele pieritoare: munți și șesuri, lemn și fier;
Ard palate și colibe, arde tot pământul și aerul
Și comorile ce strâns-a în milenii bietul OM...
În sfârșit, ard toate cele pentru cari într'una moi
Ne-am mușcat cu-adâncă ură până 'n ceasu'cel de-apoi...
Și, cum flăcări uriașe intru care bate vântul
Isbucesc de pretutindeni, înhorind întreg pământul,
Iată că, din noaptea sumbră, Lucifer în duhu-i rău,
Vede-acum un glob de flăcări rotitor în largul hău,
Din al cărui rug sub care se topește-al lumii aur,
El adună pământul pentru iadul lui tezaur !...

În aceeași clipă însă se petrece marea taină:
Cei aleși în veci să poarte strălucita Vieții haină,
Adică toți înviații, -- cu cei vii și drepti în duh,
Preschimbați de Vrerea Sfântă, -- ridicați sunt în văzduh,
Ca să 'ntâmpine pe Domnul, Cel Stăpân pe 'ntreaga turmă, --
Întru slava Lui să facă Judecata cea din urmă !...

sa
inlocuit
cu
alt
189

"Glas plângând s'aude'n Rama, — zice el pe când asculta, —

"Plângere și tânguire hohotește, multă, multă:

"Rahila care'și plânge fiii săi, — cu suflet frânt, —

"Nevoind să se mângâie pentru că ei nu mai sânt !..."

Sfântul pruno însă, cu Mama-I și cu Iosif, — duși de îngeri, —

Spre Egipt pornesc departe de ale Rahilei plângeri,

Și-acolă rămân ei tainic în mulțimea de norod,

Până ce din a lui viață săvârșitu-s'a Irod, —

Fiind iar după cuvântul glăsuț de Dumnezeu

Prin Profetu-I : "Din Egipt voi chema pe Fiul Meu !", —

Fiindcă Iosif, tot prin glasul unui inger îmbiet,

A plecat în Galileia și-a statut în Nazaret,

Ca să se'implinească iarăși ceea ce Profetii-au spus,

Că: "Nazarinean în lume se va zice lui Iisus !"

Apoi El, primindu-și Crucea cum și-a spinilor Cununa,

Nu-I cunosc Dumnezeirea cei ce'n jurul Lui s'adună...

"Iată, — zice Isaia despre Cel venit în gloate, —

"L-am pus Domn, să stăpânească peste neamurile toate !

"El, Stăpânul păcii este și Părinte'n vecinicie, —

"Stăpânirea Lui și pacea-I, nesfârșită-având să fie !

"Ci El a luat asupra-și fără-de-legea lumii'ntregi,

"Ca zdrobit apoi să fie pentru-a noastre fără-de-legi !

"Chinuit, să se supună și că nu-și deschidă gura,

"Ca un miel la'njunghiere dându-și lumii'ntregi Făptura !...

"Rătăciți, umblam cu toții, — niște oi fără păstor, —

"Și'notreacă a'fost de Tatăl cu păcatul tuturor !...

"Cu nedreaptă judecată, — nici o vină-având să poarte, —

"Pentru-a lumii'ntregi păcate, osândit a fost la moarte !

I

Chi vede mai le pratelline in boccia ?
 Ed un bel dì le pratelline in fiore
 empiono il prato e stellano la roccia.
 Chi ti sapeva, o bianco fior d'amore
 chiuso nel cuore ? E tutta, all'improvviso,
 la nera terra ecco mutò colore.
 Sono pensieri, ignoti già, che in viso
 rimiran ora, ove si resti o vada ;
 nati così, nell'ombra d'un sorriso
 di stella e d'una goccia di rugiada ...
 O mezzo aperta come chi non osa,
 o pratelline pallida e confusa,
 che sei dovunque l'occhio mio si posa,
 e chini il capo, all'occhio altrui non usa ;
 Bianca, mai i lievi sommolì, di rosa ;
 tanto più rosa quante più sei chiusa :
 ti chiudi a sera, chi sa mai per cosa,
 sei chiusa all'alba, ed il perché sai tu ;
 o primo amore, o giovinetta sposa,
 o prima e sola cara gioventù !

II

Ed il verno, e tutti i fiori arse la brina
 nei prati e tutte strinse l'erba il gelo ;
 ma te vedi fiorir, primavera.
 Tu persuasa dal fiorir del cielo,
 fioristi; ed ora, quasi più non voglia
 perché sei sola, appena alzi lo stelo.
 O fior d'amore su la trita soglia !
 Tu tingi al sommo i petali d'argento
 d'un rosso lieve. Una ramanga foglia
 ti copre un poco, e passa via col vento ...
 O fior d'amore su la soglia trita !
 o quando tutto se ne va, venuta !
 che vivi quando è per finir la vita !
 e che non muti anche se il ciel si muta !
 Hai viste i fiori nella lor fiorita ;
 vedi le foglie nella lor caduta.
 Ti coglierà passando Margherita
 col cuore assorto nell'anor che fu.
 Ti lascerà cadere dalle dita ...
 - Egli non t'ama, egli non t'ama più ! -

PLECĂRILE...

de Vasile Militaru

Plecarile !...Sunt totdeauna triste,
Și-un gol adânc stă gata să se facă...
O,fluturarea albelor batiste
A celor ce rămân și-a cei ce pleacă !..

Cine-ar putea să talmacească oare
Intregul dor al lacrimilor cele
Ce,după clipa grea,despărțitoare,
În picuri pe furis s'adună'n ele !..

O,elegia lungilor perioane,
După ce trenul își despică drumul,
Și'n urma lunecăndelor vagoane
Rămâne dezolarea grea și fumul !..

O,cheiurile mărilor spumate
Și navele cu falnice catarguri
Ce se desprind greoi,dezancorate,
Cu mi de inimi să pornească'n larguri !

Cine-ar putea tristețea să le-o cante,
Pustiul greu ce'n suflete se lasă
Și jalea fiecărei inimi frântă,
În larg plecată sau pe mal rămasă !..

O,cei amași îndurerării prada,
Cu cei înmăsurăți și duși în zare,
Uitând icoana scumpă și o mai vadă
Din larg pe mal și de la mal pe mare !

Sărmanii ochi ce luptă greu în clipa
Când jar pe valuri cerne lung apusul,
Și'n pescărușii fălfăind aripa,
Din larg le pare ca'i salută dusul !..

Dar dintre toate câte pun cumuna
Durerilor ce inima sfâșie,
Au fost mareu și fi-vor totdeauna
Plecarile ce duc în vecinicie...

Plâng ochii lacrimi calde,până seacă,
Și-ajunge pieptul scorbura uscată,
În urma celor care astfel pleacă
Să nu se mai întoarcă niciodată !...

Corabia cu ei când se desprinde
De-al vieții cheiu,pe mări adânci să-i poarte,
O jale fără seamăn ne cuprinde,
Ne cunoscând ce'i dincolo de moarte.

Batiste'n mâini,în clipa despărțirii,
Nu mai suim să bata'n ele vântul,—
Corabia,spre "țărnul pericirii",
Când gata e s'o'nghită'n el mormântul.

Și stăm pe țărm toți viii, până pierе
Corabia cea grea cum alta nu e,
In care călătorii, fără vrere,
Ii face numai Moartea să se sue.

Ce taină-adâncă de călătorie !...
Să nu știi unde-ajungi, nici ce vei face,—
Și totuși să te sui pentru vecie
Pe nava'n care fiecare tace !..

Tu care nu faci nici un pas în viața
Fără gândi la țintă să te scoată,—
Pe nava'n care călătorii'nghiață,
Te sui și nu mai faci nici o socoată !

In timp ce pe-alte nave plecând departe,
Atâtea'țiiei, să-ți fie cât mai bine,—
Pe nava care vieții te desparte,
Din tot ce ai, nu iei nimic cu tine.

Că, de-ai avea comori ce n'au să sece:
De aur sori și nestemate stele,—
Plecând pe nava Morții,—tina rece,—
Unde te duci, n'ai ce să faci cu ele !

Ești Impărat sau cerșetor de stradă,
Cu purpură sau patioit vestmântul ?,—
Același viermi veni-vor să te roadă,
Același putrezire'ți dă pământul.

Dreptatea lui e'n el. De veac alcasă:
In el nu-i nimeni mic și nimeni mare;
La fel de greu pe fiecare-apasă
Și rece e la fel cu fiecare !

Bordei avuși, palate-avuși deschise ?,
Sicriu de aur sau sicriu de scânduri ?,—
Același somn îți dă, fără de vise,
Și-același gol îți face'n ce-aveai gânduri...

Cel ce erai,—ți-ai încetat frământul,
Ca să'i deslegi acestei vieți misterul;
Ce-ai fost pământ, te soarbe'n el pământul,
Iar ce-ai venit din Cer, te soarbe Cerul.

Vei ști'n lumina Vecinicului Faur,
Că sufletul tau n'a putut să moară;
Cât prețuiesc comorile de aur,
Și ce preț are'n Cer să ai comoară...

-----

20 Dec. 1949.

SCRISGARE DE DINCOLO DE MOARTE

Doctorului Migu Debreșcu, de la porcul său rasă "Mangalița", îngrădat la Mama, din moara lui Jean Măruță, și tăiat tot acolo, — după care au urmat peripeții...

Lui nu-i putem lua Cureaua
Nici demonii din iad, nici eu,
Că scrie despre Cer într-una,
Slăvind pe Dumnezeu mereu...

Din lumea'n care e mai bine,
În care "mortul" e mai viu,
Unde sunt vii mai buni ca tine, —
Prin fabulistul țării-ți scriu.

Ascultă deci și ia aminte,
Că peste tragi vre-o năvățatură
Din ce-ai pățit cu-a zi-nainte
De-a fi topit a mea untură:

Când m'ai tăiat în plină vară,
În loc să-ștepti până la Gracian,
~~Prin care jurămint de pară,~~
Pe tine vrând să mă răsun...

Deci, până nu fi'n Paradis,
Când focul mă ardea fierbinte,
Jurând: "Ochi pentru ochi" am zis,
Precum și: "Dinte pentru dinte"!

"Ucidă-voi chiar astăzi, cred,
"La prânz, când mi-or gusta slămina,
"Eu, am biet "ghită"-patruped,
"Pe Migu și pe Adolfina!"

"Că tot ce vor gusta din mine
"La prânz, în foamea lor grozavă,
"Pentru că iadul mă susține,
"Va fi cu-adevărat otravă!"

De-aceia, după ce-ai mâncat
Ficații mei cu usturoi,
Dureri de iad v-au apucat
În scurtă vreme pe-amândoi!

Pe tine, mai cumplit, să-ntr-ună
Goleai paharele cu vin, —
Pe Adolfina, mărăgăna

și ți-s-ar fi cântat litanii
Prin gâtle popi cu glas urât,
De nu făceai ca'n vreme Romanii,
Vârându-ți degetul pe gât...

Mă am murit a deus-cară,
Văzând că-mi scapi prin jnecherie,
și-am zis: "Dacă scăpat să moară,
"Păi am să-l bag în puscărie!"

Ce s-a-ntâmpat apoi în gară,
O știi prea bine, sur vulpoi,
și totuși mi-ai scăpat din ghieră,
Fiind Vasile lângă voi...

Altminteri, frate, chiar la Mama,
Alți porci, mai nerocegi ca mine,
Bipezi, ți-ar fi mâncat pomana,
Nici gând având de unde vine!

Si iată ce mai am a-ți spune:
Eu, gânduri negre și azi torc,
Pornit fiind a te răpune
Cu dulce carnea mea de porc;

Căci eu, -- în sus cătându-mi urma --
Din vreme lui Iisus străbat:
~~Sunt strănutat de cine din lumea~~
In care demonii-au intrat !

Dar, când măuit că stai la masă
Cu cei ce te iubesc atât,
Perceasca-mi Lege nu mă lasă
Robit de gândul cel urât...

Cum să te-ages sub pânza albă,
Când fericirea-ți rade'n prag
Și brațe s'acată -- salbă --
De gâtul tău cu-atâta drag ?!

Când Margareta-ți adorată,
Cum iubitoare alina nuri,
La tine ca la soare cată,
Chicind din ochi ce vrei să-i spui ?!

Când, floarea mărilor silhue,
Suava Gaby, vrea'ntre Zei
Să fii cum nici un tată nu e,
Când vei juca la nunta ei ;

Când bradul tău Șerban vrea tare
A-ți dovedi la timp și el,
Că nici un tată nu mai are
Ca tine un odor la fel...

Cum să nu se tepească'n mine
In clipa asta'ntreaga ură,
Așa cum s-a topit de bine
Pe foc topita mea untură ?!

O, da, renunț la răsbunare;
In lațul ei să cadă slabii;
Și strig din cer, în gura mare:
Trăiască-ți Margareta, Gaby;

Șerban trăiască-ți, viu ca bradul,
Dintre Prințese dându-ți noră,
Iar tu, să biruești tot iadul,
De-ar fi să focajuru-ți horă !.

"Trăiască bietul Jean Măruță,

"Cel cu amarul și ca plumbul,
"Ca mult porumb--peste-e căruța--
"Eu i-am mâncat din tot porumbul !

"Aducă-i Dumnezeu--cu-adaos,
"Și fie-i moara'n veci tezaur,
"Să macine far' de repaos
"Faina de argint și aur !

"Dă-i, Doamne'n loc de jale, cantece
"Și... nu pot tot ce-ai vrea să spui,
"Ca mulți din porcii grași la pătece
"S-au îngrădat din moara lui !

"Iar ție, Mișu, sănătate
"Să-ți dea Dumnezeu cu caru'
"Și să-ți trăiască, mai, cu frate,
"Al tău

Josile Militaru

8 iunie, 1948

VRĂJITOAREA ALBĂ

de VASILE MILITARU

Din vâltoarea lumii când mă smulg adese,
Între ea și mine să'mi ridic pereții,
Înțeleg, în taină, taine ne'nțelese
În nimicnicia și degertul vieții,—
Și, robit de-o vrajă slavitoare foarte,
Mă gândesc la tine, cu masațiu, Moarte.

Pământeașca viața ?,—cum s'o cânt în cântec ?..
O clipita dată din eternitate
Omului în goană numai pentru pântec
Și plăceri nebune, de păcat legate,—
Goană care omul, om voind să pară,
Se coboară-adesea mai prejos de fiară...

Omenia lumii ?,—cine poate-anume,
Omeniei noastre, lauri a'i aduce ?..
Pentru cine oare, Hrist, venind în lume,
S'a lăsat să moară pironit pe Cruce ?...
Și mă'ntre-adesea, cu păreri de bine:
Cam ce-ar face, Moarte, omul, fără tine ?...

Cât de rău s'ar face ?.. Aur vrând cu sete,
Până unde-ar merge oare de departe ?
Ce cruzimi n'ar face, ca să se desfete,
Alergând într'una spre mariri deșarte ?
N'ar râvni el oare, prins de nebunie,
Mai presus de însuși Dumnezeu să fie ?..

Când sunt azi atâtea pe rotundul lumii,
Cari, de și știu bine că s'ar sortiți pieirii,
Vor stăpâni să fie peste turma lumii,—
In a lor trufie, spic de-așupra firii,—
De ce, fără moarte respirând eterul,
Stăpânind pământul, n'ar râvni și Cerul ?...

Dar tu vii la vreme, Moarte, totdeauna,
Și ți alegi, în voce, din a lumii turmă...
La-Împărații falnici le dai jos Cununa
Și pornesc cu tine drumul cel din urmă...
Ce Cunună care tu le pui pe temple,
Grea de nestemate, zarea s'o mai împli ?...

Ce le spui tu care, Moarte, tuturoră,
De ți ascultă'ntocmai ca sub vraji cuvântul,—
Precum roi de fluturi nălță aurora
De pe lunci, când umple cerul și pământul ?..
Ce tarâm de floare,—alb, sub zări senine,—
Le-arați tuturoră care merg cu tine ?...

Celui ce și adună, fără saț, tezaur
Și'n de aur sunet, noaptea, se desfătă,—
Ce comori îi dăruie, cu ce fel de aur,
Sunetu-i s'asculte beat ca niciodată,—
Când asupra-i toarnă aurul ei luna,
Că, senin, adoarme pentru totdeauna ?...

VOINICUȚUL ÎNFLORIT

Basmul care'ncepe-acum,
E-o poveste minunată,
Cu'n băiat rămas pe drum,
Fără mamă, fără tată;
Adică pe-al său părinte nu-l văzuse niciodată,
Iar de maică-sa aminte și-aducea arareori,
Că pân'a murit, sărmana, îl gătea mereu cu flori,
Anindu-i-le'ntr'una, buchețele sau perechi,
Ba la piept, ba la căciulă, ba prin păr, ba la urechi,
Până ce'ntr'o zi de toamnă, când simțit-a c-o să moară,
Îl găti cu flori măicuța-i pentru cea din urmă oară
Și, luată'n cer de îngeri,—și-a lăsat odorul'n poartă,
Făr'a ști nici el, nici lumea numele pe care-l poartă.

De atunci e l trăi din mila oamenilor,—da și greu,
Dar cresc, purtându-i grija totdeauna Dumnezeu,
Și păstră mereu învățul: de cum se scula, din zori,
Precum maica'l deprinsese, a se'mpodobi cu flori.
Alerga mereu pe luncă, prin poiene, pe vâlcele,
Prin păduri pe unde'n voie mai frumoase creșteau ele,
Culegându-le cu rouă
Și gătindu-se voios,
Făr'a osteni vreodată, făr'a se feri că plouă,
Și cu brațul plin la horă, răsărea ca Făt-Frumos ,
De miresmele lor toate potopit în așa fel,
Încât fiecare floare parcă răsărea din el.

Lăcrămioare cari îmbată,
Garofițe roșii-pară,
El dădea la orice fată
Sau flăcău ce stau să-i ceară;
Rosmarin și romanițe și răsuri și maci și nalbe,
Peste tinerele piepturi se'nșirau ea niște salbe,
Și-astfel - ori umblând prin soare, ori căzând pe somnu-i luna,
El cu florile-i iubite sta'ndrăgit întotdeauna...

Se făcuse fătul mare, mândru fără de pereche,
Și purtând el totdeauna flori la piept, flori la ureche,
Flori în brațe fără număr și, "din flori" fiind venit,
S'a trezit că-i zice lumea "Voinicuțul înflorit".

Într'o zi, plecând în zori
Prin pădure după flori,
Și'ncepând să le culeagă după vechiul obicei,
Alergă tot mai departe în adâncurile ei,

Ca de-o -vrajă tras într'una, căci la fiecare pas
De-alte flori tot mai frumoase el era mereu a tras,
Bucurii simțind voinicul cum în sufletu-i se strâng,
După cum sporea comoara florilor în brațul stâng,
Până când băgă de seamă că el,-adâncit în vise,
Hăt, de mult pierduse drumul cunoscut precum venise
Și nu se mai poate fătul

Dumiri cam în ce loc
S'ar afla adus de'mbătul
Florilor spre nenoroc.

Cu a lui comoara'n brațe, iată-mi-l cătând acum
În zadar să mai găsească pentru'ntoarcere vreun drum
Și'nțelege voinicuțul, nu fără adânci fiori,
Că s'a rătăcit prin codrul plin de vrajă și de flori...

Cântă păsări minunate
Și la pene și la glas
Și isvoare argintate
Mai la fiecare pas;
Mângâios, un vânt adie cum n'o poate spune scrisul...
Vis e codrul tot acuma și'i adâncă vraja visul...

De prin teii plini de floare
Cu mireasma lor suavă,
Cântec de privighetoare
Parcă te ridică'n slavă...
Când și când, îi ese'n cale câte-un cerb sau poate-un jder,
Câte-un porc mistreț ce'n spaime ca nălucile-apoi pier;
Câte-un șarpe lung de-un stângen cu ochi vii ce te'nfloară,
Stă colac având în gură vreun vătui, vre-o căprioară...

Și voinicul dus pe gânduri care'ntr'una-și face cruce,
Merge galeș pe-o cărare făr'să știe unde duce.
Zile'ntregi el merge astfel, de pădure vrând să scape
Si'n sfârșit, cu bucurie dă de cursul unei_ape
Care vine--vijelie spumegândă--printre stânci,
Cu bulboane cari arată unde-s locurile-adânci.

Știind bine cum să'noate
Cel voinic s'aruncă'n val,
Apei dând florile toate
Și eșind la cel'alt mal.
Merge iarăși cale lungă și, pe la apus de soare,
Întâlni aceiași apă spumegată călătoare...
Căutând în susul apei ce curgea doar pe sub fagi

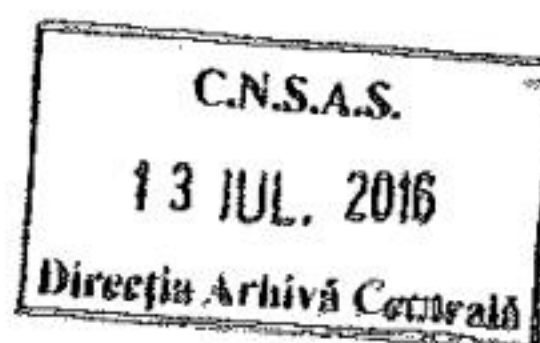
El văzu cum vin la vale toate florile lui dragi...
Făr'a sta să-și piardă vremea, tot la fel sări și-acum
Trecu apa spumegată și porni din nou la drum...
Făcu astfel de trei ori
Și, de fiecare dată,
Își văzu scumpele flori
Peste apa spumegată.

După ce a treia oară
Trecu apa mai cu greu,
Scumpa florilor comoară
Întâlnindu-și-o mereu,
O luă din nou nainte, fără teamă, cu pași mari,
Și mai merse nouă zile printr'un codru de stejari.
Dintr'o largă poeniță, cerul vru ca să-i arate,
La o mică depărtare, o năprasnică Cetate.
Când ajunse ale ei ziduri, a mirare vorbă scapă,
Clocot ce curgea la vale mânios și fără frâu
Stând să'ncingă cele ziduri de Cetate, ca un brâu...

.....

MINISTERUL JUSTITIEI
Tribunalul Militar Craiova
Nr.9216
din 2.X.1959

dos.387/59

832

C ă t r e ,

M.A.I.Unitatea Militară Nr.0123/E

- București -

In conformitate cu ordinul Nr.02910 din 17.10.1955
al Ministerului Justiției ;

Facem cunoscut că prin sentința acestui tribunal
nr.390 din 20 iunie 1959 numitul MILITARU VASILE,născut la data
de 21 septembrie 1885 în comuna Dobrenă, regiunea București,fiul
lui Ghiță și Dincă , cu ultimul domiciliu în comuna București
str.Luiblanca Nr.8 Baionul Stalin, regiunea București a fost
condamnat la 20 (douăzeci) ani temniță grea și 10 (zece) ani
degradare civică p.p. de art.209 pct.2 lit."a" aliniatul pe-
nultim de sub lit.b.c.p. -

Il mai condamnă la 12(@oisprezece) ani închisoare co-
recțională pentru delictul de deținere de publicațiuni interzise
p.p.art-~~ș~~ lit.c.c.p.-

Conf.art.101 c.p. va executa pedeapsa cea mai mare.-

Se confiscă întreaga avere personală.-

Hotărîrea a rămas definitivă.-

Cu nr.9216 din 1.X.1959 au fost trimise formele de exe-
cutarea sentinței cu privire la confiscarea averii și celelalte
dispoziții ale sentinței.-

PRESEDINTELE TRIB.MIL.CRAIOVA

Lt.Col.de Justiție

Lazăr Tudorache

Sef Bir.Executări

Bădescu Marian

pt conf
[Signature]

Partea a II-a

COPII DUPĂ DOCUMENTE DIN ARHIVE

1927

Curriculum vitae

2. INDICAȚIUNI PERSONALE

Numele Vasile
Pronumele Militaru
Născut anul luna ziua: 1886, 14.11.
Numele tatălui Grigore
Numele mamei Teodora
Profesiunea Profesor
Numele L. mame Prometeu
Obediența la gradul II
Data înțierii Anul Luna, ziua
Promovări la gradul II
In grade mas. la gradul III
Căsătorit Numele soției Victoria
Numele copiilor Victor

Garantăm sub prestare de jurământ că Fr. este cunoscut de noi și că nu i se poate reproșa nimic, care să-l facă nedemn de a fi admis în atel. nostru.

Proponent M. Militaru
M. Mees. garanți M. Militaru
Or. București
1927 April 5 E. V.

Indicațiuni date de mine însumi.
(Semnătura) V. Militaru

3. ANCHETA:

Comisiunea de anchetă constituită conf. art. 11 luând informațiuni asupra antecedentelor mele și Max. precum și asupra altor calități ale Fr. V. Militaru relatează, că sus. fr. este bucură de cea mai bună reputație ca scriitor și ca om de casă. Cererea trebuie să se lănsare cât de curând fr. în ordinul nostru va fi o strălucită achiziție pentru noi.

Comisiunea de anchetă
1. Concl. Soltau
2. Teodor Castor
3. Vito Jilicaru

1927 Luna _____ în _____

LIBERTATE, EGALITATE, FRATERNITATE

No. 151 In Numele de R. L. P. Sub Auspiciile M. O. al Românilor

CERERE DE REGULARIZARE

adresată R. L. Infrațirea Or. București
de către Fr. Vasile Militaru

PP. SS. FP.

Subsemnatul, membru regulat al L. Prometeu
Or. București de sub obediența M. O. al Românilor
In dorința de a conlucra cu voi la binele Patriei și al omenirii solicit favoarea de a fi admis printre lucrătorii atel. vostru.

Promit că mă voi conforma Constituției Ordinului și Regulamentelor în vigoare ale atel.
Promit că voi asista, pe cât va fi posibil de regulat la ședințe și că voi achita regulat cotizațiunile lunare și dările votate de L. declarând că am cunoștință de quantumul acestora, după cum urmează:

a) Taxa de afiliare regulată
b) Cotizații trimestriale plătibile anticipat
c) Cartea de identitate
d) Total

Anexez acestei cereri actul gradului II ce posed, declarația ce justifică cererea prezente aducând totodată cărămizi, totalul taxelor de afiliare regulată

Convins că conștientul meu sincer și desinteresat poate fi util R. vostru atel. vă rog a aproba cererea de față transmițând Obed. voastre, indicațiunile personale cari urmează.

Primiți vă rog asigurarea frat. mele sentimente devotate

Semnătura V. Militaru

1933-1945
Începe furtuna
Poemul Eroii de la Stalingrad
și amănunte neștiute despre Eroi și suferințele autorului

Sub vifor de stepă urlându-și mânia, e luptă grozavă și crâncenă foarte.
E luptă cumplită, pe viață și moarte:
De-o parte, nebune, sălbatice hoarde, barbarii ce vin ca năucii.
De alta, o mână de oaste vitează,- năprasnici Arhangheli ai Crucii.

Din toată cetatea spre care puhoiul orbește-acum vine.
Mai sunt în picioare doar niște ruine:
Doar ziduri crăpate, pe care stă cerul,
Și'n mijlocul căror își țipă urgia zăpada și ghiața și gerul.
Aici își găsi-vor mormântul oștiri înfrățite-a trei nații:
Românii, Germanii, Croații...
Dar pân'or cădea,—în ruinele-acestea își au adapost Cruciații...

Ei, ziua și noaptea, cu armele toate,
Loviri dau cumplete puhoiului *greu*:
Se clatină'n lupte smintitele gloate
Ce n-au omenie și nici Dumnezeu.
Dar oastea creștină, puțina la număr, să'nfrângă puhoiul nu poate.
Și'n jurul ei cercul se strânge mereu...

Vitejii știu bine că moartea e-aproape... Cu-ai lor, legătura e ruptă...
Vrăjmașul le cere să'nchine drapelul, dar ei nu vor viață, ci moarte prin luptă...
Sub focul obuzelor grele, mușcați de urgiile gerului,
Cu hrana aproape sfârșită, ei știu că de-acum sunt ai cerului...
Nici somn, nici odihnă de-o clipă, ci luptă mereu ne'nteruptă...
Primejdii de moarte le-amenință Țara. Și'n suflet cu Patria, luptă!...

Icoana ei dragă, — în raze de soare. —
Prin vifor vitejii o văd și-o desmiardă:
Căminele scumpe și luncile 'n floare,
Și munții, și codrii cu-argint în isvoare...
O mie de vieți ar da fiecare, dar Patria lor să n-o piardă !..

Și iureșu 'ncepe mai crunt ca 'nainte: din față, din spate, din flancuri...
Sălbatecii urlă, venind vijelie,—pe cai și pe sute de tancuri...
Scrâșnind din măsele, dând flăcări pe nări, în goană vin monștrii de-oțel ;

Din urmă, puhoiul aleargă la fel.
Și mii de obuze țintesc să doboare din creasta cea naltă viteazul drapel..
Ci sus pe ruină, drapelul stă 'n zare
Și fâlfâie 'n vifor, mereu glorios.
Iar jos,—
Pe cât de puțină, — pe-atâta-i de mare
Viteaza oștire ce crede 'n Hristos !..

Puhoiul atacă de opt săptămâni ;
De sânge fierbinte, tributul e greu...
In fiecare luptă cad mii de păgâni,
Iar cercul se strânge, se strânge mereu ...

Acum cruciații, în ghiarele foamei,—sfârșit fiind totul din ce-aveau spre trai,
Jertfesc din șoimarii tovarăși de lupte și'ncep să-și mănânce sărmanii lor cai.-
Aceasta făcând-o nu'n dorul de viață, căci ei încheiat-au cu viața socoata,
Ci 'n gloata păgână să tragă mereu,—să moară odată cu gloata...

Dar iată că ultimul glonte e tras,.. Ion a svârlit cea din urmă grenadă
Și nici un obuz nu mai e de trimis, în hoarda vrăjmașă să cadă!

" — Ah, turmă de oameni cu suflet de câini,
«Acuma e ceasul din urmă-...
«Un iureș năprasnic, cu armele 'n mâini,
«Să nu ne mai uite sălbateca turmă!..»

Porunca tunată, străfulgera'n toți!..Mileniu e-acum clipita fugară...
Un gând, — cel din urmă, *aleargă spre Țară!*
Cei dragi, fiecărui, o lacrimă cer,
Iar lacrima 'n gene înghiață de ger...
O cruce grăbită își fac acum toții.
Și, — vifor ei înșiși, ca viforul orbi
S'aruncă 'n puhoiul cel mare de hoți,
Să dea cât mai multă mâncare la corbi!..

Un urlat de fiare pe care le 'njunghii, sbucnește din greul încaer;
Văzduhul cu surle de vifor prelung, se umple de-al hoardelor vaer...
Acum baioneta e fulger aprins și armă de armă se frânge;
Vrăjmașele piepturi străpunge adânc, revarsă șuvoaie de sânge;
Zăpada se face ca purpura toată- roșită de-a sângelui spumă...
Când arma se frânge, svârlită-i departe și mâinile-clește, sugrumă !..
Dar, clipă cu clipă. își pierde Cruciații puterea măreței lor fapte,
Căci lupta se duce, nu unul cu unul, ci unul se luptă cu șapte ! . .

Cu cele din urmă puteri ce mai au vitejii râmași cei din urmă,
Mai fulgeră 'n turma de fiare— dar cad,— și-i calcă sălbateca turmă...
Huidumele-tancuri trecând peste ei, le pâraie trupul sub tone de fier.

Și până la unul, vitejii toți pier,
Și jertfa supremă-a iubirii de Țară, se 'nalță de-adreptul la cer...

Slăvită vă fie în veci amintirea, viteji fără seamăn, cu suflet de pară,
Eroi de legendă, căzuți pentru Țară,
Căci, Patriei voastre, voi fi-veți de-apururi Arhangheli de pază și stânci de hotar,
De care dușmanii zdrobiți au să cada și-n veci nu va trece puhoiul barbar!..

NOTA 8 oct. 1933

Se știe că fabulistul Vasile Militaru a publicat în "Universul" o serie de fabule cu aluzii la M.S.Regele.

Ultima a fost publicată în "Universul" de Dumineca trecută.

Direcțiunea ziarului a atras de data aceasta serioasă atențiune d-lui Militaru că asemenea fabule nu-și pot avea locul în „Universul”, care nu permite asemenea aluziuni prin fabulele scrise de ds-sa și în consecință se va vedea nevoită să ia contramăsurile cuvenite.

Dl.Militaru n'a ascultat de sfatul direcțiunei și încercând să publice o nouă fabulă în numărul de azi Duminecă, tot cu subiect de aluzie la Coroană, direcțiunea crezând aceasta ca o provocare a dispus concedierea sa cu începere de azi Duminecă 8 Octombrie.

În legătură cu aceasta aflăm că dl.dr. Angelescu în vizita pe care a făcut-o la "Universul" și despre care am relatat la timp, a atras atenția d-lui Stelian Popescu că dl. Militaru, prin publicarea acelor fabule, aduce un mare rău partidului deoarece se crede în "anumite cercuri" că Militaru este inspirat de liberali ca să publice fabule de natura celor publicate.

Față de această intervenire direcțiunea ziarului "Universul" a și luat măsuri, care au dus după cum am arătat la îndepărtarea d-lui Militaru de la acest ziar.

excutat
Dr. Popescu
Si d-lui Stelian Popescu
am scris ziarului
1933. 11. 19

**Fabulistul Vasile Militaru
va scrie la "Steaua Transilvaniei"**

19 noiembrie

1934

Fabulistul Vasile Militaru care este **cunoscut** prin fabulele ce le publicase în "Universul" și apoi în ziarul "Drum Nou" și a cărui **activitate** stagnase odată cu suspendarea oficiosului "Blocului Cetățenesc" a căzut la o înțelegere cu dl.Stoian proprietarul ziarului "**Steaua Transilvaniei**", pentru a publica fabulele sale în acest ziar, așa încât în fiecare număr al acestui ziar va apare o fabulă a lui Vasile Militaru.

ROMANIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECTIUNEA GENERALA A POLITIEI
DIRECTIUNEA INSPECTORATUL REGIONAL DE POL. CRAIOVA
C.N.S.A.S.
17 AUG. 2016
Direcția Arhivă Centrală
REGISTRATURA GENERALA
DIRECTIUNEA GENERALA A POLITIEI
ARHIVA SIGURANTEI
Nr. 47320 + 18 DEC 1943
DOSAR Nr. 21922

La ordinul Dvs. Nr. 41565-S din 5 Decembrie a.c., prin care se dispune blocarea poemului "Eroii dela Stalingrad" de Vasile Militaru, imprimat la tipografia "Univ. versul" pe foi volante, fond galben, chenar cu scene din război, avem onoarea a raporta urmatoarele:

- Chestura Politiei Craiova, cu Nr. 5800 din 17 Decembrie a.c., ne raportează că în raza așezării Chesturii, nu s-a găsit nici un exemplar din suszitul poem.

- Politia Tr. Severia, cu Nr. 12407 din 13 Decembrie a.c., ne raportează că la librăria și depozitarul de ziare din raza așezării politiei, nu s-a trimis spre vânzare, poemul în cauză.

Autorul acestui poem, s-a trimis înasă, direct, spre distribuție: Primăriei Tr. Severia, Liceului Comercial, Liceului Teoretic și Băncii Mehedintului, câte 25 exemplare contra ramburs. Din acestea s-au mai găsit la Primărie Tr. Severia 7 exemplare, la Liceul Comercial 1 exemplar și la Liceul Teoretic 15 exemplare, care s-au blocat prin dresări de procese verbale, iar la Banca Mehedintului, nu s-a mai găsit nici un exemplar, toate fiind distribuite.

- Politia Tg. Jiu, cu Nr. 2988 din 9 Decembrie a.c., ne raportează că în librăria, depozitele de ziare sau publicații, și locului publice de pe raza așezării oraș, nu s-a găsit nici un exemplar din poemul în cauză.

Di. Vasile Militaru, s-a trimis înasă, așezării politiei contra ramburs, 40 exemplare din acest poem, dintre care

DOMNUL SALE
DOMNUL DIRECTOR GENERAL AL POLITIEI
DIRECTIUNEA POLITIEI DE SIGURANTA

11 au fost cumparate de functionarii politienesti, iar 29 au fost plasate la diferiti cetateni fara a se face vre'un tabel.

Dintre cei 11 functionari politienesti mai pastreaza acest poem un numar de 5 functionari, restul declarand ca le-au pierdut sau le-au distrus.

- Politia Slatina, cu Nr. 2920 din 9 Decembrie a.c., raportează că s-a găsit la librăria "D. Gheococul" din acel oraș, un număr de 24 exemplare din acest poem, care au fost blocate.

- Politia Caracal, cu Nr. 100007 din 13 Decembrie 1943, raportează că s-a găsit la diferiti comercianti: un exemplar la Caracal și 11 la Corabia, care au fost blocate.

In restul regiunii, nu s-au mai găsit alte exemplare.

Reportand Dvs. cele de mai sus, cu onoare va rugam sa binevoiti a dispune.

/INSPECTOR REGIONAL,
Subinspector de Pol.
N. Marinescu

/SEFTL SERV. SIGURANTEI
Comisar
Neagu Dumitru

C.N.S.A.S.
17 AUG. 2016
Direcția Arhivă Cent

ROMANIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECTIUNEA GENERALA A POLITIEI
DIRECTIUNEA INSPECTORATUL REGIONAL DE POL. CRAIOVA
C.N.S.A.S.
17 AUG. 2016
Direcția Arhivă Centrală
REGISTRATURA GENERALA
DIRECTIUNEA GENERALA A POLITIEI
ARHIVA SIGURANTEI
Nr. 47483 + 18 DEC 1943
DOSAR Nr. 21922

La ordinul Dvs. radio-telegrafic Nr. 41565-S din 5 Decembrie a.c., referitor la blocarea poemului "Eroii dela STALINGRAD" de VASILE MILITARU,

Aven onoare a raporta ca in raza acestui Inspectorat au fost blocate un numar de 200 imprimate blocate in diferite institutii si intreprinderi comerciale, repartizate de politia astfel:

Politia Orastiei	12 exemplare
Suceava	50
Campulung	40
Radauti	94

Chestura Caracal si politia la Hotin si Dorohoi raportează că în raza lor nu au fost găsite nici un exemplar.

Va rugam sa binevoiti a comunica ordinul de blocare cu exemplarele blocate.

INSPECTOR REGIONAL
N. Marinescu

SEFTL SERV. SIGURANTEI
Comisar
Neagu Dumitru

C.N.S.A.S.
17 AUG. 2016
Direcția Arhivă Centrală
REGISTRATURA GENERALA
DIRECTIUNEA GENERALA A POLITIEI
ARHIVA SIGURANTEI
Nr. 50305 + 18 JAN 1944
DOSAR Nr. 21922

ROMANIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECTIUNEA GENERALA A POLITIEI
DIRECTIUNEA INSPECTORATUL RAO DE POLITIE IASI
C.N.S.A.S.
17 AUG. 2016
Direcția Arhivă Centrală
REGISTRATURA GENERALA
DIRECTIUNEA GENERALA A POLITIEI
ARHIVA SIGURANTEI
Nr. 50305 + 18 JAN 1944
DOSAR Nr. 21922

La ordinul Dvs. cu Nr. 41565 din 5 Decembrie 1943 cu privire la blocarea poemului "Eroii dela Stalingrad" de Vasile Militaru.

Am onoare a va raporta ca in cuprinsul acestui Inspectorat s-au blocat 13 exemplare din acest poem

Cum prin ordinul Dvs. de mai sus mentionati ca veti de ordin de urmare in legatura cu exemplarele blocate, va rugam sa binevoiti a dispune.

INSPECTOR REGIONAL,
N. Marinescu

SEFTL SERV. SIGURANTEI
Comisar
Neagu Dumitru

C.N.S.A.S.
17 AUG. 2016
Direcția Arhivă Centrală
REGISTRATURA GENERALA
DIRECTIUNEA GENERALA A POLITIEI
ARHIVA SIGURANTEI
Nr. 50305 + 18 JAN 1944
DOSAR Nr. 21922

ROMANIA
INSPECTORATUL REGIONAL DE POLITIE CHIȘINĂU
POLIȚIA SIGURANTEI

Nr. 49.623
1944 Ianuarie 28

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI
Nr. 164.153 + 30 JAN 1944
REGISTRATURA GENERALĂ

C.N.A.S.
17 AUG. 2016
Direcția Arhivă Centrală

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI
Direcțiunea Poliției de Siguranță
= BUCUREȘTI =

29 JAN. 1944

*Se va răspunde
cu ord. circulară
după ce vom avea
C.N.A.S. și vom avea
aprob. Căpitan
Președ.*

*Dacă au
acelaș
text, să fie
și acestea
blocați.*

La ordinul Dvs. Nr. 41.565 S. din 5 Decembrie 1943
avem onoare a raporta că de către unitățile noastre
în subordine s'au blocat la diferite librării și lo-
caluri publice, un număr de 186 exemplare din poemul
"Eroii de la Stalingrad", în privința cărora vă rugăm
să binevoiți a dispune să ni se transmită ordine de
procedură.

Totodată raportăm că pe raza Poliției Chișinău -
Noi au fost trimise spre vânzare mai multe exemplare
din acest poem, cu fond albastru deschis și vă rugăm
să binevoiți a dispune să ni se comunice dacă și acees-
te urmează să fie blocate.

SEFUL SERVICIULUI SIG.
Secretar de Poliție
Trifu Vasile

DIR. GENERALĂ A POLIȚIEI
ARHIVA SIGURANTEI
Nr. 52015 + 30 JAN 1944
DOSAR Nr. 21922

ROMANIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI
DIRECȚIUNEA III-a.

Nr. 53.096-B.

C.N.A.S.
17 AUG. 2016
Direcția Arhivă Centrală

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A PRESEI
L.O.G.C.
Str. Academiei 17

La Nr. 1298 A. din 17.XI.1943, privitor la blocarea po-
emului "Eroii de la Stalingrad" de Vasile Militaru, tipărit pe
foi volante, am onoare a vă face cunoscut, că în urma ordina-
lor date de noi în consecință, s'au blocat în orașele:

Tulcea	53 exemplare
Chilărași	26 "
Timișoara	70 "
Arad	15 "
Gravița-Reșița	67 "
Beiuș	18 "
Primăria T. Severin	7 "
Idoaul Comercial "	1 "
" Teoretic "	15 "
Tr. Jiu	5 "
Slătina	24 "
Caracul	1 "
Corabia	11 "
Stăreținaș	12 "
Șoseava	50 "
Șompuș	40 "
Blăcuți	94 "
Iug	13 "
Galați (Prefectură)	25 "

Bărlad (Iacși) 25 exemplare
Tecuci 1 "
și în orașe de unde vom primi zilele acestea rapoartele cu
specificarea numărului de poezii blocate.

Rog să binevoiți a dispune să ni se comunice, cu și
până la sosirea rezultatelor în completarea celor de mai
sus, ce anume urmează a se face cu exemplarele blocate, căci
oficiile de poliție în subordine ne solicită stăruitor in-
dicații asupra regulilor ce urmează a se aplica în mod defi-
nitiv, exemplarelor blocate și luate cu proces verbal, în
posesia autorităților, librăriilor și chiar unor particulari,
până la nouă dispozițiuni.

Menționăm că în unele localități poemul a fost răspândit
prin depozitari (librării), iar în altele pe calea difuzării
directe fața de autori (mai ales la unele autorități).

DIRECTOR

SEFUL SERVICIULUI

ROMANIA
INSPECTORATUL REGIONAL DE POLITIE CHIȘINĂU
POLIȚIA

Nr. 54301
1944 Ianuarie 27

DIR. GENERALĂ A POLIȚIEI
ARHIVA SIGURANTEI
Nr. 57436 + 30 JAN 1944
DOSAR Nr. 21922

C.N.A.S.
17 AUG. 2016
Direcția Arhivă Centrală

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI
Direcțiunea Poliției de Siguranță

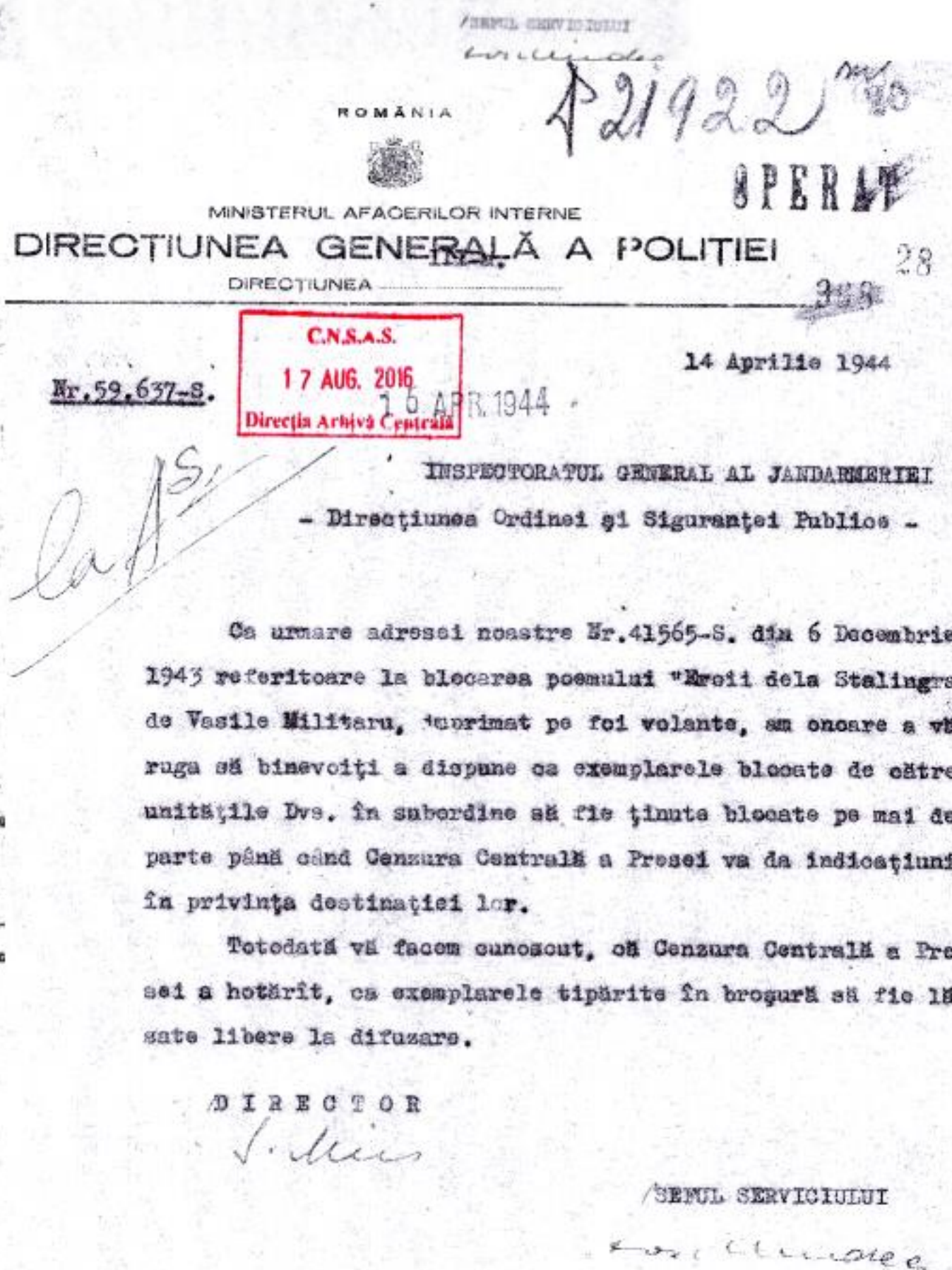
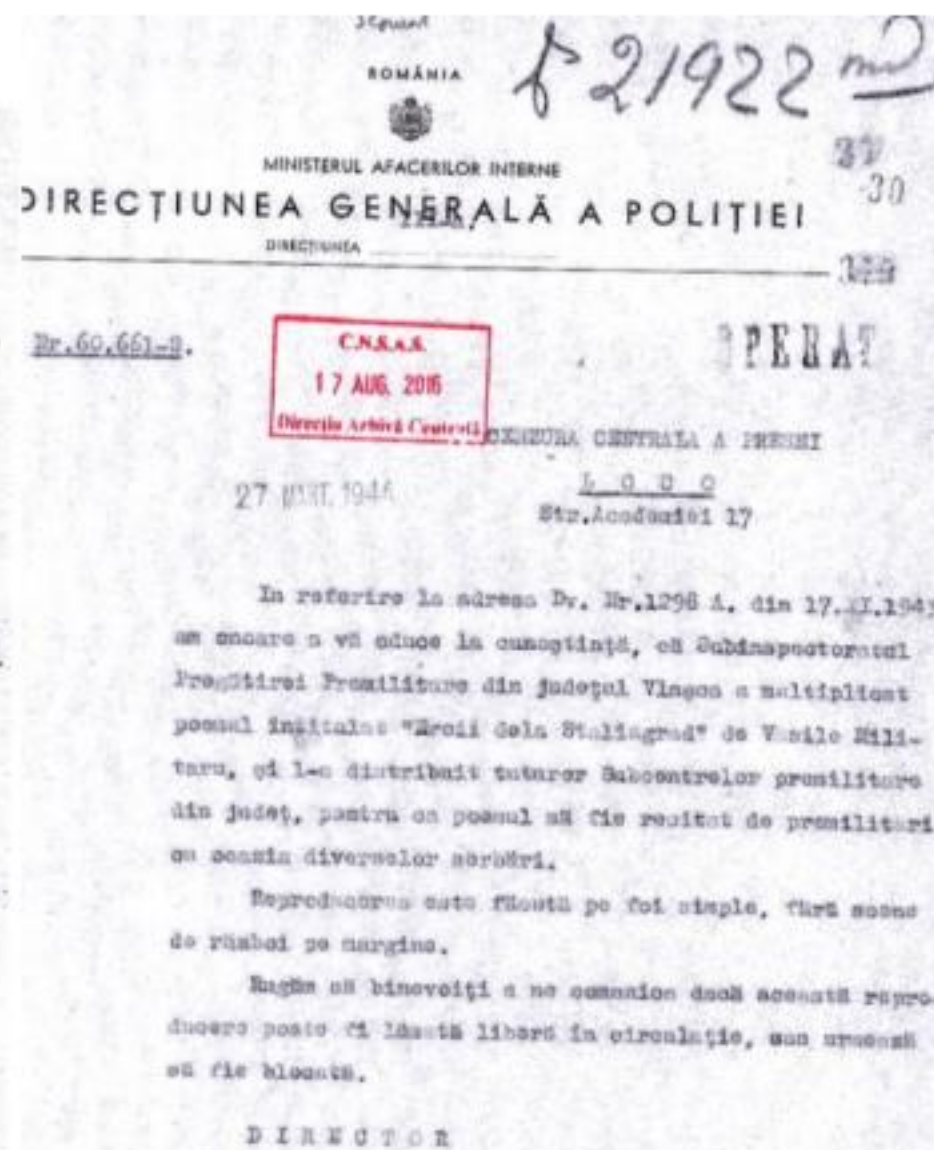
La ordinul Dvs. Nr. 41.565 S. din 5 Decembrie 1943
și în urma raportului nostru Nr. 10077 din 28 Decembrie 43
avem onoare a raporta că urmează Poliției Chișinău
un blocat un număr de 70 exemplare - cu fond albastru -
din poemul "Eroii de la Stalingrad", în total fiind bloca-
te și prin această Inspectorat un număr de 216 exem-
plare din acest poem, în privința cărora vă rugăm să
dispuși să ni se transmită ordine de procedură.

SEFUL SERVICIULUI SIG.
Secretar de Poliție
Trifu Vasile

*7-10
relativ telefonic
chișinău
Ce
Bis. Vasile
de la Inspectorat
de la Chișinău*

[illegible]

Direcția Arhivă Centrală

Non Ștefănescu Erenia, Conisar-ajutor în Direcțiunea
G-18 a Poliției, corpul Detectivilor.-

Având în vedere autorizația Parchetului Militar
C.M.C.Nr.68531, din 31 Martie 1945, dată la cererea Direcțiunii
G-1-a a Poliției cu Nr.17826 C.D./45, pentru efectuarea unui
percheziții domiciliare la locuința L-ului Andrei Udrea, din
București, B-dul Cent.av.V.Craiu Nr.15.-

Având în vedere delegațiunea dată nouă de Dl. Șef al Corpului Detectivilor de a efectua această descindere domiciliară în scopul de a se afla și ~~la~~ orice publicațiuni de ori natură, interzise. -

Constatăm prin prezentul proces verbal că astăzi data de mai sus însoțită fiind de D-nii Dăsectivi Colesnicenco Tudose și Lungu Ioan, ne-am transportat în strada Calea Floreasca Nr. 13, Poșta Bă. Căp. av. V. Craze, unde se află tipografia și editura "Dimitrie Cantemir", proprietatea D-lui A. Udrea, care domiciliază însă în str. Aurel Vlaicu Nr. 6. Prezintă au fost găsiți D-nii: Andrei și Dumitru Udrea, cărora punându-li-se în vedere calitatea și scopul venirii noastre, ne-am permis efectuarea percheziției ordonate declarându-ne însă că la această adresă se află și sediul Asociației Presei periodice Române, iar diversele publicații care se află la această adresă, provin din obligația membrilor asociației de a trimite câte un exemplar din publicațiile respective pentru a se controla activitatea fiecăruia. Rezultatul percheziției a fost aflarea unui număr de 673/gase sute șaptezeci și trei/volumul lucrării "Chirot către Neamul meu/de Vasile Militaru, apărută în Biblioteca "Satul", în anul 1936, care publicățiune cuprînde născăgi subverșive, nepermise astăzi, pentru care motive s'a dispus interzicerea difuzării ei, în care scop toate exemplarele găsite se ridică și se transportă la Ministerul de Interioare Direcțiunea G-1 la Poliție.

Din biblioteca "ASOCIATIEI Pressei Periodice" se ridice un număr de 42/patruzeci și două /exemplare publicațiuni diferite, reviste și volume pentru a li se verifice conținutul.

Deputat care s'a dresat prezentul proces verbal in trei
exemplare dintre care unul se lasa D-lui A. Udrea.-

COMISAR-AJUTOR,

PERCHEZIONAT.

ASISTENTI.

DIRECTOR GENERAL

JORFUL DETECTIVILOR
Grupa II-a

1466
35 Aprilie 1945

C.N.S.A.S.
17 AUG. 2016
Direcția Arhivă Centrală

POPA GHEORGHE
Comisar

Am onoare a raporta următoarele:

D-l Comisar ajutor STEFANESCU EREMIA, în urma delegației primite, a efectuat în ziua de 2 Aprilie a.c. o percheziție domiciliară la sediul tipografiei "Dimitrie Cantemir", din Calea Florescescu Nr.13, de unde a ridicat un număr de 673 broșuri "Chiot către neamul meu" de V.Militaru, deoarece s'a semnalat de către Poliția orașului Vaslui cu rep.Nr.1731/945, că ar avea pasagii prin cari se aduc ofense armatei sovietice și un număr de încă 42 broșuri pentru a le verifica conținutul.

Verificându-se conținutul, după cum rezultă din referatul Nr.1466 din 6 Aprilie 1945, s'a stabilit că cele 42 broșuri nu au conținut interzis, din care cauză s'a opinat pentru restituirea lor d-lui Udrea Andrei, proprietarul tipografiei "Dimitrie Cantemir", din Calea Florescescu Nr.13, iar cele 673 broșuri "Chiot către neamul meu" de V.Militaru, văzându-se că într'adevăr conțin pasagii prin cari se aduc ofense armatei sovietice, în paginile "Sub Tricolor" pag.20-21 "Sun cugetul" pag.30-31; și fabula "Vița și filoxera" pag.31-32, au fost reținute și predate pentru păstrare intendentului Cornea Emil, care a dat dovadă de primire anexată la acte.

Cele 42 broșuri diferite ce nu conțin nimic subversiv, au fost restituite d-lui Andrei Udrea, contra dovadă.

N. Numitul Udrea Andrei din București, str.Aurel Vlaicu Nr.5, a declarat că nu are nici un fel de legături cu Preotul N.Dimitrie din com.Sticoboreni-Vaslui, pe care nu l'a cunoscut decât la începutul lunii Februarie 1945, când acesta s'a prezentat la biroul său și spunând că este directorul sau președintele Căminului Cultural din satul său, i-a cerut niște cărți pentru citit și având de prisos, i-a dat diferite reviste vechi și broșuri din biblioteca "Satul", gratuit, numai contra unui bon, înregistrat în scriptele biroului său sub Nr.40 din 6 Februarie 1945, iar la plecare, numitul, în afară de mulțumiri, i-a spus că la o nouă venire, în București, îi va aduce săpun și untură cu prețuri mai mici decât pe piața Bucureștiului.

Din informații, numitul Udrea Andrei, a fost inspector la Fundațiile Regale și a lucrat în cadrul echipelor regale ce au activat pentru ridicarea setelor în verile anilor 1935- 1937 în diferite sate din țară, dar nu a făcut nici un fel de politică.

La fișele Direcțiunii Generale a Poliției nu este cunoscut.

C o n c l u z i u n i :

Broșura "Chiot către neamul meu" de Vasile Militaru, din editura "Revista Satului", conține pagini nepotrivite vremurilor actuale, pag.20-21, 30-31 și 31-32 și din această cauză un număr de 673 exemplare au fost confiscate dela editură și predate în păstrare intendentei.

Propunem: 1) să se intervină la Ministerul Propagandei -Direcțiunea Presei, să verifice conținutul acestei broșuri și să dispună confiscarea ei în întreaga țară.

2) Se va trimite Poliției Vaslui declarația numitului Udrea Andrei, referitor la legăturile acestuia cu Preotul Dimitrie N., comunicându-se că numitul Udrea nu este cunoscut la fișele Direcțiunii Generale a Poliției ca legionar.

C O M I S A R,

JORUL DETECTIVILOR

Grupa II-a

CORPUL DETECTIVILOR
Nr.1466
11.4.45

1466
6 Aprilie 1945
Nr.1466

R E F E R A T

STEFANESCU EREMIA
Comisar AJ.

Poliția Orașului Vaslui, Bir. Siguranței, cu adresa Nr.1731 din 10 Martie 1945, semnalează apariția în localitate, a broșurii intitulată "Chiot pentru neamul meu" de Vasile Militaru, în editura tipografiei "Aurel Vlaicu", care ar avea conținut subversiv.

Cercetându-se și numărul broșurii semnalate, s'a putut stabili că în adresa Nr.1466, la paginile 3,4,20, 21,30,31,32, și 33 se află versuri tendențioase în fața de, ideea democrației și față de U.R.S.S.

Procedându-se la o descindere domiciliară, la tipografia "Dimitrie Cantemir" s'a aflat un număr de 673 broșuri, care au fost ridicate și transportate la Direcțiunea Generală a Poliției.

Au fost ridicate și un număr de 42 diferite broșuri, pentru a le-i se verifica conținutul, dar s'a stabilit că aceste broșuri nu au conținut interzis.

Tipografia "Dimitrie Cantemir" este proprietatea d-lui ANDREI UDREA din Calea Florescescu 13.

C O N C L U Z I U N I

Opinia pentru confiscarea celor 673 broșuri incriminate și restituirea celor 42 broșuri ridicate pentru verificare.

Se anexază procesul verbal de percheziție și adeverința d-lui Intendent al Imobilului, de păstrare a broșurilor confiscate.

COMISAR

ROMANIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI
POLIȚIEI DE SIGURANȚĂ
DIRECȚIUNEA

Nr.42.976 bis-S.

3 M a i 1945

CENZURA CENTRALA A PRESEI

Str.Wilson Nr.8

L o c o

C.N.S.A.S.

17 AUG. 2016

Direcția Arhivă Centrală

Avem onoare a vă semnala broșura de poezii "Chiot către neamul meu", de Vasile Militaru, apărută în editura revistei "Satul" (Biblioteca "Satul" Nr.2)

Cuprinsul broșurii, răspândită în special la sate, cuprinzând pasagii dăunătoare bunelor relații dintre noi și aliați, cu onoare vă rugăm să binevoiti a aviza asupra măsurilor necesare și a ni se comunica rezultatul, în vederea aplicării măsurilor luate de Dvs. și prin colaborarea organelor noastre în subordine, din țară.

DIRECTOR GENERAL

I. I. Cernăciu

SEFUL SERVICIULUI

I. I. Cernăciu

54611VW 7

ROMANIA

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI

DIRECȚIUNEA POLIȚIEI DE SIGURANȚĂ

Nr. 42.976 bis-S.

3 Mai 1945

POLITIA ORASULUI V A S L U I

- Biroul Siguranței -

C.N.S.A.S.

17 AUG. 2016

Direcția Arhivă Centrală

La Nr. 1731-S/945 Confidential, privitor la colportarea, de către preotul Dimitriu Nicolae, a broșurei de poezii "Chiot către neamul meu", de Vasile Militaru, în primăria la tipografia "Dimitrie Centemir", din București, Calea Floreasca Nr. 13, al cărei proprietar este numitul Udrea Andrei, vă facem cunoscut, că percheziția efectuată atât la sediul tipografiei cât și la domiciliul proprietarului ei, a avut ca rezultat ridicarea și blocarea unui număr mai important de asemenea broșuri. S'a intervenit la locul în drept pentru interzicerea acestei publicațiuni și rezultatul vi se va comunica la timp prin ordin circular pe țară.

Pentru stabilirea raporturilor dintre colportorul pr. Dimitriu Nicolae și editorul din București, vă trimitem ^(atașat) copia declarației scrise de Udrea Andrei, luate cu ocaziunea cercetărilor în cauză.

Menționăm că numitul Udrea Andrei nu este cunoscut la fișele Direcțiunii Generale a Poliției, iar din informațiunile culese rezultă că numitul a fost inspector la Fundațiile Regale și a activat în cadrul echipelor regale la sate, în verile anilor 1935-1937.

DIRECTOR

L. L. Roman

SEFUL SERVICIULUI

L. L. Roman

CENZURA MILITARA A PRESEI

Strict Confidential
19 mai

div. 51
Rg. arhivă la
Xenofon
Col. Lupaș

Serv. Presa
mentenă

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI
ARHIVA SIGURANȚEI
Nr. 66572 + 22 MAI 1945
DOSAR Nr. 1922

Către

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI
Dir. Poliției de Siguranță

La No. 42976 bis S./945;

Am onoare a vă ruga să binevoiți a dispune confiscarea broșurei "Chiot către neamul meu" de Vasile Militaru, apărută în editura revistei "Satul" (Biblioteca "Satul" No. 2).-

SEFUL CENZURII MILITARE A PRESEI
Colonel Registrat,

Traian Ulea

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI 339 49
DIRECȚIUNEA III-a

Nr. 6872-3

INSPECTORATUL GENERAL AL JANDARMERIEI
- Serviciul Jandarmării -

C.N.S.A.S.
17 AUG. 2016
Direcția Arhivă Centrală

Avem onoare a vă face cunoscut, că Cenzura
Militară Centrală a Pressei a hotărât confisca-
rea broșurei "Chiot către neamul meu" de Vasile
Militaru, apărută în editura revistei "Satul"
(Biblioteca "Satul" Nr. 2).

Broșura în chestiune, răspândită în special
la sate, cuprinde paginile dăunătoare bunelor
relații dintre noi și aliești.

Față de cele de mai sus, rugăm să binevoiți
a dispune, exemplarele confiscate urmând a fi
înaintate Prefecturii de județ respective.

DIRECTOR GENERAL

DIRECTOR

Direcția Arhivă Centrală

INSPECTORATUL REGIONAL DE POLIȚIE SIBIU

Serviciul Poliției de Siguranță

Nr. 7567 S. din 18 Oct. 1945

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI
ARHIVA SIGURANTEI
Nr. 27540 + 22 OCT 1945
DOSAR Nr. 24922 inf

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI
Dir. Pol. de Sig.

BUCUREȘTI

La ordinul Dvs. Nr. 6872 S. din 2
Iunie 1945, referitor la confiscarea broșurilor
intitulate "Chiot către Neamul meu" de Vasile
Militaru, avem onoare a vă raporta că până în
prezent în urma controlului făcut nici un
exemplar din aceste broșuri nu a fost găsit
pe la librării și chioșcuri de ziare din regi-
nea acestui Inspectorat.

INSPECTOR DE POLIȚIE

I. Armean

SEFUL SERVICIULUI

Al. Georgescu

INSPECTORATUL REGIONAL DE POLIȚIE
Nr. 3315 S.
1 august 1945
La acte
OPERAT
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI
DIRECȚIA POLIȚIEI DE SIGURANȚĂ
BUCUREȘTI
Le ordinul Dvs. Nr. 6872 S. din 2 Iunie
1945, cu privire la confiscarea broșurei
"Chiot către Neamul meu" de Vasile Militaru,
avem onoare a raporta, după cum la încheie-
rea ultimei polițienesci în subordinea
ce în regiunea acestui Inspectorat de Poli-
ție, nu a fost găsit niciun exemplar din
această broșură.
INSPECTOR REGIONAL
M. Dăneș
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI
ARHIVA SIGURANTEI
Nr. 17130 + 4 AUG 1945
DOSAR Nr. 24922 inf
G. I. I. I. I.
V. I. I. I. I.
V. I. I. I. I.

INSPECTORATUL REGIONAL DE POLIȚIE TÂMBULEA
Nr. 4902-S
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI
ARHIVA SIGURANTEI
Nr. 22187 + 7 SEP 1945
DOSAR Nr. 24922 inf
DIRECȚIUNEA GENERALĂ A POLIȚIEI
REGISTRATURA GENERALĂ
Nr. 6608 + 7 SEP 1945
e/Thavemen

1951

Marile probleme

În luna decembrie a fost „luat” de la Suseni din casa lui T. Măruță, unde a fost „pitit” un an de zile.

Ancheta

100

Autobiografie

Subsemnatul Vasile Militaru, născut la 19 Sept. 1886 în com. Golărești, județ Iași, naționalitate și cetățenie Română, fiul lui Ghita și Ana, scriitor de profesie, în prezent pensionat cu titlu de pensionat, a fost primar, făcând ulterior cuibășul în autoeducație. Ca limbă străină posedă cunoștințe de limba franceză și engleză în cea mai mică măsură. A fost înarmat cu o armă de foc în anul 1938. A avut o căsătorie cu Ecaterina. Nu are copii.

Ca avere posedă o casă de locuit, compusă din 6 camere și depozită, situată în Buc. str. „Căminul” nr. 46, unde și locuiește. De asemenea mai posedă un apartament în Rădăuți, județul Iași, cu 5 camere, plus și un telefon nr. 43852 pe numele soției sale. Nu are făcut nici în fac. politică.

În trecut a avut o căsătorie cu Ecaterina, soția mea de numele Ecaterina, născută Barbolescu (Jelly Barbolescu), de profesie instructor artistic la Raionul „Stalin”. Nu a făcut nici în fac. politică.

Vasile Militaru

Ţata se numeşte Militaru Ghita
decedat, de profesie plugar.
Ca avere a posedat 5 bog. pământ
arabil, în Com. Dobreni, Jud. Ilfov
unde a domiciliat. Nu a făcut
politică!

Mama se numeşte Tincu Militaru
decedată, casnică. Nu a făcut poli-
tica.

- Ca frate si surori are 5 si anume:
- 1) Ioachim Militaru, în vârstă de 70 ani, de
profesie casnică. Ca avere are 2 bog.
pământ arabil în Com. Dobreni, Jud. Ilfov.
Politica n-a făcut nici în trecut, nici
în prezent. Domiciliat în Com. Dobreni.
  - 2) Cosmin Militaru, în vârstă de 68 ani
de profesie plugar. Ca avere are 2-3
bogorodice pământ în Com. Dobreni, Jud. Ilfov.
Politica n-a făcut în trecut si nu
stiu dacă face în prezent. Domiciliat
în Com. Dobreni, Jud. Ilfov.
  - 3) Elena Ungureanu, în vârstă de 52
ani, de profesie casnică. Ca avere
are circa 4 bogorodice pământ arabil
în Com. Dobreni, Jud. Ilfov. Politică
n-a făcut în trecut si nu stiu dacă
face în prezent. Domiciliată în
Com. Dobreni, Jud. Ilfov.
  - 4) Alexandrina Militaru, în vârstă
de 55 ani, de profesie casnică.
Avere nu are. Domiciliată în
Bucureşti — în strada Strădoi.
  - 5) Nastase Militaru, în vârstă de 52 ani,
de profesie croitor. Avere nu are.
- Gasile Militaru

Politia am a făcut în trecut
un stiu dacă face în prezent. Doini-
ciliată în București dar în stiu
unde.

Rude mai apropiate n. am.

103

De când am plecat de la Lăzari
după cele 2 cl. primare, venind la
București această fiind prin anul
1895, am fost funcționar comercial
timp de aproximativ 8-9 ani la
un anume H. R. Olteniceanu, la „Apel
Muncali”, apoi la un anume Fotache
Petrescu, pe calea Hoților, având acesta
un magazin de coloniile; după care
am fost în Braila, făcând un mic
comert ambulant, cu fructe timp de
2 ani; Am revenit apoi în București
și am lucrat pentru Revista „Literatură
și Artă Română”, între anii 1907-1911.
În anul 1908 am început serviciul
militar, terminându-l în linie
paralelă cu colaborarea mea la
susnumita Revista, în anul 1911.

La 1 Ianuarie 1911 am fost numit
copist în Minist. Lucr. Publice,
unde am funcționat până prin
mai 1927 ca Șef de birou princi-
pal cl. I-a; când am trecut la
Minist. Educației Naționale, unde
am funcționat până la 1 martie
1939, având delegație de „Inspector

Școale Militare

al activității culturale extra-
școlare".

În 1904 până în anul 1939 și
până din anul 1940, am colaborat
la diferite reviste literare, între
care: "Revista Literatură și Artă
Română", "Flacăra", "Omul Nou"
de la Craiova, "Făt. Frumos", "Ga-
măneasa", și altele multe de
care nu mi mai amintesc; apoi
la ziarele: "Unirea" și "România
Tinerii".

În anul 1947 sau 1948 — am pot
preciza, — tânărul Gh. Hărăta, fiul
prietenului meu Ioan Hărăta din
București, a venit la mine să
mă roage să colabora la o revistă
tinerescă pe care avea de gând
s-o deschidă el cu mai mulți
tineri, cerându-mi să-i dau
un articol. I-am răspuns,
înțelegând că e vorba de o
revistă de mână politică, —
că eu politică n-am făcut și
nu voi face niciodată, întru-
cât această activitate nu
m-a interesat și nu mă va
interesa, — atrăgându-i atenția
că aici el nu trebuie s-o facă.

Vasile Militaru

Î-am întrebat: „Tăică, tu stii?”

El a răspuns ca „nu”.

Î-am dat statul să-și întrebe
tatăl, — și l-a vădă că el va
fi de pătărea mea.

În cutia mea de scrisori au
găsit de câteva ori mici bilete
scrise la mână, — așa cum s-au
fost găsit și pe strada mare,
și, probabil, și în cutiile de scris-
ori a altora, — bilete continuând
indemnuri stereotipe ca în acest
fel: „Români, fiți uniți mereu, că
cazul vostru se apropie”, etc.

Dar n-am putut niciodată cine
răspunde aceste bilete și nici
de unde ele provin.

Când î-am spus tăicului
maruța, cuvintele mai sus men-
ționate, î-am făcut o reveren-
țioasă, că n-am să gâduț hără-
a fost sfătuit să se întoară
nașcă la o asemenea ispra-
vă, — stăndu-și în pasaj du-
Scriptura: „Nu trebuie să vă
ridicați în potiră stăpânilor,
pamântesti, căci ele sunt orân-
dite de Dumnezeu și, a se ridica
în potiră lor, vă ridicați în potiră
lui Dumnezeu însuși”. Tatăl

Adaos că la timp ce gă-
siam aceste bilete în cutia
mea de scrisori, am dat
odată, și de un număr de
revistă — al cărui titlu nu mai
amintesc, — și, de la prima
amănunțire de ochi, înțelegând
că era o tipăritură de natura
biletețelor, am rupt-o în mai
multe bucăți și am aruncat-o
în cada de gunoi.

După ce Tânărul Kăruta, împre-
ună cu tovarășii lui au fost
legati de organele Politiei sau
Siguranței, — și această ființă mi
a comunicat de către tatăl său
că Bistrica din Porcul Gornu-
lor, — întrebând pe tatăl său:
pe cine se crede că ia fost areș-
tat, căsătul, — mi-a răspuns:
„Nu știu; probabil în legătură
cu chestiuni de chestiuni. Studen-
tului Tânărul Kăruta fiind
atunci student la Politehnica
și urmând, mi se pare, Cons-
tituțiile.

Și numai după ce au fost condam-
nati, tatăl mi-a făcut istori-
cal întregii chestiuni ce sta
la baza condamnării și a spus
că: făcea parte dintr-o organizație.
Vasile Lităre

ținerescă pro-regalistă. 105

Sau cu mult mai în urmă, cum
acum am și ceva, aproximativ mi-a
fost că, trăind și fiul la lucrările
Canalului, "măre-țarea" mare, l-a
găsit fericit, plin de viață,
atât fizic, cât și mai ales in-
teligent, căci, fiul său, abia acum
înțelege ce este adevărata viață.

și realitățile ei, — ciace până a-
junsesem în înțeles, — a încheiat pă-
rințele lui, fericit și el arătându-se.

Apoi mi-a dat înăuntru că fiul
său era "sef de echipă", că trăiește acolo
în plină natură, fără a fi mai simțit
nici sub pământ și că are nu da-
r din care "junătate" primește în
cămin, jumătate i se dăunează la C.E.C.

"Deci, — a sfârșit căruța tatăl — bă-
iatul este cu mult mai în profit, față
de ciace ar fi învățat la Polytech-
nică, de oarece la Canal face
o foarte însemnată practică, în
timp ce la Polytechnică ar fi făcut
mai mult teorie".

Daune, în ce mă privește pe mine:
Cum trei furturi din anul 1940 și până
pe la sfârșitul anului 1942, am fost
în serviciul Oficiului "Munca și Lumina"
Forțele Militare

produse de Ministerul Muncii și
Obșig. Sociale, - ca director, -
având titlul de Inspector.

După aceasta, data n-am mai
ocupat nici o funcție - ci m-am
îndeletnicit cu ciclul lucrărilor
mele literare, dintr care am
tipărit cartea în versuri intitu-
lată "Nevle de aur".

În anul 1945 am cerut regu-
larea drepturilor mele la pensie
după 30 de ani de muncă la Stat,
primind - în sumă precis: 9800 sau
8.900 lei lunar. Aceasta pensie
azi mi este redusă la suma
de 2590 lei lunar, - urmând
linia regresivă, conf. Legilor
ce s-au succedat!

Acastă mi. este decla-
ratia pe care o dau, pe
dintre și termen propriu

Ionel Militaru

22 Oct. 1957

Declarație

Suscrinutul Vasile Militaru, născut
în anul 1886, Septembrie 19, în Com.
Dobreni-Jud. Ilfov, de naționalitate
și cetățenie Română, fiul lui
Ghiță și al Tîna, posedă ca studii
2 cl. primare, de profesie func-
ționar, în prezent pensionar,
cu serviciul militar satisfăcut
la Reg. 10 artilerie de câmp, căsă-
torit cu Ecaterina Bărbulescu.
Judecat sau condamnat sau am-
nistiat.

Posedă ca avere un imobil în
str. Aviatorilor Focileanu Nr. 76,
cuprins din 7 case care sînt
dependente, — cu ultimul
domiciliu în București la adresa
menționată mai sus, în pre-
zent prezent, declar unic
soarelui.

Întrebare: „C

„Cănd și în ce împrejurări ați anun-
țat pe 'muniții' Ministerul Gărzii
și în ce a cauzat pe la țigle între
'dumneavoastră?'

Vasile Militaru

Am amuzat-o încă de copil,
funde prietene cu tatăl lui.
Relații am avut cu tatăl său,
într-o familie noastră având loc
mareori vizite.

În primăvara anului 1948, a venit
la mine acasă tânărul Măruță
Gheorghe și, după curiozități de
rigoră observate, mi-a cerut
să-i dau fie o poezie, fie un ar-
ticol în favoarea Leotului ca
incoronat al țării, pe care
mi-a spus > că ar vrea
să se publice într-o revistă
sau chiar ce intenționa să
tipărească el, - fără alte expli-
cații.

Cu acel prilej sau altul,
mi pot preciza, - mi-a citit un
articol ce urma să publice
tot în revista sau chiar ce
intenționa să tipărească, dar
mi-a amintit decât parte
vag că aducea culpe lui
Decebal, învinovățându-l că,
datorită felului său de a con-
duce treburile St. Clușe sau
mai bine spus politica inter-
națională, România se găsea
în situația actuală.

Autoarticolul, care mi
spune că era el tot altcineva,

Tabule Militare

se arăta ne mulțumit de situația
său, care trebuia — după părerea
său — să fie cu totul alta decât
cea actuală.

După ce ce mi-a citit articu-
lul respectiv și cerându-mi o poezie
sau un articol în favorul regelui,
subsemnatul nu-și putut răzumi
întru totul ceea ce intenționa să
face, spunându-i să-și vadă de
treaba și să se desleșure cât mai
curând de cei cu cari își spusese
că nu sunt vre-o țări-pătri,
fără să-și numere.

Cu mult în urmă de vremea lui
gl. Kăntă la Minc, am găsit în
cutia de scrisori, în trei rânduri, mi-
fitești de hârtie în mănunchi unei
cărți de vizită, fie scrise la ma-
șină, fie de mână în litere de tipar,
continuând foarte puține cuvinte
prin cari Români nu au îndeu-
nat la mine că: „ceatul
vostre se apropie” — sfârșitul
fiteștilor.

La mine am găsit de aseme-
nea în cutia de scrisori o tipă-
ritură, — nu știu dacă era scrisă
de tipar sau tipărită la mână, —
pe care desfășurând-o, am înțeles de
la prima aruncătură de ochi că
Vasile Militaru

era tot de natura lituicilor
mei, sau mentisate, - si
fara a-i ceta? cava din continut
sufara de 3-4 dănoare, am rupt
în bucăți acea tipăritură.
Tot așa cum reprezenta mai
mărește și lituicile, aruncându-le
în lada de gunoier.

Nam știu cum am știu aici
azi, cum în structura a cele
lituice și pământ în cutia de
stăruiri.

Am scris la Ziarul "Univestul"
 timp de aproximativ 7 ani, care de
pe la 1925 - 1932; iar la "Pornele
Grecești" am scris care 4-5 ani,
până prin 1938. La acest Ziar
din vremea am scris: fabule și
poezii, sub numele propriu,
precum și mici glume sau
ironii de mână, quasi antise-
mită.

Imediat după căderea de la
Stalingrad, am scris și tipărit
poezul "Eroii de la Stalingrad",
având aproximativ 120-150 ver-
sur, în care am lăudat vi-
teja armatelor românești în lupta
lor contra inamicului de atunci,
pomenind într-un singur sau două
versuri de fraternitatea ostilor.

Ionel Budișteanu

noastre cu oștile germane în luptele
ce au purtat pe front.

Prin anul 1941-1942, am ocupat
funcția de Inspector, cu misiunea
de a alcătui Sectă de muncă, "Muncă
și Lumină" la întreprinderile indus-
triale ce nu au fost încredințate,
în număr de circa opt sau zece,
fabricii și uzinei.

Sectele alcătuite după Statutul
înlocuit și tipărit de către Oficiul
"Muncă și Lumină", prezintă cel Minis-
terul "Muncă și Af. Sociale", erau
obligate să țină cel puțin una
sau două săptămâni cu program
artistic și cultural, — recreându-
se elementele ce se produceau
la acele săptămâni, dintre munci-
torii și funcționarii industriilor
respective.

Săptămânile aveau în programele
lor săptămânale: o conferință fie
cu caracter religios, fie educa-
tiv în genere diversă. Aceste
conferințe le țineau trinități ale
de I. O. M. L., dintre Preoți, Profesori
sau diversi cărturari. Subsemnatul
câteodată făcuse și poezii în cadrul
programei, la invitație ce mi s-a
atribuit.

Ion Milișteanu

Această este declarația
la care s-a dat și semn și pecete.

Ion Milișteanu

31 Oct. 1951

DOMNULE ȘEF,

În luna Aprilie 1945, am trimis pe adresa D-lui Președinte al Băncii populare DRĂGANUL din comuna DRĂGANUL, județul Vâlcea o colecție de 25 placarde cu texte morale în versuri, în valoare de lei 1000 (una mie). Cu zece zile înainte, am trimis și o circulară, pe care o alăturăz în copie, cu rugămintă de a primi această colecție de cugetări și a-mi achita prin mandat poștal suma de lei una mie.

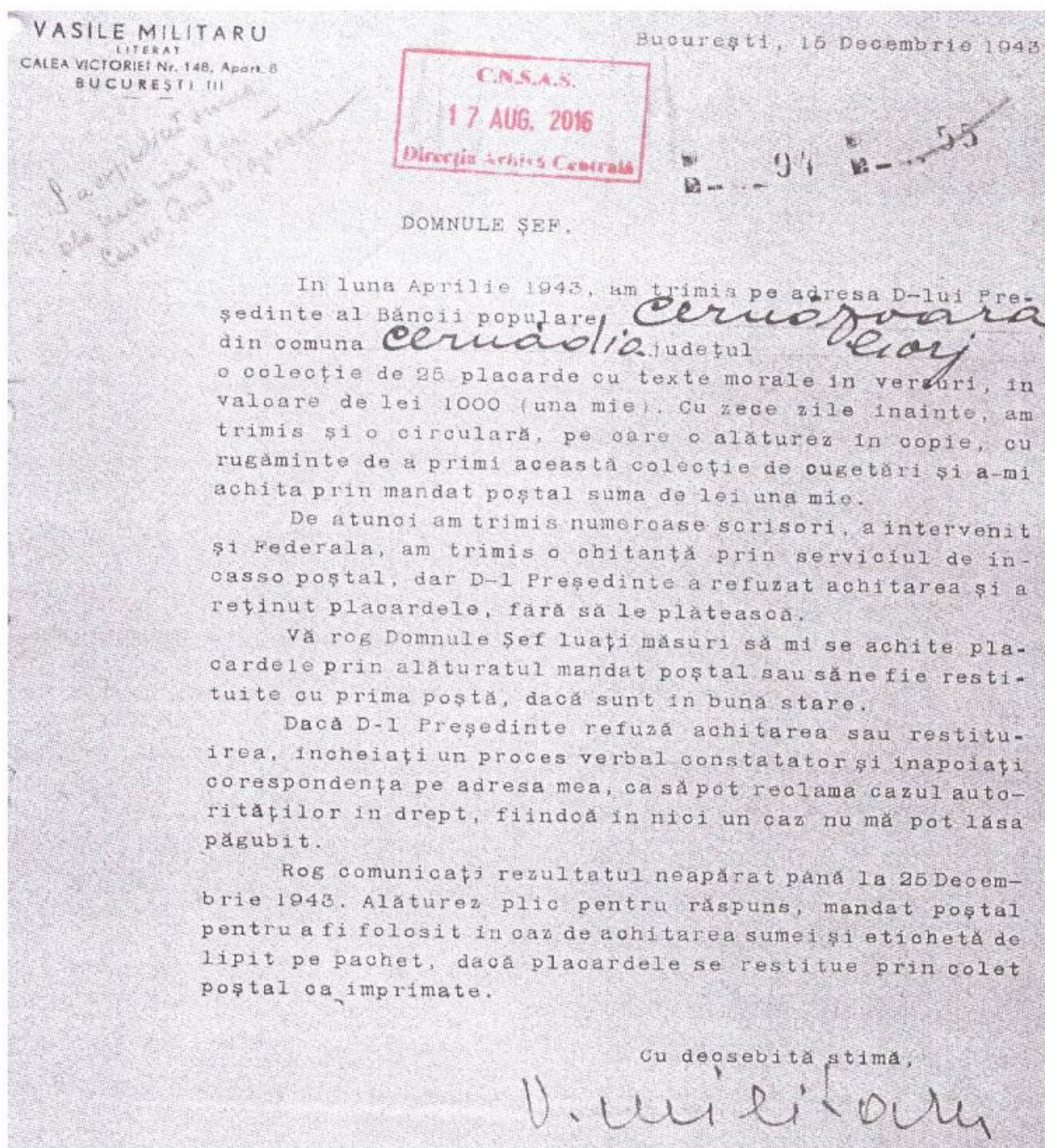
De atunci am trimis numeroase scrisori, a intervenit și Federala, am trimis o chitanță prin serviciul de incasso poștal, dar D-l Președinte a refuzat achitarea și a reținut placardele, fără să le plătească.

Vă rog Domnule Șef luați măsuri să mi se achite placardele prin alăturatul mandat poștal sau să ne fie restituite cu prima poștă, dacă sunt în bună stare.

Dacă D-l Președinte refuză achitarea sau restituirea, încheiați un proces verbal constatator și înapoiți corespondența pe adresa mea, ca să pot reclama cazul autorităților în drept, fiindcă în nici un caz nu mă pot lăsa păgubit.

Rog comunicați rezultatul neapărat până la 26 Decem-brie 1943. Alăturăz plic pentru răspuns, mandat poștal pentru a fi folosit în caz de achitarea sumei și etichetă de lipit pe pachet, dacă placardele se restituie prin colet poștal ca imprimate.

Cu deosebită stimă, V. Militaru

Urmare:

- 2 -

13 IUL. 2016

"Primii vestitori ai PNT". MILAN IONESCU BERBECARU ^{Director Arhivă Generală} sarcina de a lua legătura cu foștii conducători de organizații PNT din provincie, iar lui HANES VASILE i s-a repartizat de către MILAN IONESCU BERBECARU, sarcina de a lua legătura cu foștii conducători PNT din Capitală.

Lui HANES VASILE i s-au repartizat ca ajutoare pe IONESCU CONSTANTIN, GAVRILA ION și pe mine. Precizez că MILAN IONESCU BERBECARU, putea să folosească pe oricare din grupul amintit, pentru luarea de contact cu foștii conducători PNT din provincie, așa cum s-a și întâmplat.

În vara anului 1956, cu ocazia unei alte întâlniri clandestine avute la GAVRILA ION acasă, au mai intrat în grupul lui IONESCU BERBECARU MILAN, următorii: avocatul TEODORESCU MIHAI, învățătorul POPESCU ION-SNAGOV și HOLBAN STEFAN.

Începînd din luna august 1956 eu am primit de la IONESCU BERBECARU misiuni ca, cu ocazia deplasărilor în țară pe linie de serviciu, să iau contact cu foștii conducători PNT, pentru a-i anunța ca la prima lor deplasare în București să ia legătura cu MILAN IONESCU BERBECARU, indicînd în acest scop telefonul și adresa unde-l puteau găsi pe acesta. Am luat astfel, contact cu următorii:

- GEORGHESCU TULCEA, fost deputat conducător de organizație PNT. Cu acesta am luat contact la Tulcea în luna august 1956 cu ocazia deplasării mele la Banca de Investiții din Tulcea. I-am spus că MILAN IONESCU BERBECARU îl invită la București pentru a discuta problema unității partidului în sensul că, acesta, să-și poată începe activitatea - cînd i se va permite -, eliminînd o acțiune separată a grupului țărăniștilor ardeleni.

- Cu prof. DICU la Turnu Severin în luna octombrie 1956.

- Cu prof. ILIE IOAN la Spitalul Filaret, unde am fost cu BERBECARU MILAN, precum și singur.

- Cu prof. TARTA VASILE la Cluj prin numitul BOANTA IOAN.

Am mai primit însărcinarea de a lua legătura și cu un PNT-ist de la Ploiești care domicilia pe str. Ștefan Greceanu, unde nu m-am dus (aceiaș misiune a primit-o și GAVRILA ION cu ocazia unei deplasări în interes de serviciu la Ploiești și după cîte știu, nici el nu a îndeplinit-o din lipsă de timp).

În vara anului 1956, BERBECARU mi-a dat să transmit lui HANES VASILE sarcina de a lua legătura cu VASILE MILITARU, scriitor, fost țărănist, pentru a cerceta dacă are în jurul său un grup de foști țărăniști și cine sînt aceștia, lucru pe care HANES VASILE l-a făcut, comunicînd lui BERBECARU prin mine cele constatate.

URMARE

- 3 -

13 IUL. 2010

113

Stiu că HANES VASILE a mai luat ^{Directia Arhivă Centrală} legătura cu POPOVICI MIHAI, nu știu însă dacă a făcut-o ca urmare a directivelor primite de la IONESCU BERBECARU MILAN.

IONESCU CONSTANTIN la rîndul său a discutat cu numitul BOANTA ION de la Cluj (pe care l-a cunoscut prin mine), pentru al pune pe BERBECARU IONESCU MILAN în legătură cu un PNT-ist din Cluj, cunoscător al situației țărăniștilor din Ardeal. BOANTA ION i-a indicat lui IONESCU CONSTANTIN pe VASILE TARTA.

Despre acesta, IONESCU CONSTANTIN l-a informat pe BERBECARU, care, mi-a dat misiunea de a lua legătura cu acesta, cu ocazia deplasării mele la Cluj.

Mai cunosc că IONESCU MILAN BERBECARU a luat legătura cu DUMITRESCU COLTESTI, cu MARINACHE ION și tot el, a adus în grupul nostru pe av. TEODORESCU MIHAI, învățătorul POPESCU ION și HOLBAN STEFAN. Primii doi, fiind prieteni cu av. MARINACHE ION, l-au pus pe BERBECARU în contact cu acesta. BERBECARU urmărea să vadă dacă MARINACHE ION are în jurul său un grup de țărăniști pentru a face legătura între grupul lui și cel al lui MARINACHE. După cîte știu eu, pînă la data arestării, BERBECARU nu realizase acest lucru.

Am citit prezentul proces verbal de interogatoriu cuvînt cu cuvînt și am constatat că el corespunde întocmai cu cele declarate de mine, pentru care îl susțin și semnez.

ALDORESCU GEORGE
lt. Dăstăciu Horia

ss/GEORGESCU

Conform cu originalul care se află
la dosle anchetă Nr. 972

1959

DOSAR PENITENCIAR

PRIVIND PE:

- MILITARU VASILE -

PENITENCIARUL

1. Inchei. Reg. M.A.J. Atesti
2. *CC. M. 39/1959*
- 3.
- 4.
5. *362*
6. *Pitesti*
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.

Directi

DOSARUL

Nr. 5 /1959

Numele MILITARU-GHIȚĂ

Pronumele VASILE

Nume false, porecle _____

Prevenit de la data 8 IANUARIE 1959

Condamnat la data _____

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
UNITATEA MILITARA 0336
P I T E S T I.

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Directia Arhiva Cent

MANDAT DE ARESTARE. Nr. 4 .-

Pitești 8 ianuarie 1959.-

It. Maj. Ispas Th. Gheorghe anchetator penal de securitate din Ministerul Afacerilor Interne, Unitatea Militară 0336 Pitești;

Având în vedere actele de procedură penală încheiate contra numitului MILITARU VASILE, născut la 19 IX. 18 Dobreni, raionul Vidra, reg. București, de profesie funcționar, fiul lui Ghiță și Tinea cu ultimul domiciliu în București Str. Louis Blank Nr. 8, urmărit pentru cîvîrșirea infracțiunii de uneltire contra ordinii sociale

Având în vedere că aceste fapte sînt p.p. de art. 209 pct. 1 C.P. cu deținere mai mare de un an ;

Considerînd că din cercetările efectuate rezultă suficiente probe de culpabilitate contra sus-numitului învinuit ;

Văzînd că învinuitul se găsește în situația prevăzută de art. 200 pct. 9 C.P.P., întrucît fapta sa interesează securitatea statului ;

Văzînd și dispozițiunile art. 253 din C.P.P. ;

PENTRU ACESTE MOTIVE ;

ORDONĂM ; tuturor agenților forței publice, ca conformîndu-se legii să aresteze pe MILITARU VASILE și să-l conducă în arestul U.M. 0336 PITESTI.-

Punem în vedere șefului menționatului arest, să-l rețină de la data de 8 ian. 1959 pîna la data de 7 martie 1959

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE.

Ispas Th. Gheorghe.

UNITATEA 0336 Pitești

13 IUL. 2010
Direcția Arhivă Centrală

Sef Nr. 18

PROCES VERBAL Nr. 32

DE DEPUNERE ȘI PERCHEZIȚIE CORPORALĂ

Făcut astăzi, 8 ianuarie 1959, ora 3¹⁰ în Pitești.

Noi, l. mij. Ilie Gheorghe din v. n. 0336 Pitești.

în virtutea drepturilor ce ne sunt acordate, dispunem depunerea în arest în interesul cercetărilor a numitului MILITARU VAILE născut la 19-12-1886 în comuna Doicești

Raionul Vidra fiul lui GHITA + și TINCU

de profesie pensionar căsătorit cu ECATERINA domiciliat în București

Str. Louis Blane Nr. 8 primit conform ordinului raportului

Nr. din

Procedând la percheziția corporală a susnumitului, am găsit asupra lui următoarele obiecte și valori:

una sacor, una pijama completă, una cămășă, una pereche de pantaloni, două boluri, două per. ciorapi, una per. hămă, una per. fașure, două bureți, un penețel, una per. mătă.

Drept care am încheiat prezentul proces verbal.

OFITER DE SERVICIU, asistent major.

L. mij. Ilie Gheorghe

Pitești

Perchezionat

Vasilescu

Direcția Arhivă Centrală

Luată la Arhivă Reg. M.A.I. P.H.
Data 17-1-1959
De Ilie Gheorghe Ghe.

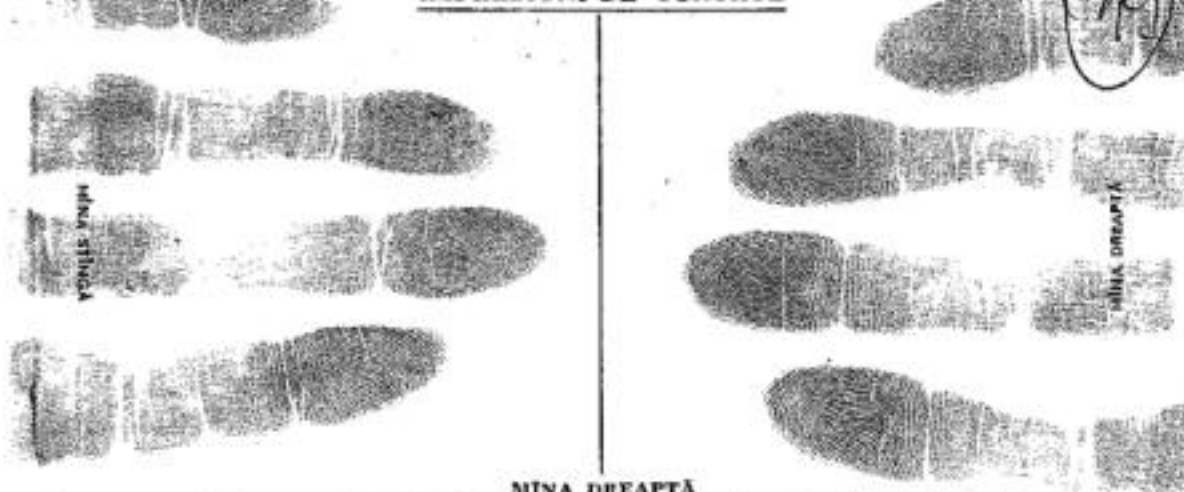
FORMULA DACTILOSCOPICĂ

Clasificată la

Data

De

IMPRESIUNI DE CONTROL

MINA DREAPTA

MINA STINGA

Nota

de efectele ce se dau reținutului în celulă.

1. două cămăși.
2. două per. indispensabili.
3. două boluri.
4. două per. ciorapi.
5. un prosop fașure.
6. un pulover în mătă.
7. un costum haine blănărie.
8. una căciulă.
9. un peltou.
10. una per. pantofi.
11. una per. uto. dinți.

of. de serviciu
l. mij. Ilie GheorghePerchezionat
VasilescuC.N.S.A.S.
13 IUL. 201
Direcția Arhivă Centrală

Născut în anul 1886 luna septembrie ziua 19
 în comuna Dobreni raionul Vișnău
 regiunea București fiul lui Ștefan
 și al Ursulei domiciliat în comuna București
 strada Ioan. Blomh nr. 8
 raionul J. V. Stăvilă regiunea București

Ocupațiunea: { la data arestării Funcționar
 în trecut Funcționar

Ultimul loc de muncă Pensiunea București sta. Ioan. Blomh nr. 8

Averea deținutului: { la data arestării Unor cărți cu date comerciale și alte date comerciale
 în trecut Unor cărți cu date comerciale

Ocupația soț-iei: { în prezent Artist Domiciliul Pitești Buf. R.P.R. Nr. 19
 în trecut Artist

Averea soț-iei: { în prezent Nu are avere
 în trecut Nu are avere

Ocupația părinților: { în prezent Decedat Domiciliul
 în trecut Agricultor

Averea părinților: { în prezent Decedat
 în trecut 2. hotelele din oraș și unor cărți cu date comerciale

Originea socială Țărăni studii Auto-didactic

Cetățenia Română Naționalitatea Română Dacă posedă Pașaport Nu

Starea civilă: Căsătorit Numele soț-iei Georgetina Bărbulescu Copii { băieți -
 fete -

Serviciul militar ctg. 1886 gradul, unitatea cărui aparține sig. comis. milit. Rev. J. V. Stăvilă

Apartenența politică { La data arestării Neînregistrat
 în trecut Nu are

Semnamente: { Talia 1.72 m., Fruntea mare Nasul rectiliniu Gura mici Bărbia lăsată
 Fața rotundă Ochii închiși Părul negru Sprâncenele deschise Barba negru
 Urechile medii de înălțime Mustăți roșii
 Semne particulare: peștigiu încheieturii stângii și peștigiu pe mâna dreaptă

Starea sănătății:

Antecedente penale: { Declarații că nu mai fost reținut în perioada 1951-1952, 12 luni
într-o zi de comunist

Prevenit în ziua de: 8-7-1958 pe baza mandatului de arestare nr. 4 din 8-7-1959
 emis de M.M. 0.336. Pitești pentru faptul de Unelt. asit. anti-sociale art. 209. Pct. 1. C.P.

Descrierea pe scurt a faptului:

Alte dețineri:

Internat deus în ziua de pe baza adresei nr. din
 emisă de:

Ieșiri provizorii sau definitive:

Transferat pentru la în ziua de

Evadat la prins din evadare la

Predat pentru cercetări: în ziua de

Reprimit

Liberat la prin

Trecut la condamnări în ziua de:

Decedat la 08.07.1959 suferind de enterocolită apokui, mîncărită

Ampronta degetului
 Semnătura
 definutului,
 Penitenciarul Imehia. Reg. M.A. Pitești
 Verificat și stabilit identitatea de noi:
 DIRECTOR
 Operat de Plut.
Țărăni
Spec. 9/12
 Șeful biroului Evidență și Cazier,
W. 000000

NUMELE MILITARU GHITA

PRENUMELE VASILE

PORECLA —

Nume false —

Numele părinților GHITA PITINCA

Locul și data nașterii Com. Dobreni Rm. Vâlcea Reg. Arad din 19 Sept. 1886

Domiciliul Str. Lavin Blatn Nr. 8 Rm. V. Stalin Reg. Arad

Actele în baza cărora a fost identificat: Mandatul de arestare Nr. 4 din 8 I - 1959

DOSAR Nr. 5

ANTECEDENTE :

18.7.59

CERTIFICAT MEDICAL.

Subsemnatul Dr. Ion Theodor
Medic M.A.I. certifică că
Arestatul Militaru Vasile Ghita
este complet sănătos

suferă de T-N = 250/150 mm Hg
- Boala hipertensivă
- Valvulă aortică
- hipertrofie
și este
și nu este

Medic M.A.I. Ion Theodor

PROCES-VERBAL

Subsemnatii - Dr. Popescu Gheorghe - Medicul Unității, Lt. Barbu Gheorghe - Comandantul Unității și AIC. Teodor Vasile - Of. sanitar, întruniți azi data de mai sus au constatat moartea bolnavului MILITARU VASILE de ani 73 (septăzeci și trei) internat în ziua de 3 iulie 1959 la infirmeria unității suferind de enterocolită acută, miocardită.

Decesul a survenit în ziua de 8.07.1959 orele 17,30 cu tot tratamentul administrat, după cum se poate constata din fișa medicală.

Diagnosticul la deces: enterocolită acută. Agotemie. Miocardită.

Examenale de laborator: uree sanguină 1,36 g la 100; Examen urină: albumină: nor gros; sediment: numeroase epitelii, foarte rar acid uric.

Drept pentru care am încheiat prezentul proces verbal în trei exemplare ne fiind nici-o suspiciune asupra mortului decedatului.

Comandantul Unității
Lt. Barbu Gheorghe

Medicul Unității
Dr. Popescu Gheorghe

Of. Sanitar
A.O. Teodor Vasile

Ministerul Afacerilor Interne
Penitenciarul Conde Mari
Reg. Pitesti
Nr. 36.91
din 09.07.1959

Către,

PROCURATURA MILITARA PITESTI

Vă înaintăm alăturat procesul verbal de constatarea decesului detinutului C.R. MILITARU VASILE cu rugămintea de a elibera o adeverință fiindu-ne necesară la Sf. Poplar pentru înhumare. Rugăm a dispune.

Comandantul Unității
Lt. Barbu Gheorghe

Medicul Unității
Dr. Popescu Gheorghe

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centr.

ARHIVA OPERATIVA

Dos .n

Ancheta **IN VINUVITILOR:**

**BROSTEANU ION
RACOVITA TRAIAN
SI ALTI**

DOSAR DE CONTROL

AL ANCHETEI: **BROSTEANU ION, RACOVITA TRAIAN**

H.) MILITARU VAJILE.

229

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
UNITATEA MILITARĂ 0336
PITEȘTI.

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

ORDONANȚA

-de efectuarea percheziției domiciliare.-

Anul. 1959. luna. Iul., ziua. 7. la Pitești.

Lt. Maj. ISPAS TH. GEORGHE anchetator penal d
securitate din Ministerul Afacerilor Interne, Unitatea i.
litară 0336 Pitești;

Studiind sesizarea din oficiu, din care rezultă
la domiciliul numitului MILITARU VASILE, s-au
si materiale ce interesează securitatea statului;

In baza dispozițiilor art. 202 pct. 1.3. C.P.P.

DISPUN :

Efectuarea percheziției domiciliare la numit

MILITARU VASILE domiciliat în București
str. Louis Blanc nr. 8.

ANEXA LA ORDONANȚA DE SECURITATE

Lt. Maj. Coluș

1 Iunie 1958
Judecătoria Pitești

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
UNITATEA MILITARĂ 0336
PITEȘTI.

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

ORDONANȚA

-de efectuarea percheziției domiciliare.-

Anul. 1959. luna. Ianuarie, ziua. 7. la Pitești.

Lt. Maj. ISPAS TH. GEORGHE anchetator penal d
securitate din Ministerul Afacerilor Interne, Unitatea i.
litară 0336 Pitești;

Studiind sesizarea din oficiu, din care rezultă
la domiciliul numitului MILITARU VASILE, s-au
si materiale ce interesează securitatea statului;

In baza dispozițiilor art. 202 pct. 1.3. C.P.P.

DISPUN :

Efectuarea percheziției domiciliare la numit

MILITARU VASILE domiciliat în București
str. Louis Blanc nr. 8.

ANEXA LA ORDONANȚA DE SECURITATE

Lt. Maj. Coluș

An luate cunoștință
Jelly Barbu - militan

PROCES - VERBAL

Încheiat astăzi 8 ianuarie 1959.

Lt. Maj. ISPAS TH. GH. din M.A.I. U.M. 0336

Pitești :

Având în vedere actele de urmărire penală emise de
anchetatorul penal de securitate, am efectuat percheziția do
miliară la numitul MILITARU VASILE domiciliat în
Pitești str. C.A. Rosetti nr. 8.

La percheziție, am asistat ca martori: Lt. Maj. MAI
NESCU DETRE & GHERASE C-TH la domiciliul sus-numitului
a fost găsit prezent percheziționatul și solia ace
lui MILITARU BARBU TELI

Conf. art. 102 C.P.P. 1 s-a adus la cunoștință num
tului MILITARU VASILE, scopul venirii noastre
la domiciliul său.

Rezultatul percheziției a fost următorul:

NEGATIV.

S-au ridicat solia domiciliului soliei perche
ziționatului din Pitești str. C.A. Rosetti nr. 8.
- Una masina de scris. Contine un
portativ.
- Un aparat de radio. "INGLEN" în
stare de defecțiune.

Percheziția a început la ora. 0,03. și

s-a încheiat la ora. 2.22.

Încheiat care am încheiat prezentul proces verbal.

Lt. Maj. Coluș

Jelly Barbu

PERCHEZIȚIONAT
Jelly Barbu - militan

PROCES - VERBAL

Încheiat astăzi 08.01.59.

Lt. Maj. ISPAS TH. GEORGHE, anchetator penal d
securitate din Ministerul Afacerilor Interne, Unitatea i.
litară 0336 Pitești;

Având în vedere actele de urmărire penală emise de
anchetatorul penal de securitate, am efectuat percheziția do
miliară la numitul MILITARU VASILE domiciliat în
București str. Louis Blanc nr. 8.

La percheziție, am asistat ca martori: VIERASU
GABRIELA - COCA la domiciliul sus-numitului
a fost găsit prezent TEL BARBU - MILITARU

Conf. art. 102 C.P.P. 1 s-a adus la cunoștință num
tului TEL BARBU - MILITARU, scopul venirii noastre
la domiciliul său.

Rezultatul percheziției a fost următorul:

NEGATIV

Percheziția a început la ora. .... și s-a încheiat la ora. ....

Încheiat care am încheiat prezentul proces verbal.

Lt. Maj. Coluș

PERCHEZIȚIONAT
Jelly Barbu - militan

PROCES - VERBAL

din . . 8. Ianuarie . . . . . 1959.

Smaj. ISPAS TH. GH. anchetator penal de securitate din Ministerul Afacerilor Interne, Unitatea Militară 0336 Pitesti ;

Avind in vedere ordonanta de retinere din 7 I 1959. privitor la MILITARU VASILE nascut la 19. II 1884 in Com. Dobreni - Vatra Dornei fiul lui Oluf si Truca, de profesie scriitor, am procedat la efectuarea perchezitiei corporale asupra sus-numitului, cu care ocazie s-au gasit urmatoarele :

1. Bulet. de ident. seria D.P. nr. 1070.005
elb. de I.M.C. Pectia 587 pe numele perchezitionatului

Drept care am incheiat prezentul proces verbal in doua exemplare. -

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE

Smaj Carus

Perchezitionat.

Laslo Mil. Teru

MAI U.M. 0336 PITESTI

data 18. VII 1960

PROCES VERBAL

Incheiat astazi 18. VII 1960 la Pitesti

De Grig. Velcu Ducan si Lj. Dorob II ambii din MAI, am procedat la distrugerea prin ardere a buletinului de

identitate seria DC. nt. 1070005 eliberat de I.M.C. Lit 2

pe numele si prenumele MILITARU VASILE nascut la data de

19. Sept. 1884 in Vidra fiul lui Oluf si Truca cu ultimul domiciliu Beiceni

Sus-numitul la data de 8. VII. 1959 a fost arestat de organele MAI si condamnat la 20 ani inalta-proa conform

sentintei nr. 390/20.06.1959

Drept pentru care am incheiat prezentul proces verbal spre cele legale.

SEF AL BUCURINII

Monu

ANCHETATOR OPERATIV

18.07. 1960 a fost distrus prin ardere a buletinului de identitate pe numele lui Vasile Militaru. Susnumitul la data de 8 nov. 1959 a fost arestat de organele MAI și condamnat la 20 ani de temniță grea conform sentinței nr. 390/ 20. 06. 1959.

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

PROCES - VERBAL

Incheiat astăzi 8 ianuarie 1959

Eu Lt.Maj. ISPAS TH.GHEORGHE, anchetator penal de securitate din M.A.I. - U.M. 0336 - Pitesti;

Avind in vedere actele de urmărire penală emise, am efectuat perchezitia domiciliară la domiciliul numitului MILITARU VASILE domiciliat în Pitesti, str. C.A.Rosetti Nr. 19.

La perchezitie au mai participat: Lt.Maj. MARINESCU P. și Lt. GHERASE CONSTANTIN - ambii din M.A.I. - U.M. 0336 Pitesti.-

La domiciliul sus-numitului au fost gasiti perchezitiionatul și sotia acestuia ELLI BARBU MILITARU - artistă la Teatrul de Stat "AL.DAVILA" - Pitesti.-

Conform art. 102 C.P.P. i s-a adus la cunoștință numitului VASILE MILITARU, scopul venirii noastre la domiciliul său.-

La perchezitia efectuată, s-au găsit următoarele:

1). Un număr de mai multe coale duble, format mic purtind antetu-ul "VASILE MILITARU - literat REDACTOR LA ZIARUL "PO-RUMGA VREMI" - str. Aviator Mircea Zorileanu Nr. 76. Tel.3.98.52".

2). Actul II al unei scenete "Măgarul împărat al dobitoacelor".Sceneta este scrisă la masină și se compune din 11 (una-sprezece) file în versuri.-

3). Fabula "un congres de interes pentru oameni cu in-teles" Fabula este deasemeni bătută la masină pe o pagină de coală format mare -obisnuit - și are continut anti-democratic.-

4). Fabula "DOUĂ CIINI" - fabula fără morală - scrisă în versuri pe o pagină de coală mare - format obisnuit, care are un continut dușmănos lagarului socialist și de proslăvire a lagarului capitalist.-

5). "Psalm" - scris la masină și în original de mână, în creion negru, compus din 23 strofe - la masină pe două pagini și de mână pe patru pagini - format obisnuit, purtind data și locul creației: "Jilava - decembrie 1952".

6). Poezia "La moartea lui Octavian Găga" de V.Militaru poezie publicată la 11 mai 1938 decupată dintr-un ziar.-

7). Poezia "Crăciun 1951" scrisă pe 4 coale format obi-nuit cu creionul și pe trei coale de aceleași dimensiuni reprodusă la masină.-

8). Poezia "Strigăt către domnul vieții" scrisă la masi-nă pe două pagini coală albă format 20/15 cm. și anexată ciorna în original pe o foiță albă format 14,5/8,5 cm. scrisă cu creion negru

9). Poezia "Psalm" scrisă la masină pe trei pagini coală albă format 20/15 cm. și anexată ciorna în original pe două pagini foiță albă format 14,5/8,5 cm. scrisă cu creion negru.-

10). Poezia "Sub lanțuri" scrisă la masină pe o pagină coală de hirtie albă format 21,5/21,5 cm. precum și originalul poeziei scrisă cu creionul pe o pagină coală obisnuită (imprimată pe verso.-

11). Una carte de vizită a protoereului ION MOTA-Orăștia prin carevadrează lui V.Militaru felicitări pentru contribuția sa la cauza legionarilor și-l felicită pentru anul nou - 1937.-

12). O fotografie format 23/17 cm.representind o adunare în stradă în chi de demonstrație cu pancarte nationaliste.-

13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

- 2 -

13). O scrisoare intitulată "Dragul și scumpul meu Puiu-leș, adresată dela Pucioasa de către MILITARU VASILE sotiei sale MILITARU-BARBU ECATERINA, în care se găsește o afirmație dușmănoasă.

14). Un opis sau o listă, intitulată "fabule nepublicate în volum" care enumără 31 fabule. Lista acestor fabule este scri-să cu cerneală albastră - de mână - pe două coperti ilustrate, insti-tulate pe contra-pagină "spre împărăția lui Iisus" de Militaru V."

Toate cele de mai sus au fost ridicate de către noi re-presentind corpuri delictive și care urmează a fi anexate la dosarul cauzei.- Tot cele enumerate dela punctul 1 la 14 - inclusiv, am con-tatat că au un continut dușmănos - antidemocratic.-

Perchezitia a început la orele 0,03 și s-a terminat la orele 2,00.-

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE
Lt.Maj.,

Ispar Th. Gheorghe

PERCHEZITIONAT
Militaru Vasile.-

ASISTENȚI:

Lt.Maj.

Marinescu Petrică

Lt.,

Gheorghe Constantin

MARTOR,

Militaru-Barbu Ecaterina.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
UNITATEA MILITARĂ 0336

PITESTI

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
UNITATEA MILITARĂ 0336
PITESTI.

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

ORDONANȚA

Pitesti 9 ianuarie 1959.

Eu, Lt.Maj. ISPAS TH.GHEORGHE, anchetator penal de secu-ritate, din Ministerul Afacerilor Interne, U.M.0336 Pitesti;

Examinind actele dosarului de anchetă penală Nr. 274/1958, privitor pe MILITARU VASILE și alții, din care a rezultat că sus-numitul împreună cu alte elemente dușmănoase, din orașul Pitesti, în mod organizat audiau posturile de radio imperialiste transmise în limba română, după care în grup le comentau, difu-sindu-le și altor persoane;

Avind în vedere că cel în cauză posedă aparat de radie la care asculta aceste emisiuni și informa si pe restul elemen-telor, uneltind astfel împotriva regimului democrat popular;

Că această faptă are legătură cu învinuirea ce i aduce numitului MILITARU VASILE și,

În conformitate cu prevederile art. 204-206 C.P.P. care reglementează corpurile delictive care au concurat la săvârșirea infracțiunii, aparatul de radio respectiv constituind în aceeași situație corp delict;

DISPUN:

Confiscarea aparatului de radio "Ingelen" cu trei lun-gimi de undă, în cutie de lemn, uzat, cu ochi magic defect, în stare de funcționare.-

Un exemplar din prezenta ordonanță se va da Procuroru-lui Militar în termen de 24 ore dela emitere.-

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE
Ispar Th. Gheorghe

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE
Lt.Maj. Ispar Th. Gheorghe

AM LUNA CUPRINSIVĂ:
astăzi 27 ian 1959
Ispar Th. Gheorghe

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
UNITATEA MILITARĂ 0336
PITEȘTI.

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

ORDONANȚA

-de aplicarea sechestrului.-

8 ianuarie 1959 la Pitești.

lt. Maj. ISPAS T. GH. anchetator penal de securitate din Ministerul Afacerilor Interne, Unitatea Militară 0336 Pitești ;

Examinând actele dosarului de anchetă penală privitor pe MILITARU VASILE învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută și pedepsită de art. 209 C.P. și ținând seama ca acest articol prevede drept pedepsă și confiscarea averii personale a învinutului ;

Având în vedere și dispozițiunile art. 114 C.P.P. ;

DISPUN :

Aplicarea sechestrului pe averea învinutului MILITARU VASILE indiferent unde s-ar găsi și în ce ar consta.-

ANCHEATOR PENAL DE SECURITATE.

lt. Maj. C. P. I.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
UNITATEA MILITARĂ 0336
PITEȘTI.

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

MANDAT DE ARESTARE Nr. 4.-

Pitești 8 ianuarie 1959

lt. Maj. ISPAS T. GH. anchetator penal de securitate din Ministerul Afacerilor Interne, Unitatea Militară 0336 Pitești ;

Având în vedere actele de procedură penală încheiate contra numitului MILITARU VASILE, născut la 19 09 1886 com. Dobreni, raionul Vidra, regiunea București. de profesie funcționar, fiul lui Ghică și Tinea cu ultimul domiciliu în București Str. Louis Blank Nr. 8. urmărit pentru săvârșirea infracțiunii de uneltire contra ordinii sociale.

Având în vedere că aceste fapte sînt p.p. de art. 209 pct. 1 C.P. cu detenere mai mare de un an ; Considerind că din cercetările efectuate rezultă suficiente probe de culpabilitate contra sus-numitului învinuit ;

Văzînd că învinuitul se găsește în situația prevăzută de art. 200 pct. 9 C.P.P., intrucît fapta sa interesează securitatea statului ;

Văzînd și dispozițiunile art. 253 din C.P.P. ;

PENTRU ACESTE MOTIVE ;

ORDONAM ; tuturor agenților forței publice, ca conformîndu-se legii să aresteze pe MILITARU VASILE și să-l conducă în arestul U.M. 0336 PITEȘTI.-

Punem în vedere șefului menționatului arest, să-l rețină de la data de 8 ian. 1959 pînă la data de 7 mart. 1959

lt. Maj. C. P. I.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
UNITATEA MILITARĂ 0336
PITEȘTI.

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

MANDAT DE ARESTARE Nr. 4.-

Pitești 8 ianuarie 1959

lt. Maj. ISPAS T. GH. anchetator penal de securitate din Ministerul Afacerilor Interne, Unitatea Militară 0336 Pitești ;

Având în vedere actele de procedură penală încheiate contra numitului MILITARU VASILE, născut la 19 09 1886 com. Dobreni, raionul Vidra, regiunea București. de profesie funcționar, fiul lui Ghică și Tinea cu ultimul domiciliu în București Str. Louis Blank Nr. 8. urmărit pentru săvârșirea infracțiunii de uneltire contra ordinii sociale.

Având în vedere că aceste fapte sînt p.p. de art. 209 pct. 1 C.P. cu detenere mai mare de un an ;

Considerind că din cercetările efectuate rezultă suficiente probe de culpabilitate contra sus-numitului învinuit ;

Văzînd că învinuitul se găsește în situația prevăzută de art. 200 pct. 9 C.P.P., intrucît fapta sa interesează securitatea statului ;

Văzînd și dispozițiunile art. 253 din C.P.P. ;

PENTRU ACESTE MOTIVE ;

ORDONAM ; tuturor agenților forței publice, ca conformîndu-se legii să aresteze pe MILITARU VASILE și să-l conducă în arestul U.M. 0336 PITEȘTI.-

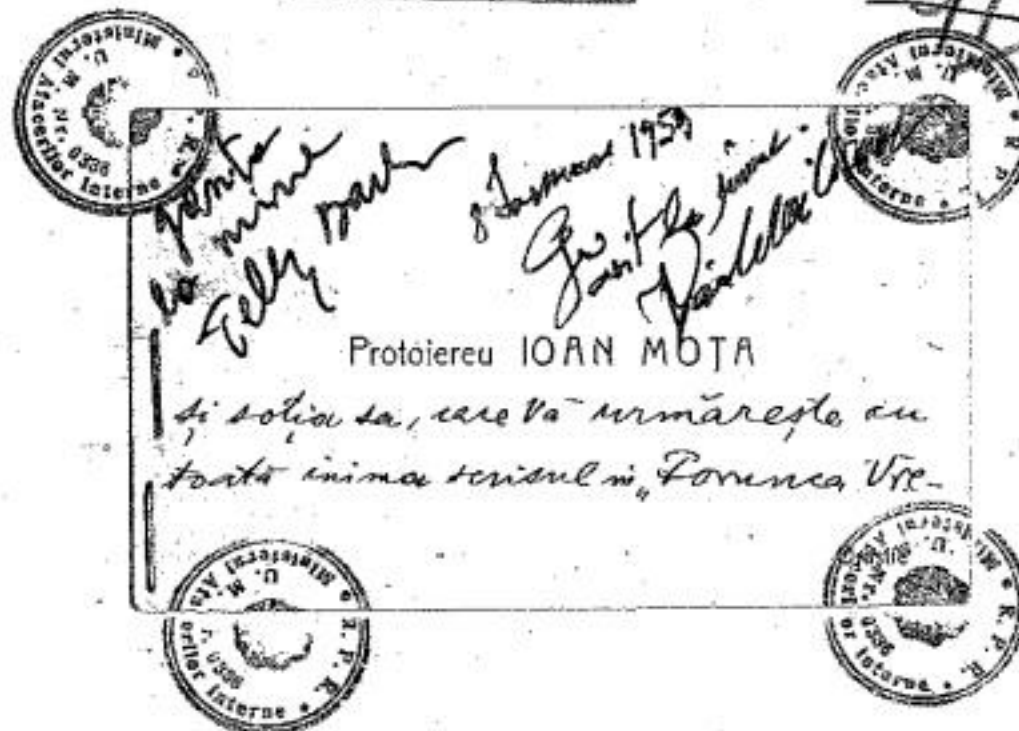
Punem în vedere șefului menționatului arest, să-l rețină de la data de 8 ian. 1959 pînă la data de 7 mart. 1959

lt. Maj. C. P. I.

VASILE MILITARU
LITERAT
REDACTOR LA ZIARUL
"FORȚA VREMII"
STR. AVIATOR MIRCEA ZORILEANU Nr. 76
TELEFON : 3.05.52

București II, 193

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

EXPLICATIE

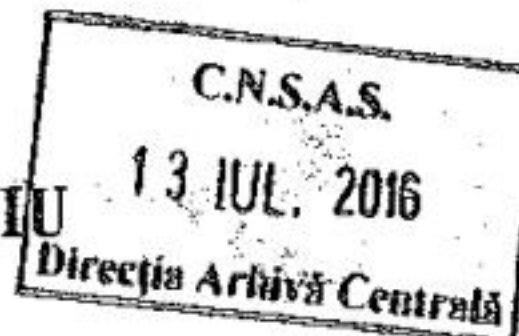
Inscrisuri dușmănoase, găsite la perchezitia efectuată la domiciliul numitului MILITARU VASILE din str. C.A. Rosetti Nr. 19, din care rezultă legăturile și activitatea sa în organizația legionară.-

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

240

PROCES-VERBAL DE INTEROGATORIU

10 ianuarie 1959

Orașul PITEȘTI

Interogatoriul a început la ora 7 și 35 minute. Interogatoriul s-a terminat la ora și minute.

Eu, Lt.Maj. ISPAS TH.GHEORGHE

am interogat în calitate de anchetator penal de securitate
(pe arestatul, reținutul, martorul)

1. Numele MILITARU

2. Prenumele VASILE

3. Anul, luna și ziua nașterii 1886 sept.19

4. Numele părinților

Gheorghe și Ecaterina

5. Locul nașterii Com.Dobreni-Cîmpurel
fostul Jud. Ilfov.

6. Cetățenia română

7. Naționalitatea român

8. Apartenența politică neîncadrat

din ce an

9. Studii nu am studii - sînt auto-didact

(cînd, unde și ce școală a absolvit)

10. Profesia scriitor

11. Ultimul loc de muncă și

funcția față ocupație

12. Ultimul domiciliu București str. Louis Blank Nr. 8

13. Situația familială Căsătorit - nu am copii

(soția, copii, numele lor, vîrsta lor, domiciliul și ocupația)

ECATERINA BARBU-MILITARU

sotie, de profesie artistă la Tea-
trul de stat Pitesti, domiciliată în Pitesti str. C.A.Roseti 19

14. Originea socială

țărani săraci

(averea părinților pînă la 23-August 1944 și în prezent)

15. Poziția socială

16. Activitatea politică pînă în 1947 nu am desfășurat nici-o activi-

(In ce partide politice a fost. Participarea în alegeri)

tate politică pînă la data respectivă.-

Semnătura,

Iosif Iosif

246

17. Decorații, distincții și premii guvernamentale

(înainte de 23 August 1944)

"Eroana României"

18. În ce armată a făcut serviciu, grad, funcție Reg. 10 Artilerie București, gradul sergent, funcția - secretar

19. Dacă a fost prizonier

nu am fost

(unde și când)

C.N.S.A.S.

13 IUL. 2016

Direcția Arhivă Centr

20. Dacă a fost în străinătate, unde, când și în legătură cu ce nu am fost

21. Dacă a fost judecat, când, din ce cauză, de cine și la ce pedepse a fost condamnat nu am fost

Întrebare: Ce activitate împotriva ordinii sociale din R.P.R. ai desfășurat și împreună cu cine anume ai desfășurat o atare activitate ?

RASPUNS:

Nu recunosc ca singur sau împreună cu alte persoane să fi desfășurat activitate împotriva ordinii sociale din R.P.R.

INTREBARE:

ȚANCIU ION din Pitesti declara că la domiciliul său din str. C.A. Rosetti Nr. 8 împreună cu alte elemente dușmănoase ca: RACOVITA TRAIAN, CONSTATINESCU PUICA, CARIDIS IOAN, PIRVULESCU ALEXANDRU, TELI BARBU MILITARU, VASILESCU ECATERINA și alții, au făcut comentarii dușmănoase la adresa regimului de democrație populară din R.P.R., la adresa U.R.S.S. și a lagărului socialist. Deasemeni faptul că au difuzat din cele audiate la emisiunile posturilor de radio imperialiste care se transmiteau în limba română;

Recunoașteți aceste fapte ca aparținându-vă ?

XX

Semnătura,

Ștefan I. Ionescu

C.N.S.A.S.

13 IUL. 2016

241

Urmare: RASPUNS:

Nu recunosc aceste fapte ~~ca aparținându-mi~~ și eu desi am fost în treacăt numai la el pentru a-mi lua sau lasa cîinele meu "Tarzan".-

Discutii dăsmănoase însă nu am purtat si nici nu am asistat vreo dată la domiciliul său la asemenea discutii.-

INTREBARE:

Asemănătoare declaratii face Pr. POSTELNICESCU ION, care declara ca si la domiciliul său din Pitesti str. Vlad Tepes Nr. 5 ați fost, unde mai erau si alti inși ca: PANCIU ION, RACOVITA TRAIAN, VISINESCU CONSTANTIN, GODREANU ILIE și PUICA CONSTANTINESCU, ați ascultat în colectiv emisiunile pōsturilor de radio imperialiste care se transmiteau în limba romînă, ca: "Vocea Americii", "Parisul", "Londra" și cele grecesti deoarece nu erau bruiate, după care ați discutat deasemenea în mod dăsmănos în sensul ce vi s-a arătat anterior;

Vă hotărîri să vă însusiti faptele ca aparținîndu-vă ?

RASPUNS:

Desi am fost în vizita la Pr. POSTELNICESCU ION din Pitesti la domiciliul arătat, în mod destul de fregvent, nu reeunosc să fi audiat asemenea emisiuni și nici să fi purtat discutii asemănătoare (dăsmănoase).-

INTREBARE:

Alte probe vă arată ca unul care împreună cu sotia ați fregventat si pe PASCU fostul judecător - actual mente decedat unde deasemeni în compania mai multor elemente dăsmănoase ați audiat deasemeni emisiunile citate si ați comentat ostil ;

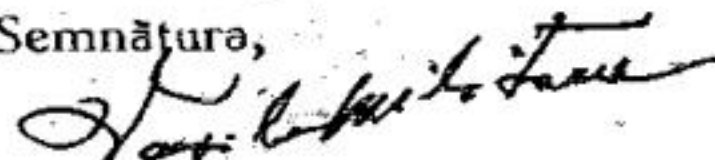
Nici de data aceasta nu vă recunoasteti faptele ?

RASPUNS:

Nu recunosc faptele ce mi se atribue.-

După ce am cetit prezentul proces verbal de interogator

Semnătura,

UNDECAREA
- de confiscarea corpurilor delictuale -
Pitești, 13 ianuarie 1959

PROCES VERBAL

Pitești, 13 ianuarie, anul 1959.

Not. Lt. Maj. STAN EN. GHEORGHE, anchetator penal de securitate și Lt. Maj. MARINCEA PETRIȘ, asist. din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Unitatea Militară 0336 Pitești;

In baza ordonanței de ridicarea corpurilor delictuale emise de anchetatorul penal de securitate, astăzi data de azi sus, ne-am deplasat la domiciliul numitului MILITARU VASILE din Pitești str.

C.A. Rosetti Nr. 19

Ajunși la domiciliul respectivului, am procedat la confiscarea următoarelor obiecte:

1). Un aparat de radio marca "INGLEN" cu 3 lung. de undă, seria 498, în stare bună și de funcționare.

Drept care am încheiat prezentul proces verbal în două exemplare.

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE
Lt. Maj. *[Signature]*
Ispas Th. Gheorghe

LT. MAJ. DE SECURITATE
[Signature]
Marinescu Petrică

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
SERVICIUL INCHISORI

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

Nr. 13
din 19.7.59

CERTIFICAT MEDICAL.

Subsemnatul Dr. Stan Gheorghe
Medic M.A.I. certifică că
Arestatul Militaru Vasile Vasile
este complet sănătos

suferă de - T. Ac 250/100 mm Hg -
și este - Boala hipertensivă
și nu este - Scleroză cerebrală
- miocard - acut
- hipertrofie

[Signature]
[Stamp]

1-a primit soția celui în cauză, respectiv numita TELLY BARBU-MILITARU, domiciliată în Pitești, str. C.A. Rosetti Nr. 19.

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE
[Signature]
Ispas Th. Gheorghe

MARTORI ASISTENȚĂ
Lt. Maj. *[Signature]*
Marinescu Petre

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

CUSTODE:
[Signature]
TELLY BARBU-MILITARU.

Lt. Maj. Ispas Th. Gheorghe, anchetator penal de securitate din Ministerul Afacerilor Interne, Unitatea Militară 0336 Pitești;

Examinând actele din dos. de anchetă penală Nr. 271/958 privitoare la învinuirea MILITARU și alții, din care rezultă că împreună cu alte elemente dușmănoase din orașul Pitești, au studiat în mod organizat stările transmise de posturile de radio imperiale în limbă română, după care au comentat în grup și au difuzat și alte elemente;

Având în vedere că cel în cauză posedă aparat de radio la care - uită el cit și celelalte elemente dușmănoase - unelind împotriva regimului democratic și popular din R.P.R. au ascultat emisiunile posturilor de radio occidentale, transmise în limbă română și greacă, comentându-le și difuzându-le;

În conformitate cu prevederile art. 204-206 C.P.P. care reglementează categoriile corpurilor delictuale, față de care aparatul în situația sa se consideră ca atare;

D I S P O Z I T I E :

Confiscarea aparatului de radio "INGLEN" cu 3 lungimi de undă, seria 498 în stare bună și de funcționare.

Un exemplar din prezenta ordonanță va fi înaintat Procurorului Militar în termen de 24 de ore de la emitere.

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE
Lt. Maj. *[Signature]*
Ispas Th. Gheorghe

Proces-Verbal de interogatoriu

Arestat ul MILITARU VASILE nascut la 19 sept. 1896 în com. Dobreni - Cimpurel, fiul lui Gheorghe și Ecaterina, de profesie scriitor, cu ultimul dom. în București str. Louis Blank Nr. 8

27 ianuarie 1959

Orașul PITEȘTI

Interogatoriul a început la ora 8 și min. 15
s'a terminat la ora 8 și min. 55

Întrebare: Ti se prezintă ordonanța de punere sub învinuire?

Recunoști faptele pentru care ești învinuit?

RĂSPUNS:

Am cettit ordonanța de punere sub învinuire și în legătură cu faptele pentru care sînt învinuit declar următoarele:

Deși recunosc că am fost în vizită la persoanele citate și respectiv la PANGIU ION, POSTELNICESCU ION și PASCU toți domiciliați în Pitești, nu am auzit nici-o dată emisiuni ale radio-urilor occidentale transmise în limba română și nici nu am comentat dușmănos la adresa regimului din R.P.R. sau la adresa sistemului socialist.

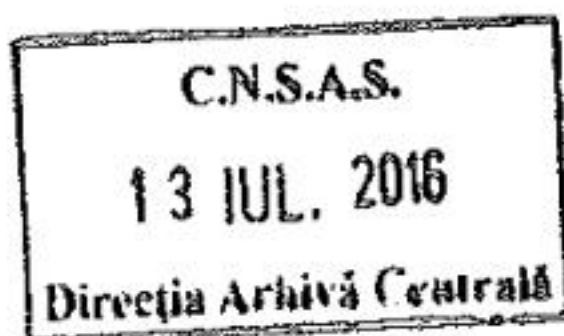
După ce am cettit prezentul proces verbal de interogatoriu și am constatat că cele consemnate corespund cu declarațiile mele orale, îl spun și-l semnez propriu.

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE

Lt. Maj. *[Signature]*
Ispas Th. Gheorghe

Isclătură.
[Signature]

- PROCES VERBAL DE INTEROGATORIU
- Încheiat astăzi în Pitești, la domiciliul
1. Subsemnatul Lt. Maj. Ispas Th. Gheorghe și Lt. Maj. Marinescu Petre, asist. din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Unitatea Militară 0336 Pitești, am procedat la interogarea subditului MILITARU VASILE din București str. Louis Blank Nr. 8, după cum urmează:
1. Subsemnatul Ispas Th. Gheorghe, anchetator penal de securitate, a prezentat subditului MILITARU VASILE ordonanța de punere sub învinuire.
  2. Subditul MILITARU VASILE a recunoscut că este învinuit de faptele pentru care este învinuit.
  3. Subditul MILITARU VASILE a declarat că a fost în vizită la persoanele citate și respectiv la PANGIU ION, POSTELNICESCU ION și PASCU toți domiciliați în Pitești.
  4. Subditul MILITARU VASILE a declarat că nu a auzit nici-o dată emisiuni ale radio-urilor occidentale transmise în limba română și nici nu a comentat dușmănos la adresa regimului din R.P.R. sau la adresa sistemului socialist.
  5. Subditul MILITARU VASILE a declarat că după ce a cettit prezentul proces verbal de interogatoriu și a constatat că cele consemnate corespund cu declarațiile sale orale, îl spune și-l semnează propriu.

NOTĂ -
în Buc. Str. Luy's Blane nr 8
haianul statuii mai posedă luni
ca mobilă și alte lucruri.

Declarație

Subsemnatul Militaru Vasile
Udrescu în anul 1886. la 19 septembrie ziua
19. în Com. Dobreni Cimpureni Reg. Buc.
fiul lui Ghita Tudor Militaru și tinera
de profesie scriitor pensionar cu dan-
sile în Pitești Str. Bul. R.P.R. Nr. 113

Declara pe propria mea răspun-
dare că am mobilă și imobile
următoare:

1) Una casă de locuit în Buc
Str. Aviatorilor Jorileanu Nr. 76. compusă din
patru camere și dependințe construite din zid
acoperite cu țiglă

2) Un divan

3) Un sofă

4) Una mașină de gătit cu dolăpuri

și vase de bucătărie ce se găsesc în Buc.

Heora mea declarată pe eu
cu date justie și cunosc.

9-III-1959. Jorileanu Vasile

Proces-Verbal de interogator

Invinuit (~~Militar~~) MILITARU VASILE născut la 19 sept. 1896 în Com. Dobreni - Cimpurel, - Ilfov, fiul lui Gheorghe și Ecaterina, cu ultimul domiciliu în București str. Louis Blank 8.

13 martie 1959.

Localitatea DITESTI.

Interogatoriul a început la ora 17 și 10 min.

„ s'a terminat la ora _____ și _____ min.

Intrebare:

Care a fost activitatea gazetărească pe care ati desfășurat-o, la ce anume ziare și în ce ane - me a constat această activitate gazetărească?

RĂSPUNS:

Activitatea mea gazetărească am desfășu - rat-o la „Universul” și la „Bucureștii Noi” în co - laborație cu care am publicat scrierile mele, astfel:

- La ziarul „Universul” am publicat apo - nimistic din anul 1935 pînă în anul 1942, fabule, poezii satirice, euzeturi etc.

În anul 1942 am încetat colaborarea la „Universul” pentru că am făcut aluzie biniștoare la fabula mea „Muta Cerbului ca vulpea” la portul rege Carol al II-lea și conchimbina sa lăptosă.

După ce am părăsit ziarul „Universul” am publicat la ziarul „Dumnezo” Cîteva fabule începînd cu „Răbunarea vulpii” - privitoare tot la lăptosă.

SEMNATURA

[Signature]

244✓

Urmare: A alta colaborare o men a fost la Ziarul „Porunca Deunii” începută cam din luna Oct. 1932 unde am publicat: proză, fabule, cuceriri, etc pînă aproximativ în anul 1936.-

Am luat parte prin lucrările mele și la sărbătorirea lui Cuza la Atene-ul Român din București.-

La redacția Ziarului „Porunca Deunii” am cunoscut personalul redactional în frunte cu: ILIE RADU ESCU, NICHIFOR CRAINIC, PAUL VIZIRESCU, NIC. CREVEDIA, etc.

La „Porunca Deunii” am publicat la cererea directorului și citeva proze în legătură cu activitatea legionarilor (Construcții de edificii de utilitate publică etc).-

Sub semnătura „RADU BARDĂ” am publicat sub pseudonim ilustrati- caricaturi versuri umoristice cu caracter anti- semit.-

În ce privește alte scrieri publicate nu mi le reamintesc nici în prezent și în decursul ulterioar. -

ÎNȚEBARE:

În ce a constat activitatea dvs. politică după 23 aug. 1944, la București și mijlocul caror persoane ai desfășurat o atare activitate?

RASPUNS:

Nu am desfășurat nici un fel de activitate politică și nu am făcut comentarii cu privire în București privind problemele politice la adresa Jilei. Dealtfel asemenea activitate nu am desfășurat nici odată și în nici o ocazie sau localitate sau în cel mai rău caz nu mi reamintesc. -

SEMNATURA
Taru Bardă

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

Urmare: INTREBARE:

Peutrece anume ati suferit pedeapsa administrativa si cina anume ati executat-o?

RASPUNS:

Am fost pedejit administrativ pentru omisiune de deosebit si anume pentru faptul ca am avut ca rezultat ca un grup de tineri de organizarea sa scoala o revista in care sa trateze elogios despre fostul Rege Carol II-lea. -

Am inceput executarea pedejiei la 19 XII 1951 si am fost pus in libertate la 9 XII 1952. Pedepsea administrativa am executat-o la: Rahova, Ghencea, Artek Mari, Fumolulca si Gherla. - Rectific si precizez ca ultimul loc de detentie a fost Jilava. -

INTREBARE:

Care a fost pozitia dvs. in timpul detentiei si dupa, fata de pedepsa la care ati fost condamnat, fata de onduirea democratica populara din R.P.R.?

RASPUNS:

Pozitia fata de pedeapsa a fost aceea ca am acceptat-o si am executat-o in intregime, iar fata de onduirea democratica populara nu pot preciza ca am avut sentimente bune, dar nici sentimente rele nu am avut. -

INTREBARE:

Sentimentele despre care declar, nu cumva sunt oglindite in lucrarile pe care le-ai conceput chiar in inchisoare si care ti au fost gasite la perchezitia domiciliara?

Semnatura,

[Signature]

245v

Urmare: RASPUNS:

Nu-mi amintesc să fi exprimat sentimente pro- sau Contra în lucrările mele pe care le am conceput în anul 1951-1952 în timpul detenției.

ÎNTREBARE:

Care au fost scrierile obs. dusmanăvase a ordinii democrat-populare și socialismului pe care le-ati realizat după 23 aug. 1944?

RASPUNS:

Nu-mi amintesc asemenea scrieri și mai mult nu-mi amintesc să fi realizat scrieri în genul celor despre care am fost întrebat.

ÎNTREBARE:

Ancheta revine la o întrebare anterioară și vă cere să declarați activitatea pe care ați desfășurat-o împotriva ordinii sociale din R.P.R. Constatând în participarea la unele discutații ostile regimului din R.P.R., URSS sau sistemului Socialist în general?

RASPUNS:

Nu-mi amintesc să fi luat parte la discuții împotriva regimului democrat-popular din R.P.R., împotriva URSS sau împotriva sistemului Socialist în general.

ÎNTREBARE:

În procesul verbal anterior ai declarat că-ai vizitat pe R. POSTELNICESCU ION la domiciliul său din Str. Vlad Tepes;

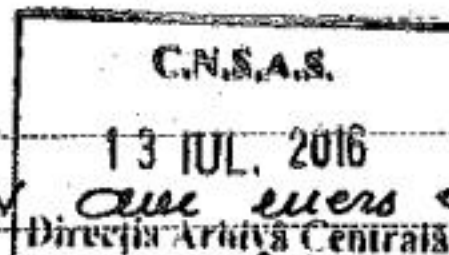
Declara în continuare, cu cine v-ati mai întâlnit la part. în casă și ce discuții ati purtat în legatură cu evenimentele politice?

Observație: Fiecare pagină a procesului-verbal se iscălește de către arăstat sau martor, iar ultima pagină și de către anchetator.

Harilam

Urmare: RĂSPUNS:

246

La R. POSTELNICESCU ION am mers de 2-3 ori cu PANCIU ION deoarece chiar acesta mi-a prezentat la dorinta preotului aproximativ în anul 1955. Ulterior, când mergeam singur - gaseam mereu și pe PANCIU ION și nu-mi aduc bine aminte dacă nu întâlneam tot acolo și pe RACOVITA TRAIAN. - Alte persoane nu-mi amintesc să mai fi întâlnit acolo. -

ÎNTREBARE:

Care era scopul vizitelor dv. la R. POSTELNICESCU ION acasă și ce discutați atunci purtat împreună cu Pănciu Ioan, când îl găseți acolo?

RĂSPUNS:

Scopul vizitelor mele la R. POSTELNICESCU ION acasă era acela de a purta discuții cu caracter literar și în legătură cu alte probleme. Am reamintit că împreună cu acest și aici cu participarea lui PANCIU ION s-a fi obținut rezultate subiecte cu caracter politic. -

ÎNTREBARE:

Această discuție GHEORGHE în care se discuta de acest gen (politic) sau purtat și cu participarea cui?

RĂSPUNS:

Am putut preciza cuchetei data când l-am cunoscut pe fostul Judecator Păncu Gh. care domiciliu pe Str. Sf. Vineri lângă Restaurantul „Oltul” unde pot preciza că l-am cunoscut după vizita mea în Pitesti. Au fost prezentat de către soția mea BARU-MILITARU ECATERINA care era mai demult în reținuție și la care mergea în vizită. -

Se încheie
J. I. I. I.

246
Urmare: Iară că pe acest Consiliu i-am vizitat și eu
la domiciliu, împreună cu soția mea, până la ie-
șirea anului 1957 când PASCUION, decedat nu
ne-am mai văzut acolo.

INTREBARE:

Ce persoane ati întâlnit la fostul judecătoreș
PASCU GHEORGHE?

RASPUNS:

În afara de gazdă, soția mea și subsemnatul
am mai reamintesc pe numele DACOVITA TRAIAN fost
magistrat pe care l-am mai întâlnit și la PANCUION.

Mai erau o serie de persoane mai tinere
deosebite care însă nu-mi mai amintesc.

INTREBARE:

Care era scopul pentru care mergeam la
PASCU GH. acasă și ce anume discuții ati purtat?

RASPUNS:

Scopul pentru care soția mea mergea acolo
era pentru a juca pectre iar eu mergeam acolo
pentru a a lua acasă. Discuțiile care se purtau
acolo erau discuții specifice jocului și fetești.
Este cunoscut că în una din ocazii s-a pus
aparatură de radio și a și fuzat „Vocea Americii”
știri cu caracter tendențios și chiar calunioase
la adresa lagărului socialist.

INTREBARE:

Sunt probe din care rezultă ca ati purtat
o serie de discuții cu caracter politic ostile socializmului.
Ce ai de declarat în acest sens.

RASPUNS:

Am ca fa lipsei de memorie nu-mi mai

Observație: Fiecare pagină a procesului-verbal se iscălește de către arestat sau martor,
iar ultima pagină și de către anchetator.

[Signature]

247

Urmare: reamintesc nimic in legatura cu discutiile purtate.

INTREBARE:

Si declarat anterior ca ai cunoscut pe PANCIU ION din Pitesti; brata cind si in ce imprejurari hai cunoscut pe acest numit?

RASPUNS:

De PANCIU ION l-am cunoscut dupa venirea mea in Pitesti in 1954 prin aceea ca este vecin cu sotia mea si ca lasam acolo cunete cind plecam undeva. Apoi l-am vizitat la domiciliu, ocazionat de faptul ca mergeam sa mi iau sotia care mergea mai des acolo. Fund in relatii mai dinuante cu familia lui Panciu.

INTREBARE:

Ce persoane ai intilnit la domiciliul lui PANCIU ION cu ocazia vizitelor de care declar?

RASPUNS:

Cu ocazia vizitelor mele, in casa la PANCIU ION am mai intilnit pe: RACOVITA TRAIAN, CONSTANTINESCU DUICA, CARIDIS ION, CARIDIS MARIA, DIRVULESCU AL., si nu-mi amintesc sa mai fi intilnit si altii.

INTREBARE:

Ce discutii ai purtat in compania celor pe care farti declarat?

RASPUNS:

Am avut purtat incedatati discutii cu caracter politic si numai chestiuni de ordin familial sau alte subiecte locale.

Dupa ce am citit prezentul proces verbal de interogatori si Am

Semnatura

[Signature]

c 1858

Urmare: Constatat ca cele consemnate in el corespund declaratiilor mele, avand si deosebit.

INCHETATOR PENAL DE SECURITATE

[Signature]

[Signature]

CASAS
13 IUL. 2018
Directia Arhiva Centrala

Proces verbal.
"Opis"

Încheiat astăzi 18. martie 1959 la Pitești
Moi H. ung. Gumpirsen Nicolae și St. Borean
Sic ambii din U.M. 0336. Pitești, în baza ordon.
datei de percheziție din 1953 emisă de
către autoritatea penală de securitate din Ministerul
Afacerilor Interne U.M. 0336. Pitești, în prezenta
autorităților Serviciului Vasilie din Pitești, St.
Haramgiu Nr. 1 și Constantinescu Nela din Pitești,
St. Explozivi Nr. 58, ucrain deplasat la locuința
unimului Vasile Militaru din Pitești St. R.P.R. Nr. 113 unde am procedat la opinarea
bunurilor mobile și imobile aflate în proprietate
a-a după cum urmează:

1. Una casă de locuit compusă din
patru camere și de parcuri situate în Pitești
St. Aviator Jorileanu Nr. 76. Pitești
2. Un costum de haine din stofă de cu-
lăre gri cu două alburi.
3. Un costum de haine din doe de culo-
are beji, purtat.
4. Patru cămăși și două celori purtate
5. Una pereche pantofi de culoare ucrain purt
6. Una pijama de culoare roz cu beji, ucrain

Drept pentru care am încheiat prezenta
proces-verbal opis în trei exemplare cu 6.
Pitești spre cele legale un exemplar a fost
lăsat actelor celor în cauză cu care Mil. loen
Ecaterina (Telly Barbu) Măstori asistentii
St. de Sec.

H. ung. Gumpirsen Nicolae
St. Borean
Ecaterina
Telly Barbu
V. Veruany
Nela Constantin

Declarație

Subsemnată Militaru Ecaterina

născută la 12 Decembrie 1908, în București,
fiica lui Vasile și Maria Barbullescu,
cu domiciliul prezent în Pitești: Bul.
R. P. R. Nr. 113.

Am în păstrare temporară
până la primirea indicatilor N. A. I.
bunurile ce aparțin statului men Vasile
Militaru, conform opisului, pe care
l-am primit și care este încheiat în
zina de 18 martie 1959 la Pitești.
Aceasta imi este declarată, pe
care o dau, sustin și o semnez.
Militaru Ecaterina
(Telly Barbu)

87.0.1.-
U. 19. 112 0336 PITEȘTI.

PROCES - VERBAL
"Sechestru Anigmat"

Încheiat astăzi 18 martie 1959 în Or.
Pitești strada Bul. 222 Nr. 113 și a a. R. 12 19.
la locuința unimului Militaru Vasile
No. locat de către St. și H. ung. Gumpirsen
fusesen Nicolae din M. A. U. M. 112 0336 Pitești
anstatii de Securitate din Pitești
Strada H. ung. Gumpirsen Nr. 1 și Constantinescu Nela din
Pitești Strada Crăciun Nr. 58.

Pe baza dispozițiilor art. 114
c. pr. Penal și omula în vedere adevărat de
sechestru din 8 ianuarie 1953 emisă de către au-
toritatea penală de securitate ne-am deplasat la locu-
ința unimului Militaru Vasile purtat la 19
Septemb. 1956 în comuna Dobro, împreună cu
lui Tudor și tinea cu ultimul domiciliul în
Pitești Strada Bul. 222 Nr. 113 unde am constata-
tat următoarele:

Din investigațiunile întreprinse de noi
am constatat că învinușul în Pitești în confon-
mitate cu art. 25 pct. 6 a avut modificat, prin
decizia 469/1957 de art. 115 c. pr. modificat prin de-
cizia 318/1958 și de art. 30 din codul familiei nu
poseda nici un fel de avere mobilă sau
imobilă asupra căreia să se institue
sechestru originar.

Drept pentru care am încheiat prezenta
proces-verbal de sechestru în trei exemplare
spre cele legale.

Ofiter de Securitate
St. Borean
H. ung. Gumpirsen
Măstori Constantin
V. Veruany
Nela Constantin

DECLARAȚIE

Subsemnată MILITARU ECATERINA (TELLY) născută la 12.
Decembrie 1908 în comuna București, raionul
regiunea fiul lui și cu domici-
liul în com. Pitești Bul. R. P. R. raionul Nr. 113 reg.

Declar că am primit intrat în posesia tuturor bunurilor
exceptate dela confiscare și care au fost prevăzute în procesul
verbal opis din 18.10.1959 întocmit de organele MAI asupra
căreia nu s-a nici o prevenție.

Am optat a păstra aceste bunuri până la venirea acașă a
Militaru Vasile
Drept pentru care dau, sustin și semnez prezenta decla-
rație.

Data 17-10-1962

Sechestrare
Militaru Ecaterina
(Telly Barbu)

Proces-Verbal de interogator

Invinuit (Mortar) MILITARU VASILE nascut la 19 ix 1886
in Com. Dobreni - Cimpul Jud. Ilfov fiul lui Grh. si Ecaterina
Cu ultimul domiciliu in Bucuresti str. Louis Blank No 8. (Date de stare civila, ultimul domiciliu)

19 martie 1959

Localitatea DITESTI

Interogatoriul a inceput la ora 11 si 30 min.

„ s'a terminat la ora _____ si _____ min.

Intrebare: Si se prezinta actul nr al unei scenele care
incepe cu urmatoarea introducere:

„ Locuinta de vara a mazarului - imparatul
dobitoacelor. Scena reprezinta o lumina: livezi si lanuri
in diferite fete. In fund o girba, cu ploi pe margine. In
fată, ocaumul împăratului: facut din fii si impadabil
cu flori. La ridicarea cortinei, doi: trei magari, as-
teru maci si albăstrele pe drumul ce urmează să vină
impăratul. Răsare soarele.”

Scenele este scrisa la masina si este com-
pusa din nouzece file (in versuri); gasita la percheziti;
Ce reprezinta aceasta scena ?

RASPUNS:

Recunosc ca scena care mi s-a pre-
zentat si pe care am citit-o curiut cu curiut, re-
prezinta o creatie a mea proprie si pe care cu per-
sonal am totut - a la masina mea de scris. -

SEMNATUR

[Signature]

Urmare: Nu-mi pot reaminti. Cum se numeste si
nici nu pot preciza ce anume au avut sa
trăiesc în această societate.

ÎNTREBARE:

Si se mai prezintă fabula intitulată „UN CONGRES
DE INTERES PENTRU OAMENI CU'NTELES” deosemeni batu-
tă la masină, scrisă în versuri pe o pagină;

Cui aparține această lucrare si ce ai vut
să satirizezi prin această fabulă?

RASPUNS:

Au citit fabula în cauză care mi s-a
prezentat si în legătură cu această declar:

Fabula este scrisă de mine așa cum
lasă să se înțereadă însuși sfârșitul său pentru
a cărei rimă trebuie adăugat „Dante Milton”
Am scris-o la masina mea de scris proprie în
legătură cu unul din Congresele PCUS care a avut
loc la Moscova. Am scris această fabulă cu
intenta de a satiriza exces con-
gres si pe participantii la Congres în frunte cu
președintele pe care l-am arătat ca nu curcan.
Este o satiră dughmăvoasă care-mi ilustrează con-
cepțiile mele despre egalitatea femeilor cu băr-
bați, despre femeile căsătorite care merg la
Congres pe care le-am arătat ca pe „cloști
din cuiu fugite si în general o satiră dugh-
măvoasă la adresa sindurii Socialiste din
URSS - la adresa socializării si colectivizării.

În încheerea fabulei am evocat timpul bur-
ghezici când pretindeam ca eu eram belong, reprezentat
prin moara bogătașului MĂRUTA ION care era

SEMNATURA

[Signature]

Urmare: un bun prieten al meu și care mă aprovizion-
 uia cu produsele morii sale. - Nu aș putea să
 precizez data când am scris această fabulă ca
 continuul eluzării URSS și socialismului. -

INTREBARE:

Arată cui ai citit această fabulă?

RASPUNS:

Mămi reamintesc să fi citit această
 fabulă la cinera. -

INTREBARE:

Teul în care este împăturită, aspectul
 exterior (îngălbenit și murdar) și adnotarea făcută
 precum și numele „Nae Stănescu” și cu no de telefon
 dovedesc că ai purtat-o asupra duminică;

Cu ce scop ai purtat-o atunci?

RASPUNS:

Au purtat-o cu scop să o citesc și să
 citez chiar că am citit-o la prietenii mei
 și chiar la prietenii mei din Pitești, însă
 nu aș putea preciza cui am citit-o.

INTREBARE:

Te prezintă deosebirii fabule. Fără
 morală - „DOUĂ CIINI” găsită la percheziția domi-
 ciliară de la Pitești; scrisă la masină în versuri?

Ce reprezintă această „fabulă fără
 morală”?

RASPUNS:

Recunosc în fabula prezentată („DOUĂ
 CIINI” - fabulă fără morală) - una din lucrările
 mele cu continut satiric - pe care am scris-o
 pe seama Berlinului care este împărțit în

Semnătura:

N. Lișan

Urmare: Două zone: Berlindul răsăritean și Berli-
nul occidental. În felul deschis în care este
scrisă această "fabulă fără morală" ea ilustrează
ideile și suficient Conceptele mele despre arin-
duirea democrat. populară și ordinea capita-
listă. Reese clar că prin această fabulă am ară-
tat superioritatea modelului de trai capitalist
și inferioritatea modelului de trai socialist. De ase-
menea am arătat că în sistemul Socialist nu
ne bucurăm de libertatea curviturii și nu ne
putem afirma așa cum am vrea, pe cât
deose în apus există asemenea "libertate".

În general se poate vedea sentimentele
mele pentru lagarul capitalist și resentimen-
tul pentru lagarul Socialist. -

INTREBARE:

Te reprezintă un psalm scris și la masina
și în original de mână cu ocrion negru Compus din
23 de strofe: la masina pe două pagini și de mână
pe patru pagini (format obisnuit) purtând data și
locul creației: "JILAVA - Dec. 1952"

Ce reprezintă acest psalm și cui a-
partine scrisul și creația?

RASPUNS:

Acest psalm reprezintă o poezie pe care
- așa cum indică locul și data, - am redactat-o
personal în decembrie 1952 pe când executam pe-
deapsa la Penitenciarul Jilava.

Din strofa II-a rezultă clar că mi plângeam
fără vreun temei că "gem jefuit de libertate". Când
nici-o vîră în fața "mea", deci eram conștient că

Observație: Fiecare pagină a procesului-verbal se iscălește de către pîrșat și martor,
iar ultima pagină și de către anchetator.

[Signature]

Urmare: eram condamnat pentru „omisiune de denunț”.
 În ce privește afirmațiile scrise ca cele de la strofa
 IV a („vor mai trăi sub verii haine”) sau ultima strofă
 („din iardul verilor haine”) rezultă clar parerea mea
 dușmănoasă despre regimul democrat-popular din R.P.R.

INTREBARE:

Se prezintă poezia „La moartea lui Octavian Goga”
 de VASILE MILITARU (adica de dca). poezie publicată la 11
 mai 1938 și decupată dintr-un ziar?

RĂSPUNS:

Acastă poezie mi aparține mie și am pu-
 blicat-o în ziarul „Porunca Dreptii” din 11 mai 1938.
 Din ultimul vers se vede activitatea mea de preamări-
 rea legionarilor și a „deștăln” legionarilor. —

INTREBARE:

Se prezintă încă o poezie intitulată „Crăciun
 1951” scrisă pe palm coale format obizuit, ca creio-
 nul și pe trei coale de același dimensiuni re-
 produse la masină;

Ce reprezintă această poezie?

RĂSPUNS:

Acastă poezie reprezintă una din poe-
 ziele pe care le-am scris în timpul detenției mele
 în 1951 și pe care le-am expedat soției mele.
 Apoi le-am reprodus acasă, bătându-le la masină.

Ca și la celelalte care mi-au prezentat
 reese manifestările mele dușmănoase la adresa
 orânduirii democrat-populare Cr: „neam fără
 lege”, „cuiu vor năucii” etc. pe care le reca-
 nose ca apartinându-mi. — Ele ilustrează
 felul în care am văzut eu regimul din R.P.R.

Semnătura

[Signature]

Urmare: ÎNTREBARE:

Ți se prezintă încă o poezie intitulată „SRI-
GAT CATRE DOMNUL VIETII” scrisă la mașină pe două
pagini coală albă format 20/15 cm și anexată
ciorna în original pe o foaie albă format 14,5/8,5
cm (scrisă cu ciorinul);

Ce reprezintă această poezie?

RĂSPUNS:

Reprezintă o altă poezie pe care am
conceput-o în timp ce executam înlocuirea la
Fundulea - oct 1952 și pe care am executat-o
expediat o soției mele. -

Decum ar fi acest scris ca fiind al meu
și că am transcris-o la mașină după ce am
fost pus în libertate.

Și cum rezultă din continut afir-
măm că în regiunile democrat-populare din RPR
este rău, că este sărăcie și suferință, că este
tiranie și că tinerii sunt rău „persuadati”
etc etc. - După conținutul său anti-demo-
crat nici nu se poate contesta, acesta rezind
chiar din text. - Invocam pe d-zeu să schimbe
regiunile prin versurile: „Raul cel de azi te miine
schimbă în binele”. -

ÎNTREBARE:

Ți se prezintă o poezie - „Balul” - scrisă
la mașină pe trei pagini coală albă format 20/15
cm, și anexată ciorna în original pe o foaie albă
(două pagini) format 14,5/8,5 cm, scrisă cu cior-
inul;

Ce reprezintă această și cui aparține?

Observație: Fiecare pagină a procesului-verbal se iscălește de către prestat sau raportor
iar ultima pagină și de către anchetator.

[Signature]

Urmare:

RASPUNS:

201
După ce am citit în original și bătut la mașină, "Palatul" prezentat, declar următoarele:
13 IUL. 2016 Recunosc în aceasta o lucrare a mea cu conținut dusmănos la adresa revoluției democrat-populare din R.P.R. Lucrarea este creația mea și am scris de asemenea personal în decembrie 1951 în timp ce executam o pedeapsă administrativă la Penitenciarul "Jilava". Aceasta lucrare am expediat în original soției mele și după punerea mea în libertate am transcris la mașină. -

"Palatul" în cauză reprezintă un fel de rugăciune către Dumnezeu prin care ratam nemulțumirile mele față de ceea ce constituie de fapt manifestări dușmănoase.

Reese cu suficientă claritate poziția mea dușmănoasă prin care condamnăm regimul de democrație populară din R.P.R. pentru arestarea mea, pentru progresul înscris prin lipsa împotrivă mișt. cîrmirii, iar regimul l-am ilustrat prin termeni: „veri haine” sau „nebuni”. Mai mult am calomniat pe oamenii regimului din R.P.R. arătând la finele lucrării că „beti de lacrimi și de sânge” s-a plîns în „suprema judecată”.

INTREBARE:

Se mai prezintă încă o poezie intitulată „SUB LANTURI” scrisă la mașină pe o pagină coală de hirtie obișnuită format 21,5/21,5 cm, precum și originalul poeziei scrisă cu creionul pe o foaie, coală obișnuită, imprimată pe verso;

Ce reprezintă poezia și cui aparține, creație?

Semnătura

[Signature]

Urmare: RASPUNS:

După ce am citit cele prezentate declar
cum că recunosc în poezia „sub lăutari” o scri-
oare versificată pe care am scris-o deosebit în
timpul detenției din dec. 1951 și pe care am trans-
mis-o la masina scrisă. Am trimis-o soției mele
ca și pe cele depe care am declarat anterior.

Recunosc în cuprinsul acestei poezii mani-
festarea mea dusmană anti-democrație prin aceea
că arătăm organele de stat edemurându-i
„firi”.

INTREBARE:

Vi se prezintă o carte de vizită a Proteru-
lui IOAN MOTA - dăste prin care vă adresează felici-
tări și urări pentru anul 1937;

„Ce reprezintă această carte de vizită?”

RASPUNS:

Am cum am declarat în unul din in-
terogatoriile anterioare activitatea mea scrie-
toarească a fost și la ziare „Porunca Be-
nei” unde am publicat mai multe scrieri
legionare și am proclamat această politică.

Prin cartea de vizită prezentată Pro-
terul Ioan Mota - legionar mi-a trimis
și-mi transmite felicitări pentru „Anul Nou” 1937
precum și pentru contribuția adusă de mine,
prin scrierile dela „Porunca Beni” la cauza
legionarilor.

INTREBARE:

Tratați împrejurările în care ai cunos-
cut pe H. MOTA IOAN și când ai cunoscut?

Observație: Fiecare pagină a procesului-verbal se iscălește de către arestat sau martor,
iar ultima pagină și de către anchetator.

[Signature]

Urmare: RASPUNS:

Pe A. Nottkem l-am cunoscut după ce am început să-mi public scrierile mele în ziarul „București” prin aceea că venind odată la „București” m-a vizitat și mi-a ordos la cunoștința sentimentele și admirația sa pentru scrierile mele din cîte, sentimente pe care le-a exteriorizat printr-o dedicație pe care mi-a făcut-o pe o fotografie ce îl reprezenta pe el în costum național.

ÎNTREBARE:

La perchezitia domiciliară efectuată la ea mi-a găsit o fotografie format 23/17 cm. reprezentînd o adunare în stradă, care îi se prezintă:

Ce reprezintă această fotografie?

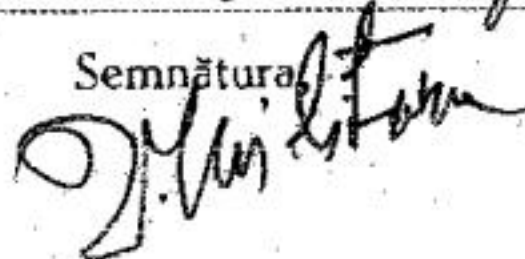
RASPUNS:

Fotografia prezentată o recunosc ca aparținîndu-mi. Ea reprezintă o manifestare la Moreni la care am luat parte în calitate de inspector pe lângă Ministerul Tineretului Public. În împrejurarea deosebită care declar cetățenii din Moreni și comunele limitrofe demonstrau pentru „România Mare” așa cum rezultă din paucatele fixate în rîndurile demonstranților. — Erau așa zise „manevrele de Toamnă” pentru „România Mare”.

ÎNTREBARE:

Îi se prezintă o scrisoare intitulată „DRA-
GUL ȘI SCUMDUL MEU PUIULET” scrisă din Bucovina în aug.
1954. Scrisoarea este scrisă de mînă, cu cerneală
albastră pe patru pagini - coală albă duli format

Semnatura

Urmare: 2/15 cm:

Arată cui aparține această scrisoare?

RASPUNS:

Această scrisoare a fost scrisă de mine la București în aug. 1957 în timp ce mă aflam la băi, la tratament. Ea a fost adresată și expediată soției mele numite BARBU-MILITARU ECATERINA la Ditești: -

ÎNTREBARE:

Ți se cere să răspunzi ce ai vrut să exprimi prin următorul paragraf, din scrisoare:
"O DUCEM GREU CU TOTI DIN CAUZA LIPSEI DE PINE - CU TOT BELSUGUL GRIULUI NOSTRU CARE UIMESTE LUMEA! DAR, DESPRE ACEASTA CHESTIUNE, - NU UITA SEATUL SFINTEI SCRIPTURI: «PUNE DOAMNE STRAJA GURII MELE /...»"

RASPUNS:

Nu pot să răspund la această întrebare.

ÎNTREBARE:

Arbata îndrăzește să răspundă totuși la întrebare!

RASPUNS:

Scuzam soției fiindcă ai da să înțeleagă că griul RPR. în alte căi și mai precis în dreptul URSS. în timp ce la noi este lipsă de pine. Prin recomandarea, pune doamne strajă gurii mele a îndrăznesc să vorbească despre oare expune la riscuri putând fi trasi la răspundere pentru asemenea manifestări. -

ÎNTREBARE:

Ți se prezintă un opus sau o listă intitulată: "Tabula republicate în volum" Con-

Observație: Fiecare pagină a procesului-verbal se iscălește de către prestat sau martor, iar ultima pagină și de către anchetator.

[Signature]

Urmasare: ~~Trinind~~ ^{Trinind} cu număr de trezeci și una 29
fabule enumerate. Lista acestor fabule este
scrisă cu cerneală albastră - de unia - pe
două coperti ilustrate intitulate „Spre împărăția
lui Iosif de Vasile Militaru”:-

Ce reprezintă această listă și cui aparține?

RASPUNS:

Văzînd lista, declar că scrisul meu a-
partine și că în această listă - așa cum se
intitulează ea - am enumerat toate fabule-
le mele scrise și republicate

Însă cum rezultă chiar din felul în care
sunt intitulate unele din fabule se vede clar că
unele din ele au un conținut dușmănos și ostil
regimului din R.P.R. Că sunt ironizate în mod
tot așa de dușmănos comunisti. -

După aceste lucrări nu pot să dau ex-
plicități deoarece nu mi mai amintesc nimic din
Conținutul lor. Cred însă din felul în care sunt
scrise pe coperta acelei cărți religioase
că ele sunt vedri deoarece cartea Copertă care
mi sa prezentat am publicat o grău 1928.

ÎNTREBARE:

Rezînd data cînd ai publicat car-
tea „Spre împărăția lui Iosif” ai dorit că
ai totuși memorie - Contrar afirmațiilor făcute,
lucru pentru care ti se cere să declari cînd
ai compus fabulele notate pe copertă?

RASPUNS:

Nu pot să precizez data cînd le am
compus și mentionez doar anul dat autorului

Semnatura

Vasile Militaru

Urmare:

INTREBARE:

Unde se găsesc aceste lucrări?

RASPUNS:

Acste lucrări nu asi putea preciza nu-
le de pat găsii deoarece eu nu mai am cu-
nostinta k acestea de mult timp -

Dupa ce am celt prezentul proces-
verbal de interogatoriu si am constatat ca
el corespunde declaratiilor mele verbale il onstue
si / semnez propriu. -

INCHIETATOR GENERAL DE SECURITATE

Limaia

[Signature]

C.N.S.A.S.

13 IUL. 2016

Directia Arhiva Centrala

R. P. R.
TRIBUNALUL MILITAR CRAIOVA
Str. Alex. Petrescu Nr. 15

Nr. 9216

din
catre ¹⁾

- 8 OCT. -

PENITENCIARUL PLOESTI

Trimitem alaturat mandatul de executarea pedepsei Nr. 663 din 2 oct. 1959

privitor pe MILITARU VASILE
pentru a dispune executarea.

Inaintati de urgenta acestui tribunal dovada de incarcarea condamnatului,
iar daca acesta a fost transferat in alta parte, mandatul impreuna cu prezenta
adresa se vor trimite penitenciarului sau unitatii in care se afla, pentru executare.

Preşedintele Trib. Militar Craiova

Lt. Colonel de justitie,

Lazăr Tudorache

Secretar,

¹⁾ Penitenciarul

Directia

Mandat de executarea pedepsei

Nr. 663 din 01 octombrie 1959
Nol. Lt. Colonel de justiție Lazăr Tudorache
Președintele Tribunalului Militar Craiova
văzînd hotărîrea nr. 396 din 20 iunie 1959 a Tribunalului
Militar Craiova prin care numitul MILITARU VASILE
născut la data de 21.09.1885 în comuna Dobrei-Cîmpurel, raionul
Regiunea București, domiciliat în comuna București
Str. Luiblane nr. 8 etaj apart., raionul Stalin
Regiunea București de profesie funcționar de apartenență socială căsătorit
fără copii de origine socială agricultor fiul lui Ghiță
și al Dinca, a fost condamnat la 20 (douăzeci) ani închisoare grea,
10 (zece) ani degradare civică, pentru crime de uneltire contra
ordinii sociale, p.p. de art. 209 pct. 2 lit. a și penultim de sub. lit. b
și mai condamnă la 12 (doisprezece) ani închisoare corecțională
pentru delictul de deținere de publicații interzise, p.p. de art.
325 lit. e c.p. conf. art. 101 c.p., va executa pedeapsa cea mai mare.
se dispune confiscarea totală a averii personale.
prev. și ped.

Văzînd că hotărîrea a rămas definitivă prin respingerea recursului declarat
de condamnat, decizia nr. 2174 din 25.03.1959 a Trib. Mil. a R. P. R. Buc.

Ordonăm tuturor agenților forței publice să aresteze și să conducă pe susnumitul condamnat
la Penitenciarul Pitesti

Ordonăm directorului penitenciarului menționat să primească pe condamnat, să-l rețină și să-l
facă să execute pedeapsa mai sus arătată, în a cărei durată se va socoti și timpul cît a stat în deten-
țiune preventivă de la 08 ianuarie 1959 pînă la 20 iunie 1959
conform 1) sentinței

Executarea pedepsei începe la 08 ianuarie 1959
și expiră la 02 ianuarie 1979 cînd va fi pus în libertate dacă nu
va fi reținut pentru alte fapte.

Prezentul mandat anulează mandatul de arestare nr. 4 / 1959 emis de 0336 Pitesti

Președintele Tribunalului Militar Craiova
Lt. Colonel de justiție

Secretar,

1) Actul din care rezultă durata deținerii preventive.

B100357 c. 619 Intrep. Poligr. „Apărarea Patriei”

Rezumat al faptelor comise de Militaru Vasile:
În anul 1932 a început o activitate gazetară în care s-a
manifestat ca dușman al clasei muncitoare prin scrierile sale
naționaliste, cu caracter legionar, fiind adept al legionarilor.
În anul 1951 în urma unor acțiuni dușmănoase întreprinse
de unii legionari și de care inculpatul a luat cunoștință, nu
l-a denunțat organelor în drept, fapt pentru care a fost un an
de zile închis administrativ iar după eliberare a scris o serie
de poezii cu conținut dușmănos, și alte fapte care dovedesc
cu prisosință concepțiile sale legionare și ura față de orin-
duirea democrat-populară, audind posturile de radio imperia-
liste, știți care le discuta dușmănos la adresa regimului.

SEFUL BIRoului EXECUTARI.

C.N.S.A.S.

COMUNICARE.--

- pentru preluarea dosarului spre efectuarea anchetei.

Lt.Maj. ISPAS TR.GHEORGHE, anchetator penal de securitate din Ministerul Afacerilor Interne, Unitatea Militară 0336 Pitesti, analizând materialele dosarului privitor pe :

NUMELE SI PRENUMELE

POZITIA SOCIALA:

X 1) V.BROSTEANU ION <i>act. Dos. = 717.</i>	- functionar
X 2) V.RACOVITA TRAIAN	- functionar
X 3) V.BARBULESCU TANASE	- functionar
X 4) V.MAIMAROLU ION	<i>chis</i> - moşier-expropriat
X 5) V.PANCIU ION <i>act. Dos. 368.</i>	- exploatator păduri
X 6) V.CARIDIS ION	- idem -
X 7) V.POSTELNICESCU ION	- functionar
X 8) V.VULCAN CRISTEA	<i>chis</i> - Negustor
X 9) V.SANDULESCU ALEXANDRU	<i>pent</i> - militar-deblocat
X 10) V.PIRVULESCU ALEXANDRU	- functionar
X 11) V.MILITARU VASILE	- pensionar
X 12) V.GHEORGHE GHEA GHE	- functionar
X 13) V.CONSTANTINESCU ATANASE <i>act. Dos. = 805</i>	<i>pent</i> - militar-deblocat

care la datele de 27,30,31 octombrie, 4,6,8 decembrie 1959; 8 ianuarie şi respectiv 18 martie 1959, de către această Direcţiune regională şi puşi sub urmărire penală.- Inregistrarea va fi făcută pe baza materialului informativ şi de anchetă.-

Avînd în vedere că în legătură cu aceasta trebuesc făcute cercetări;

AM PRIMIT:

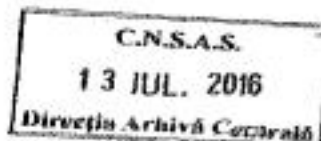
Dosarul de anchetă spre efectuarea şi încheierea cercetărilor, care vor fi terminate pînă la data de 17 iunie 1959.-

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE

Lt.Maj.,

[Signature]
Ispas Tr. Gheorghe.

MINISTERUL JUSTITIEI
Tribunalul Militar Craiova
Nr.9216
din 2.X.1959
dos.387/59

C a t r e,
M.A.I.Unitatea Militară Nr.0123/E
- Bucuresti -

In conformitate cu ordinul Nr.02910 din 17.10.1955 al Ministerului Justiției ;

Facem cunoscut că prin sentința acestui tribunal nr.390 din 20 iunie 1959 numitul MILITARU VASILE,născut la data de 21 septembrie 1885 în comuna Dobrenă, regiunea București,fiu al lui Ghiță și Dincă , cu ultimul domiciliu în comuna București str.Luiblanca Nr.8 raionul Stalin, regiunea București a fost condamnat la 20 (douăzeci) ani temniță grea și 10 (zece) ani degradare civică p.p. de art.209 pct.2 lit."a" aliniatul penultim de sub lit.b.c.p. -

El mai condamnă la 12(doisprezece) ani închisoare corecțională pentru delictul de deținere de publicațiuni interzise p.p.art-# lit.c.c.p.-

Conf.art.101 c.p. va executa pedeapsa cea mai mare.-

Se confiscă întreaga avere personală.-

Hotărîrea a rămas definitivă.-

Cu nr.9216 din 1.X.1959 au fost trimise formele de executarea sentinței cu privire la confiscarea averii și celelalte dispoziții ale sentinței.-

PRESEDINTELE TRIB.MIL.CRAIOVA

Lt.Col.de Justiție

Lazăr Tudorache

Sef Bir.Executări

Bădescu Marian

pt conf
[Signature]

Dosar nr.

22607/59

CONFISCARE

TRIBUNALUL CAPITALEI R. P. R.
EXECUTORUL JUDECĂTORESC

C.N.S.A.S.

13 IUL. 2016

Direcția Arhivă Centrală

PROCES-VERBAL

Astăzi 1 Decembrie 1959 orele 10

Noi Vasilescu Aust. Executor judecătoresc pe lângă
Tribunalul Capitalei R. P. R.

Având în vedere adresa cu nr. 9216/1959 a Trib. Juc. Craiova
cu care se înaintează extrasul sentinței nr. 380/1959 rămasă definitivă
și ne invită ca pe baza acestei sentințe să procedăm la confiscarea averii
condamnatului Mihail Vasile cu ultimul
domiciliu în București, str. Louis Blank nr. 8 et II raionul
Stalin

Azi, data de mai sus, din oficiu ne-am deplasat la domiciliul susnu-
mitului unde am găsit prezente pe soția lui Mihail Ecaterina
(Telly Barbu)
căreia punându-i în vedere calitatea și scopul venirii noastre ne declarăm
următoarele:

Având în vedere p.v. epis al org. MAI
prin et. org. 3 sp. Gheorghe din S.I. 1959

După care noi conform legii am declarat confiscate în folosul statului
următoarea avere mobilă și imobilă pe care am lăsat-o pe loc în păș-
trarea și custodia so. Mihail Ecaterina (Telly Barbu)
punându-i în vedere rigorile legii în caz de înstrăinare și anume:

1) un sofă cu 3 scaune încrustat; 2) una
noaptea cu una scese cul. maron deschis;
3) două blanchete mici din lemn cu sticlă
margine; 4) una lădă cu spețose pt. mufare;
5) un tablou din lemn; 6) un dulap pt. bu-
lărie cu vestimă; 7) una lampă cu 2 becuri;
8) un pedestal; 9) un covor uscat pluat
ros cca 3x2, 50m; 10) un tablou goblen cca
140,75m upr. pe "Impr pe untele lăcătului"

11) un tablou cca 0,70x0,40 m pătură în ulei
cu grâu (reprez. a figuranței); 12) un tablou repr.
"indigeni" cca 0,70x0,40 m în ulei; 13) CNSAS
13 III (2014)
Direcția Arhivă Capitul
14) un tablou cca 0,70x0,40 m în ulei
de minăstire; 15) un tablou cca 0,70x0,40 m
în ulei repr. a ploze; 16) trei tablouri titlu
de cca 0,10x0,40, 0,10x0,40 și 0,25x0,20 repr.
"furnică pe mare", două vedute și faruri pe
malul apelor; 17) un tablou pictură în ulei
cca 0,60x0,50 m (femeie la vârstă); 18) un tablou
pictură în ulei cca 0,70x0,50 m (pădure în
plăceri); 19) un tablou pictură în ulei cca
0,60x0,40 m (matură moartă - ulei și ulei);
20) una galerie metal cca 3,10 m; 21) două pe-
dile, lucru de mână; 22) una statueta repr.
o femeie cu un câș cu flori; 23) una sta-
tueta repr. o femeie cu o cană; 24) una
statueta repr. un cap de câș; 25) una sta-
tueta repr. un und cu pământ pe câș;
26) un tablou mic repr. un câș cu câș; 27) șapte volume:
unul dicționar enciclopedic
în lim. franceză; 28) un volum (unul dicționar
romano-francez);

Decoramen: un mobil situat în fața
Av. Școlii nr. 76 caion și tablou repr.
condam. dinamic de căsătorie;

Deft p.m. care are încheiat peșan-
tul p. x. m. 5 ex.

Executiv, index,

Custode,

Scuturii T. Tablouri

13 III (2014)

REPUBLICA POPULARA ROMINA
Ministerul Afacerilor Interne .
Formatiunea 0951 Bucuresti
Dosar nr....04. aug. 1961

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

C ă t r e ,

Militaru Ecaterina
Str. Louis Blank 8
Raionul 1 Mai Bucuresti

La cererea adresată acestei unități, vă facem cunoscut
că soțul dvs. deținutul Militaru Vasile a decedat pe timpul
executării pedepsei .

Decesul a fost înregistrat la sfatul popular al răs-
araului Ocenele Mari sub nr. 23 din 10.07. 1959 .

DIRECTOR,
ss. indescifrabil.

conform cu originalul ,

E. Militaru

TOVARAȘE PREȘEDINTE ,

Subsemnata MILITARU E. domiciliată în București, Cal.
Călărășilor nr. 62 , raionul Tudor Vladimirescu, declar că
fac contestație împotriva deciziei nr. 2174 din 25 . 08.
1959 , dată de acest tribunal și prin care s-a respins recursul
declarat de soțul meu MILITARU VASILE , în contra sentinței
nr. 290 din 20. 06. 1959 dată de Tribunalul Militar Craiova.

MOTIVELE PREZENTEI CONTESTATII SINT :

1.) Prin decizia nr. 2174 din 25.08.1959 , dată de către
acest tribunal s-a respins recursul declarat de Militaru
Vasile împotriva sentinței nr. 390 din 20. 06. 1959 dată de
Tribunalul Militar Craiova (dosar nr. 387/1959) .

La data de 25.08. 1959 cînd s-a judecat și respins
recursul , procedura de citare cu recurentul Militaru Vasile
nu era îndeplinită conform legii, deoarece acesta nu se mai
afla în viață decedat încă de la data de 10.7.1959 , după
cum rezultă din adresa nr. 7754 din 4 august 1961 a Minis-
terului Afacerilor Interne , pe care o alătur în copie certi-
ficată precum și din certificatul de moarte nr. 23 al
sfatului popular al orașului Ocenele Mari , din 10. 07. 1959 ,
aflat în dosarul nr. 381/1959 al tribunalului Militar din
Craiova .-

În conformitate cu art. 433 punctul 1 litera a din
procedura penală, se poate face contestație în contra hotărî-
rii în procedura de citare a părții pentru termenul cînd s-a
judecat pricina nu a fost îndeplinită conform legii , iar în
conformitate cu art. 434 din acelaș cod , contestația în
contra hotărîrii se adresează la instanța a cărei hotărî-
rîre se atacă .

2.- Față de cele de mai sus , vă rog a admite contes-
tația întrucît la termenul de judecată în recurs partea
fiind decedată , nu a existat nici un fel de procedură și a
anula decizia nr. 2174 din 25. 08. 1959 , dată de acest
tribunal , iar drept urmare vă rog a constata că decesul s-a
produs înainte de rămînerea definitivă a hotărîrii de con-
damnare și deci moartea stingînd incriminarea în conformi-
tate cu art. 163 din codul penal, este cazul a se înceta
urmărirea în conformitate cu art. 4 partea II-a din pro-
cedura penală .

LA LUPTA PENTRU PACE !

E. Militaru

TOVARAȘULUI

PREȘEDINTEL AL TRIBUNALULUI

MILITAR AL REGIUNII A II-A MILITARA

BUCUREȘTI .

12.09.1962
Grupe Proadun
cece din anul de
fond.
Hud-ocuz -

R., P. R.
TRIBUNALUL MILITAR DE REG. MILIT. BUC

Dosar nr. 2208 / 1963

Procuror Militar Cpt. Just. IVAN RADU
Apărător
Secretar RADA CONSTANTIN

C.N.S.A.S.

13 IUL. 2016

Directia Arhivă Centrală
ziua 19

DECIZIE MINUTA Nr. 30

Astăzi, anul 1963, luna ianuarie

Tribunalul Militar de Reg. Milit. București, compus din:

Președinte Colonel de justiție Dumitrescu Stefan

Judecător Căpitan de justiție Nistor Ioan

Asesori { Colonel Zaharescu Constantin

populari { Maior Pavelescu Ioan

Maior Puscasu Emil

Deliberând în secret conform legii asupra ^{contestației} recursului declarată de
nr. Militaru V. Ecaterina din București, Calea Călugărași 1662
marșal T. Vladimirov

Impotriva ^{deciziei} sentinței nr. 2174 din 25 august 1962, pronunțată de Tribu-
nalul Militar de Reg. milit. București, pentru motivele ce se vor arăta în
cuprinsul deciziei, în numele poporului:

D E C I D E:

În temeiul art. 380 c.p.p. comb. cu art. 433 pct. 1 lit. a c.p.p. admite contestația împotriva
deciziei nr. 2174/25.08.1962 a Trib. mil. al R. M. pe care o anulează în ceea ce privește
pe civ. lăstăruș Vasile.

Conf. art. 406 pct. 1 lit. a c.p.p. comb. cu art. 163 C.Pen, anulează sentința Nr.
390/20.06.1959 a Trib. mil. Craiova privind pe civ. lăstăruș Vasile și în fond
încetează urmărirea penală, încetându-se fiind alături prin deces.

Desființează sechestrele asignației militare pe averea personală a
sus numitului.

Data și citită în ședință publică, astăzi anul 1963 luna ianuarie ziua 19

PREȘEDINTE,

Colonel de justiție

Judecător: Cpt. de just.

Asesori
populari

Col. Zaharescu

Mr. Nistor

Mr. Puscasu

Secretar

TRIBUNALUL MILITAR DE REGIUNE MILITARA BUCURESTI

Colegiul de recurs
Dos.nr.2208/1959

C.N.S.A.S.

13 IUL. 2016

Directia Arhiva Gen.

DECIZIA Nr. 30

Sedința publică de la 19 ianuarie 1963

13.02.63

Verificat

Proz. mil.

Sp. radu/ur

Tribunalul Militar de Regiune Militară București, colegiul de recurs, compus din:

PRESEDINTE	COLONEL DE JUSTITIE	DUMITRESCU STEFAN
JUDECATOR	CAPITAN DE JUSTITIE	NISTOR IOAN
ASESORI	COLONEL	ZAHARESCU CONSTANTIN
POPULARI	MAIOR	PAVELESCU IOAN
	MAIOR	FUSCASU EMIL
PROCUROR MIL.	CAPITAN DE JUSTITIE	IVAN RADU
SECRETAR DE SEDINTA		RADA CONSTANTIN

A luat în cercetare în ședința publică de la 16 ianuarie 1963 contestația introdusă de civ.MILITARU V. ECATERINA din București, Călea Gălărași nr.62, Raionul T.Vladimirescu împotriva deciziei nr.2174 din 25 august 1959 pronunțată de Tribunalul Militar al Regiunii II-a Militară București, prin care s-a respins ca nefondat recursul declarat de civ.MILITARU VASILE contra sentinței nr.390 din 20.06.1959 a Trib.Militar Craiova.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a lipsit contestatoarea față de care procedura de citare a fost îndeplinită, la dosar fiind dovada că a luat cunoștință de termenul de judecată a cauzei (fila 5).

Procedura completă.

S-a ascultat raportul prezentat de căpitan de justiție Nistor Ioan.

Procurorul militar a pus concluzii pentru admiterea contestației introduse de civ.Militaru V.Ecaterina, conform art.433 pot. 1 lit.b C.P.P. și art.380 C.P.P., deoarece la data pronunțării deciziei nr.2174 din 25 august 1959 a Trib.Militar al Reg.II-a Milit. București inculpatul Militaru Vasile decedase, fapt înregistrat la Sfatul popular al orașului Conele Mari sub nr.23 din 10.07.1959 astfel că a cerut anularea deciziei instanței de recurs și a sentinței dată de instanța de fond și încetarea urmăririi penale a susnumitului inculpat.

După care, având nevoie de timp pentru studiul dosarului și deliberare, tribunalul a găsit necesar să amâne pronunțarea la 19 ianuarie 1963, când:

T R I B U N A L U L

Deliberând în secret asupra contestației de față;

Constată că prin sentința nr.390 din 20 iunie 1959 Tribunalul Militar Craiova a condamnat pe civ.MILITARU VASILE, născut la 21.09.1885 în comuna Dobreni - Cîmpurel, Reg.București, fiul lui Ghiță și Dinca, fost funcționar de stat și scriitor, cu ultimul domiciliu în București str.Louis Blanc nr.8, la 20 ani tem-niță grea și 10 ani degradare civică, pentru crima de uneltire contra ordinii sociale p.p.de art.209 pct.2 lit.a și b al.penultim C.P.și la 12 ani închisoare corecțională pentru delictul de deținere de publicații interzise p.p.de art.325 lit.c C.P., urmînd să execute pedeapsa cea mai gravă conf.art.101 C.P., confiscarea totală a averii personale, computarea prevenției conf.art.64 C.P.și obligat la 1000 lei cheltuieli de judecată . (Prevenția de la 08 ianuarie 1959 - filele 57-71 vol.II).

C.N.S.A

13 IUL.

Direcția Arhivă

Prin decizia nr.2174 din 25 august 1959, Tribunalul Militar al Regiunii II-a Militare București, Colegiul de recurs a respins ca nefondat recursul declarat de civ. Militaru Vasile împotriva susmenționatei sentințe, obligîndu-l la 50 lei cheltuieli de judecată (filele 249-252 vol.II).

Impotriva hotărîrilor de mai sus numita Militaru Ecaterina soția condamnatului Militaru Vasile, a făcut contestație arătînd că la data de 25 august 1959 cînd s-a judecat și respins recursul soțului său, procedura de citare cu acesta nu era îndeplinită conform legii, deoarece el nu se mai afla în viață fiind decedat încă de la data de 10 iulie 1959, astfel că în cauza lui Militaru Vasile trebuie să se constate că decesul s-a produs înainte de rămînerea definitivă a hotărîrii de condamnare, și a se înceta urmărirea în conformitate cu art.4 Partea II C.P.P.

Instanța de casare examinînd actele dosarului privitor pe condamnatul Militaru Vasile, în raport de contestația la executare introdusă de soția sa, constată următoarele:

Numitul Militaru Vasile a fost judecat și condamnat de Tribunalul Militar Craiova prin sentința nr.390 din 20 iunie 1959,

Impotriva acestei sentințe inculpatul a declarat recurs, însă pînă la judecare, el a decedat în ziua de 08 iulie 1959, în penitențiarul Ocnele Mari așa cum rezultă din adresa M.A.I. nr.30090 din 08 februarie 1960 (f.371 vol.II).

Recursul inculpatului Militaru Vasile a fost respins ca nefondat la data de 25 august 1959 prin decizia nr.2174.

În raport de aceste acte contestația introdusă de numita Militaru Ecaterina este fondată în sensul că la data de 25 august 1959 recursul civ.Militaru Vasile s-a judecat fără a se cunoaște că el era decedat încă de la 10 iulie 1959.

...//...

(44) 12

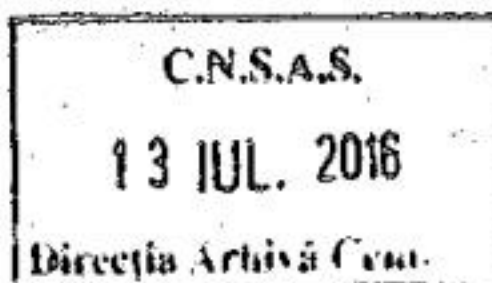
Față de această situație în conformitate cu art.38o C.P.P. comb.cu art.433 pct.1 lit.a C.P.P., contestația împotriva deciziei nr.2174 din 25 august 1959 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militară introdusă de soția condamnatului Militar Vasile, decedat, urmează a fi admisă, iar decizia anulată în ceea ce-l privește.

Conform art.4o6 pct.1 lit.a C.P.P., comb.cu art.163 C.P. sentința nr.39o din 2o iunie 1959 a Tribunalului Militar Craiova urmează a se casa în partea privitoare pe civ.Militaru Vasile și în fond a se înceta urmărirea penală, învinuirea fiind stinsă prin deces.

Intrucât prin aceeași sentință s-a dispus și confiscare totală a averii personale a condamnatului civ.Militaru Vasile, ca efect al stingerii învinuirii prin deces, urmează a se desființa și sechestrul asigurator instituit pe averea personală a acestuia.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL
IN NUMELE POPORULUI
D E C I D E :

În temeiul art.38o C.P.P. comb.cu art.433 pct.1 lit.a C.P.P. admite contestația introdusă de civ.MILITARU V.ECATERINA împotriva deciziei nr.2174 din 25.08.1959 a Tribunalului Militar al Regiunii II Militară pe care o anulează în ceea ce privește pe civ.MILITARU VASILE.

Conform art.4o6 pct.1 lit.a C.P.P. comb.cu art.163 C.P. casează sentința nr.39o/2o.06.1959 a Tribunalului Militar Craiova privind pe civ.MILITARU VASILE și în fond încetează urmărirea penală, învinuirea fiind stinsă prin deces.

Desființează sechestrul asigurator instituit pe averea personală a susnumitului.

Data și citită în ședință publică, astăzi 19 ianuarie 1963.

P R E S E D I N T E
Colonel de justiție

Dumitrescu Stefan

J U D E C A T O R
Căpitan de justiție

Nistor Ioan

Col. Zaharescu C-tin.

ASESORI POPULARI :

Mr. Păvelescu Ion

Mr. Pușcasp Emil

SECRETAR,
Rada Constantin

TRIBUNALUL *Populare-Raional Pitesti*
EXECUTORUL JUDECĂTORESC

C.N.S.A.S.

13 IUL. 2016

Direcția Arhivă Gen

PROCES-VERBAL N° 203/963

Astăzi *17 August*

19 *63*, orele *9³⁰*

Noi *ACHIMESCU DUMITRU*

Executor judecătoresc pe lângă

Tribunalul *Raion Pitesti*

Avînd în vedere adresa cu nr. *5344* 19 *3* a *UM 0336 Pitesti*

care se înaintează extrasul sentinței nr. *390* 19 *59* rămasă definitivă și ne
invită ca pe baza acestei sentințe să procedăm la confiscarea averii *unui aparat*

radio condamnatului *MILITARU VASILE* cu ultimul domiciliu în
comuna *Buc* raionul *Stolun* strada *Înălțarea*

Azi, data de mai sus, din oficiu ne-am deplasat la domiciliul *UM 0336 Pitesti*
unde am găsit prezente pe *Cpt VELCU NICOLAE* căreia punîndu-i în

vedere calitatea și scopul venirii noastre ne declară următoarele: *ca din eroare*
la data de 2-iulie 1962 s-a confiscat un aparat
de radio marca "INGELEN" în stare de funcționare
mare, aparat mare în ston de cupru serie N° 498
cu 4+2 lamp. pe murele lui TEODORESCU GHEORGHE
în fond fiind al lui Militaru Vasile ereditat
de tată.

După care noi, conform legii, am declarat confiscate în folosul statului urmă-
toarea avere mobilă și imobilă pe care am lăsat-o pe loc în păstrarea și custodia
Statului Pop. Raional Pitesti prin *Don Dumitru Eliza*
punîndu-i în vedere rigorele legii
în caz de înstrăinare și anume:

Se referențiază procesul verbal a fost de
fotat în Don Dumitru Eliza delegat
prin poartă fetei printr-un ecran

Ortă pentru con om sînchierat prezent
proas versel în 3 (trei) exemplar rpe cele
legel

Executor judecătoresc

Delegat *UM 0336*

Stolun

Delegat Stat Pop. Raional *Stolun*

Format A4

1961

REPUBLICA POPULARA ROMINA

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Directia VII

(Directia Serviciu, Unitate)

Nr. 721/00142.561

DOSAR Nr. 101

CATRE

N.A.I. - DIRECTIA III-a

OBIECTUL

Investigații asupra numitului

MILITARU VASILE cerute de dvs.

cu No.311 D/225551 din 4.6.1960.

SURSE OFICIALE

De la D.E.P. rezultă că MILITARU VASILE este fiul lui Ghita și Tinea născut la 19 septembrie 1886 în comuna Dobresii regiunea București, fost cu ultimul domiciliu în strada

AGREȘURI

Agentul - Vasilescu Maria-ne informează că Militaru Vasile a locuit în strada Louis Blank no.8 pînă în anul 1959 cînd a fost arestat. Reșterea sa a avut loc la Pitești, unde locuia temporar cu soția, artistă la Teatrul din Pitești. Toate aceste date se cunosc din arhivele soției lui.

SEFUL DIRECTIEI VII

Colonel V. Direscu

Concept: OI

Decizie: SU

Nr. exemplare: 2

REPUBLICA POPULARA ROMINA

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Directia VII

(DIRECTIA SERVICIUL UNITATEI)

Nr. 721/00142.594

DOSAR Nr. 2

Strict Secret

Ex.no.1.

S.C.39

1961

CATRE

M.A.I. DIRECTIA III-a

OBIECTUL

Investigații asupra numitului

MILITARU VASILE, cerute de dvs. cu

No.301/D/394175 din 4.5.1961.

SURSE OFICIALE

De la evidența Serviciului de Gospodărie Locală a raionului Stalin, rezultă că numitul MILITARU VASILE este fiul lui Gheorghe și Tinea născut la 19 septembrie 1886 în Dorohoi, fost funcționar, cu ultimul domiciliu în strada Louis Blank no.8 (nu Av. Zorilanu no.76) secția I miliție, raionul I.V. Stalin, București.

PERSOANE DE ÎNCREDERE

Persoana Z.T. ne relatează că numitul MILITARU VASILE a locuit la adresa de mai sus pînă în anul 1957, dată cînd a fost arestat de organele de Securitate și ținut la Penitenciarul din Pitești unde în anul 1959 a decedat.

Acest lucru persoana Z.T. îl cunoaște de la soția sus numitului că a afirmat că a decedat.

Cît a locuit la această adresă numitul Militaru Vasile a funcționat ca inspector la Ministerul Cultelor.

Nu era cunoscut cu activitate politică sau să se manifeste în acest sens.

Militaru Ecaterina soție, fiica lui Vasile și Maria născută la 12 decembrie 1908 în București, artistă și domiciliată în strada Louis Blank.

SEFUL DIRECTIEI VII,

Colonel V. Direscu

1 ex dir.3

1 ex dosar

/Seful Serviciului,

Cpt. N. Croitoru

223

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DIRECTIA

SECRET SECRET

Dos 29-XI-91

SE ACORDA

HOTĂRIRE

La data de 13-VIII-1955 a fost luat în evidența dosarul de obiect (problemă) nr. 546 numit MILITARU VASILE răscut în 19-12-1886 în com. Dobresii raionul regiunea București și Tinea domiciliu în București nr. 8 Louis Blank nr. 8 cînd a fost arestat în capitala a lui în capitala a lui.

Moștele clădită materialului La data de 19 oct 1959 a fost arestat de org. S.A.I. Pitești și condus la 15 ani în închisoare.

PROFUNERII:

Scutirea materialului de la dosarul de obiect (problemă) și clădirea la la arhive Serviciului S.A.I. din București în arhivele S.A.I. din București.

Dosarul conține 9 (n.n.) file

DE ACORD

Seful Serviciului

Colonel V. Direscu

1965-1966

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
SERVICIUL „C”

1965

Data 01.01.1961 19/6

NOTA-EXTRAS

din materialele existente în dosarele din arhiva Serviciului „C”

Numele MILITARU prenumele VASILE
născut la Dobroicea Județ Hargh. 19.12.1886 fiul lui Gh. și Maria
de profesie zidar domiciliat București
Sta. Aviator Zorileanu Nr. 76

Dos. 13172 FO Vol. 424 f. 180, Vol. 6 f. 140

Dintr-o notă a Ministerului Muncii și Sănătății (venită la mână, ne semnata, ne stampilată, fără dată și artet) rezultă că: MILITARU VASILE domiciliat în Sta. Aviator Zorileanu Nr. 76, a făcut parte în org. legionară.

29.05.1961

Dos. 13172 FO Vol. 424 f. 180, Vol. 6 f. 140
Vol. 69 f. 238

Pe baza datelor din dosarul nr. 13172 FO Vol. 424 f. 180, Vol. 6 f. 140 și Vol. 69 f. 238, s-a constatat că: MILITARU VASILE, domiciliat în Sta. Aviator Zorileanu Nr. 76, a făcut parte în org. legionară.

Vol. 62 f. 219

Pe baza datelor din dosarul nr. 13172 FO Vol. 424 f. 180, Vol. 6 f. 140 și Vol. 69 f. 238, s-a constatat că: MILITARU VASILE, domiciliat în Sta. Aviator Zorileanu Nr. 76, a făcut parte în org. legionară.

Vol. 226 f. 338

Pe baza datelor din dosarul nr. 13172 FO Vol. 424 f. 180, Vol. 6 f. 140 și Vol. 69 f. 238, s-a constatat că: MILITARU VASILE, domiciliat în Sta. Aviator Zorileanu Nr. 76, a făcut parte în org. legionară.

Pe baza datelor din dosarul nr. 13172 FO Vol. 424 f. 180, Vol. 6 f. 140 și Vol. 69 f. 238, s-a constatat că: MILITARU VASILE, domiciliat în Sta. Aviator Zorileanu Nr. 76, a făcut parte în org. legionară.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
SERVICIUL „C”

Data 17.11.1966 20

NOTA-EXTRAS

din materialele existente în dosarele din arhiva Serviciului „C”

Numele MILITARU prenumele VASILE
născut la Dobroicea Județ Hargh. 19.12.1886 fiul lui Gh. și Maria
de profesie zidar domiciliat București
Sta. Aviator Zorileanu Nr. 76

Dos. F.O. 53172 Vol. 1096 f. 247-248

Pe baza datelor din dosarul nr. 53172 Vol. 1096 f. 247-248, s-a constatat că: MILITARU VASILE, domiciliat în Sta. Aviator Zorileanu Nr. 76, a făcut parte în org. legionară.

G. Prichici

POEZII DIN ÎNTUNERIC

Documente și înscrisuri care demască activitatea dușmănoasă a numitului MILITARU VASILE

IV. DOCUMENTE SI INSCRISURI CARE DEMASCA ACTIVITATEA DUSMANOASA A NUMITULUI MILITARU VASILE (pag. 15-58, . .)

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Unitatea Militara 0336
PITESTI

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Directia Arhivă Centrală

ORDONANȚA

Privind atașarea probelor materiale la dosarul de
anchetă penală Nr. 274/1958.-

Pitești 25 mai 1959.

Eu, Lt. Maj. ISPAS TEODOR GHEORGHE, anchetator penal de
securitate din Ministerul Afacerilor Interne, Unitatea Militară 0336 Pitești;

Analizând dos. de anchetă penală Nr. 274 privind pe:

- MILITARU VASILE +
- SANDULESCU ALEXANDRU
- RACOVITA TRAIAN
- BROSTEANU ION și alții,

învinuți pentru săvârșirea infracțiunii de uneltire contra
ordinei sociale, p.p. de art. 209 pot. 1 C.P.;

C O N S T A T:

I/. În timpul percheziției domiciliare efectuate la
locuința învinutului MILITARU VASILE, au fost găsite și ridi-
cate mai multe scrieri cu conținut dușmănos.-

Deasemeni s-a găsit și ridicat cu ocazia aceluiași pe-
rchezitii, una mașină de scris "CONFIDENTIAL" - portativă, seri-
351660, cu ajutorul căreia învinutul respectiv a transcrie
înscrisurile în cauză.-

II/. Cu ocazia percheziției domiciliare efectuate la
domiciliul numitului SANDULESCU ALEXANDRU, au fost găsite în-
grăpate, două revolve și 979 (nouă sute șapte zeci și nouă)
cartușe de calibre diferite, care deasemeni au fost ridicate.-

III/. La percheziția domiciliară efectuată la învi-
nuitul RACOVITA TRAIAN au fost găsite și ridicate un număr de
15 (cinci spre zece) reviste "SIGMA" cu conținut fascist.-

IV/. La percheziția efectuată la domiciliul numitului
BROSTEANU ION a fost găsită și ridicată o fișică sub forma
unui jurnal de zi, cu conținut dușmănos, purtând data 19 iulie
1958, orele 6,30.-

- 2 -

Având în vedere că cele de mai sus au importanță pentru
cazul respectiv, în calitate de probe materiale și în conformi-
tate cu art. 179⁴ și 205 C.P.P.;

D I S P U N :

Anexarea la dos. de anchetă penală Nr. 274/1958 a urmă-
toarelor probe materiale :

I).Privind activitatea învinutului MILITARU VASILE:

- 1).Una coală dublă,format mic,purtind entet-ul "VASILE
MILITARU -literat, redactor la ziarul"Porunca Vremii, str.avia-
tor Mircea Zorileanu Nr.76, tel.3.98.52" - în original.-
- 2).Actul doi al scenei "Magarul împărat al dobitoace-
lor", scris la mașina de scris, compus din 11 file în versuri.-
- 3).Fabula "Un congres de interes pentru oameni cu-nțele
bătută la mașină pe o pagină de coală format mare -obișnuit.
- 4). "Doi Cîini" -fabulă fără morală, scrisă în versuri p
o coală, la mașină, cu conținut dușmănos lagărului socialist.-
- 5). "Psalm" - scris la mașină și în original, de mînă, în
creion negru, în versuri totalizînd 23 strofe, purtînd data și
locul creației - Jilava decembrie 1952.
- 6).Poezia "La moartea lui Octavian Goga" publicată la 1
mai 1938, decupată dintr-un ziar, al cărui autor este Militaru
- 7). "Crăciun 1951" - poezie scrisă pe 4 coale format o-
bișnuit, cu creionul și pe trei coale - reproduse la mașină.-
- 8).Poezia "strigăt către dl.vieții" scrisă la mașină pe
două pagini 20/15 cm. și original în creion negru 14,5/8,5 cm.-
- 9).Poezia "Psalm" scrisă la mașină pe trei pag.20/15 cm
și ciorna în original (creion negru) pe două pagini 14,5/8,5 cm.
- 10).Poezia "sub lanțuri" scrisă la mașină pe o pagină
21,5/21,5 cm.și originalul scrisă cu creion negru pe o coală.-
- 11).Una carte de vizită în original, trimisă de protoe-
reul I.Moța lui Militaru V. cu felicitări din partea legionarilor
- 12).Una fotografie format 23/17 cm.reprezentînd o aduna-
re în stradă în chip de demonstrație, participanții purtînd pan-
carte cu caracter naționalist.-
- 13).Una scrisoare în original, scrisă cu cerneală, in-
titulată "Dragul și scumpul meu Puiuleț" adresată de către în-
vinuit soției sale din Pucioasa.-
- 14).Un opus, sau listă intitulată "fabule nepublicate în
volum" care anumează 31 fabule, scrisă de învinuit de mînă, cu
cerneală albastră, pe două coperti ilustrate, care se intitulează
că pe contra pagină "spre împărăția lui Iisus" de V.Militaru.-
- 15).Două fotografii, reprezentînd mașina de scris -porta-
tivă "CONFIDENTIAL" seria 351660, cu care învinutul a scris o
parte din scrierile enunțate mai sus.-

II).Privind activitatea învinutului SANDULESCU ALEX.:

- 1).Una fotografie reprezentînd două revolve cu butie
(unul mic și altul mare) găsite cu ocazia perchezitiei.-
- 2).Una fotografie reprezentînd 979 (nouă sute șapte zeci
și nouă) buc. cartușe de calibre diferite.-

DOUI CĂINI

—Fabulă fără morală—

Intr'o țară despărțită'n două,
Fiecare-avându-și stăpânire nouă,
S'au fost întâlnit doi câini hai-hui,
Trăindu-și fiecare'n Zona lui,
(Unul "Aliuska", altul "Iohn" e),
Pe notarul celor două "Zone".

Vechi amici fiind, au dat din coadă,
Intr'o bucurie nu neroadă,
Reciproc făcându-și întrebare:
Cum trăiește'n zona-i fiecare.

—Eu,—a răspuns și nu fără elan
Acel cu nume de american,—
Îi mulțumesc lui Dumnezeu de sus,
Nici măcar simt c'agă fi un "rob supus";
Căci, fără vre-un amar,—de azi pe mâine,
Am jumătatea mea de bună pâine;
În toată dimineața, pe la 7,
Caldă, am și beau cafea cu lapte;
Uneori am brânză cu smântână,
Carne, de trei ori pe săptămână;
Într'un cuvânt, am doi stăpâni de treabă
Și nu-mi lipsește hrana de sub labă...
Dar tu, ia spune, cum o duci cu-ai tăi?
Sunt oameni buni la suflet, ori sunt răi?

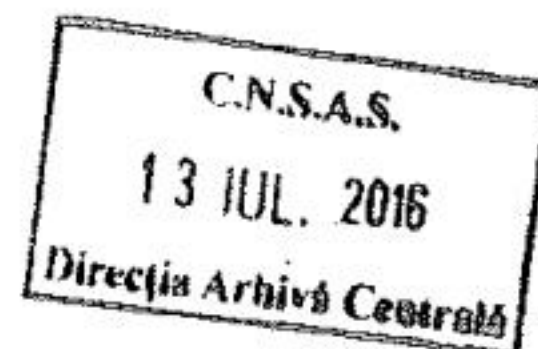
—Ah!,—tresări acel cu nume rus,
Mereu cu ochii'n gol, pe gânduri dus:
N'am zese guri cu dinții ca de lei,
Să pot mânca ce-mi dau stăpânii mei!..
Ce pui, ce unt, ce miei și ce mai gunci,—
Și toate fără nici un fel de munci!
În zona mea, măi frate drag, n'am grai
Să strig la lumea'ntreagă că e Rai!
Mereu sătul, și după bunu-mi plac,
Într'una liber orice vreau să fac!
Nici botniță nu port, nici lanț pe ceafă
Și, crede-mă: am cea mai bună leafă!...

—Ciudat!,—răspunde "Iohn" și'ntreabă:
Atunci, de ce e, frățioare,
Faptura ta atât de slabă,
C'abia se ține pe picioare?!

—Of!,—îi șoptește, frânt de coadă,
Sărmanul "Aliuska" frântul,
Ca nu cumva lui, vre-o iscoadă
Trecând, să-i prindă-acum cuvântul:

"Măi frate "Iohn", ți-oi spune, iacă,
Dar,—mai șopti cu ochii'n patru,—
Dă-mi voce'n zona ta o leacă,
Să latru, măi,—scârbit de teatru,—
Că'n zona mea nu pot să latru!....."

15 Jan. 1959
Gând la mine
J. C. Iohn

UN CONGRES DE INTERESE,
PENTRU OAMENII CU NTELES...

Ale mele oratantii, ieri, au fost tinut sobor.
Sa desbatu, doua ceasuri, toate vorburile lor...
Eu, ca sa le-asculi cuvintul, stam pe-un scaun mai de-oparte,
Prefacadu-ma tot timpul ca citesc o mare carte, --
Ele ne putand, o clipa, nici macar sa se uiasca
Ca stapanul lor cunoaste pan'gi limba pasareasca...

Aşa dar, in adunare, sub un mar, erau de faţa:
Upt gaini, vre-o şapte găste, un raţoiu cu draga-
Doua curci indragostite de-un curcan cu moţul roşu
Patru cioştii din cuib fugite, o puicana şi cocoga,
Democraţi şi democrate, după cat am înţeles,
Lasand orice interes, sa ia parte la... congres.

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Cen

in sfârşit, congresul începe... ca mai varstnic şi cuminţele,
Adunarea îşi alege pe curcan ca Preşedinte...
"--Cer cuvintul ! Cer cuvintul !, --zise'ndată o gaină
Cu sub limba "ţafna" mare şi mereu cu gugea plină, --
"Dragi tovarăşi de poiată şi tovarăşe surate,
"A sosit şi ceasul nostru, sa trăim in libertate !
"Cerem drepturi pentru toate ! S'a dus vremea de sclavie !
"Jos coteţele şi gârniţurile sa nu mai fie !
"De cu zori şi pana seara şi de seara pana'n zori,
"Lucere sa fim prin straturi de legume şi de flori !...
"Cerem drepturi !... Sa înceteze nedreptatea şi pacatul
"De-a fi pururi socotite mai prejos decât barbatul !...
"Vrem acum egalitate ! Vrem dreptate de tenei !
"Nu mai jos decât barbaţii, ci mereu egali cu ei !..."

şi gaina cea ţafnoasă, --plin de spume-avântu-şi ciocul, --
Doua ceasuri încheiate şi-a varsat, nebună, focul,
Ca sa'i strige: "bravo, bravo", ca vorbeşte'n formă nouă,
Cioşcile ce'şi parasise din ciocit ale lor ouă, --
Când raţoiul ce sta faţa, cu fulgi albi ca de omăt,
Înspre ea'ntorcându-şi coada, o scuipa pe dindarat...

Dar un moş cocog o'nfrunta şi'i graieşte astrel moşu:
"--Voi, egale cu barbatul ?! Poti tu, fa, sa... calci cocoguri !
"Pri-te-ai ţafna de ocara, patatoasă de gaină,
"Care vrei să smulgi cu ciocul mîrile de prin gradina !...
"Vrei prin flori sa'ţi faci veleatul, sa le răci cu nesăţ,
"Sa ramana'n loc de floare, scarba ta de gainaţ ?!"

Honori atunci atunci soborul, iar cocogul cel istet
Si-a'ncehial cu'nţelepciune cuvantarea lui de preţ:

"Iata insa" rugamintea care v'o propun eu voua:
"Sa' l rugam pe cel din Ceruri sa ne erte şi sa plouă,
"Sa ne creasca graul mare, sa dea claia o caruţa
"Si sa mearga, zi şi noapte, moara Domnului caruţa, --
"Um al carui chip sa'l punem spre'nchinare la icoana,
"Ca, din moara lui ne vine noua tuturoara "zoana", --
"Din rana ei, ia Mana, se fac painea şi covrigii, --
"Dee Domnul sanatate şi lui Jean şi coani Vigi
"Si flacailor aceia inhloriţi ca brebeneli:
"Care cresc voinici ca brazil: unul Gigi, altul Melu !..."

"Astea vorbe tuturoara vi-le spun eu şi ma'nchin:
"Doamne-auzi-mi rugamintea şi împlineste-mi-o ! Amin !"

Deci, pentru conformitate, --ascultându-i cu tot haru
Iscaiesc, fara adaos, eu:

- Scriere duşmănoasă a legionarului MILITARU VASILE
oaczia, percheziţiei domiciliare efectuate la domiciliu

Direcția Arhivă Centrală

228

CRĂCIUN 1951

Crăciun o mie nouă sute-cinci-zeci și-unu,
Crăciun amar cum încă nu mi-a mai fost nici-unu',
De ce-ai venit în viață-mi, ast an, atât de trist,
Tu, zi a bucuriei cu nașterea lui Christ ?

C.N.S.A.S.

13 IUL. 2016

Direcția Arhivă Centrală

Ai pentru ce păcate ce nu mi-le știu încă
Vru scarta-mi să mă afli în temniță adâncă ?
Cine-a fost scris ca--astăzi--tu, Serbătoare Maltă,
Să mă găsești în lanțuri cu-atâția laolaltă ?
Și către cine glasul să mă ridic să strig
Că'n oca mea e foame, și lacrimă, și frig ?

Cine mi-a scris osânda și pentru care vină:
Din Steaua-ți luminoasă acum să n-am lumină ?
Să n-am nici o fereastră la care să-mi mai stea
Celindători cu marea și luminoasa Stea,
Vestindu-ne ca'n anii trecutului frumos
Că azi, în ieșea sfântă, ni-s-a născut Hristos ?...

De ce azi, fără stele ne-a fost sortit să vii
Să ne găsești sub lanțuri cu zecile de mi,
Flămânzi, cu gene ude, prin ocnăntunesease,
Cu frig hain de moarte în suflete și'n case ?..

Ce vânt ne-a smuls de-acasă pe toți, ce duh nebun,
Să nu ne mai găsească la vetre "Moș Crăciun",
Ci mați, cu jale'n inimi, prin hrube negre-foarte
Și despărțiți de lume ca niște duși în moarte ?

O, "Moș Crăciune", iată, eu mi-te văd, stingher,
Cum trist la toți închiși privești dintr-un ungher,
Cu lacrimile'n gene că ești așa sărac
Și n-ai adus la nimeni măcar câte-un colac !

Januar 1959
Gasit la mine
facilem

Bar ce vād, "Mog Crăciune" ? Au te-ai luptat cu vântul,
Sau lupi turbați de foame ți-au sfâșiat vestmântul ?!

În spate, plin de daruri, tu nu-ți mai ai desagul
Și, prefăcut în cârjă, abia-ți mai porți toiagul !
Ești plin de sânge, iată ! Au ce neam fără lege
Putu să jefuiască desaga ta, moșnege ?...

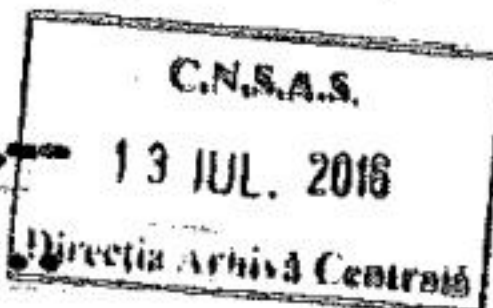
Ce ticălos din lume, cu inimă aspidă,
A tăbărât asupra-ți și-a vrut să te ucidă ?!
Au nu cumva'i aveau ce vād, fără a fi via:
La fel cu noi închișii ești și un închiș ?..
Dar nu !... Mărire Celui Născut spre-a fi dat Crucii, --
Tu'n veci nu poți fi'n ocnă închiș cum vor năneii !..

Ci'ntoemai ca un înger ce'n lume când vrea vine,
Vezi și pe cei din ocnă, vezi și'n a lor cămine:
Cu-a lacrimilor ceață în ochii plini de vis,
Li vezi pe-ai lor și-muzi-i vorbind de cel închiș...

El tot mareu așteaptă, cu sufletu'n riscă,
Ca el s-apese clampa să intre'n orice clipă,
Dar în zadar așteaptă să li-se umple pragul,
Că nici azi de la ocnă nu li-se'ntoarce dragul, --
Iar pentru el paharul cumva de se ridică,
În vinul dus la gură, --și lacrimile pică !

Ai vrea, eu-ai lui la masă, ca alte-dăți să stai,
Dar tu n-ai nici desagă, nici daruri să le dai...
Te-ar întreba micuții de'nchișii lor părinți,
Iar tu, --fiindu-ți milă, --ar trebui să-i minți,
Spunând lor că : "tăticul veni-va... poate mâine
Be unde-i dus s-aducă micuților lui pâine", --
Când știi că mulți din pruncii cu viața'nfometată
N-or mai putea să-și vadă "tăticul" niciodată !...

19
8 Ianuar 1959
Județul Iași
Județul Iași

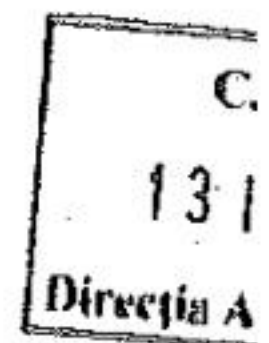

Apoi cobori în ocnă sub jalea ce te-apasă...
Il vezi pe fiecare gândind la cei de-acasă,
Că fiecare vede cum dornici îl adastă:
Măicuța lui, copiii, sărmana lui nevastă,--
Și nu știi, moș Crăciune,--sărce fără colaci,--
Nici tu nu știi, mai bine cam cum ar fi să faci:
Să fugi în noapte-afară ?,--la'nehigi să mai rămâi ?,--
Că nu poți pe niciunul măcar să mai mângâi...

Au adormit sărmanii,--și-acum în miez de noapte,
Visând,--ei nume scumpe rostesc cu drag în goapte
Și'ntind ale lor brațe în gol, ca să-și aște
De gâtul lor pe dragii ce li-aruneș'n brațe,--
La mângâieri doar visul mai dându-le azi dreptul,
Pe când de dor, sevea, la toți le gema pieptul !...

Și ieși tiptil ca hoții din hruba fără seare
A celor fără vină ce zac în închisoare,--
Ca hohotele tale să ți-le poarte vântul
Pe-aprespe jumătate din cât e tot pământul...

8 Ianuarie 1959
Păsit la unii
Jeslun Litvack

13 JUL 2016

Stăpâne-Doamne, către Tine
Cei care toate vezi și-ai zis,
Scâlțai stăruelile-mi suspinate
Când ochii-mi sunt de lacrimi uzi.

Din lumea grelelor păcate,--
Când nici o vină'n față-i n-am,--
Gem, jefuit de libertate
unii frați dintru Adam.

M-apasa ziduri negre-foarte
Și'n toată clipa care trece
Străbatu-mă fiori de moarte
In noptea umedă și rece.

Nici eu de-ai mei, nici ei de mine
Nimic acumă nu mai știu...

Vo! mai trăi, sub vreri haine ?
Eu am murit sau mai sunt viu ?

Că'n ocnă mort, te'nghite-abisul...
Ai tăi târziu vor ști cuvânt
Că le-a murit cel drag, închisul,
Dar n' vor ști al său mormânt.

La groapă dus, nu-ți cântă copii,
Nici cruce n-ai și nici alt semn;
Ni numele de-asupra gropii
Nu-ți scriu pe vreun ciolpan de lemn.

Pe groapa ~~Directivă Centrală~~ lănsă,--
Doar ploaia lacrimi stând să fiarbă,--
Curând, pe țărne bine strânsă,
Va răsări și crește iarba...

Dar eu sunt teafăr încă, Doamne,
Și, ca din altă lume, vine
Pe vânt, oftatul tristei toamne
In besna ocnii pân'le mine....

Și-aici în neagra mea'nchișoare,
In iadul suferinții mele,
Mi-e dor de cerul Tău, de soare,
Mi-e dor de lună și de stele;

de floriz
Mi-e dor de-a păsărilor neamuri
In sbor văzduhul când îl tae;
De vântul fremătând prin ramuri,
De șopotindesele pârșee;

Mi-e dor de Tine'n toate-aceste
O, Doamne, strălucind feerie,
Că Dumnezeu lumina este,
Iar eu mă sting în întuneric !

Mi-e dor adânc de toate cele
Ce gustă-a oamenilor gură,
Și gem că, jefuit de ele,
Eu gust aici doar neagră ură !

*Guștile min
Jan. 1959
Jaslova*

Nici aerul Eternei Mire,

Ce dar, întreg nu mi-a rămas,

Ci doar la trei ori-zecă zile

Mă dau câte-un pătrar de ceas.

O, Dumnezeu! -- ce vină

Mă apasă, de-am putut să cad

Din mângâioasa Ta lumină

În noaptea nopților din iad?...!

De va să ispășesc păcate

Ce'n fața Ta mă apasă, grele, --

Sfărâșă-mi lanțurile toate

Și bate-mă nu prins în ele!

Ci, slobod, lepra să mă împle,

Scaldându-mi trupul cu puroaie

De la picioare până'n tample, --

Să zac pe-un maldăr de gunoase!

Ca Iov să zac în părăsire,

Înăbușind în piept suspine;

Uit de toți sub largă fire

Să zac, -- dar nu uitat de Tine!

Căci peste mine vântul serii

Când fi-va miresmat să bată, --

Voi ști că lacrima durerii

Mi-o avântă Milostivul Tată!

Zefirii primăverii'n floare

Când peste mine-au să tănăse, --

Voi ști că: Măna-I iubitoare

Cu milă stă să mă mângâie.

Când din adâncul cer albastru

M'ar inunda vii raze calde

Voi ști că: prea-măritu-I astru

Hidosul trup stă să mă-l scalde!

Când lunași potop de stele

M'ar poleii, -- voi ști că vin deci:

De lepră lutul să mă-l spele,

Ca m'ai iertat și să mă vindec!

De-aceia strig din întuneric

La Tine, Doamne, că Tu poți

Să sfărâmi lanțul Luciferic

Și din mormântu-mi să mă scoți!

Din iadul vrerilor haîne

Tu, Doamne, smulge-mă din chin

Ca să Te preamăresc pe Tine

În vecii vecilor. Amin.!

C.N.S.A.S.

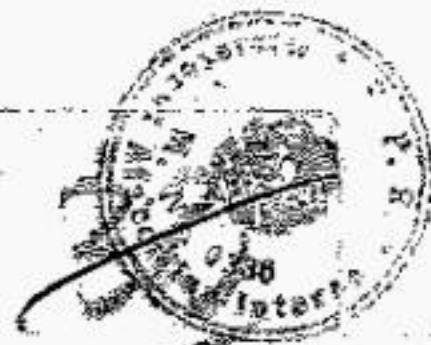
13 IUL. 2016

Director Arhivă Centru

*Găsit la mormânt
la 8 Iunie 1977.
Prof. Dr. I. I. I.*

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

STRIGAT CĂTRE DOMNUL VIAȚII

Către Tine, Doamne-al Vieții
Strigă oastea Domnului
Și la ceasul dimineții
Și la ceasul somnului:

De mulțimea de păcate
Ale noastre iartă-ne
Dumnezeule îndurate;
Mănios nu ne mai bate
Doamne, nu mai ceartă-ne !

Toate durerile rele
De prin lume strânge-le,
Ca să nu ne mai înșele
Și să nu mai curgă, grele,
Lăcrima și sângele !

Doamne, scoate-ne rugina
De pe fierul plugului,
Smulge-i grâului neghina,
Aurindu-i cu lumina
Soarelui-belugului.

Raul cel de azi, Tu, mâine,
Schimbă-l cu binele:
Umple vasele de pâine,
Satură și om și gaină,
Curmă-ne suspinele !

Tiraniei de pe lume
Curmă-i, Doamne, lanțurile;
Nu-o lăsa să mai sugrume,
Să mai stingă vieți și nume,
Sfărâmă-i toată lanțurile .

8 Janu 2017
27
Paritla muna
Janu 2017

E X P L I C A T I E

C.N.S.A.S.
13 JUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

Temnițelor, din sanaturi,
Smulge toate uşile...
Cu-a Ta pâine 'n lung şi laturi
Pe flămânzii toţi să-i sature,
Nimicind catugile !

Ştim: ne-a secerat păcatul
Crinii şi narcisele;
In de-aiungul şi de-a latul,
Din păcat ne facem patul
Şi ne toarcem visele.

Împietim din el curcubă
Peste toate frunţile;
Fie că 'n plăceri ne-adună,
Fie 'n vâlbura nebună,
Fie nuntind nunţile...

Dar Tu, Doamne, din lumina
Slăvilor prea-naltele,
Spală-ne de toată tina,
Şi n-om mai cădea sub vina
De păcate altele !

Ci Te-om preamări pe Tine
Cei din valea plângerii,
Toţi cu inimile pline
De Iisus Cel care vine
Preamărindu-L îngerii !...

Aşa-ţi striga, Doamne-al Vieţii,
Poartă-oastea Domnului,
Şi la cessul dimineţii
Şi la cessul somnului.

Fundulea

Octombrie 1952

EXPLICAȚIE

- Înscrisuri dăruite găsite la domiciliul lui VASILE MILITARU, cu ocazia percheziției domiciliare efectuate la domiciliul său din Pâtesti, str. C. A. Rosetti Nr. 19.-

V.S.A.S.

UL. 2016

Arhivă Centrală

La moartea lui Octavian Goga

de VASILE MILITARU

...Acum, când pentru vecinicie, de ceară pleoape s'au închis
Pe ochii tăi adânc albaștri, — azur cu nesfârșiri de vis;
Acum, când inima ta — pară — cu doruri sfinte nu mai bate,
Ca Neamul tot să se ridice pe steuri de eternitate, —
De neagră jale frânt în doua,
Sub clipa grea de nenoroc,
Intregul Neam, cu ochii'n rouă,
Ducând sieriul tău la groapă, te plânge mut, cu plâns de foc !..

Merg frunțile adânc plecate și jalnic muzicile cântă,
Când sufletu-ți — hulub de aur — spre cer aripile-și avântă, —
Chemat de Dumnezeu în slava-I, descătusat de-a lui povară,
Că prea ți-a fost cântarea sfântă
Și prea netărmurită 'n larguri a fost iubirea ta de țară !..

O, hard slăvit, ce-ai stat în lanțuri legat de Nemeșul hain
Și-ai pățimit ca răsvrățiții în temniță la Seghedin, —
Din ce Sodome 'nvâlvorate
Ți-ai pus în vers atâta jar,
De-ai rupt și lanțurile tale, și celelalte lanțuri toate
In cari au stat să geamă frații, sub jugul neamului Maghiar ? !

Mărire ție, mag de pară,
Stegar ce-ai vrut un singur Steag,
Hatman întregitor de Țară,
Al cărui zâmbet înfloarește acum la Dumnezeu în prag !..
Mărire ție, Lăncier
Cu chivără și scut de fier,
Care-ai luptat până la urmă, — cum Țara toată o 'ntelege, —
Să nu-ți lăși Neamul rob, sub lifta străină de creștina Lege,
Iar când ai înțeles că, totuși, tu „Lăncierul“ vei fi 'nfrânt,
Nu de puteri ce vin din Ceruri, ci de puteri de pe pământ, —
Vrând, Neamul tău, la el în țară, să-l faci stăpân, precum e drept, —
La Dumnezeu, să-i ceri dreptate, te-ai dus cu „svastica“ la piept !..

11 Mai 1938.

EXPLICATIE

- Inscrisuri după încheierea găsită la domiciliul lui VASILE MILITARU, cu ocazia percheziției domiciliare efectuată la domiciliul său din Ibtesti, str. C.A. Rosetti Nr. 19. -

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

P S A L M

Plaurar de sori și stele,
Catre tine iarăși sue
Șmurna rugăciunii mele
Cu mare doruri la cașue.

Catre Cei din vecinicie
Iarăși strig eu gene ude,
Catre Cei ce toate știe,
Toate vede, toate-aude.

Pe-aie vieții oai umblate
Cât am îndurat și-am plâns,
Mari comori de nestemate,
Doamne'n inima-mi s-a strâns:

Fiori de "naltă strălucire,
De-aurore și de vise
Din a Te nemărginire
In adâncul meu închise.

In pământu-mi, flori divine
Tu din cer ai trut să sãmeni,
Ca eu să le smulg din mine
Să le dau în dar la oameni.

Unii înșu'n hãde danturi
Prinși de diavol luciferic,
Mi-su' pus visele sub lanțuri
Și lumina la închineric.

Și se luptă, se frământă,
Vrând : pământ și cer să'nvingă,
Ce: lumina Te prea-sfântă
Și lumina mea s-o stingă.

8 Ianuarie 1959
Grigore Vasile
Grigore Vasile

EXPLICATIE

- Inscrisuri dughănoase găsite la domiciliul lui VASILE MILITARU, cu ocazie percheziției domiciliare efectuată la domiciliul său din Pătesti, str.C.A.Rosetti Nr.19.-

C.N.S.A.S.

13 IUL. 2016

Direcția Arhivă Centrală

Da-le-ai și pământul Ține
Înse-î oală-ecet de lungă...
Bieții viermi cu vrieri naime
Cum putea-voi să te-ajungă ?...

Cu puterea lor săracă
Și cu ura lor grozavă,
Ce putea-voi tot să facă
Soarelui să ardă-n slavă ?...

În poartă-ți ce pot cere
Viermi: totă cu toată ura,
Când e-o singură suflare
Tu le-ai nimerit faptura ?...

Iată dar de ce, sub greu
Din osanda lor nedreaptă,--
Preamărându-și Dumnezeu,
Robul Ței, sâmb, acceptă...

Au lăsa-vei Tu, Stăpâne,
Pe-al Ței rob la a lor ghieră
Mult în lanțuri e rămană
Ce lumina lui să pieră ?

Sau pe cei cu vrieri naime
Să-și grăiescă-n ras suvantul:
"Unde-î Cel ce-n marea-î ține
Căruia-î și pământul ?"

Unde-î e "Prea-Sfântul" care
Ce-a zidit pământ și ape,
Ca, din trista-î închisoare
Pe alesul lui să-l scape ?"

Dar... iertare-ți cer, fierbinte,
Ziditorule A-toate,
Ca-ți ridic, născ la minte,
Întrebările-mi netoate !

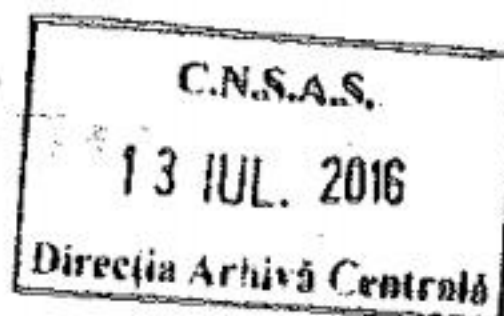
Ce sunt eu sub large-ți zare,--
Un biet vierme, un nimic,--
Să am dreptul vre-o întrebare
Către Ține să ridic ?...

EXPLICAȚIE

- Inscrisuri dușmănoase găsite la domiciliul lui VASILE MILITARU, cu ocazia percheziției domiciliare efectuată la domiciliul său din Pâtesti, str. C.A. Rosetti Nr. 19.-

E vre-un lucru, vre-o ființă
In tot neaprinseu-ți hău,
Ne-știut de-a Ta știință,
Ne-văzut de văzul Tău ?...

E vre-un gând, e vre-o simțire,
Vre-o mișcare e sub stela,
Despre cari Tu să n-ai știre
Doamne, până nu fi ele !...

Iată pentru ce datoare
E ființe fiecărui
Să stea gata-primitoare
A-tot ce vrei Tu să-i dărui.

Oă Tu știi de ce pe unii
Buni ai Tăi îi faci să plângă,
Și'ma desfăt lași toți nebunii
Pe cei buni în lanț să-i strângă....

Dar, la Dreapta-ți Judecată,
Nu vor mai avea a plange
Decât cei ce se desfătă
Beți de lacrimi și de sânge !

Jilava

Dec. 1951

EXPLICATIE

- Inscrisuri dușmănoase găsite la domiciliul lui VASILE MILITARU, cu ocazia perchezitiei domiciliare efectuată la domiciliul său din Fântesti, str.C.A.Rosetti Nr.19.-

MĂGARUL ÎMPĂRATUL DOBITOACELOR

ACTUL II

Locuința de vară a măgarului--Împăratul dobitoacelor. Scena reprezintă o luncă : livezi și lanuri în felurite fete. În fund o gîrlă, cu plop pe margine. În față, scaunul împăratului, făcut din fîn și împodobit cu flori.

La ridicarea cortinei, doi-trei magari, aștern maci și albastrele pe drumul ce urmează să vină împăratul. Rasare soarele.

C.N.S.A.S.

13 IUL. 2016

Direcția Arhivă Centrală

O PUPAZA, intrînd:

• Ce faceți voi aici, magarii mei ? Pentru cine așterneți flori pe drum ?

UN MAGAR: Păi Dumneata nu știi, ouzoană Pupază, oă odată pe an vine împăratul nostru, să facă dreptate supușilor, cari au a se plînge împotriva ouiva ?

PUPAZA: Ba, știu !

MAGARUL: Ei, azi e ziua în care va să mină împăratul pentru acest scop.

TOTI ÎN COR: Azi e zi cu soare,
Zi de Sărbătoare
Si-împăratul vine
Sa ne faca bine.
Hai sa ne grăbim
Să-i împedobim
În ai zilei zori
Scaunul cu flori.

PUPAZA : Dacă-i așa să v'ajut și eu.

O CIOARA: intrînd, cu accent țigănesc:

./.

8 Ian 1959
Gazit ala minind
M. T. T.

Si eu v'ajut, mânoa-v'agi, dacă vine Hâmparatul.

(Dând să ajute trece prin fața pupezei, care se supără)

PUPAZA :

Ce-mi tot egi în cale cioară ?

Nu te simți nu ți-e rușine?

Vrei să mă reped la tine

Cu-al meu cico să te las ohioară ?

Cred că ști destul de bine

Îngălată lighioană,

Că nu-i azi întâia oară

Când îți spun : Eu sunt cucoană!

Si'ndrănești să-mi stai în fața

Îmbracata numai în zdrențe negre paoură sau sură

Si să-mi faci întruna greață

Si prin lunci și prin pădure ?

Ba înă-ai avut curajul nemai pomenit, să spui,

Nu știu când și nu știu cui

Ca un fapt adevărat,

Că ești fată de împărat,

Dar că vraja unei babe mi te-a prefăcut în "stancă"

Să-ți spun eu ce ești : țigancă

Nemțe sades, că doară

Nu degeaba îți zice cioară.

CIOARA :

Recunosc că ești cucoană

Nobilă precum ai spus

Că ne nu ți-agi recunoaște-o, păi m'ar bate al de sus,

Si vad bine

Vai de mine

Vad de mult nu vad acuma

Că ți sunt straele ca spuma,

Că ești toată 'n toate cele,

Nu mai valuri de dantele.

Că, de cum te-arăți pe stradă,

Toți se'ntorcă să te vadă;

Că n'ai grije, că n'ai pășuri

Si că noți numa'n mătăsuri.

Dar mai știu, -- și cer ertare de'ndrăznesc să-ți

spun cu glas,

Că la Dumneata în casă n'agi putea trăi un ceas,

Pară să mă țiiu de nas !

(Pupaza fuge rușinată. Cioara radicașă joacă "ghilabacă". Un măgar din

fund după ce zbiară de două trei ori, anunța:

Măria Sa împăratul !

(Toți se așează pentru a da onoruri. Intră măgarul împărat urmat de curte-

nii lui. Fiecare se așează la locul ce i se cuvine.)

Împăratul, unui măgar sfetnic: ./.

Ia să-mi spui tu urechilă care 'n frunte porți stea albă,

anul ăsta să 'nbulsiră mulți supuși să ne dea jalbă?

SFETNICUL:

SFETNICUL :

Câtă frunză, oată iarbă, -- lume multă și saracă, --

Însă plâng mai cu suspine: un cocos, un por, o vacă,

O albină, o furnică și -- cu lacrimile ploaie--

Un rățoi, o curcă schioapă, un arioi și-o biată caie !

ÎMPĂRĂTUL :

Uf ce lume ambetanta ! Iar am să mă supăr, iacă !

Zici că vaca plânge tare ? Ei atunci să intre vaca !

(Sfetnicul introduce o vacă. Aceasta cade în genunchi)

ÎMPĂRĂTUL : Ce te-a adus la mine?

VACA : Nelegiuite fapte :

Un șarpe îmi tot sugă din sânge și din lapte ...

Viteii'mi mor de foame și plâng și mă tot mir

De unde pot sermana să dau atâta bir?

ÎMPĂRĂTUL :

El are altă hrană ?

VACA : Nimic !

ÎMPĂRĂTUL : Nici pui, nici poame ?

(Semn din partea vacii că n'are)

Păi dacă n'are ce vrei : să moară biet de foame ?

(Sfetnicul da afara pe vaca)

ÎMPĂRĂTUL :

Poftim cum îi găsește lui bietul șarpe vina !

SFETNICUL :

Albina Majestate !

8 Jan. 1959
Județul Iași
Județul Iași

SFETNICUL:

13 IUL. 2015
Direcția Arhivă Centrală

Cu lacrimi cât aluna, cu creasta 'n sânge roșu,
Cocoșul vrea dreptate!

ÎMPĂRĂTUL:

Să intre și cocoșul!

(Cocoșul intră precipitat)

COCOSUL:

Mărite împărate, eri m'a lovit năpasta:
Un văr al meu de sânge mi-a șterpelit nevasta!

ÎMPĂRĂTUL:

Îți e 'nsurat vericoul?

COCOSUL :

Holtei, Străluminare ...

ÎMPĂRĂTUL:

Isus a zis: Bogatul să dea la cel ce n'are!
(Cocoșul ese)

SFETNICUL:

De lână jumulită, la ușa ta se'ndois
Si oala vrea să intre ...

ÎMPĂRĂTUL:

Să intre Doamna oalei!

(Intră oala fără nici un fir de lână pe ea)

OALA:

Stăpâne azi îmi vine să-mi smulg de lână trupul:
Un miel aveam sermana și mi l'a măncoat lupul ...

ÎMPĂRĂTUL:

Să vină și albina!

(Albina intră și 'ngenunche)

ALBINA:

Împărate, tu știi bine
Că noi bițele albine
Suntem foarte gospodine!

MĂGARUL:

Ei și ce vrei dela mine?

ALBINA:

Eu cu slaba mea putere
Zilnic alergând din zori
Am umplut un stup cu miere
Din potilele de flori.
Și în fiecare seară
Domnul urs mereu îmi cere
Din celulele de ceară
Câte-un Kilogram de miere.
Astfel că, venind într'una,
Să-i hrănesc ou miere trupul,
N'o să se 'nplinească luna
Și'm rămâne toacă stupul!

MĂGARUL:

Lângă stup tu ai vre-o apă?

(Semn afirmativ din partea albinei)

Ei atunci dă și scapă!

*Scut de miere
8 Jan. 1959
J. J. J. J. J.*

13 IUL. 2016

Direcția Arhivă Centrală

ÎMPĂRĂTUL:

Cum ți-a mâncat mielul??! Auzi ce lup mișel !
Ai dreptul draga oale să-i faci și tu la fel:
Să te repezi în codru și să-l sfășii pe el!

SFETNICUL:

Măria Ta furnica mă mușcă și mi-e frică ...
Primește-o Luminate ! ...

ÎMPĂRĂTUL:

Ascult și pe furnica.

FURNICA :

Măria Ta, pe luncă, la bietu-mi furnicar
S'a abătut cu gânduri vrăjmașe un măgar ...

ÎMPĂRĂTUL :

Cum îndrăznești nebuno a săvârși păcatul
Să clevețesti pe acela ce-i frate cu-împăratul ?
N'ai înțeles tu proaste ou poale lungi la rochii
Că "Corb la corb nu poate nici când să-și scotă ochii" ?

SFETNICUL:

Cu ochii cât pumnul, spre mila ta cată
O curcă sărmană, o curcă ploată ...

(Împăratul face semn să vină . Curca intră plângând)

CURCA :

Împărate

Luminate,

Astă noapte, noapte neagră, fără lună, fără stele,
Vulpea hoată, pui de lele,

13 IUL. 201

Direcția Arhivă Că

Mi-a tras puii prin măsele.

Împărate,

Luminate,

Jalea mea nu ți-o mai spui

Aveam doisprezece pui,

Iar acum la sânul mamei, unul nu-i !

Împărate

Luminate,

Fă dreptate !

ÎMPĂRĂTUL:

(Bate cu copita de trei ori. Apar trei ogari.)

Să porniți acum ca vântul,

Răscolind întreg pământul

Și pentru-ale sale culpe,

Să-mi prindeți pe Doamna vulpe

S'o aduceți și de'ndată

Să-mi și fie spânzurată !

Eu sunt scort la judecata !

(Ogarii pornesc în goană)

CURCĂ:

Da-ți-ar cerul sănătatea,

Împărate,

Luminate,

Că tu ții într'o dreptate !

Pe onoarea mea de curcă,

Tare vreau să-o văd în furcă

1. Iul. 957
față la mine
față la mine

Fîndcă nu sunt pe cer stele

Direcția Arhivă Centrală

Câte's lacrimile mele ! (plînge)

ÎMPĂRĂTUL : (stergându-și ochii, înduiosă) Intră
cei trei ogari cu vulpea)

Iată ți se face voia Doamnă ouroă !

(Către ogari)

Sus cu Doamna vulpe'n furoă !

UN OGAR :

Din strămoși noi avem datini ce de veacuri nu se curmă :

Condannatului la moarte sa-i faci voia cea din urmă.

Spune dar ouceana vulpe, ce dorința ai anume

Cu o clipă mai'nainte de-a pleca pe veci din lume ?

VULPEA:

Ași dori ca mai'nainte de a-mi ispăși păcatul

Aci 'n fața tuturilor,

Numai două trei cuvinte să mi-asculte împăratul

Și pe urmă pot să mor !

ÎMPĂRĂTUL :

Vorbește !

VULPEA:

Nu cer să mă erți stăpâne,-- soare mândru și'nțelept,

Pentru care toată viața dragostea mi-a ars în pept;

Cântăreț fără pereche, lângă-al cărui vîers ales

Pururea privighetoarea n'are nici un înțeles ;

Frumusețe răpitoare, carei nu știu cum să-i zic,

Lângăa cărui strălucire adonys n'ar fi nimic ;

Te-am iubit mereu în taină, însă taina ce mă'nbată,
Până azi când plec din lume nu ți-am spus-o nici odată !
Mor acuma ferioasă, cum n'ași fi nici ca Regina,
Când în ochi-mi verzi și 'n suflet am icoana ta divină !
(Leșina și cade pe spate)

UN OGAR :

Ti-a sosit veletul fată !
Hai să te suim în leagăn ! (vrea s'o ridice 'n furcă)

ÎMPĂRĂTUL :

Înapoi ! E grațiată !
(Aleargă o ia în brațe, o privește transportat)
Mititică vulpe blondă ! Parcă ești un sloi de gheață !
Cu sărutul meu ferbinte, am să te trezesc la viață !
(o sărută lung vulpea se trezește. Măgarul cade în
genunchi.)

Jur pe Dumnezeu prea Sfântul, pe tot cerul și pe lună,
Că de azi cu mine-alături vei purta și tu oșuna !

CURCA :

Ah îndură-mi-te Doamne și din lume astăzi ia-mă,
Nu mai mă lăsa să sufăr în durerea mea de mamă,
Că dreptate pe vecie și-a pierdut acuma harul,
Când e vulpea -împărăteasă, -- împărat fiind măgarul !
(Un măgar aduce împăratului două oșuni solipitoare. Împăratul le ia
și pune una pe fruntea lui, alta pe fruntea vulpii).

ÎMPĂRĂTUL :

Si-acum dulcea mea stăpână, ai tot ce dorești sub scare :
Vulpile cele mai blonde îți sunt Doamne de onoare !

[illegible]

1. The first of these is the fact that the
 2.

...Am therefore in constant

Page 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 91

Însuși nu e om, - sânt flori! În o vase gând n'om

Index of Pages are on inside cover

சென்னை, 21 செப்டம்பர்

Q. A. C. O. N. T. A. I. N. I. N. G. S. O. F. T. H. E. S. E. V. O. L. U. M. E. S.

[illegible]

On October 19, 1964, the subject of the report

SECRET. This document contains information of a classified nature and is to be controlled in accordance with the provisions of the Atomic Energy Act of 1946, as amended, and Executive Order 12958, as amended.

Co. proteinase inhibitor. The effect of the inhibitor on the proteolytic activity of the enzyme was determined by measuring the rate of release of amino acids from a casein substrate.

1947-1948, 1949-1950, 1951-1952, 1953-1954, 1955-1956, 1957-1958, 1959-1960, 1961-1962, 1963-1964, 1965-1966, 1967-1968, 1969-1970, 1971-1972, 1973-1974, 1975-1976, 1977-1978, 1979-1980, 1981-1982, 1983-1984, 1985-1986, 1987-1988, 1989-1990, 1991-1992, 1993-1994, 1995-1996, 1997-1998, 1999-2000, 2001-2002, 2003-2004, 2005-2006, 2007-2008, 2009-2010, 2011-2012, 2013-2014, 2015-2016, 2017-2018, 2019-2020, 2021-2022, 2023-2024, 2025-2026, 2027-2028, 2029-2030, 2031-2032, 2033-2034, 2035-2036, 2037-2038, 2039-2040, 2041-2042, 2043-2044, 2045-2046, 2047-2048, 2049-2050, 2051-2052, 2053-2054, 2055-2056, 2057-2058, 2059-2060, 2061-2062, 2063-2064, 2065-2066, 2067-2068, 2069-2070, 2071-2072, 2073-2074, 2075-2076, 2077-2078, 2079-2080, 2081-2082, 2083-2084, 2085-2086, 2087-2088, 2089-2090, 2091-2092, 2093-2094, 2095-2096, 2097-2098, 2099-2100, 2101-2102, 2103-2104, 2105-2106, 2107-2108, 2109-2110, 2111-2112, 2113-2114, 2115-2116, 2117-2118, 2119-2120, 2121-2122, 2123-2124, 2125-2126, 2127-2128, 2129-2130, 2131-2132, 2133-2134, 2135-2136, 2137-2138, 2139-2140, 2141-2142, 2143-2144, 2145-2146, 2147-2148, 2149-2150, 2151-2152, 2153-2154, 2155-2156, 2157-2158, 2159-2160, 2161-2162, 2163-2164, 2165-2166, 2167-2168, 2169-2170, 2171-2172, 2173-2174, 2175-2176, 2177-2178, 2179-2180, 2181-2182, 2183-2184, 2185-2186, 2187-2188, 2189-2190, 2191-2192, 2193-2194, 2195-2196, 2197-2198, 2199-2200, 2201-2202, 2203-2204, 2205-2206, 2207-2208, 2209-2210, 2211-2212, 2213-2214, 2215-2216, 2217-2218, 2219-2220, 2221-2222, 2223-2224, 2225-2226, 2227-2228, 2229-2230, 2231-2232, 2233-2234, 2235-2236, 2237-2238, 2239-2240, 2241-2242, 2243-2244, 2245-2246, 2247-2248, 2249-2250, 2251-2252, 2253-2254, 2255-2256, 2257-2258, 2259-2260, 2261-2262, 2263-2264, 2265-2266, 2267-2268, 2269-2270, 2271-2272, 2273-2274, 2275-2276, 2277-2278, 2279-2280, 2281-2282, 2283-2284, 2285-2286, 2287-2288, 2289-2290, 2291-2292, 2293-2294, 2295-2296, 2297-2298, 2299-2300, 2301-2302, 2303-2304, 2305-2306, 2307-2308, 2309-2310, 2311-2312, 2313-2314, 2315-2316, 2317-2318, 2319-2320, 2321-2322, 2323-2324, 2325-2326, 2327-2328, 2329-2330, 2331-2332, 2333-2334, 2335-2336, 2337-2338, 2339-2340, 2341-2342, 2343-2344, 2345-2346, 2347-2348, 2349-2350, 2351-2352, 2353-2354, 2355-2356, 2357-2358, 2359-2360, 2361-2362, 2363-2364, 2365-2366, 2367-2368, 2369-2370, 2371-2372, 2373-2374, 2375-2376, 2377-2378, 2379-2380, 2381-2382, 2383-2384, 2385-2386, 2387-2388, 2389-2390, 2391-2392, 2393-2394, 2395-2396, 2397-2398, 2399-2400, 2401-2402, 2403-2404, 2405-2406, 2407-2408, 2409-2410, 2411-2412, 2413-2414, 2415-2416, 2417-2418, 2419-2420, 2421-2422, 2423-2424, 2425-2426, 2427-2428, 2429-2430, 2431-2432, 2433-2434, 2435-2436, 2437-2438, 2439-2440, 2441-2442, 2443-2444, 2445-2446, 2447-2448, 2449-2450, 2451-2452, 2453-2454, 2455-2456, 2457-2458, 2459-2460, 2461-2462, 2463-2464, 2465-2466, 2467-2468, 2469-2470, 2471-2472, 2473-2474, 2475-2476, 2477-2478, 2479-2480, 2481-2482, 2483-2484, 2485-2486, 2487-2488, 2489-2490, 2491-2492, 2493-2494, 2495-2496, 2497-2498, 2499-2500, 2501-2502, 2503-2504, 2505-2506, 2507-2508, 2509-2510, 2511-2512, 2513-2514, 2515-2516, 2517-2518, 2519-2520, 2521-2522, 2523-2524, 2525-2526, 2527-2528, 2529-2530, 2531-2532, 2533-2534, 2535-2536, 2537-2538, 2539-2540, 2541-2542, 2543-2544, 2545-2546, 2547-2548, 2549-2550, 2551-2552, 2553-2554, 2555-2556, 2557-2558, 2559-2560, 2561-2562, 2563-2564, 2565-2566, 2567-2568, 2569-2570, 2571-2572, 2573-2574, 2575-2576, 2577-2578, 2579-2580, 2581-2582, 2583-2584, 2585-2586, 2587-2588, 2589-2590, 2591-2592, 2593-2594, 2595-2596, 2597-2598, 2599-2600, 2601-2602, 2603-2604, 2605-2606, 2607-2608, 2609-2610, 2611-2612, 2613-2614, 2615-2616, 2617-2618, 2619-2620, 2621-2622, 2623-2624, 2625-2626, 2627-2628, 2629-2630, 2631-2632, 2633-2634, 2635-2636, 2637-2638, 2639-2640, 2641-2642, 2643-2644, 2645-2646, 2647-2648, 2649-2650, 2651-2652, 2653-2654, 2655-2656, 2657-2658, 2659-2660, 2661-2662, 2663-2664, 2665-2666, 2667-2668, 2669-2670, 2671-2672, 2673-2674, 2675-2676, 2677-2678, 2679-2680, 2681-2682, 2683-2684, 2685-2686, 2687-2688, 2689-2690, 26

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1

[illegible]

1900 1901 1902 1903 1904 1905 1906 1907 1908 1909 1910 1911 1912 1913 1914 1915 1916 1917 1918 1919 1920 1921 1922 1923 1924 1925 1926 1927 1928 1929 1930 1931 1932 1933 1934 1935 1936 1937 1938 1939 1940 1941 1942 1943 1944 1945 1946 1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718

Time spent, about seven hours, or less in seconds...

1000 999 998 997 996 995 994 993 992 991 990 989 988 987 986 985 984 983 982 981 980 979 978 977 976 975 974 973 972 971 970 969 968 967 966 965 964 963 962 961 960 959 958 957 956 955 954 953 952 951 950 949 948 947 946 945 944 943 942 941 940 939 938 937 936 935 934 933 932 931 930 929 928 927 926 925 924 923 922 921 920 919 918 917 916 915 914 913 912 911 910 909 908 907 906 905 904 903 902 901 900 899 898 897 896 895 894 893 892 891 890 889 888 887 886 885 884 883 882 881 880 879 878 877 876 875 874 873 872 871 870 869 868 867 866 865 864 863 862 861 860 859 858 857 856 855 854 853 852 851 850 849 848 847 846 845 844 843 842 841 840 839 838 837 836 835 834 833 832 831 830 829 828 827 826 825 824 823 822 821 820 819 818 817 816 815 814 813 812 811 810 809 808 807 806 805 804 803 802 801 800 799 798 797 796 795 794 793 792 791 790 789 788 787 786 785 784 783 782 781 780 779 778 777 776 775 774 773 772 771 770 769 768 767 766 765 764 763 762 761 760 759 758 757 756 755 754 753 752 751 750 749 748 747 746 745 744 743 742 741 740 739 738 737 736 735 734 733 732 731 730 729 728 727 726 725 724 723 722 721 720 719 718 717 716 715 714 713 712 711 710 709 708 707 706 705 704 703 702 701 700 699 698 697 696 695 694 693 692 691 690 689 688 687 686 685 684 683 682 681 680 679 678 677 676 675 674 673 672 671 670 669 668 667 666 665 664 663 662 661 660 659 658 657 656 655 654 653 652 651 650 649 648 647 646 645 644 643 642 641 640 639 638 637 636 635 634 633 632 631 630 629 628 627 626 625 624 623 622 621 620 619 618 617 616 615 614 613 612 611 610 609 608 607 606 605 604 603 602 601 600 599 598 597 596 595 594 593 592 591 590 589 588 587 586 585 584 583 582 581 580 579 578 577 576 575 574 573 572 571 570 569 568 567 566 565 564 563 562 561 560 559 558 557 556 555 554 553 552 551 550 549 548 547 546 545 544 543 542 541 540 539 538 537 536 535 534 533 532 531 530 529 528 527 526 525 524 523 522 521 520 519 518 517 516 515 514 513 512 511 510 509 508 507 506 505 504 503 502 501 500 499 498 497 496 495 494 493 492 491 490 489 488 487 486 485 484 483 482 481 480 479 478 477 476 475 474 473 472 471 470 469 468 467 466 465 464 463 462 461 460 459 458 457 456 455 454 453 452 451 450 449 448 447 446 445 444 443 442 441 440 439 438 437 436 435 434 433 432 431 430 429 428 427 426 425 424 423 422 421 420 419 418 417 416 415 414 413 412 411 410 409 408 407 406 405 404 403 402 401 400 399 398 397 396 395 394 393 392 391 390 389 388 387 386 385 384 383 382 381 380 379 378 377 376 375 374 373 372 371 370 369 368 367 366 365 364 363 362 361 360 359 358 357 356 355 354 353 352 351 350 349 348 347 346 345 344 343 342 341 340 339 338 337 336 335 334 333 332 331 330 329 328 327 326 325 324 323 322 321 320 319 318 317 316 315 314 313 312 311 310 309 308 307 306 305 304 303 302 301 300 299 298 297 296 295 294 293 292 291 290 289 288 287 286 285 284 283 282 281 280 279 278 277 276 275 274 273 272 271 270 269 268 267 266 265 264 263 262 261 260 259 258 257 256 255 254 253 252 251 250 249 248 247 246 245 244 243 242 241 240 239 238 237 236 235 234 233 232 231 230 229 228 227 226 225 224 223 222 221 220 219 218 217 216 215 214 213 212 211 210 209 208 207 206 205 204 203 202 201 200 199 198 197 196 195 194 193 192 191 190 189 188 187 186 185 184 183 182 181 180 179 178 177 176 175 174 173 172 171 170 169 168 167 166 165 164 163 162 161 160 159 158 157 156 155 154 153 152 151 150 149 148 147 146 145 144 143 142 141 140 139 138 137 136 135 134 133 132 131 130 129 128 127 126 125 124 123 122 121 120 119 118 117 116 115 114 113 112 111 110 109 108 107 106 105 104 103 102 101 100 99 98 97 96 95 94 93 92 91 90 89 88 87 86 85 84 83 82 81 80 79 78 77 76 75 74 73 72 71 70 69 68 67 66 65 64 63 62 61 60 59 58 57 56 55 54 53 52 51 50 49 48 47 46 45 44 43 42 41 40 39 38 37 36 35 34 33 32 31 30 29 28 27 26 25 24 23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 0

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Net Fun. Iți aduci aminte io cut?

Ruzgug... De, o scorbură în pădure...

Întreg'o pasteră...

[illegible]

[Faint, illegible handwritten notes]

Digitized by Google

DEJAN.. Vă promit că n'o arăt decât Contesiei.

MARCH... Doamnei baroane?

DEJAN... (depărtându-se văzând) Da, da, Baroanei!...

MARCH... (aparte) Vai de capul tău marchize de Forlìpopoli. Cum te descurci acum? Dacă o ceri înapoi dela contesă te faci de râs. Dacă prinzi Mirandolina de veste praf se alege de reputația ta. Ca cavalier ce ești ar trebui neapărat s'o plătești. Altă soluție nu-i. Dar bani? De unde bani? Haidem în căutare de bani. (se dep)

CRAINIC.. Pe coridor, aici unul din prietenii marchizului. Iată ce de pe i rasă, coboară contele de Albaflorita. S'au văzut, și se îndreaptă unul spre celălalt.

CONTE... Ei, marchize, ce spui de mara noutate?

MARCH... Ce noutate?

CONTE... Oms, nu știu? Cavalerul cel ursuz, mîncătorul de femei, s'a în dragostit de Mirandolina.

MARCH... Si Mirandolina?

CONTE... Mirandolina face curte cavalerului.

MARCH... Ei nu?...

CONTE... Da, da. E așa cum îți spun. E drăgăstosă, e surdă cu el, cum n'a fost nici cu mine, nici cu dușmana.

MARCH... De-ar fi adevărat, dar nu poate fi!...

CONTE... Dece nu poate fi?

MARCH... Cum? Să-i compare pe cavalerul de Ripafratte cu mine?

CONTE... N'ai văzut cu ochii dușitai cum ședea la masa lui? S'a mai întîmplat vreodată să șadă cu vreunul din noi la masă? Pentru rușinea cea mai fină. Pentru el, mîncăruri preparate de mîinile ei.... Si eu care am cheltuit atît cu ea.

MARCH... Si eu care am mai pîdidesem cu daturile. Nici a zecii via parte n'a făcut cavalerul din cîte am făcut noi.

CONTE... Iasă că i-a dat și ei cadouri.

MARCH... Da? Ce i-a dat?

CONTE... O sticlută de curcu spîrt de melisă....

Tabula nebulosa in volum

- 1) Cel mai inteligent Ciobanu
- 2) Puterea aurului
- 3) Oaia, lupii n' favozi
- 4) Mağari. Comunisti
- 5) Cine seamănă s'adună
- 6) Turme proaste n' lupi hoti
- 7) Fieci cîi sărăci cu duhal
- 8) Lupii binelui
- 9) Niste oi n'ai laț mağari
- 10) O'asca cu bădăchi în piele
- 11) Vorei, mağari, omizi n' vradă
- 12) Două turme în guri de lupi
- 13) Lutele boimăa șerpelui
- 14) Tulpia, pestele n' broasca

1 January 1955
Gift of the Prince
of Wales

C.N.S.A.S.
13 JUL. 2016
Direcția Arhivă

- 15/ Ospatul lingusirii
- 16/ Viste' oi, viste' jivine n' un leu drept, ca sta pe frunte
- 17/ Nirea bărbănelui
- 18/ Cîrda cu nîlon' cîrdari n' un cotoi cu ochelari
- 19/ Viste oi foarte blăpine, ciobănite de jivine
- 20/ Mădăricerul vîlbe
- 21/ Un cîin alb, viste' albine n' "Rochița prădăniții"
- 22/ Carul n' stăpîrul
- 23/ Lupul înfășit cu leu
- 24/ Soarecî n' cascavalul
- 25/ Murea albăneor
- 26/ Caria, ului n' gădă
- 27/ Murea cîrău cu vîlba
- 28/ Părbumarea Vălkii
- 29/ Murea iers în căraș

- Interzicte/dușmănoase găsite la MILITARU VASILE cu ocazia
chez/ter domiciliare efectuate, ce reprezintă lista altor scrie-
r/ă dușmănoase.

Fabule republicate în volum

- 30) *Pouteria aureolaris*
31) *Closteria ariciul*

8 January 1959
Punt de la Reina
Monte Carmine

C.N.S.
13 IUL.
Direcția Arhiv:

Psalm

Împănse - bovine, către Dumnezeu
Cel care toate vârfuri mi-a dat,
Le-malta stinselor - mi, vârfuri...
Când ochii - mi-munt de lacrimi uși.
În lumea grelelor frânturi, -
Când nici o vină în fața-m'are,
Gesu, refuz de libertate
Pe unii frati dintr-un Adam.

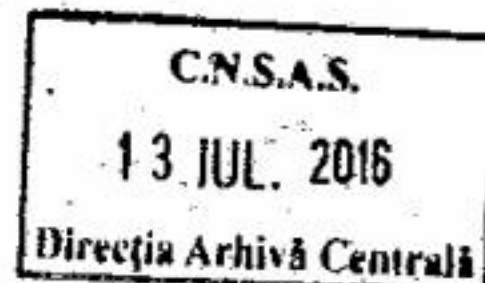
N-apasa lidari negre-foarte,
Si'n toate clipe care stănesc
Străbătu-mă fieri de moarte
În noaptea impiedă-mi pace.

Nici eu de ai mei, nici ei de mine
Nimic acumă nu mai știu...
De mai te-ai, sub veștii noastre?
Eu am murit sau mai sunt viu?

Că'n. ocnă vînt, te-nghite-abisul...
Ai tăi timpuri vor fi curând
Că le-a murit cel drag, închisul,
Dar nu voi fi al său moment...

La grădina deșert, nu-ți cânta popii,
Nici cînce nu-ai și nici alt seimă;
Nici numele de-aupăa grădii
Nu-ți scriu pe vre-un cioban de lăna...

Pe grădina ta, de mineri plătă,
Doar ploaia lacrimii stănd să fiarbă,
Curând, pe toamna vine străbăt,
Te răstori și crești în lăbă...

8 Ianuarie 1991
G. H. R. no
J. H. R. no

- 2 -
 Apr eu sunt teafăr rău, Joanne,
 Si, ca din altă lume, vine
 Pe vânt, oftatul tristei frumuse
 În beana bocnei pân' la mine...

C.N.S.A.S.
 13 IUL. 2016
 Direcția Arhivă Centrală

Si-aici în magra mea închisoare,
 În iadul suferinței mele,
 Mi-e dor de Cerul tău, de soare,
 Mi-e dor de lună și de stele;

Mi-e dor de-a pasărilor neamuri
 În sbor văduhul când îl face,
 Se vântul freacă-nad prin frumuse
 Se șoptirile păsărilor;

Mi-e dor de Tine'u toate-aceste
 O, Joanne, strălucind fecerie,
 Că lumina-Lumină ăstă,
 Tar eu mă sting în întinerie!

Nici anul Eterni zile,
 Ca dar, întreg nu mi-a rămas,
 Ci doar la trei ori-șegă zile
 Mi-l dau câte-un pătrar de clas...

O, Dumnezeu, ce vine
 Răpăta, de-aici pân' la cer
 În mângăia-ăta Lă-Lumină,
 În noaptea nopților din iad...

27
 22
 Mi-e dor, adanc de toate cele
 Ce gustă-a omului gura,
 Si gura, ca sefuit de lele, mla
 Si gust arde doar crumta mla

8 Iunie 1999
 G. F. Rău
 J. Rău

- 5 -
 Ce va să înapoie păcate 28
 Ce n-ai fapta să mă afuie, grele,
 Sfarănu-mi laudările. 23
 Să bate-mă cu pîini mîle;
 Ci, sloboz, lepăra să mă imple,
 Sclădunda-mi timpuriu cu pînă
 de la facioare până la tîmpile -
 Să fac pe-un mîndoc de gîmoare!
 Ca tot să fac în păcătire,
 Încălușind în piept simțirile;
 Uitat de tot sub largă fire
 Să fac, - dar nu uitat de tine...

C.N.S.A.S.
 13 IUL. 2016
 Direcția Arhivă Centrală

Căci, prinde-mine vântul serii
 Când fi-va, mîncos, să bata, -
 Voi ști că: lacrima durerii
 Mi-o scapă Milostivul Păta! 8 Iunie 1959
 Yefiriu primăverii n-are floare
 Când peste mine-an să tînuie,
 Voi ști că: mîna-i înbitoare
 Cu mila sta să mă mîngăie!

Cînd din adîncul cer albastru
 M-ar inunda vîr rate calde, -
 Voi ști că: prea mîrșit s'ar stă,
 Hidorul trup sta să mi-l scalde!
 Când luna și potop de stele
 M-ar pîlîi, - voi ști că via decii:
 Se lepăra lutul să mi-l spele,
 Ca mi-ai ieritat și ce mă vindec!

Pe-acia stîra din întinze
 Te, feme, feartine, co' tu pîti
 Să sfărîmî lantul lăcîșilor
 Și din mormîntu-mi să mă scoti!

În iadul morilor haine
 Tu, feme, smulge-mă din chin,
 Ca să se înarmăre pe tine
 În veșnicie. Amin!

Milava
 februarie 1952.

8 Iunie 1959
 Gîflea
 Valeriu

C.N.S.A.S.
 13 IUL. 2016
 Direcția Arhivă Centrală

TRIBUNALUL MILITAR

TRIBUNALUL MILITAR AL REGIUNII II-a MILITARE
COLLEGIUL DE RECOURS
Doc-nr.2268/959

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Directia Arhiva Centrala

D E C I Z I U N I A Nr.2174
Sedința publică din ziua de 25 august 1959

Tribunalul Militar al Regiunii II-a Militare, Colegiul de
recurs, compus din:

PRESEDINTE	MAIOR DE JUSTITIE	GURA GHEORGHE
JURATOR	CAPTAN DE JUSTITIE	CINCA CONSTANTIN
	M A I O R	HURU ION
ASISORI POPULARI	M A I O R	HIRSCHORN MARIO
	M A I O R	BALFARU NICOLAE
PROCUROR MILITAR	CAPTAN DE JUSTITIE	OLIMPIANU ION
SECRETAR DE SEDINTA		NADA CONSTANTIN

In ziua de 19 august 1959, a luat în considerare recursurile
declarat de:

- 1/ BROSTEANU ION nascut la 26 ianuarie 1912 în Pitești
fiul lui Petre și Coralia, fost contabil, cu ultimul domiciliu
în Pitești, str. Craiovei nr.43;
- 2/ BACOTEA TRAIAN nascut la 20 august 1898 în Galați,
fiul lui Iacov și Sofia, fost magistrat, cu ultimul domiciliu în Pitești,
Bd. R.P.R. nr.15;
- 3/ BĂRBULESCU TANASE nascut la 1 oct.1902 în București
fiul lui Nicolae și Sofia, cu ultimul domiciliu în Pitești, str.
Craiovei nr.39;
- 4/ MĂIMAROLU ION nascut la 12 aprilie 1895 în București
fiul lui Dimitrie și Maria, cu ultimul domiciliu în Pitești, str.
Craiovei nr.55;
- 5/ BĂRBULESCU ALEXANDRU nascut la 28 sept.1896 în com.
Siliștea Buzoiași Rn.Regiorii de Vede reg.București, fiul lui Ion
și Polixenia, cu ultimul domiciliu în Pitești str. Oiga Bancio nr.
25;
- 6/ PANCU ION nascut la 18 martie 1892 în Macedonia, fiul
lui Gheorghe și Ecaterina, cu ultimul domiciliu în Pitești str.
O.A.R. nr.6;
- 7/ FÎRVULESCU ALEXANDRU nascut la 12 ianuarie 1907 în
com.Albești Rn.Curtea de Argeș, fiul lui Marin și Ioana, cu ultimul
domiciliu în Pitești str. F. Vladimirescu nr.69;
- 8/ MILKICARI VASILE nascut la 21 sept.1985 în comuna
Dobreni-Cimpurel reg.București, fiul lui Gheorghe și Dina, cu ul-
timul domiciliu în București str.Lupulanc nr.8 raiounl Galin;
- 9/ CONSTANTINESCU ATANASE nascut la 11 oct.1905 în
Pitești, fiul lui Panait și Arta, cu ultimul domiciliu în Pitești
str. Serban Voda nr.99;
- 10/ POSEZNICUSCU ION nascut la 13 martie 1884 în com.
Mugacala reg.Pitești, fiul lui Vasile și Ana, cu domiciliul în
Pitești str. Tăpeș Voda nr.5;
- 12/ GHEORGHE A GHEORGHE nascut la 9 martie 1901 în
București, fiul lui Anghel și Maria, cu domiciliul în Pitești str.
Rahovei nr.2;

După care, Tribunalul deliberând în secret constată că
pentru a verifica situația inculpatului Postelnicu Ion
pentru care s-a depus în instanță o comunicare scrisă a Militiei
Pitești că a decedat în ziua de 16.07.1959, precum și pentru stu-
diul cauzelor cauzate, apreciază că este cazul să amâne pronun-
țarea pentru ziua de 25 august 1959, fiind

UL. 2016

TRIBUNALUL

Deliberând în secret asupra recursurilor de fapt
constată că prin sentința nr.390 din 20 iunie 1959, Tribuna-
lul Militar a condamnat pe BROSTEANU ION la 24 ani
muncă silnică și la 10 ani degradare civică pentru crime de uneltire
contra ordinii sociale p.p.de art.209 pct.2 lit.a al.penultim de
sub lit.b C.P. și la 10 ani închis.c.or.pentru del.de deținere
de publicațiuni interzise p.p.de art.325 pct.6 C.P.
Conf.art.25 pct.6 C.P. s-a dispus confiscarea totală a
averii personale și l-a obligat să plătească 1500 lei cheltuieli
de judecată. I s-a calculat prevenția de la 27 oct.1959.

Conf.art.101 C.P. s-a executat pedeapsa cea mai grea.
pe BACOTEA TRAIAN la 25 ani degradare civică și la 10 ani degradare civică
cu aplic.art.31 C.P. pentru crime de uneltire contra ordinii
sociale p.p.de art.209 pct.2 lit.a al.penultim de sub lit.b C.P.
și la 12 ani închis.c.or.pentru del.de deținere de publicațiuni interzise
p.p.de art.325 pct.6 C.P. cu aplic.art.101 C.P.

Conf.art.25 pct.6 C.P. s-a dispus confiscarea totală
a averii personale și l-a obligat să plătească 1500 lei cheltuieli
de judecată, calculându-i prevenția de la 30 oct.1958, pe
BĂRBULESCU TANASE la 18 ani muncă silnică, 8 ani degradare civică
și confiscarea totală a averii personale pentru crime de uneltire
contra ordinii sociale p.p.de art.209 pct.2 lit.a al.penultim
de sub lit.b C.P.

I s-a calculat prevenția de la 31 oct.1958
Conf.art.304 C.P. a fost obligat la 800 lei cheltuieli de jude-
cată, pe MĂIMAROLU ION la 20 ani temniță grea și la 10 ani
degradare civică cu aplic.art.31 C.P. pentru crime de uneltire
contra ordinii sociale, după ind și confiscarea totală a averii
personale și l-a obligat să plătească 1000 lei cheltuieli de
judecată. I s-a calculat prevenția de la 31 oct.1959; pe BĂRBULESCU
ALEXANDRU la 23 ani temniță grea și la 10 ani degradare civică cu aplic.
art.31 C.P. pentru crime de uneltire contra ordinii sociale p.p.
de art.209 pct.2 lit.a al.penultim de sub lit.b C.P. după ind
și confiscarea averii personale a inculpatului și l-a obligat să
plătească 1200 lei cheltuieli de judecată. I s-a calculat preven-
ția de la 4 dec.1958;

Conf.art.15 lit.b din D.61/959 a fost condamnat la
3 ani închis.c.or.pentru del.de deținere de muniții militare
și la 8 ani închis.c.or.pentru del.de deținere de arme militare
p.p.de art.17 lit.b din D.61/959.

Conf.art.101 C.P. inculpatul Bărbulescu Alexandru va
executa pedeapsa cea mai grea; pe PANCU ION l-a condamnat la
25 ani temniță grea și la 10 ani degradare civică cu aplic.art.31
C.P. pentru crime de uneltire contra ordinii sociale p.p.de
art.209 pct.2 lit.a al.penultim de sub lit.b C.P. și la 12 ani
închis.c.or.pentru del.de deținere de publicațiuni interzise
p.p.de art.325 pct.6 C.P. cu aplic.art.101 C.P.

Conf.art.25 pct.6 C.P. dispune confiscarea totală a
averii personale a inculpatului.

I s-a calculat prevenția de la 6 dec.1958 și a fost
obligat la 1500 lei cheltuieli de judecată; pe CARIDIS ION l-a
condamnat la 20 ani temniță grea și la 8 ani degradare civică cu aplic.
art.31 C.P. pentru crime de uneltire contra ordinii sociale p.p.
de art.209 pct.2 lit.a al.penultim de sub lit.b C.P. după ind
și confiscarea totală a averii personale și l-a obligat să plă-
tească 1000 lei cheltuieli de judecată. I s-a calculat prevenția
de la 4 dec.1958.

13/ PRIDESEU CONSTANTIN nascut la 6 aprilie 1894 în
com.Bărdăși de Capu Rn.Vede reg.Pitești, fiul lui Ion și Ioana
cu ultimul domiciliu în Pitești str.Trivale nr.53;

14/ VULCAN CRISTU nascut la 15 sept.1900 în Macedonia
fiul lui Nicolae și Elena, cu ultimul domiciliu în Pitești
str.St.Vinari nr.28, împotriva sentinței nr.390 din 20 iunie 1959
pronunțată de Tribunalul Militar

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Directia Arhiva Centrala

S-a ascultat raportul prezentat de Opt.just.Cinca C-tin.
Apărătorii inculpaților au susținut cererile acestora după cum urmează:

Av.Alexiu Izi pentru inculpatul Postelnicu Ion a arătat
că a depus memoriu cu motive de casare, dar că urmează să se
verifice actul prezentat instanței din partea familiei
recurentului, referitor la decesul acestuia.

Procurorul Militar a arătat că într-adevăr trebuie
verificat dacă recurentul a decedat, caz în care urmează
să se facă aplicarea art.163 C.P., iar în eventualitatea că
recurentul nu a decedat, motivele de recurs sunt nefondate și
urmează să fie respinse ca atare.

Av.Teodoru C-tin pentru inculpații Brosteanu Ion
și Racoviță Traian a susținut oral că greșit instanța de fond
a aplicat agravanta prev.de lit.b al.penultim de sub art.
209 pct.2 lit.a, cerind schimbarea calificării în infrac-
țiunea p.p.de art.209 pct.2 lit.a C.P. și aplicarea unor
pedepse corespunzătoare.

Av.Oprea Radu pentru inculpații Bărbulescu Tanase
Maimarolu Ion și Gheorghe Gheorghe.

Av.Atanasiu Alexandru pentru recurentul Bărbulescu
Alexandru.

Av.Siegler S.pentru inculpații Pancu Ion și
Caridis Ioan.

Av.Iliescu Nicolae pentru Fîrvulescu Alexandru;
Av.Cristescu Traian pentru Militaru Vasile;
Av.Moldoveanu Atanase pentru Constantinescu Atanase;
Av.Contomihale A.pentru Pridescu Constantin;
Av.Niculescu Cornel pentru recurentul Vulcan Cristu

au dezvoltat oral motivele scrise depuse la dosar, solicitând
admiterea recursurilor, înlăturarea agravantei și schimbarea
calificării în infracțiunea p.p.de art.209 pct.2 lit.a C.P.
și în subsidiar redozarea pedepselor inculpaților.

Procurorul Militar a arătat că susținerile inculpa-
ților se axează pe două motive principale, primul motiv refe-
ritor la schimbarea calificării în infracțiunea p.p.de art.
209 pct.2 lit.a C.P. prin înlăturarea agravantei prevăzute de
acelasi text lit.b al.penultim C.P. și al doilea motiv se
referă la soluția dată de instanța de fond, solicitându-se
redozarea pedepselor respective.

În dezvoltarea concluziilor sale, procurorul militar
a susținut că instanța de fond a reținut temeinic faptele il-
cite săvârșite de inculpați, fapte care sînt deosebit de grave
întrucît recurenții au acționat în mod organizat, în grupuri
și au premeditat schimbarea regimului democrat popular din
țara noastră în urma dezvăluirii unui al treilea război
mondial, totodată inculpații comentind și difuzind stările
tendentioase emise de posturile de radio imperialiste, aducînd
grave insulte și calomnii la adresa regimului democratic
și a întregului lagăr socialist, înocît înădăraarea juridică
a unor asemenea fapte deosebit de grave nu putea fi decît
în infracțiunea p.p.de art.209 pct.2 lit.a și b al.penultim
C.P., iar pedepsele aplicate sînt just proporționale pentru
fiecare recurent, cerind respingerea tuturor recursurilor
ca nefondate.

Fiind aplic.art.209 pct.2 lit.a al.penultim de sub lit.b
C.P., constată pe FÎRVULESCU ALEXANDRU la 18 ani muncă silnică
și la 10 ani degradare civică pentru crime de uneltire contra
ordinii sociale, după ind și confiscarea totală a averii perso-
nale și l-a obligat să plătească 800 lei cheltuieli de judecată.
I s-a calculat prevenția de la 8 ianuarie 1959; pe MĂIMAROLU
ION la 20 ani temniță grea și la 10 ani degradare civică
cu aplic.art.31 C.P. pentru crime de uneltire contra ordinii
sociale și la 12 ani închis.c.or.pentru del.de deținere de
publicațiuni interzise p.p.de art.325 pct.6 C.P. cu aplic.art.101
C.P.

Conf.art.25 pct.6 C.P. s-a dispus confiscarea totală a
averii personale și l-a obligat să plătească 1500 lei cheltuieli
de judecată, calculându-i prevenția de la 30 oct.1958, pe
BĂRBULESCU TANASE la 18 ani muncă silnică, 8 ani degradare civică
și confiscarea totală a averii personale pentru crime de uneltire
contra ordinii sociale p.p.de art.209 pct.2 lit.a al.penultim
de sub lit.b C.P.

I s-a calculat prevenția de la 31 oct.1958
Conf.art.304 C.P. a fost obligat la 800 lei cheltuieli de jude-
cată, pe MĂIMAROLU ION la 20 ani temniță grea și la 10 ani
degradare civică cu aplic.art.31 C.P. pentru crime de uneltire
contra ordinii sociale, după ind și confiscarea totală a averii
personale și l-a obligat să plătească 1000 lei cheltuieli de
judecată. I s-a calculat prevenția de la 31 oct.1959; pe BĂRBULESCU
ALEXANDRU la 23 ani temniță grea și la 10 ani degradare civică cu aplic.
art.31 C.P. pentru crime de uneltire contra ordinii sociale p.p.
de art.209 pct.2 lit.a al.penultim de sub lit.b C.P. după ind
și confiscarea averii personale a inculpatului și l-a obligat să
plătească 1200 lei cheltuieli de judecată. I s-a calculat preven-
ția de la 4 dec.1958;

Conf.art.15 lit.b din D.61/959 a fost condamnat la
3 ani închis.c.or.pentru del.de deținere de muniții militare
și la 8 ani închis.c.or.pentru del.de deținere de arme militare
p.p.de art.17 lit.b din D.61/959.

Conf.art.101 C.P. inculpatul Bărbulescu Alexandru va
executa pedeapsa cea mai grea; pe PANCU ION l-a condamnat la
25 ani temniță grea și la 10 ani degradare civică cu aplic.art.31
C.P. pentru crime de uneltire contra ordinii sociale p.p.de
art.209 pct.2 lit.a al.penultim de sub lit.b C.P. și la 12 ani
închis.c.or.pentru del.de deținere de publicațiuni interzise
p.p.de art.325 pct.6 C.P. cu aplic.art.101 C.P.

Conf.art.25 pct.6 C.P. dispune confiscarea totală a
averii personale a inculpatului.

I s-a calculat prevenția de la 6 dec.1958 și a fost
obligat la 1500 lei cheltuieli de judecată; pe CARIDIS ION l-a
condamnat la 20 ani temniță grea și la 8 ani degradare civică cu aplic.
art.31 C.P. pentru crime de uneltire contra ordinii sociale p.p.
de art.209 pct.2 lit.a al.penultim de sub lit.b C.P. după ind
și confiscarea totală a averii personale și l-a obligat să plă-
tească 1000 lei cheltuieli de judecată. I s-a calculat prevenția
de la 4 dec.1958.

13 IUL 2016
Pentru inculpatii au dislocat recurs impotriva sentintei
condamnatorii si apardorii lor si au cerut anularii cu motive care
au contut numai astfel incat Tribunalul sa revizuiasca necesar sa dis-
cute de odata motivele comune.

Având în vedere că în cerce privește ⁷⁹ inculpatul Postelnicescu Ion, Sfatul Popular popular al comunei Jilava Rn.N. Milosescu București, cu adresa nr.439 din 20 august 1959 a înaintat extrasul de moarte - uz oficial - din care rezultă că numitul Postelnicescu Ion în vîrstă de 75 ani, a decedat la data de 17 Iulie 1959, deoseul fiind trecut în registrul stării civile din comuna Jilava, raionul N. Milosescu, la nr.47 din 17 Iulie 1959, numitul fiind decedat în penitenciarul Jilava, urmasul cu privire art.4 teza II-a c.pr pen., fiind o cauză legală de încetarea urmăririi penale, potrivit art.163 c.pr., în speță fiind vorba de moartea inculpatului urmasul să se înceteze urmărirea, înrămînarea faptelor fiind stînad prin decesul sumamitului inculpat.

Văzînd motivul unei de casare care constă în faptul că de-
pus pentru Marilescu Pădăru, Marilescu Ion, și Georgea A. George
comun cu motivul II din memorial privitor la Președinte Călin, cu
motivul I din memorial lui Pădăru Ion, și motivele I din poeziile
depus pentru inculpatul Caridia Ion, Constantinescu Ștefan,
Ilieșcu Vasile, Pirvulescu Alexandru, Șandulescu Alexandru și
Vulcan Grigore.

Prin aceste motive cu continut comun, pe care Tribunalul
le discuta de odata, se invoca nulitatea prev. de art. 400/1 c. procs.
sustinandu-se ca sentinta este ilegala, intrucat gresit s-a aplicat
inculpatilor agravanta prevazuta de art. 209 pct. 2 lit. a C.P. el.
pentru ca sub lit. b C.P., deoarece in apeta activitatea inculpa-
tilor a constat in agitati, obisnuita, fara sa prezinte o gravitate
deosebita in securitatea statului si in concluziuni se solicita
inlaturarea agravantei si schimbarea calificarii in infractiunea
p. de art. 209 pct. 2 lit. a C.P.

Avind în vedere aceste susțineri ale apărării și verificând sentința recursată și dosarul cauzei, -ricomisiunile constatând că în o-cace privește încadrarea juridică a faptelor inculpaților, instanța de fond a motivat temeinice pericolul socială descoperit a acelor fapte în raport de numărul mare al inculpaților și de continuul contrarevoluționar al acelor activități, prin care recurentii, foști legionari, P.N.R. -iști, comențând să-și organizeze și să speculeze urmasii subliniind regimul de democrație populară din țara noastră, difuzând știrile calomnioase ale posturilor de radio imperialiste, comențind după aceea evenimentele politice interne și externe și propovăduind schimbarea regimului democratic, prin intervenirea unui război declanșat de statele imperialiste împotriva lagărului socialist, toate aceste activități fiind desfășurate în mod organizat, în diverse locuri publice, unde se înfășneau sau la locuințe particulare.

Dr. alții rezultă că motivarea în drept a sancțiunii este la-
gală și juridică, demonstrând existența infracțiunii, p.p. de art.
199 pct. 2 lit. a C.P. comb. cu lit. b al. 1. ultim C.P.

În cercetările, motivele de recurs comune analizate mai sus, sînt neîncercate și gîmesc să fie respinse ca atare, menținîndu-încadrarea juridică legii, așa cum a fost demonstrată în cuprinsul sentinței pronunțată de instanța de fond.

Vizind marivale: doi se casara din nou, dupa ce au inceput sa se desparta din cauza faptului ca unul dintre ei, Constantin sau Afanasie, litiara Vasile, la care s-au mutat si aparatorul celoralti inculpati, sustinandu-se ca fapt: inculpatii n-au fost revizuiti teratini. In lumina unor probe concludente si doei sentinta este violata de pulitici a pro. de ex

400/2 c.pr.pen. fiind necesară rejudecarea cauzei în vederea
stabilirii situațiilor reale de fapt.
Din verificarea sentinței recurate și a lucrărilor de
la dosar, Tribunalul constată că instanța de fond a analizat în
fapt activitatea ilicită a fiecărui inculpat, activitatea acestora
rețu în grupe cu ceilalți cîmpulști și în mod organizat așa
cum s-a arătat în partea introductivă a acestei decizii. 13 IUL. 2016

In ceea ce privește probele pe care însușirea acestor măști le-a făcut necesare, în fața instanței de judecată, înțelegem că acestea au fost prezentate în mod corespunzător, în conformitate cu cerințele legale, și au fost suficiente pentru a demonstra că măștile erau în posesia persoanelor implicate în faptele de crimă. În ceea ce privește probele pe care însușirea acestor măști le-a făcut necesare, în fața instanței de judecată, înțelegem că acestea au fost prezentate în mod corespunzător, în conformitate cu cerințele legale, și au fost suficiente pentru a demonstra că măștile erau în posesia persoanelor implicate în faptele de crimă.

Introduc această motivare a sentinței demonstrând că caracter
tența adevărului obiectiv, totodată deprinzându-se acii caracter
deosebit de grav, al unor asemenea fapte, cu caracter contrarevo-
lucionar, rezultă că sentința este temeinică și urmează să fie
menținută prin respingerea motivelor comune de recurs, ca nefondate.

Pentru inculpații Militaru Vasile, Zaharia, Traian și Broșescu am apărătorii au susținut, referindu-se la motivul II de casare, că dețineră scrierilor interese au s-a celorlalți inculpați, în public a unor asemenea scrieri făcut în scopul răspândirii în public a unor asemenea scrieri și în consecință lipsește un element esențial al infracțiunii p.p.de art. 325 al.3 lit.c C.P. Astfel că inculpații au deținut la

Nici apărarea n-a contestat că lucrurile de la domiciliile lor scrieri cu caracter contrarevoluționar și deci interzise, întrucât acele scrieri formează obiecta corp delict afirmându-se numai că întrucât nimănui n-a fost cunoscută de conținutul lor, nu erau destinate în vederea răspândirii în public.

Având în vedere că din lectura actelor rezultă că pentru existența infracțiunii este necesar ca inculpatul să cunoască conținutul scrierilor interzise pe care le deține în vederea răspândirii în public, chiar dacă răspândirea nu a avut loc, întrucât se ține seama de conținutul periculos al acelor scrieri, prin care se provoacă la comiterea unei infracțiuni.

In apela nu se contesta că inculpații au cunoscut conținutul scrisorilor pe care ei le dețineau, iar în cazul inculpatului Militaru Vasile, chiar că a compus unele scrisori și intru-
oșt a deținut la domiciliile lor asemenea scrisori, păstrându-le
în dispoziția dispozițiilor legile de distrugere a lor, evident
că se presupune ideea răpirii în public, și demonstrează
că de presunse socială desprinsă din asemenea fapte.

Aşa fiind, cauzele comune ale inculpațiilor de mai sus
sunt neinformate și se resping ca atare.

Văzînd că sîvul îl de căsătorie
Sînculescu Alexandru, referitor la infracţiunea p.p.de art.
17 lit.b din D.61/959, prin care se susţine că personal înculpa-
tul a indicat locul destinerii armelor şi muniţiilor găsite la
locul lui sau astfel ca trebuia absolvit de pedeapsă.

Din cuprinsul sentinței recurate și înscrise la nr. 608/1970 rezultă că procedându-se la o percheziție domiciliară s-a găsit îngropat în grădina casei inculpatului, armament și muniții pentru care inculpatul a declarat că le-a primit în păstrare de la un fost negustor, cu care avea strânse legături contrarevolu-

...instanța de

tionare. In asemenea situatiune pe drept cuvint instanta de
prima a reținut existența infracțiunii p.p.de art.15 lit.b și
art.17 lit.b din D.61/1959, armamentul și munițiile fiind găsite

cu ocazia percheziilor domiciliare, deși fără ca inculpatul să fi declarat argumenți în drept și la timp, ci el deține asemenea material, pe care să-l fi predat la timp.

Așa fiind, întocmit sentința recursată este temeinică și legal motivată în ce privește îndreptățițele săvârșite de către inculpat, motivul de recurs este neîntemeiat și ar trebui respins ca atare.

Văzând ultimele motive de recurs ale tuturor inculpaților formulate atât în scris, cât și oral, prin care se invocă nulitate prev. de art. 400/2 c. pr. pen. sustinându-se că pedepsele aplicate de instanța de fond sînt disproportionat, în raport de faptele comise, de calificarea juridică fetei, fără agravarea reținută de cercință, și fiind aceea de vîrstă și situațiunea personală a fetei, inculpat se solicită reducerea pedepsei.

Cu prilejul examinării motivelor de căsare deosebite de inculpați, analizând absent senzația recurentă și a căsătoriei, s-a constatat particularitatea socială deosebită a faptelor săvârșite de inculpați, care s-au datorat în mare măsură înfrângerii clasei muncitorești și a clasei muncitorești populare din țara noastră, fapt care a fost explicat și prin situațiile personale avute în trecut de inculpați, educația în ideologia înăbușită legătoare sau terroare-moralească, înlocuită drept cuvânt, instanța de fond a aplicat pedepse corecte raportându-se în raport de acea pericolozitate gravă, a înfrângerilor și a înfrângerilor.

Ape fiind, altmied, motive comune ale incalpatilor sint neintocmite si urmasii sa fie raspunde ca atare, seminandu-se in intreaga sen inta condamnatare, care este tem inala, legal si justa, totodata obligind pe incalpati sa plateasca cheltuieli de judecata conform art. 304 c.j.m.

2016

Se spune ca neformatii recurabile declarate de civ.
ASPECTU P ICH, RACUVIA I ERAN, BARNUT SOU RAMAS, MATIASCU
ICH BARDULESCU ALXANDRU, PAICIU IC, CARIDE LU, FIVILESCU ALX
MILITARU VASILE, CONSTANTINUSO A ZANAE, GHEORGHE A.H. CEBE,
FREDUSO COSEIANI, si VIOLAN CRISTU, Impotriva acestora, pe 29
din 26 iunie 1959 prezentata la Curtea Militara Oradea in
coliga pe fiecare in caz cu o conditie: cel care nu e judecat
in cauza pentru ca este FUGITIV sau IN, pe temeiul art. 68a
si c. 68a, c. 68b, art. 163 c.p. incetand urmarirea, inermisese
faptul, fiind utimă prin decizia inculpatului.

Dupa ai citita in gedin public astazi 25 august 1959 .

P R E S I D E N T
Major de Justo
Guyl Chacabaco

MICROPHONE
Cpt. JESUS Constantino

Major Wilfredo Hiteles
Assessor popular
Major Hirschohorn Mario

Mayor [Signature]
Secretary
Boca Constantino

Reabilitarea 1994

C ă t r e,

PREȘEDINTELE CURȚII SUPREME DE JUSTIȚIE

În baza art.409, art.410 alin.1 partea I-a pct.2 din Codul de procedură penală și art.25 lit.c din Legea nr.56/1993, declar recurs în anulare împotriva sentinței nr.390 din 20 iunie 1999 a Tribunalului Militar Craiova și deciziilor nr.2174 din 25 august 1999 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militare, 127 din 31 mai 1961 a Tribunalului Suprem - Colegiul Militar și 30 din 19 ianuarie 1963 a Tribunalului Militar de Regiune Militară București.

Notivels sunt următoarele :

Prin sentințe penale menționate, Tribunalul Militar Craiova a condamnat pe inculpații :

- BROȘTEANU ION (fiul lui Petre și al Curaliei, născut la 26 ianuarie 1912 în Pitești, cu același domiciliu, fost contabil, necăsătorit, fără antecedente penale) la 24 ani muncă silnică și 10 ani degradare civică, pentru crime de uneltire contra ordinii sociale, prevăzute de art.209 pct.2 lit.a și b alineat penultim din Codul penal anterior și 10 ani închisoare corecțională pentru delictul de deținere de publicații interzise, prevăzute de art.325 lit.c din același cod.

În baza art.101 din Codul penal anterior s-a dispus de

degradare civică ;

- GHEORGHE A. GHEORGHE (fiul lui Anghel și al Ecaterinei, născut la 9 martie 1901 în București, cu domiciliul în Pitești, fost contabil, căsătorit, are 2 copii, fără antecedente penale) la 16 ani muncă silnică și 6 ani degradare civică, toți pentru crime de uneltire contra ordinii sociale, prevăzute de art.209 pct.2 lit.a și b alineat penultim din Codul penal anterior.

Totodată, în baza art.25 pct.6 din Codul penal anterior s-a dispus confiscarea totală a averii inculpaților.

S-a reținut că inculpații, în perioada anilor 1930 - 1950, în discuțiile purtate, au adus insulte și calomnii organelor de partid și de stat din România, precum și a celor din celelalte țări socialiste.

De asemenea, inculpații ascultau, comentau și difuzau știrile transmise de posturile de radio străine și preconizau căderea regimului democratic-popular, prin înlocuirea unui nou șef de stat și voința la putere a vechilor partide de guvernământ.

Totodată, inculpații au alogiat avanansurile din Ungaria, sperând că acestea să se extindă și în România.

Inculpații Broșteanu Ion, Racovița Traian, Pănciu Ion și Militaru Vasile au deținut la domiciliu, în vederea răspândirii în public, materiale și fotografii interzise de lege, iar inculpatul Săndulescu Alexandru a deținut la domiciliu două pistole în stare de deteriorare și 979 cartușe.

Tribunalul Militar al Regiunii a II-a Militare - Colegiul de recurs, a respins recursurile declarate de inculpați și cu privire la Postelnicescu Ioan a înscut urmărirea în baza art.4 teza a II-a din Codul de procedură penală și art.163 din Codul penal anterior, învinuindu-l fiind stăruind prin decesul inculpatului.

Tribunalul Suprem - Colegiul Militar, admitând recursul în supraveghere declarat de procurorul general, a casat hotărârile și a condamnat ca infracțiune de uneltire contra ordinii sociale din art.209 pct.2 lit.a și b alineat penultim în art.209 pct.2 lit.b din Codul penal anterior și l-a condamnat pe inculpații Racovița Traian și Pănciu Ion la câte 10 ani închisoare corecționale

inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea de 24 ani muncă silnică și 10 ani degradare civică ;

- RACOVITZA TRAIAN (fiul lui Lucreția, născut la 20 august 1878 în Salași, cu domiciliul în Pitești, fost magistrat, necăsătorit, fără antecedente penale) și

- PĂNCIU ION (fiul lui Gheorghe și al Ecaterinei, născut la 18 martie 1892 în Macedonia, fost antreprenor, necăsătorit, cu domiciliul în Pitești, fără antecedente penale) la câte 25 ani temniță grea și 10 ani degradare civică pentru crime de uneltire contra ordinii sociale prevăzute de art.209 pct.2 lit.a și b alineat penultim din Codul penal anterior și câte 12 ani închisoare corecțională pentru delictul de deținere de publicații interzise, prevăzute de art.325 lit.c din același cod.

În baza art.101 din Codul penal anterior, s-a dispus de inculpații să execute pedeapsa cea mai grea de câte 25 ani temniță grea și 10 ani degradare civică ;

- SĂNDULESCU ALEXANDRU (fiul lui Ion și al Polixeniei, născut la 26 septembrie 1896 în Siliștea - Buzăști, cu domiciliul în Pitești, fost ofițer superior, căsătorit, are 1 copil, fără antecedente penale) la 25 ani temniță grea și 10 ani degradare civică, pentru crime de uneltire contra ordinii sociale prevăzute de art.209 pct.2 lit.a și b alineat penultim din Codul penal anterior, 2 ani închisoare corecțională pentru delictul de deținere de publicații militare, prevăzute de art.15 lit.b din Decretul nr.61/1959 și 3 ani închisoare corecțională pentru delictul de deținere de arme militare, prevăzute de art.17 lit.b din același decret.

În baza art.101 din Codul penal anterior, s-a dispus de inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea de 25 ani temniță grea și 10 ani degradare civică ;

- MILITARU VASILE (fiul lui Ghiță și Dinca, născut la 21 septembrie 1865 în Dobrină - Cămpenel, cu domiciliul în București, funcționar, căsătorit, fără antecedente penale) la 20 ani temniță grea și 10 ani degradare civică, pentru crime de uneltire contra ordinii sociale, prevăzute de art.209 pct.2 lit.a și b alineat penultim din Codul penal anterior și 12 ani închisoare corecțională pentru delictul de deținere de publicații interzise, prevăzute de art.325 lit.c din același cod.

18 și câte 5 ani interdicție corecțională pentru Săndulescu Alexandru și Caridia Iana la câte 5 ani închisoare corecțională și 5 ani interdicție corecțională, pe Săndulescu Vasile, Constantinascu Atanase, Gheorghe A. Gheorghe, Prodanu Constantin, Vulcan Cristu la câte 7 ani închisoare corecțională și câte 3 ani interdicție corecțională, iar pe Săndulescu Alexandru la câte 6 ani închisoare corecțională și 3 ani interdicție corecțională.

De asemenea, s-au redus pedeapsa spânzurii inculpaților Racovița Traian și Pănciu Ion la câte 10 ani închisoare corecțională pentru infracțiunea prevăzută de art.325 lit.c din Codul penal anterior și a menținut celelalte dispoziții ale hotărârilor.

Tribunalul Militar de Regiune Militară București - Colegiul de recurs, a admis, în temeiul art.300 combinat cu art.433 pct.1 lit.a din Codul de procedură penală, contestația formulată de Militaru V. Ecaterina împotriva deciziei nr.2174 din 25 august 1999 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militare pe care a anulat-o în ce privește pe Militaru Vasile și în fond a înscut urmărirea penală, învinuindu-l fiind stăruind prin decesul inculpatului.

Totodată, instanța a desființat sechestrul asigurător instituit pe averea personală a lui Militaru Vasile.

Consider că hotărârile judecătorești sunt pronunțate cu încălcarea legii.

Potrivit art.209 pct.2 lit.a din Codul penal anterior, constituia delictul de uneltire contra ordinii sociale, faptul de a face propagandă, agitație sau de a întreprinde orice altă acțiune pentru schimbarea ordinii sociale existente în stat ori a formei de guvernământ sau din care ar rezulta un pericol pentru securitatea statului.

Totodată, conform art.209 pct.2 lit.b alin.penultim din Codul penal anterior, constituia același delict, faptul de a face propagandă în favoarea unor organizații care au drept scop schimbarea ordinii sociale existente în stat sau a formei de guvernământ democratic, constituite în țară sau străinătate, ori a membrilor lor.

Realizarea acestui obiectiv a acestui delict, în varianta reținută în cazul, are condiționat de stabilirea pe bază de probe a unor activități de difuzare și răspândire în masă a unor

...și concepții care, prin conținutul lor conștient și în mod intenționat, să incite sau să îndene la schimbarea ordinii sociale existente în stat, a formei de guvernământ sau să deter- mine o stare de pericol pentru securitatea statului.

Or, în cauză, instanțele nu au interpretat corect caracterul și scopul întâlnirilor inculpaților. Aceste întâlniri nu au avut caracter organizat, fiind pentru toți inculpații ocazio- nale, întâmplătoare (așa cum a apreciat și fostul Tribunal Suprem, dar numai pentru o parte din inculpați) și s-au desfășurat fie cu ocazia unor vizite de familie, găsindu-se de spiritul sau organiza- rea unor jocuri de noroc.

Astfel, inculpatul Broșteanu Ion a eritat că inculpa- ții Mainarolu Ioan, Racoviță Traian, Bărbulescu Tănase, vaneau la domiciliul său unde jucau table, diferite jocuri de noroc și comen- tau știrile din ziare, printre care și lăncerese sateliților de către Uniunea Sovietică (filele 77 volumul 2).

De asemenea, organizațiile erau și întâlnirile, din locuin- ța inculpatului Pandu Ion unde se făceau găsindu-se de spiritul potrivit declarației inculpatului, Racoviță Traian (filele 73 volu- mul 2).

La aceste găsindu-se au mai participat inculpații Caridie Ioan, Militaru Vasile, Constantinescu Atanase, Postelnicescu Ioan, care purtau, cu aceste ocazii, discuții asupra evenimentelor in- terne și internaționale (filele 82 și 84 volumul 2).

Așadar, din probele administrate în cauză, rezultă că afirmațiile inculpaților, prin conținutul lor, nu erau apte să educe stingeră securității statului mai ales că aceștia erau în vârstă de peste 65 ani, iar unii dintre ei aveau deficiențe de auz sau de memorie și, deci, nu puteau să desfășoare o activitate de propagandă.

Astfel, inculpatul Sindulescu Alexandru a precizat că "Avem o convenție - între noi să nu discutăm nimic politic, la masa din restaurant, intrușt erau toți trei la unsoare" iar din arhivă este de înțeles că inculpatul "Pandul Ion" rezultă că inculpatul Militaru Vasile avea "deficiențe de memorie, asigura- ranță în mare și devieri de la axa normal (filele 11 și 85 volumul 2).

C.N.S.A.S.

3 IUL. 2016
în Arhivă Centrală

Astfel inculpatul Pandu Ion că și martorii Vasilescu Ioan și Caridie Margareta au arătat că la aceste întâlniri de propagandă, știrile de erau nefavorabile cât și cele de erau fa- vabil regimului democrat popular, ceea ce conștient că inculpații nu făceau comentariile în scopul răsturnării acestui regim, discuțiile vizând doar știrile difuzate de posturile de radio (filele 82, 83, 84 și 85 volumul 2).

Așadar, instanțele trebuia să dispună achitarea inculpați- lor și să înlocuiască pedeapsa complementară a confiscării averii, nefiind întrunite elementele constitutive ale delictelor prevăzute de art.209 pct.2 lit.a și, respectiv, art.209 pct.2 lit.a și lit.b alin.pentultin din Codul penal anterior.

Instanțele au mai reținut că, în urma percheziției efec- tuate la domiciliul inculpaților Broșteanu Ion, Racoviță Traian, Pandu Ion și Militaru Vasile au fost găsite manuscrisele unor poezii, fabule, nuvele, reviste, Signal și fotografii, toate inter- zise de lege, ce constituiau un pericol pentru regimul comunist, fiind deținute cu scopul de a fi răspândite în masă (filele 15-21 volumul 2).

Potrivit art.325 alin.3 lit.c din Codul penal anterior, se pedepsea cu închisoare corecțională de la 5 la 12 ani, acela care, cunoscând conținutul, va încredința unuia sau mai multor per- soane, în vederea răspândirii în public, chiar dacă răspândirea nu a avut loc, precum și acela care a primit și păstrat, în vede- rea răspândirii în public, scrisori de orice fel, ziare, corespun- dente, gravuri, desene, afișe, tablouri imprimate clandestin, filme, anunțuri luminose sau alte asemenea prin care se provoacă la comi- tera unei infracțiuni, calificată crimă sau delict.

Or, din probele administrate nu rezultă că acestea ar fi făcut parte din categoria celor ce nu pot fi păstrate conform art. 325 alin.3 lit.c din Codul penal anterior și nici împrejurarea că prin conținutul lor ar fi provocat comiterea unei infracțiuni calificate drept crimă sau delict.

Totodată, din aceleași probe nu rezultă că primirea, pă- strarea acestor publicații s-ar fi făcut în vederea răspândirii în public.

In baza art.101 din Codul penal anterior, s-a C.N.S.A.S. de inculpatul să execute pedeapsa cea mai mare de 20 ani închisoare și 10 ani degradare civică ;

✓ - POSTELNICESCU ION (fiul lui Vasile și al Aniei, născut la 13 martie 1904 în comuna Mogoșoale, cu domiciliul în Pitești, fost preot, căsătorit, are 3 copii, fost membru al Partidului Național [Brăneșu, fără antecedente penale] la 22 ani temniță grea și 10 ani degradare civică ;

✓ - MAINAROLU IOAN (fiul lui Dumitru și al Mariei, născut la 12 aprilie 1895 în București, cu domiciliul în Pitești, moșier, fost membru al Partidului Național Țărănesc, necăsătorit, fără an- tecedente penale) și

- PREDESCU CONSTANTIN (fiul lui Ioan și al Ioanei, născut la 6 aprilie 1894 în comuna Hârșești de Capu, județul Argeș, cu do- miciliul în Pitești, fost ofițer superior, căsătorit, are trei co- pii, fără antecedente penale) la câte 20 ani temniță grea și 10 ani degradare civică ;

- CARIDIE ION (fiul lui Cristodor și al Mariei, născut la 12 decembrie 1896 în comuna Ionești, județul Argeș, cu domiciliul în Pitești, căsătorit, fost vice-președinte al organizației Partidului Național Țărănesc din municipiul Pitești, fără antecede- dente penale) la câte 20 ani temniță grea și 5 ani degradare civică ;

- BĂRBULESCU TĂNASE (fiul lui Nicolae și al Sofiei, născut la 1 octombrie 1902 în București, cu domiciliul în Pitești, fost inspector financiar, căsătorit, are 1 copil, fără antecedente pana- le) ;

- PARVULESCU ALEXANDRU (fiul lui Marin și al Ioanei, nă- cut la 12 ianuarie 1907 în comuna Albești, județul Argeș, cu domi- ciliul în Pitești, telegrafist, căsătorit, fără antecedente penale);

- CONSTANTINESCU ATANASE (fiul lui Pansit și al Aniei, născut la 11 octombrie 1905 în Pitești, cu același domiciliu, fost ofițer superior, căsătorit, are 3 copii, fără antecedente penale) și

- VULCAN CRISTU (fiul lui Nicolae și al Elenei, născut la 15 septembrie 1900 în Macedonia, cu domiciliul în Pitești, căsăto- rit, fără antecedente penale) la câte 10 ani muncă silnică și 5 ani

Astfel, Militaru Vasile a declarat că în perioada cât a lucrat la ziarul "Universul" și "Porunca vremii" a publicat mai multe poezii, o parte fiind găsite cu ocazia percheziției domici- liare, iar altele le-a trimis soției prin poștă, în timp ce execută o sancțiune administrativă la Penitenciarul Jilava și care opozi- reflecta persoanele asupra unor evenimente interne și internațio- nale (filele 242 - 253 volumul 1).

De asemenea, poeziile "Psalm", "La moartea lui Iotavian Cege", "Căminul 1951", "Strigăt către domnul vieții", "Sub lanțuri", "Un congres de interes și doi câini", relăuând talentul descoperit al autorului, au un profund caracter naționalist și, deci, nu se poate susține că prin publicarea lor s-ar fi urmărit "provocarea la comi- tera de infracțiuni".

Așadar, nu sunt întrunite nici elementele constitutive ale delictului prevăzut de art.325 alin.3 lit.c din Codul penal anterior, astfel că, în baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.d din Codul de procedură penală, se impune achitarea inculpați- lor și pentru aceste infracțiuni.

Pentru aceste motive, cer admiterea recursului în anulare, casarea hotărârilor și rejudecarea cauzei.

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

GENERAL
Vasile Mareș - Drăgușin

261

1996

425

12 file

10.04.96

26.06.96

23.10.96

ROMANIA
CURTEA SUPREMA DE JUSTITIE
— SECȚIA PENALĂ —

Fond
Separat

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

F.P. 3446/104
AG

DOSAR
Nr. 425

2331

20.02.96

1996

Int. inc. Broșteanu Ion; Racovita

Trăian - Pomăru Ion;

Săndulescu Alexandru 2.a.

dos. 31/94 Sect. Unită

dos. 387/59 Trib. Milit. Craiova

dos. 2208/59 Trib. Milit. Rep. II-a milit.
Col. de recurs

dos. 112/81 Trib. Suprem col. milit.

dos. 2208/59 Trib. Milit. Buc.
Amexa 1 vol. II

P 050791, Vol. 11

425

R. A.
209 p 2 p anterior

ROMANIA
CURTEA SUPREMA DE JUSTITIE
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. 425/1996

INCHESARE

C.N.S.A.S.
13 IUL. 2016
Direcția Arhivă Centrală

Sedința publică de la 10 aprilie 1996
Președinte: Nicolae Ionescu - judecător
Maria Coca-Cosma - judecător
Gabriel Ionescu - judecător
Ioan Bonjoi - procuror
Valeriu Sitaru - magistrat asistent

Termen - 26 iunie 1996

S-a luat în examinare recursul în anulare declarat de
procurorul general împotriva sentinței nr. 590 din 20 iunie 1994 a
Tribunalului Militar Craiova și deciziilor nr. 2174 din 25 august
1999 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militare, nr. 127 din
31 mai 1991 a Tribunalului Suprem - Colegiul militar și nr. 50 din
19 ianuarie 1995 a Tribunalului Militar de Regiune Militară Bucu-
rești, privind pe inculpații Militaru Vasile, Postelnicu Ion și
Maimarolu Ioan.

Au lipsit toți intimatii inculpați.
Procedura de citare cu aceștia nu a fost îndeplinită.
Procurorul a solicitat amânarea judecării cauzei la un alt
termen în vederea îndeplinirii procedurii cu intimatii inculpați,
precum și în vederea asigurării apărării printr-un apărător care să
fie desemnat din oficiu.

CURTEA
Având în vedere cererea formulată,
DISPUNE

Amână judecarea cauzei la 26 iunie 1996, din lipsă de
procedură cu intimatii inculpați, precum și din lipsă de apărare.
Se vor cita intimatii inculpați prin afișare la pri-
marile localităților în raza cărora își au domiciliul.
Se va cere pentru toți un apărător din oficiu.
Pronunțată, în sedința publică, azi 10 aprilie 1996.
PREȘEDINTE, MAGISTRAT ASISTENT,

int. inc.

cit.-Militaru Vasile - Buc., str. Louis Blank arh nr. 8, sector 1,
cod 71208 - prin afișare la Consiliul local
al sector 1 București

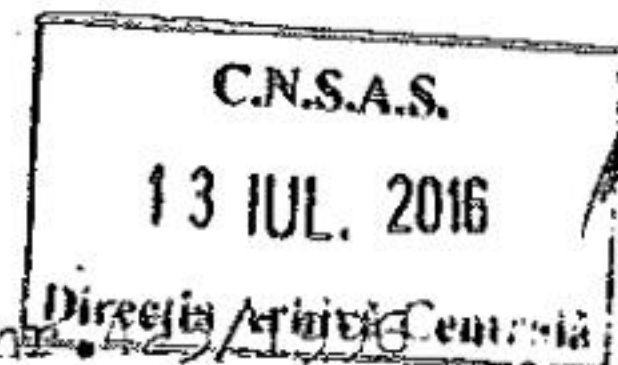
cit.-Postelnicu Ion - Pitești, str. Tepeș Vodă nr. 5, jud. Argeș -
prin afișare la Consiliul local al mun.
Pitești.

cit.-Maimarolu Ioan - Pitești, str. Craiovei nr. 55, prin afișare la
Consiliul local al mun. Pitești

Notă: Adresă la Baroul București - Serviciul asistență judiciară,
cu rugămintea de a desemna un apărător din oficiu
pentru cei trei intimatii inculpați, pentru termenul

R O M A N I A
CURTEA SUPREMA DE JUSTITIE
SECTIA PENALA

Minuta deciziei nr.2331

Dosar nr. 2331/1996

Sedința publică de la 23 octombrie 1996

IN NUMELE LEGII

D E C I D E:

Admite recursul în anulare declarat de procurorul general împotriva sentinței nr.390 din 20 iunie 1959 a Tribunalului Militar Craiova, deciziei nr.2174 din 25 august 1959 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militare și deciziei nr.30 din 19 ianuarie 1963 a Tribunalului Militar de Regiune Militară București, privind pe inculpații Militaru Vasile, Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan.

Casează hotărârile atacate și în baza art.11 pct.2 lit. a, raportat la art.10 lit.d din Codul de procedură penală, achită pe inculpatul Militaru Vasile pentru infracțiunile de uneltire contra ordinii sociale, prevăzută de art.209 pct.2 lit.a și b din Codul penal anterior, și deținere de publicații interzise, prevăzută de art.325 alin.3 lit.c din Codul penal anterior, iar pe inculpații Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan, pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale, prevăzută de art.209 pct.2 lit.a și b din Codul penal anterior.

Inlătură, pentru toți inculpații, pedeapsa complementară a confiscării totale a averii.

Onorariul de avocat pentru apărarea din oficiu a inculpaților, în sumă de 100.000 lei, se va plăti din fondul Ministerului Justiției.

Pronunțată în ședință publică, azi 23 octombrie 1996.

JUDECATOR,

M. Goca-Cozma

JUDECATOR,

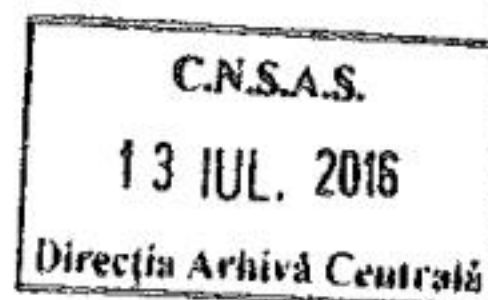
M. Teodorescu

JUDECATOR,

F. Ivan

R O M A N I A
CURTEA SUPREMA DE JUSTITIE
SECTIA PENALA

Dosar nr. 425/1996

I N C H E I R E

Sedința publică de la 26 iunie 1996

Președinte: Stelian Mateescu	- judecător
Maria Coca-Cornea	- judecător
Gabriel Ionescu	- judecător
Ion Bonini	- procuror
Bogdan Sărbulescu	- magistrat asistent

/ - /

S-a luat în examinare recursul în anulare declarat de procurorul general împotriva sentinței penale nr. 390 din 20 iunie 1959 a Tribunalului Militar Craiova, deciziei nr. 2174 din 25 august 1959 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militare, deciziei nr. 127 din 31 mai 1961 a Tribunalului Suprem - Colegiul Militar și deciziei nr. 30 din 19 ianuarie 1963 a Tribunalului Militar de Regiune Militară București, privind pe inculpații Militaru Vasile, Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan.

Au lipsit intimații inculpați, cu care procedura de citare a fost îndeplinită.

S-a învederat că apărătorul desemnat din oficiu pentru cei trei inculpați, avocat L. Belcea, a solicitat, în scris, amânarea judecării cauzei pentru imposibilitate de prezentare în instanță.

Procurorul a cerut amânarea cauzei.

C U R T E A

Apreciind cererea ca fiind întemeiată,

D I S P U N E:

Amână judecarea cauzei la 23 octombrie 1996.

Pronunțată în ședință publică, azi 26 iunie 1996.

PREȘEDINTE,

MAGISTRAT ASISTENT,

Termen 23 octombrie 1996

Int.inc. - Militaru Vasile, Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan
- toți sunt decedați și nu se citează

NOTA: Se menține delegația apărătorului desemnat din oficiu.

ROMANIA
CURTEA SUPREMA DE JUSTITIE
Secția Penală

16

DECIZIA NR.2331

Dosar nr.425/1996

Sedința publică de la 23 octombrie 1996

Președinte: Maria Coca-Cozma	- Judecător	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">C.N.S.A.S. 13 IUL. 2016 Direcția Arhivă-Centrul</div>
Margareta Teodorescu	- Judecător	
Floresan Ivan	- Judecător	
Ion Bonini	- Procuror	
Mihai Dumitrescu	- Magistrat asistent	

S-a luat în examinare recursul în anulare declarat de procurorul general împotriva sentinței nr.390 din 20 iunie 1959 a Tribunalului Militar Craiova, deciziei nr.2174 din 25 august 1959 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militară și deciziei nr.30 din 19 ianuarie 1963 a Tribunalului Militar de Regiune Militară București privind pe inculpații Militaru Vasile, Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan.

Au lipsit intimații inculpați, pentru care s-a prezentat avocat Belcea Lucian, apărător desemnat din oficiu.

Procedura de citare a fost îndeplinită.

Procurorul a pus concluzii de admitere a recursului în anulare, dezvoltând oral motivele acestuia.

Apărătorul a solicitat admiterea recursului în anulare.

CURTEA

Asupra recursului în anulare de față;

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin sentința nr.390 din 20 iunie 1959 a Tribunalului Militar Craiova au fost condamnați, alături de alte persoane, inculpații:

1. Militaru Vasile (fiul lui Gheorghe și Ecaterina, născut la 19 septembrie 1886 în satul Dobreni, comuna Vărăști, județul Ilfov, scriitor autodidact, cu ultimul domiciliu în București, str.Louis Blank nr.8, sectorul 1, decedat la 8 iulie 1959) la 20 ani temniță grea, 10 ani degradare civică și confiscarea totală a averii pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale prevăzută de art.209 pct.2 lit.a și b aliniat penultim din Codul penal anterior cu aplicarea art.31 din același cod, precum și 12 ani închisoare corecțională pentru infracțiunea de răspîndire de

C.N.S.A.S.

13 JUL 2016

Direcția Arhivă

publicații interzise prevăzută de art.325 alin.5 lit.c din același cod, urmînd să execute, în baza art.101 C.pen.anterior, pedeapsa cea mai grea de 20 ani temniță grea, 10 ani degradare civică și confiscarea totală a averii;

2. Postelnicescu Ion (fiul lui Vasile și Fotinia, născut la 13 martie 1884 în comuna Moșoia, județul Argeș, preot, cu ultimul domiciliu în municipiul Pitești, str.Tepeș Vodă nr.5, județul Argeș, decedat la 16 iulie 1959) la 22 ani temniță grea, 10 ani degradare civică și confiscarea totală a averii pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale prevăzută de art.209 pct. 2 lit.a și b aliniat penultim C.pen.anterior, cu aplicarea art.31 din același cod;

3. Maimarolu Ioan (fiul lui Dumitru și Maria, născut la 12 aprilie 1895 în municipiul București, fost moșier, cu ultimul domiciliu în municipiul Pitești, str.Craiovei nr.55, județul Argeș, decedat în 1960) la 20 ani temniță grea, 10 ani degradare civică și confiscarea totală a averii pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale prevăzută de art.209 pct.2 lit.a și b aliniat penultim C.pen.anterior, cu aplicarea art.31 din același cod.

S-a reținut că inculpații, alături de ceilalți făptuitori, nutrind sentimente ostile regimului social-politic instaurat în România după data de 23 august 1944, au denigrat realizările acestuia și și-au exprimat speranța că va fi schimbat în urma unui conflict armat, declanșat de puterile occidentale.

Astfel inculpatul Maimarolu Ioan, vizitîndu-l frecvent pe numitul Broșteanu Ion a purtat cu acesta și cu Racoviță Traian, Bărbulescu Atanase, Săndulescu Alexandru și Gheorghe A.Gheorghe, discuții prin care a adus elogii statelor occidentale, a proferat calomnii la adresa trupelor sovietice care au staționat în țara noastră, a denigrat tehnica sovietică, exprimîndu-și, totodată, convingerea că, va începe un nou război mondial.

Inculpatul Militaru Vasile, vechi colaborator al gazetei "Porunca Vremii" a scris în perioada 1951 - 1952, cînd a fost

13 IUL. 2016

deținut administrativ, mai multe poezii, continuând ostil regimului din România, a luat legătura cu numiții Panciu Ion, Constantinescu Atanase, Racoviță Traian Pîrvulescu Alexandru și alții, citind poeziile pe care le-a scris și comentând știrile ascultate la posturile de radio străine.

Inculpatul Postelnicescu Ion a comentat la domiciliul său, împreună cu alte persoane între care și inculpatul Militaru Vasile, situația social-politică din țara noastră, exprimându-și speranța că aceasta se va schimba datorită extinderii evenimentelor din 1956 din Ungaria.

Prin decizia nr. 2174 din 25 august 1959 a Tribunalului Militar al Regiunii II-a Militară a fost admis recursul declarat de inculpatul Postelnicescu Ion, și casându-se sentința, cu privire la acest inculpat, s-a dispus încetarea urmăririi față de el, în criminare fiind stinsă prin decesul inculpatului, recursurile altor 12 făptuitori fiind respinse.

În sfârșit, prin decizia nr. 30 din 19 ianuarie 1963 a Tribunalului Militar de Regiune Militară București s-a admis contestația introdusă de Militaru Ecaterina (soția inculpatului Militaru Vasile), anulând decizia nr. 2174 din 25 august 1959 a aceluiași tribunal, cu privire la inculpatul Militaru Vasile, a încetat urmărirea penală față de acesta, constatând că în criminarea a fost stinsă prin decesul inculpatului.

Împotriva hotărîrilor pronunțate în cauză, procurorul general a declarat recurs în anulare întemeiat pe dispozițiile art. 409 și art. 410 alin. 1 partea I pct. 2 C. pr. pen., susținând în esență că faptele inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de uneltire contra ordinii sociale și, respectiv, ale infracțiunii de răspîndire de publicații interzise, pentru care au fost condamnați, deoarece afirmațiile și comentariile ce le-au făcut cu ocazia discuțiilor purtate nu erau de natură a pune în pericol ordinea socială existentă în stat, iar scrierile nu le-au deținut în scopul răspîndirii lor în public.

Recursul în anulare este fondat, pentru considerentele ce se

13 IUL. 2016

Directia Arhiva / Gu

vor expune în continuare.

Potrivit art.209 pct.2 lit.a C.pen. anterior, constituie delictul de uneltire contra ordinii sociale, faptul de a face propagandă, agitație sau de a întreprinde orice alte acțiuni pentru schimbarea ordinii sociale existente în stat ori a formei de guvernământ sau din care ar rezulta un pericol pentru securitatea statului.

Totodată, conform art.209 pct.2 lit.b alin.penultim C.pen. anterior, constituia același delict, faptul de a face propagandă în favoarea unor organizații care au drept scop schimbarea ordinii sociale existente în stat sau a formei de guvernământ democratice, constituite în țară sau străinătate, ori a membrilor lor.

Realizarea laturii obiective a acestui delict, în variantele reținute în cauză, era condiționată de stabilirea pe bază de probe a unor activități de difuzare și răspândire în masă a unor idei și concepții care, prin conținutul lor concret să fie apte să mobilizeze, să incite sau să îndemne la schimbarea ordinii sociale existente în stat, a formei de guvernământ sau să determine o stare de pericol pentru securitatea statului.

Or, în cauză, instanțele nu au interpretat corect caracterul și scopul întâlnirilor inculpaților. Aceste întâlniri nu au avut caracter organizat, fiind pentru toți inculpații ocazionale, întâmplătoare (așa cum a apreciat și fostul Tribunal Suprem, dar numai pentru o parte din inculpați) și s-au desfășurat fie cu ocazie unor vizite de familie, ședințe de spiritism sau organizarea unor jocuri de noroc.

Astfel numitul Broșteanu Ion a arătat că inculpatul Maimarolu Ioan și numiții Racoviță Traian, Bărbulescu Tănase, veneau la domiciliul său unde jucau table, diferite jocuri de noroc și comentau știrile din ziare, printre care și lansarea sateliților de către Uniunea Sovietică (fila 77 vol.2).

De asemenea, ocazionale erau și întâlnirile din locuința lui Panciu Ion unde se practica ședințe de spiritism potrivit declarației numitului Racoviță Traian (fila 78 vol.2).

13 IUL. 2016

18

La aceste ședințe au mai participat Marica Ioan, inculpatul Militaru Vasile, Constantinescu Atanase și inculpatul Postelnicescu Ioan, care purtau cu aceste ocazii, discuții asupra evenimentelor interne și internaționale (filele 82 și 84 vol.2).

Așadar, din probele administrate în cauză, rezultă că afirmațiile inculpaților, prin conținutul lor, nu erau apte să aducă atingere securității statului, mai ales că aceștia erau în vîrstă de peste 65 ani, iar unii dintre ei aveau deficiențe de auz sau de memorie și, deci, nu puteau să desfășoare o activitate de propagandă.

Astfel, numitul Săndulescu Alexandru a precizat că : "Aveam o convenție între noi să nu discutăm nimic politic, la masa din restaurant, întrucît eram toți tari de ureche", iar din actul emis de Institutul de Geriatrie "Prof.dr.I.Parhon" rezultă că inculpatul Militaru Vasile, avea "Deficiențe de memorie, nesiguranță în mers și devieri de la axul normal"(filele 81 și 98 vol.2).
In instanțele au mai reținut că în urma percheziției efectuate la domiciliul inculpatului Militaru Vasile au fost găsite manuscrisele unor poezii, fabule, nuvele, revista "Signal" și fotografii, toate interzise de lege, ce constituiau un pericol pentru regimul comunist, fiind deținute cu scopul de a fi răspîndite în masă (filele 15-61 vol.2).

Potrivit art.325 alin.3 lit.c C.pen.anterior, se pedepsea cu închisoare corecțională de la 5 la 12 ani, acela care, cunoscînd conținutul, va încredința unuia sau mai multor persoane, în vederea răspîndirii în public, chiar dacă răspîndirea nu a avut loc, precum și acela care a primit și păstrat, în vederea răspîndirii în public, scrisori de orice fel, ziare, corespondențe, gravuri, desene, afișe, embleme imprimate clandestin, filme, anunțuri luminoase sau alte asemenea prin care se provoacă la comiterea unei infracțiuni, calificată cîrm sau delict.

Or, din probele administrate nu rezultă că acestea ar fi făcut parte din categoria celor ce nu pot fi păstrate conform

13 IUL. 2016

Direcția Arhivă

art.325 alin.III lit.c C.pen.anterior și nici împrejurarea că prin conținutul lor ar fi provocat comiterea unei infracțiuni calificate drept crimă sau delict.

Totodată, din aceleași probe nu rezultă că primirea și păstrarea acestor publicații s-ar fi făcut în vederea răspîndirii în public.

Astfel, inculpatul Militaru Vasile a declarat că în perioada cît a lucrat la ziarele "Universul" și "Porunca vremii" a publicat mai multe poezii, iar altele le-a trimis soției prin poștă, în timp ce executa o sancțiune administrativă la Penitenciarul Jilava și care conțin reflecții personale asupra unor evenimente interne și internaționale (filele 242 - 253 vol.1).

De asemenea, poeziile "Psalm", "La moartea lui Octavian Goga", "Crăciunul 1951", "Strigăt către domnul vieții", "Sub lanțuri", "Un congres de interes și doi cîini", relevînd talentul deosebit al autorului, au un profund caracter naționalist, și, deci, nu se poate susține că prin publicarea lor s-ar fi urmărit "provocarea la comiterea de infracțiuni".

Pentru considerentele arătate, recursul în anulare declarat de procurorul general urmează să fie admis, întrucît nu sînt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.209 pct. 2 lit.a și b C.pen.anterior și, respectiv, art.325 alin.3 lit.c din același cod.

În consecință, se vor cassa hotărîrile atacate și inculpații Militaru Vasile, Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan vor fi achitați în baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.d C.pr.pen.

Totodată, se vor înlătura pedeapsa complementară a confiscării totale a averii, luată față de aceștia.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Admite recursul în anulare declarat de procurorul general împotriva sentinței nr.390 din 20 iunie 1959 a Tribunalului Militar

13 IUL. 2016

19

Craiova, deciziei nr.2174 din 25 august 1999 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militare și deciziei nr.30 din 19 ianuarie 1963 a Tribunalului Militar de Regiune Militară București, privind pe inculpații Militaru Vasile, Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan.

Căsează hotărârile atacate și în baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.d C.pr.pen., achită pe inculpatul Militaru Vasile pentru infracțiunile de uneltire contra ordinii sociale prevăzută de art.209 pct.2 lit.a și b C.pen.anterior și deținere de publicații interzise prevăzută de art.325 alin.3 lit. c C.pen.anterior, iar pe inculpații Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale, prevăzută de art.209 pct.2 lit.a și b C.pen.anterior.

Înlătură, pentru toți inculpații, pedeapsa complementară a confiscării totale a averii.

Onorariul de avocat pentru apărarea din oficiu a inculpaților în sumă de 100.000 lei, se va plăti din fondul Ministerului Justiției.

Pronunțată, în ședință publică, azi 23 octombrie 1996.

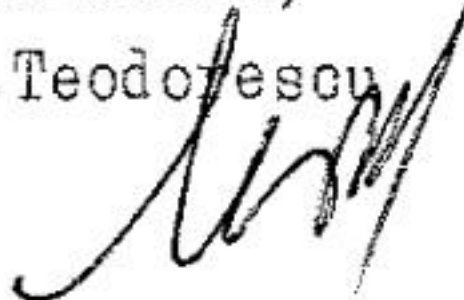
JUDECATOR,

M.Coca-Cozma

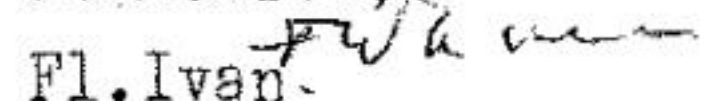
JUDECATOR,

M.Teodorescu

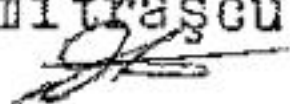
JUDECATOR,

Fl.Ivan

MAGISTRAT ASISTENT,

M.Dumitrașcu

ROMANIA

CURTEA SUPREMA DE JUSTIȚIE, SECȚIA PENALĂ
Dosar nr. 425/1996-

Ședința publică de la 10 aprilie 1996.

Președinte: Nicolae Ionescu judecător
Maria Coca-Cozma judecător
Gabriel Ionescu judecător
Ioan Bonini procuror
Valeriu Sitaru magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul în anulare declarat de procurorul general împotriva sentinței nr.390 din 20 iunie 1959 a Tribunalului Militar Craiova și deciziilor nr.2174- din 25 august 1959 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militare, nr.127 din 31 mai 1951 a Tribunalului Suprem - Colegiul Militar și nr.30 din 19 ianuarie 1963 a Tribunalului Militar de Regiune Militară București, privind pe inculpații **Militaru Vasile**, Postelnicu Ion și Maimarolu Ioan.

Au lipsit toți intimații inculpați.

Procedura de citare cu aceștia nu a fost îndeplinită.

Procurorul a solicitat amânarea judecării cauzei la un alt termen în vedere îndeplinirii procedurii cu intimații inculpați, precum și în vederea asigurării apărării printr-un apărător care să fie desemnat din oficiu.

CURTEA

Având în vedere cererea formulată,

DISPUNE

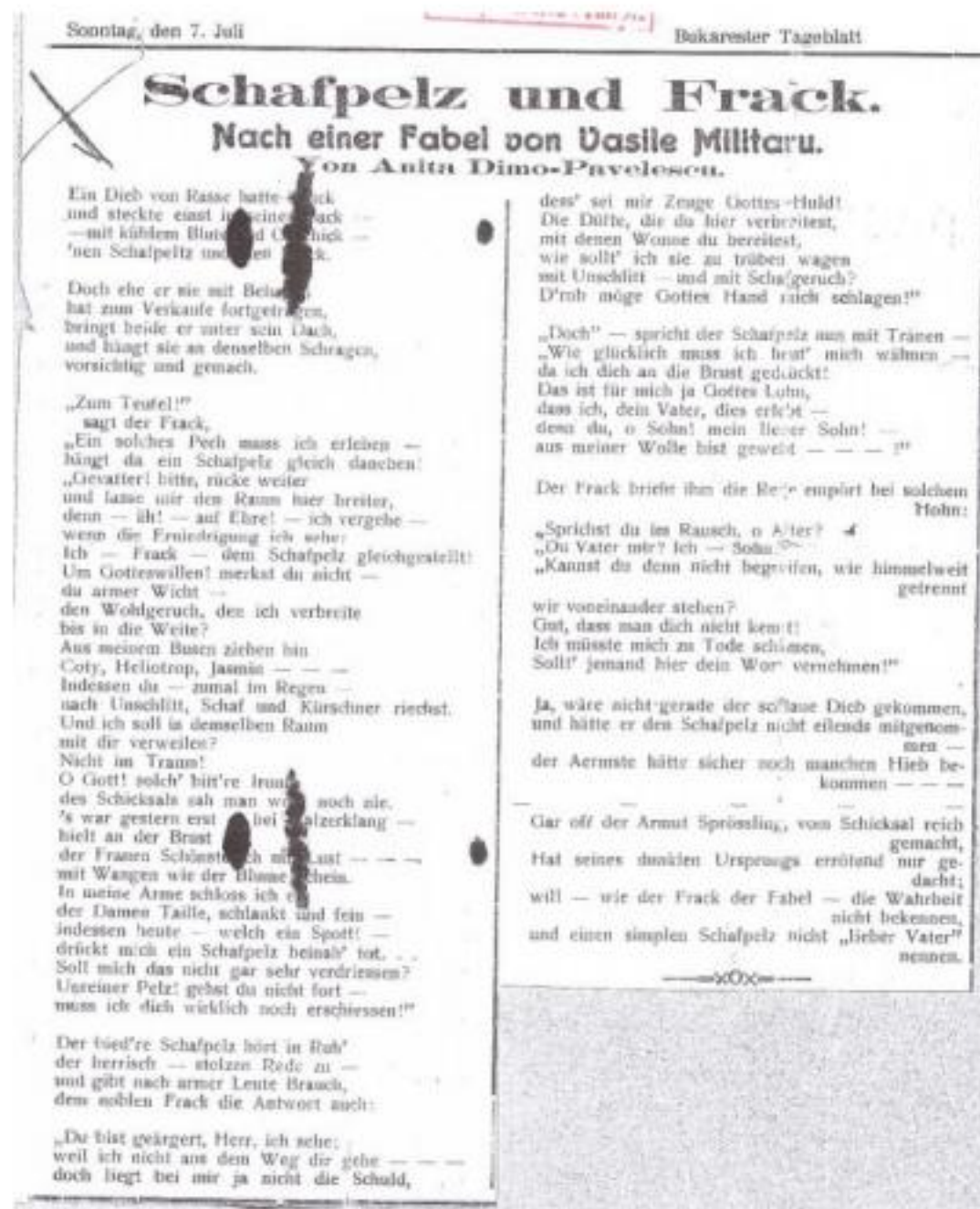
Amână judecarea cauzei la 26 iunie 1996, din lipsă de procedură cu intimații inculpați, precum și din lipsă de apărare.

Se vor cita intimații inculpați prin afișare la primăriile localităților în raza cărora își au domiciliul.

Se va cere pentru toți un apărător din oficiu.

Pronunțată, în ședință publică, azi 10 aprilie 1996.

MAGISTRAT ASISTENT,

Reînvierea fabulei

Demnă de toată lauda este străduința unor scriitori de real talent, printre cari poetul de sănătoasă inspirație Vasile Militaru, de a reînvia fabula, în care am avut reprezentanți și opere de seamă.

În toate timpurile, dintre variatele genuri de poezie, cea care și-a făcut drum în masele populare, a fost fabula.

Biciuind moravuri și oameni, având puternice rezonanțe în viața de toate zilele, firește că interesul ce trezește fabula e explicabil. Și dacă tâlcul moral-educator al celor mai multe din ele este înțeles, folosul este cu atât mai evident.

Cultivând cu precădere fabula, d. Vasile Militaru, cu neîntrecută vervă și umor, a popularizat-o zilnic aproape dându-și contribuția în ziare și reviste.

Această prodigioasă activitate nu s'a mărginit însă numai la atâta. Două volume, și de curând un al treilea intitulat „Curcubee peste veac”, au adunat inspiratele sale realizări, contribuind prin aceasta la reactualizarea unui gen poetic, lăsat — pe nedrept — în părăsire.

CRONICA literară

De Ovid Caledoniu

Fabula este un gen foarte delicat de poezie. Zicem poezie, într-un cât este în versuri și are un oarecare ritm. Ca structură, ea nu implică nicio artă poetică și aparține exclusiv timpului în care a avut fericirea să fie scrisă.

Deci, dela început, ea este menită să intereseze un timp oarecare, ca la urmă să se piardă fără să stârnească un interes câtuși de puțin. A creia o fabulă înseamnă a trăi esența unei puternici realități în care simbolul propus să fie înțeles unanim. Aici stă, în mare parte, greutatea acestui gen oarecum perimat. Căci, mă întreb, când La Fontaines a scris admirabile fabule cu o atât de perfectă limbă franceză, când la noi Grigore Alexandrescu a rămas prototipul ei, cine ar mai fi în stare, să mai scrie asemenea lucruri?

Pentru fiecare categorie de oameni, fabulistul român sus numit, a ironizat un viciu printr'un admirabil și ne mai întâlnit simbol.

Să vedem acum, întrucât ar fi această artă de-a cânta sentimente mai aproape de sufletul nostru și în ce măsură ea ar conveni timpului pe care îl trăim. Dar o singură întrebare. Când Eminescu ne-a creat o limbă literară atât de frumoasă, ea fiind ca un indiciu pentru urmașii marelui poet, când lirica noastră a ajuns la așa de mari și puternice realizări, nu ni se pare acest gen da poezie, în mare măsură, în afara preocupărilor noastre, dacă nu și ne-interesant? Personal acest gen nu-mi place și sunt de părere că multora nu mai place de mult.

D. Vasile Militaru a scos un volum de fabule intitulat „Curcubee peste veac”. Câtă diferență între acest titlu poetic (care de-altfel seamănă cu volumul de versuri al poetului Teofil Lianu „Curcubeu peste țară”) și între valoarea în sine a fabulelor. Păcat că nu putem folosi metoda sublinierii unui vers, sau unei imagini, ci trebuie prin forța împrejurărilor să cităm, poate ceva mai mult. Vom alege la întâmplare o fabulă unde din fericire cartea s-a deschis ca un cer după o furtună:

— Cum, boue, crezi oare că rangul meu mă lasă

Să stau eu, — mare nobil — cu sluga mea la masă?!

Afară, rob nemernic! să ieși afară'ndată,

Că pun pe toți argații, cu cnutul să te bată!

Ți-am spus pe vremuri „frate”, fiind și eu calic,

Dar azi, când sunt puternic, tot „frate” vrei să-ți zic?!

Drept tâlc la cele spuse, nu vă mai spun nimic. (Măgarul comunist.)

D. Vasile Militaru este un fabulist, așa cum a fost Țichindeal „gură de aur” Donici și Alexandrescu și scrisul d-sale place în măsura în care ești mai mult sau mai puțin artist.

Dar d-sa este cel mai cetit scriitor român și lucrul acesta este ceva...

Evocând Bucovina

Domnul Vasile Militaru, cântărețul în inima căruia s'au instrunat durerile noastre românești din ultimul ceas, a publicat în numărul de Duminică al acestei gazete, la coloana pe care o însuflețește săptămânal de câțiva ani, un poem de răscolitoare tristețe: „Stihuri pentru Bucovina”. L-am citit de câteva ori, fiindcă în accentele dezolante ale poetului, am re trăit momentele de acum nu știu câți ani, când am pășit întâia oară pe pământul Bucovinei. Atunci am văzut ceeace n'aș fi putut crede niciodată: halul de părăsire în care se afla cel mai scump colț de țară al istoriei noastre,..... deoparte turnurile aflate în paragină ale străvechilor biserici voievodale.

Tabloul acesta sinistru îl evocă poetul Vasile Militaru cu un sentiment de spaimă și desnădejde.

Așa a văzut-o cu mult înainte Vasile Alecsandri, așa a văzut-o Mihail Eminescu, și tot așa au tânguit-o stihurile lor, lăsându-ne în suflet imaginea unei țări lovite crunt de biciul celei mai aspre nedreptăți. Dar e o diferență. Marii poeți din trecut, pe care-i amintim aici, aveau sub ochi o Bucovină cârmuită de puteri străine, în a căror străjuire se afla, pe când la Vasile Militaru înregistrează aspectul de ultimă oră al Bucovinei aflate sub cârmuirea noastră.

Probabil că bunul nostru camarad a văzut-o întâia oară acum, de curând, și inima sa de român a stors lacrimile care ne înduioșează pe toți deopotrivă. Pe vremea lui Vasile Militaru, lucrurile s'au schimbat, fiindcă s'au mai adăugat și alte tipuri: cel din Germania lui Hitler, cel din Austria lui Hitler, cel din Cehoslovacia căzută sub influența lui Hitler. Așa se explică desigur imensa proporție pe care a luat-o neamul acesta în jurul altarelor lui Ștefan cel Mare.

Eu, am fost astă vară pentru câteva ceasuri la Vatra Dornei. Spun pentru câteva ceasuri, fiindcă mai mult mi-ar fi fost cu neputință să stau.

Nu mai departe decât zilele trecute, am primit o scrisoare de la un tânăr intelectual bucovinean, în care-mi spune cu disperare că moare de foame el și familia sa.

De, știu și eu ce să-i răspund? Problema e foarte complicată!... Ar trebui să se adreseze celor din partea locului, care știu mai bine regula bucovineană. Eu îl sfătuiesc pe tânărul Nicolae Bădicel să facă un efort suprem și să-și spună necazurile I.P.S.S. Mitropolitului Puiu Visarion, a cărui inimă părintească i-o cunosc bine și care sunt sigur că se va înduioșa de situația lui. În ceeace privește răspunsul la întrebarea pe care mi-o pune, l-ar putea afla foarte lămurit în poezia lui Vasile Militaru, precum și în altele în care se vorbește despre „Dulcea Bucovină, vesela grădină”...

Pan. M. Vizirescu

MINISTERUL JUSTITIEI
Tribunalul Militar Craiova
Nr. 9216
din 2.X.1959
dos. 357/59

C.N.S.A.S.
13 JUL. 1959
Direcția Arhivă Criminală

C A T E R E,
M.A.I. Unitatea Militară Nr. 0123/X
- București -

În conformitate cu ordinul Nr. 02910 din 17.10.1955 al Ministerului Justiției:

Poemul cunoscut ca prin sentința acestui tribunal nr. 590 din 20 iunie 1959 numitului MILITARU VASILE, născut la data de 21 septembrie 1885 în comuna Dobrenă, regiunea București, fiul lui Ghiță și Dina, cu ultimul domiciliu în comuna București str. Luiblanca Nr. 8 Școlarul Stalin, regiunea București a fost condamnat la 20 (douăzeci) ani închisoare grațioasă și 10 (zece) ani degradare civică p.p. de art. 209 pct. 2 lit. "a" alin. 1 al Codului penal de sub lit. b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, m, n, o, p, q, r, s, t, u, v, w, x, y, z, aa, ab, ac, ad, ae, af, ag, ah, ai, aj, ak, al, am, an, ao, ap, aq, ar, as, at, au, av, aw, ax, ay, az, ba, bb, bc, bd, be, bf, bg, bh, bi, bj, bk, bl, bm, bn, bo, bp, bq, br, bs, bt, bu, bv, bw, bx, by, bz, ca, cb, cc, cd, ce, cf, cg, ch, ci, cj, ck, cl, cm, cn, co, cp, cq, cr, cs, ct, cu, cv, cw, cx, cy, cz, da, db, dc, dd, de, df, dg, dh, di, dj, dk, dl, dm, dn, do, dp, dq, dr, ds, dt, du, dv, dw, dx, dy, dz, ea, eb, ec, ed, ee, ef, eg, eh, ei, ej, ek, el, em, en, eo, ep, eq, er, es, et, eu, ev, ew, ex, ey, ez, fa, fb, fc, fd, fe, ff, fg, fh, fi, fj, fk, fl, fm, fn, fo, fp, fq, fr, fs, ft, fu, fv, fw, fx, fy, fz, ga, gb, gc, gd, ge, gf, gg, gh, gi, gj, gk, gl, gm, gn, go, gp, gq, gr, gs, gt, gu, gv, gw, gx, gy, gz, ha, hb, hc, hd, he, hf, hg, hh, hi, hj, hk, hl, hm, hn, ho, hp, hq, hr, hs, ht, hu, hv, hw, hx, hy, hz, ia, ib, ic, id, ie, if, ig, ih, ii, ij, ik, il, im, in, io, ip, iq, ir, is, it, iu, iv, iw, ix, iy, iz, ja, jb, jc, jd, je, jf, jg, jh, ji, jj, jk, jl, jm, jn, jo, jp, jq, jr, js, jt, ju, jv, jw, jx, jy, jz, ka, kb, kc, kd, ke, kf, kg, kh, ki, kj, kk, kl, km, kn, ko, kp, kq, kr, ks, kt, ku, kv, kw, kx, ky, kz, la, lb, lc, ld, le, lf, lg, lh, li, lj, lk, ll, lm, ln, lo, lp, lq, lr, ls, lt, lu, lv, lw, lx, ly, lz, ma, mb, mc, md, me, mf, mg, mh, mi, mj, mk, ml, mm, mn, mo, mp, mq, mr, ms, mt, mu, mv, mw, mx, my, mz, na, nb, nc, nd, ne, nf, ng, nh, ni, nj, nk, nl, nm, nn, no, np, nq, nr, ns, nt, nu, nv, nw, nx, ny, nz, oa, ob, oc, od, oe, of, og, oh, oi, oj, ok, ol, om, on, oo, op, oq, or, os, ot, ou, ov, ow, ox, oy, oz, pa, pb, pc, pd, pe, pf, pg, ph, pi, pj, pk, pl, pm, pn, po, pp, pq, pr, ps, pt, pu, pv, pw, px, py, pz, qa, qb, qc, qd, qe, qf, qg, qh, qi, qj, qk, ql, qm, qn, qo, qp, qq, qr, qs, qt, qu, qv, qw, qx, qy, qz, ra, rb, rc, rd, re, rf, rg, rh, ri, rj, rk, rl, rm, rn, ro, rp, rq, rr, rs, rt, ru, rv, rw, rx, ry, rz, sa, sb, sc, sd, se, sf, sg, sh, si, sj, sk, sl, sm, sn, so, sp, sq, sr, ss, st, su, sv, sw, sx, sy, sz, ta, tb, tc, td, te, tf, tg, th, ti, tj, tk, tl, tm, tn, to, tp, tq, tr, ts, tt, tu, tv, tw, tx, ty, tz, ua, ub, uc, ud, ue, uf, ug, uh, ui, uj, uk, ul, um, un, uo, up, uq, ur, us, ut, uu, uv, uw, ux, uy, uz, va, vb, vc, vd, ve, vf, vg, vh, vi, vj, vk, vl, vm, vn, vo, vp, vq, vr, vs, vt, vu, vv, vw, vx, vy, vz, wa, wb, wc, wd, we, wf, wg, wh, wi, wj, wk, wl, wm, wn, wo, wp, wq, wr, ws, wt, wu, wv, ww, wx, wy, wz, xa, xb, xc, xd, xe, xf, xg, xh, xi, xj, xk, xl, xm, xn, xo, xp, xq, xr, xs, xt, xu, xv, xw, xx, xy, xz, ya, yb, yc, yd, ye, yf, yg, yh, yi, yj, yk, yl, ym, yn, yo, yp, yq, yr, ys, yt, yu, yv, yw, yx, yy, yz, za, zb, zc, zd, ze, zf, zg, zh, zi, zj, zk, zl, zm, zn, zo, zp, zq, zr, zs, zt, zu, zv, zw, zx, zy, zz.

Conf. art. 101 c.p. va executa pedeapsa cea mai mare.
Se confiscă întreaga avere personală.
Notărirea a rămas definitivă.
Cu nr. 9216 din 1.X.1959 au fost trimise formele de executare sentinței cu privire la confiscarea averii și celelalte dispoziții ale sentinței.
PREȘEDINTELE TRIB. MIL. CRAIOVA
Lt. Col. de Justiție
Lăzăr Tudorache

Def. Răz. Executări
Bădescu Marian

pt conf
Muz

se îngrijire și asistență medicală, făcând apel la sentimentele de umanitate, să nu se lăseze ca în cazul în care va mai fi necesară reținerea lui pentru relații, să nu se dea permisiunea să-i vină în ajutor dându-i medicamente și înlocuiri.
se știu că-i sunt absolut necesare, sau să-i se îngăduie operațiunile prețiate, care ar fi singurul mijloc sigur și radical, prin care și-ar putea recăpăta sănătatea.

În garanție că cererea mea va găsi deplină înțelegere din partea S.C. și:

Trăiască Republica Populii Române!
Luptăm pentru Pace!
Vell. Bădicel - Inimă

C.N.S.A.S.
17 AUG. 1959
Direcția Arhivă Criminală

ADDENDA

ÎN AMINTIREA UNUI MARTIR

(V. Militaru 1885-1959)

Oooo, pârdaľnică de vreme, dai din aripi și din coate,
Faci cum faci, fără opreliști, și le-ntorci cum vrei pe toate!
Omul, ființă fără seamă, (cică trasă din maimuță),
Că e vorba de-o valoare, sau, mai știi, de-un găgăuță,
Tot prin tine, vreme dragă, când tirană când miloasă,
Se strecoară multe bestii, băgând demonii în casă.
Cum altfel, se-ntreabă lumea, cunoscându-ți, vreme, harul,
Se explică mătrășirea lui Vasile Militaru?
Un copil de oameni simpli, din țărani agricultori,
Ce-a ajuns, prin tine vreme, la călăi să dea flori?
Cu-a lui scriere de aur, mintea lui tăind ca briciul,
Și-al său vers fără egal, spre călăi vărsa supliciul!
Cu-a lor cizme roșii, rușii, mai draconici decât hunii,
Au împins și-ucis în temnițe, ce-au avut mai scump românii.
Printre mari poeți ai vremii, doar postum pe pedestal,
Stă Vasile Militaru, creator fără egal!
Versul său acid, sarcastic, înțepând precum cuțitul,
Deranjând călăii vremii, i-au atras și-adus sfârșitul.
Șarlatani și-analfabeți, tâmpi neștiutori de carte,
Din a căror față, cică, Domnul chiar se dă deoparte,
Deveniți "unelte sacre", -cozi cu noduri, de topor-,
Mari casapi prin pușcării, pentru-al nost' creștin popor,
L-au găbjit pe Militaru, drept pericol pentru țară,
Și, prin chinuri și tortură, stirpea crudă și gregară,
În celula pușcăriei, cu un iad asemănată,
Gura i-au închis pe veci, prin metoda ordonată!
Astăzi, oasele-i zdrobite, tot precum ale lui Gir,
Zac uitate pe la Bellu, într-un colț de cimitir...

Gh. Filiș

LUMINATORII

„Pământ și Cer”, scria Vasile Militaru. Născuți mai degrabă cer, în scurta viață pământească, noi devenim mai degrabă pământ. Abia cu trupul ostenit de bătrânețe, de boli și neîmpliniri, unii dintre noi, redescoperim Cerul. E bine și atunci.

Vicleană axiomă au lansat unii, mai degrabă fiii Satanei, prin cuvintele : „ Crede și nu cerceta!” Oare primind chipul lui Dumnezeu nu am dorit și asemănarea Sa pierdută prin călcarea ascultării de Dumnezeu? Oare nu ne-a ispitit șarpele că vom fi deștepți ca Dumnezeu? Oare nu ne-a lăsat Dumnezeu dreptul de a alege? Oare nu a spus Domnul Iisus : „-Bateți și vi se va deschide, cereți și vi se va da, căutați și veți afla ”! A greșit Adam și n-a recunoscut, a acuzat-o pe Eva și a fost scos afară din Rai. A greșit Iuda Iscarioteanu lepădându-se de Domnul Iisus și, din mândrie, asemenea Satanei, a refuzat pocăința. S-a sinucis. Nu a așteptat iertarea Lui Dumnezeu, nici nu a cerut-o. A greșit apostolul Petru, s-a lepădat de trei ori de Domnul Iisus, s-a căit pentru slăbiciunea sa, a plâns cu amar și Domnul Iisus l-a iertat. Ba mai mult, răscumpărându-l, l-a pus stâlp al Bisericii Sale. Aceasta-i diferența. Omul, mai mult pământ, mai apropiat de cele lumești, mereu s-a îndoit. Unii nu au crezut proorociei, au interpretat după voia proprie tablele Legii făcând absolut necesară venirea în lume a Fiului lui Dumnezeu pentru a plini legea. Nu au crezut pe apostoli, nu au crezut pe sfinții părinți. Contemporani cu viețuirea în lume a Domnului Iisus, au trăit minunile, au ascultat cuvintele Domnului Iisus, dar asemenea profitorilor, prea ușor le-au abandonat. Cât de schimbător este omul ! S-a îndoit apostolul Toma, cel ce a trăit trei ani și jumătate lângă Iisus, a trebuit să verifice personal semnul piroanelor, rana provocată de sulită pentru a crede **învierea**. A făcut-o și pentru noi. Mai e nevoie ca fiecare să verifice personal rănilor Domnului pentru a crede? Mai este nevoie ca Domnul să ni se arate zi de zi, să ne mustre pentru faptele noastre cele rele pentru a ne îndrepta? Unde ar fi ,atunci, libertatea alegerii? Noi suntem fiii Cerului, să rămânem fiii Luminii! Atâția savanți, doctori, biologi, fizicieni, astronomi, pornind în marea căutare, ateii, la capătul microscopului sau telescopului l-au găsit pe Dumnezeu, au găsit perfecțiunea Creației, au găsit pe Creatorul ei. Omul vine pe pământ din Cer de la Tatăl prin Duhul Sfânt și se întoarce în Cer la Tatăl prin Fiul. „ Eu sunt Calea, Adevărul și Viața ”!, spunea Domnul nostru Iisus Hristos. Viața veșnică ar trebui să gândim noi! De ce e așa greu să alegem între viața veșnică și moartea veșnică. Departe de Lumina dăătoare de Viață care este Dumnezeu, nu este decât întuneric și suferință perpetuă, este Gheena focului nestins, este lipsa de speranță, mai grea decât moartea însăși. Domnul Iisus a trăit El însuși viața, calea pe care ne călăuzește spre Cer, altfel nu l-am crede. Sfinții părinți, marii sihastri ai ortodoxiei, nu au dat sfaturi pe care ei nu le-au trăit. Numai așa au putut cunoaște și spune Adevărul. Ori Adevărul este simplu, este Adevărul absolut și este Dumnezeu. Adevărurile noastre sunt relative, influențate de Tatăl minciunii care este Satana. Adevărul suntem dator să-l căuta, știința ne apropie, dar credința îl desăvârșește. Adevărul se revelează prin harul Duhului Sfânt, credința depășește întreaga știință.

De atâtea ori sfinții părinți, cu școală puțină, au depășit în rostirea Adevărului pe marii teologi, cu doctorate luate în universități teologice de prestigiu. Credința adevărată se trăiește, nu se afirmă. Vasile Militaru l-a găsit pe Dumnezeu încă din tinerețe, dar desăvârșirea apropierei de Dumnezeu s-a produs în temnițele comuniste. „Fericiți cei prigoniți pentru dreptate că a acelora este împărăția Cerurilor”. Ce nu au înțeles călăii comuniști, oprimatori ai libertății, ostași ai satanei, este că, cu cât le-au strivit trupul prin bătaii, înfometare, însetare, întuneric și umilire, victimele lor se lepădau de propria viață, efemeră și la cheremul sadicilor călăi și își eliberau spiritul, făcându-l templu al Sfintei Treimi. Dacă Domnul Iisus a învins lumea prin kenoza cea

smerită, adică prin lepădarea de sine (de la stăpân al universului creat în Sfânta Treime, de pe tronul slavei Sale, a coborât la adâncul creației Sale), dacă ascultând totdeauna pe Tatăl, (-, nu voia mea, ci voia Ta să fie”), a învins moartea, ca vrednic ostaș al lui Hristos, Vasile Militaru, ca și ceilalți deținuți ori martiri ai închisorilor comuniste, a învins teama de moarte și de ororile călăilor lor. Avându-L pe Hristos, de ce s-ar mai fi putut teme?

Reeducarea prin forța brutală, îndotrinară atee a fost un eșec. Vasile Militaru nu s-a făcut frate cu dracul pentru a trece puntea! Aparția celui a cărui cămașă o porți, a lui Hristos sau a lui Lucifer. Cu cât este mai însângărată cămașa trupului, cu atât cămașa Lui Hristos, haina cea de nuntă primită prin Taina Sfântului Botez este mai albă, mai imaculată. Nu spunea Domnul Iisus : „- Fiți sfinți, precum Tatăl vostru din Ceruri Sfânt este!” Așa înțelegem de ce întreaga poezie a lui Vasile Militaru este călăuzită de lumina Harului, este adevărată, nu-și ia nicio licență poetică și nu strecoară nicio erezie. Așa cum unii sfinți au fost descoperiți la vremea potrivită găsindu-li-se trupurile, faptele și numele lor, așa și opera lui Vasile Militaru, după mulți ani de uitare, de anonimat, se întoarce și prin cartea de față, în atenția cititorilor români creștini ortodocși. Este o onoare pentru noi, gorjenii, că aceste manuscrise s-au scris și s-au aflat tocmai pe pământul Gorjului. Peste munte, în țara Hațegului, la sfânta mănăstire a Prislopului, Sfântul Ardealului, părintele nostru Arsenie Boca scria, aproape în același timp „Cărarea împărăției”. Cum Hristos este Capul bisericii sale, iar biserica este trupul (trunchiul), noi toți *suntem* mlădițele strâns unite cu trunchiul. Opera lui Vasile Militaru ne conduce spre Cărarea împărăției celei veșnice.

Cartea de referință a lui Vasile Militaru, Divina Zidire, rămasă în manuscris, tipărită abia în 1993, la 38 de ani de la moartea sa în închisoarea Ocnelor Mari (emblematică moarte tocmai la ocnă, asemenea răufăcătorilor, este tot o crucificare a spiritului ce își urmează Creatorul și Păstorul!), deși urmează textele Sfintei Scripturi, este cu adevărat un minunat Psalm închinat Dumnezeui.

Neiubitorii de Dumnezeu, ostași ai urâciunii pustiirii sufletelor, ai ciumei roșii importate din răsărit, nu au putut suporta puterea cuvântului care zidește și neputându-l abate din drumul său, drum de lumină, neputându-l reeduca, l-au ucis sub tortură, apoi l-au îngropat sub un măr neștiut, pentru a i se pierde urma. Să fie acesta mărul (pomul) vieții celei veșnice, al cunoașterii binelui și răului din Rai?

Dumnezeu nu a îngăduit așternerea uitării și osemintele poetului-martir se odihnesc astăzi în cimitirul Belu. Dacă Dumnezeu l-a ales pe Vasile Militaru, înzestrându-l cu talent și har, poetul a răspuns chemării și l-a urmat pe Creator prin iubire, smerenie, muncă și iertare până în clipa morții sale martirice.

Oare întâmplător, în noaptea de dinainte ca domnul Dan Pupăză să-mi dea vestea apariției acestor cărți de manuscrise, m-am trezit cu muzica și versurile despre luminători: „-Doamne, pe bolta sfântă a crugului ceresc, /Toți sfinții Tăi, precum luminătorii strălucesc!” Un astfel de „luminator” al ortodoxiei, un ostaș al lui Hristos este și Vasile Militaru? Cum nu a avut urmași direcți, care să îi poarte numele, pentru opera sa, noi toți românii creștini ortodocși îi suntem moștenitori și îl păstrăm în inimile noastre.

Lumina Harului care l-a călăuzit în scrierea sa, să ne lumineze și pe noi, cei care îi citim cu respect și evlavie cuvintele purtătoare de lumină spre Cărarea împărăției. Prin opera sa se cuvine a-l așeza la loc de cinste în Pantheonul Literaturii Române. În Pantheonul cel Ceresc, Dumnezeu, în marea Sa iubire și iconomie l-a așezat deja.

În zi de 13 mai 2017 Târgu -Jiu Radu Cârstoiu Arbore

■ **Pr. Ion Popescu**

VASILE MILITARU

- unul din marii poeți ai neamului nostru ținut sub tăcere și exterminat în închisorile comuniste -

Căutând prin bibliotecă am dat de volumul ~~de~~ **versuri** al marelui poet și luptător contra comunismului, regretatul Vasile Militaru.

Pe lângă alte versuri scrise de poet am ales ~~aceste~~ **versuri** cu care începe volumul:

*"Știu că viața-i trecătoare
Știu prea bine c-am să mor
Dar ale mele poezii
Vor rămâne-n viitor!"*

Acest mare poet, Vasile Militaru s-a născut la ~~pe~~ **septembrie** 1886, în comuna Dobreni-Câmpurel ~~de~~ **județul** Ilfov și s-a stins din viață la 8 iulie 1959.

Moartea este naturală la tot omul, așa cum zice ~~și~~ **poetul** "Știu prea bine c-am să mor", dar moartea ~~lui~~ **a** venit în urma persecuțiilor și a torturilor suferite ~~în~~ **închisorile** comuniste. Închis și torturat în una din ~~cele~~ **mai** groaznice închisori din România, Ocnele ~~Mari~~, unde își găsește sfârșitul la 8 iulie 1959, înmormântat ca un câine, sub un măr, în incinta închisorii, ~~și~~ **a** fi dat familiei.

Din poeziile valoroase ale marelui poet am ~~ales~~ **câteva** versuri moralizatoare și pline de educație ~~și~~ **de** necesare tineretului cu care începem mileniul ~~III~~. Redăm mai jos aceste versuri educative:

*"E curată nebunie să înveți carte p-un zevzec
Cui mai folosește puntea p-un părau pururea sec
Cei care muncesc o viață
Și comori mereu adună
Ca să lase după moarte
La copii o viață bună
Din copiii lor fac trântori
Care-și vor munci doar dinții
Să mănânce toată viața
Ceea ce au strâns părinții
Pe copil să-l ții în frâne
De vrei om la toți să placă
Nu-l lăsa orice să-ngâne
Nu-l lăsa orice să facă*

*Nu-l lăsa după plăceri
Unde vrea el să se ducă
Din același lemn se scoate
Și icoana și măciuca!
Te-a bârfit al tău aproape
Nu te întrista defel:
Se înțelege prin aceasta
Că ești mai presus de el
Și când el este nisipul
Iar tu pe nisip cămila
Te-njosești pe tine însuși
Dacă nu-l privești cu milă."*

Pentru cei care au admirat, iubit și citit operele marelui și martirului poet Vasile Militaru precizăm că după moartea lui Gh. Gh. Dej, soția și prietenii săi, puțini, care au mai rămas în viață, au deshumat rămășițele sale pământești de sub acel măr de la Ocnele Mari, care au fost ca un semn de a menține locul unde poetul fusese îngropat.

Cu mare pioșenie, respect și durere sufletească au fost duse și reînhumate la cimitirul Belu din București în locul rezervat scriitorilor, poziția 14.

Pentru o vie amintire, pe lespede mormântului sunt scrise următoarele versuri:

*"Când voi fi cu trupul închis într-un sicriu
Nu voi fi eu mortu ci voi fi un viu
Și voi zice lumii din ale vieții porți
Iată-mă cu visul plâns de niște morți"*

Poetul Vasile Militaru a fost un mare prieten al Gorjului, publicând poezii în ziarul "Gorjeanul", condus de Jean Bărbulescu, un bun prieten.

Dacă Mântuitorul nostru Iisus Hristos când vorbea în pilde apostolilor și mulțimii ce-l înconjura la încheierea pildei zicea CINE ARE URECHI DE AUZIT SĂ AUDĂ, cu toată cucernicia părinților, tinerilor noștri de astăzi, care vor citi versurile de mai sus, zic și eu ca Mântuitorul: **Cine are urechi de auzit să audă.**

Viața și opera lui Vasile Militaru în regim inedit

– un studiu de Ion Popescu-Brădiceni –

Răsfoiesc aceste dosare de la „SECU...” și mi se încrâncenează pielea. Comuniștii se temeau de poezia adevărată, de poezia epico-narativă și cu miez etic-moral... ca dracu’ de tămâie, aparținând lui Vasile Militaru.

Vasile Militaru a fost – după cum rezultă din documentele scoase de la arhivă de profesorul Dan Pupăză – un poet periculos, probabil influent „în mase”. Nici azi ecourile durabile ale operei sale educative – una prin esență de comunicare – nu s-au stins. Textul despre mama care își vizitează pe fiul ajuns mare domn cu multă carte, ca să-i aducă câteva nuci și mere în disagii ei de cânepă țesută în războiul de lemn.

Vibrația și spațiul poemelor lui Vasile Militaru sunt largi, în „bolero” și „cercualitate”, radiază forță și energie spirituală, fermitate și directitudine.

Poemul „Eroii de la Stalingrad” e de o cutremurătoare verticalitate și de o mentalitate revoluționară. Narațiunea – căreia i s-ar putea zice, azi, transmodernă – e „homerică”, iliadescă. Autorul lui stăpânește magistral verbul, substantivul, adjectivul cam ca Adrian Păunescu mai târziu ori ca Eugen Evu... Prozodice, cu ale ei ritmuri și rime, cezuri și tropi, în cea mai transparentă, tranzitiv-reflexivă manieră „clasic-modernă”.

Încă din 1933, poetul devenise incomod ca fabulist, pentru că luase în tărbacă Coroana în „Universul” lui Stelian Popescu... Citez din nota din 8 octombrie 1933: „prin publicarea acelor fabule, aduce (V.M., desigur) un mare rău partidului deoarece se crede că în „anumite cercuri” Militaru este inspirat de liberali ca să publice fabule de natura celor tipărite”. Urmarea: Direcțiunea l-a îndepărtat – la intervenția lui Angelescu (?!).

Deci cenzura funcționa și în capitalism, precum și-a făcut mendrele și pe perioada dictaturii sovietice și dejisto-ceaușiste.

Apoi, mereu ostracizat Militaru s-a mutat la „Drum nou”, „Steaua Transilvaniei”, „Îndreptarea”, căci, fiind incomod, mereu era declarat „persona non grata”. Dintr-o notă din 3 decembrie 1934, aflăm că Editura Cartea Românească i-a consacrat o vitrină lui Vasile Militaru, cu prilejul sărbătoririi celor 30 de ani de activitate literară. Direcțiunea Generală a Poliției își făcea sânguincioasă datoria, cu o constanță halucinantă, prin care dreptul de om al celebrului fabulist era „permanent” urmărit”.

Comuniștii, mai „afurisiți”, l-au arestat, l-au „silit” să-și redacteze autobiografia, pe 22 octombrie 1951, apoi „o declarație” în nume propriu, pe urmă l-au supus la o serie cumplită de interogatorii (vezi „Proces-Verbal de interogator”, din 1957, comunicat de CNSAS pe 13 iulie 2016 – n.m.). De la aceeași instituție deținem și un „Dosar de penitenciar privind pe Vasile Militaru” întemnițat la închisoarea Reg. MAI Pitești (U.M.0336) cu numărul 5/1959, prevenit de la data de 8 ianuarie 1959 și simultan deținut până pe 7 martie 1959.

Iată „vinile” lui V.M., enunțate într-o fișă din 1954:

- a fost adept al legionarismului,
- a fost adept al partidelor burghezo-moșierești,
- scrierile sale au preamărit clasele exploatare și pe conducătorii acestora,
- a preamărit naționalismul șovin,
- a publicat, în „Drum Nou”, „Răzbunarea Vulpilor”, iar în ziarul „Porunca Vremii”, din 13 octombrie 1937, „La moartea lui Cantacuzino Grăniceru”, fost șef al partidului „Totul pentru țară”.
- a desfășurat o vastă propagandă mișcării legionare, în mai 1944,

- a făcut parte din PNC., fiind bănuț cã avea legãturi cu „bandele din munți”, în 1951 (însã ancheta efectuatã a eșuat și a fost repus în libertate în octombrie 1951),
- în decembrie 1981, a fost din nou reținut și anchetat pe motiv cã ar fi făcut parte din organizația subversivã denumitã „Mișcarea tineretului regalist”.
- a întocmit materiale de propagandã anticomunistã (în 1952, fiind iar „încadrat în C.M.”, însã ulterior eliberat – n.m.)
- dar imediat aderã la antropozofie (o mișcare spiritualã – n.m.).

Fabuloasã, biografia lui Vasile Militaru, acest poet psihodinamic, insurgent, insistent, cu o scriiturã așezatã și doar aparent minorã, în transmodernism abia, iatã, resurectã și reînvestitã axiologic.

Las istoricilor bucuria de a-și încerca pana pe „aventurile” existențiale ale acestui erou român, nerecuperat încã, nerevizuit și nerestituit integral ca „personaj” al unor epoci cumplite: dictatura carlistã, dictatura antonescianã, dictatura stalinistã, dictatura dejistã, dictatura ceașistã ș.a.m.d.

Volumul de față conține și texte de poezie liricã, fabulisticã, satiricã etc.: „Doi câini”, „Un congres cu interes pentru oameni cu-nțeleș”, „Sub lanțuri”, „Crãciun 1951”, „Psalm”, „Strigãt cãtre Domnul Vieții”, „La moartea lui Octavian Goga”, „Psalm”, „Mãgarul, împãratul dobitoacelor” (piesã de teatru), alt „Psalm”.

Întreprinderea profesorului Dan Pupãzã, „Jefuit de libertate” ne mai pune la îndemãnã și un corp de cronici semnate de Ovid Caledoniș și de Pan.M. Vizirescu.

Stilul lui Vasile Militaru se remarcã prin imaginație, prin memorie lingvisticã, prin culturã eticã și esteticã, prin orizont european, prin clasicismul prozodiei, prin transreligiozitatea meditației, prin ars combinatoria, prin metafora ontologicã și ontosoficã, prin atitudine frontalã, prin angajament civic, prin patriotism. A cãrui lecturã/ relecturã nu poate fi decãt captivantã.

APLICAREA CORECTĂ ȘI LA TIMP A DREPTULUI - NECESITATE IMPERIOASĂ PENTRU ÎNFĂPTUIREA ADEVĂRATEI JUSTIȚII PĂMÂNTENE

Prof. univ. dr. Moise BOJINCĂ

Este superfluu sã arãtãm cã, de-a lungul istoriei umanității, multor oameni adevãrați, dotați, capabili, cinstiți și onești li s-au cãlcat în picioare viața și demnitatea prin hotãrãri judecătorești care au apãrat un interes partinic, fãrã a ține cont de necesitatea realizãrii unui echilibru între acesta și interesul general național.

În diversele contexte social-politice, dreptul, negãsind sprijin la cei care trebuiau sã-l apere și sã înfãptuiascã justiția, s-a creat câmp larg abuzurilor, fãcând ca despotismul și arbitrariul sã triumfe și îngãduind sute sau chiar mii de asasinate morale și fizice.

Este și cazul ilustrului poet ortodox român Vasile Militaru, nãscut la 19 septembrie 1886 în satul Dobreni, județul Ilfov, din pãrinți plugari: Ecaterina (Tinca) și Gheorghe Militaru, care i-au insuflat și cultivat ca trãsãturi de personalitate: cinstea, omenia, bunãtatea și credința în Dumnezeu.

Vasile Militaru, cunoscãtor al istoriei autentice românești și luptãtor înflãcãrat pentru dezrobirea Basarabiei și Bucovinei, s-a afirmat ca un veritabil patriot antisovietic. Firesc, nici pe el nu l-au ocolit anii grei de prigoanã religioasã.

În anul 1959, la vârsta de 74 de ani, Tribunalul Militar Craiova l-a condamnat (alãturi de alte persoane și anume: Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan) la 20 ani temniță grea, 10 ani

degradare civică și confiscarea totală a averii pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale, precum și la 12 ani închisoare corecțională pentru infracțiunea de răspândire de publicații interzise, urmând să execute pedeapsa cea mai grea, respectiv 20 ani temniță grea, 10 ani degradare civică și confiscarea totală a averii.

La câteva săptămâni după condamnare, a decedat în minele de sare „Ocnele Mari”, fiind îngropat sub un măr, apoi reînhumat de soția sa Ecaterina Militaru și prietenii săi în Cimitirul Bellu din București, Parcela scriitorilor, poziția 14.

Prin Decizia nr. 30 din 19 ianuarie 1963 a Tribunalului Militar de Regiune Militară București s-a admis contestația introdusă de Militaru Ecaterina (soția inculpatului Militaru Vasile) și anulând Decizia nr. 2174 din 25 august 1959 a aceluiași tribunal cu privire la inculpatul Militaru Vasile, a încetat urmărirea penală față de acesta, constatând că incriminarea a fost stinsă prin decesul inculpatului.

După evenimentele din decembrie 1989, procurorul general al României a declarat recurs în anulare și împotriva hotărârilor pronunțate în această cauză, susținând, în esență, pe bună dreptate, că faptele inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de uneltire contra ordinii sociale și, respectiv, ale infracțiunii de răspândire de publicații interzise, pentru care au fost condamnați, deoarece afirmațiile și comentariile ce le-au făcut cu ocazia discuțiilor purtate nu erau de natură a pune în pericol ordinea socială existentă în stat, iar scrierile nu le-au deținut în scopul răspândirii lor în public.

La 23 octombrie 1996 instanța supremă de justiție a țării a admis recursul în anulare promovat de procurorul general al României de la acea vreme împotriva Sentinței nr. 390 din 20 iunie 1959 a Tribunalului Militar Craiova, Deciziei nr. 2174 din 25 august 1959 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militară și Deciziei nr. 30 din 19 ianuarie 1963 a Tribunalului Militar de Regiune Militară București privind pe inculpații Militaru Vasile, Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan, a casat hotărârile atacate, a achitat pe inculpatul Militaru Vasile pentru infracțiunile de uneltire contra ordinii sociale și deținerea de publicații interzise, iar pe inculpații Postelnicescu Ion și Maimarolu Ioan pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale. De asemenea, a înlăturat pentru toți inculpații pedeapsa complementară a confiscării totale a averii.

Așadar, în cele din urmă s-a restabilit dreptatea. Numai că cei implicați n-au mai apucat acest moment. S-ar putea spune că e mai bine mai târziu, decât niciodată.

În ce ne privește considerăm că nici această târzie restituire a dreptății nu este acoperitoare.

Dreptul ca și știință este, în primul rând, una cu implicații practice, care presupune totala independență a celor care-l pronunță, dar și de utilitate socială, servind interesele indivizilor.

Ca atare și statul trebuie să depindă de drept și de aplicarea corectă și echidistantă a acestuia. Pe bună dreptate spunea Rudolf von Ihering: *Dreptul nu este numai idee, ci putere vie. De aceea dreptatea, care într-o mână ține balanța, cu care cântărește dreptul, în cealaltă poartă sabia, cu care îl apără. Sabia fără balanță este pură violență, balanța fără sabie este neputința dreptului. Ambele sunt strâns unite, și o stare deplină de drept domnește numai acolo, unde puterea, cu care dreptatea poartă sabia, este echivalentă cu iscusința, cu care mânuiește ea balanța.* (Rudolf von Ihering, *Lupta pentru drept*. Traducere din limba germană de Constantin Turtureanu, Editura Institutul grafic «Presa Bună», Iași, 1930, p. 1)

Cei inculpați pe nedrept și-au pierdut viața, familia și averea, iar cei care i-au condamnat și-au văzut în continuare de treabă fără să răspundă pentru lipsa de iscusință și pentru „înclinarea subiectivă” în conformitate cu interesele celor vremelnici aflați la putere.

Poate și aceste dureroase exemple ar trebui să dea de gândit celor care astăzi înfăptuiesc justiția să-și asume prin lege responsabilitatea funcției.

IMAGOTECĂ

Vasile Militaru și preotul Ghinea

Toma Măruță- la microfon de 10 Mai

La casa Eroinei Gorjului

Toma Măruță

Familia Măruță

Toma, Domnica și Vigi

Familia Măruță

Ioana, mama și Domnica

Casa de la Suseni, adăpostul lui V. Militaru

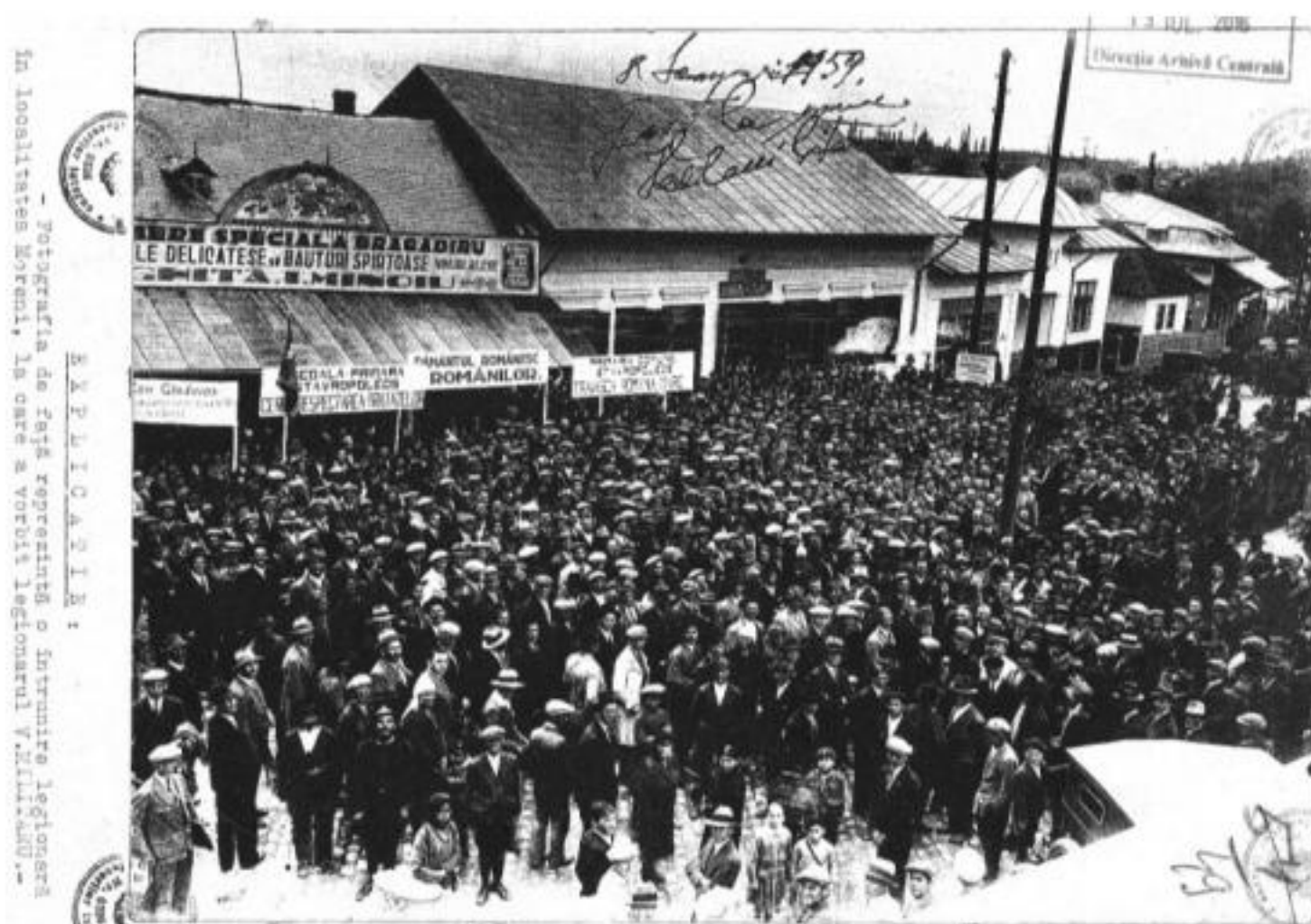
Intrarea care-l așteaptă

Masa de lucru

Camera care l-a adăpostit pe poet

Postfață

Am îndrăznit! N-am terminat!

Vasile Militaru, Domnica Dijmărescu și Gorjul - ca adăpost

Vasile Militaru a fost prezent la botezul meu, spune oftând Domnica..

Nu am gândit că vom fi preocupați de poetul Vasile Militaru. Doamna Domnica Dijmărescu, cea care a fost alături de poet în momente dificile, a detonat acțiunea. Iar eu, Dan Pupăză, profesor de matematică și interesat despre trecut, gândind la mai multe aspecte, am trecut la completarea documentației. Am auzit un strigăt din întuneric.

Nu suntem, poate, cei „autorizați” și nici cei mai în drept să aducem în atenția românilor pe Vasile Militaru, dar având **la îndemână** multe documente originale nu putem fi indiferenți. Și mai ales că avem o persoană care i-a fost alături și încă mai este în viață și povestește minunății...

Suntem convinși că poetul a ajuns la stelele pe care nici civilizația modernă cu cele mai performante aparaturi create nu le-a „atins” cu ochiul. Și va mai trece timp... Poetul a transformat nevăzutul în văzut și ne sugerează că gândul creator e cea mai puternică forță în Univers.

Memoria este importantă și faptele vorbesc de la sine și strălucesc în splendoarea lor.

Nu am vrut ca uitarea și indiferența să îngroape pe poetul care a înfruntat multe suferințe și prigoană continuă. Istoria noastră a cunoscut multe momente încordate, când elita intelectuală a populat la maxim închisorile. Așa cum Radu Gyr, Nichifor Crainic, Virgil Cărianopol, Sabin Velican,..... și mai toți universitarii au creat în acele dure condiții opere de „ținut minte”, acum arătăm că Vasile Militaru este alături de ei. A fost și un poet al lui Dumnezeu și pentru asta a plătit scump.

Nu și-a spus ultimul cuvânt... Ce i s-a luat odată se întoarce acum.

Cum am ajuns aici? Simplu... Restituind Doamnei Domnica Dijmărescu un set de fotografii de familie, una din ele fiind fie cu V. Militaru și multe cu familia lui Toma Măruță, mi-am pus în față un dosar cu documente pentru Muzeul „Grigore Pupăză” din Arcani, un dosar albastru cu multe „manuscrise” ale poetului Vasile Militaru. Le-am răsfoit și am simțit că nu e un lucru simplu, au o importanță mult mai mare. Ne-am dat seama cât de mare este tema! Am realizat că este un proces complex care presupune multe aspecte.

Noi ne-am mărginit la două: Suseni, prima arestare și cel de la a doua arestare și pușcărie. A cunoaște trecutul cuiva înseamnă a indica locurile pe unde a creat, dar și împrejurările care l-au „împins” acolo. Ne mărginim la fapte trăite și nu imaginate. Pentru acest motiv nu transcriem documentele care în noi au trezit amintiri intense privind stările sufletești. Astfel citim „în direct” acel „azi” în care realizările și eșecurile personale, succesele și tragediile de mari proporții ale unui talent minunat împovărat cu „defecte” uriașe, în loc de sentimente de apreciere. Era grav să pui în prim plan Libertatea, Dreptatea socială și să gândești la o viață fericită.

Au plecat în lunga călătorie turnătorii, temnicerii, securiștii, judecătorii și directorii de penitenciar, au plecat în lunga călătorie și cei ce i-au protejat. Dorim să scoatem în evidență pe ultimii.

Dovezile sigure și singure care au rămas în viață dorim a le cunoaște. Cu ajutorul acestora vă prezentăm un Vasile Militaru autentic și real. Dorim să-l punem pe soclul pe care l-a clădit cu grijă și credință în Univers. Vrem să „apreciați” munca și cheltuiala unui aparat pentru a crea impresia că un adevărat patriot credincios este un antiromân.

Am învățat că fiecărui om să-i acordăm o șansă și să nu ratăm momentul pentru a trăi **împreună bucurii adevărate.**

Ajuns acasă am răsfoit dosarul, l-am pus la loc sigur și m-am gândit ce-i de făcut cu el înainte de a fi dus la Muzeu. Am ajuns la concluzia că, înainte de a ajunge la muzeu, merită mai mult, să-l facem public. Cum? A fost greu și am plecat pe cont propriu. Am cerut ajutor pentru a fi transcrise, dar era destul de greu. Am greșit. N-am rămas spectatori pe malul unui fluviu privind trecerea valurilor și ascultând murmurul lor. Am gândit să pătrundem în desfășurarea vieții și a destinului, a sensibilității pentru frumos, dar și a capacității de a suferi.

Ne-am gândit să aducem în fața cititorului copiile după documentele originale. Și asta facem acum. Originalele ne aduc în față valoarea adevărată. Lucrarea era gata de mult, dar nu era completă. Am trecut la o altă documentare și acum putem spune că am realizat ceva de care suntem mulțumiți. Îl aducem din trecut și constatăm că a plătit tribut acelor vremuri pentru viața trăită din plin. **Pentru asta am accesat dosare și încă ceva din ființa suferințelor celui întemnițat. Traectoria lui Vasile Militaru, în Univers, nu e simplu de descifrat.**

Iată, atitudinea demnă a unor magistrați și un fragment din motivarea anului 1996 din care reținem:...*De asemenea, poeziile „Psalm”, La moartea lui Octavian Goga, Crăciunul 1951, Strigăt către Domnul vieții, Sub lanțuri, Un congres de interes și Doi câini, relevând talentul deosebit al autorului, au un profund caracter naționalist, și, deci, nu se poate susține că prin publicarea lor s-ar fi urmărit „provocare la comitere de infracțiuni”.*

Bravo, Domnilor! Sunteți patrioți români adevărați!

Mai completăm că magistrații au sesizat că este vorba de un naționalism care nu este exclusivist.

Suntem impresionați că în toată opera este tema omului: pe pământ, în univers și în lumea de apoi. A scris fără întrerupere, chiar în detenție. Creația literară are și dimensiuni științifice, iar aventura științifică ne plimbă dincolo de spațiul vizibil. Ne invită să asistăm la formarea întregului și este în permanent dialog cu armonia Universului. Nu ne lasă să fim singuri în Univers... Înțelege ce se petrece în jurul nostru, în lumea exterioară, din afară... și a găsit și forma artistică a inspirației care ne surprinde și ne dă impresia unei certitudini. Toate pentru oameni civilizați. Nu lasă loc de interpretări: prima sau a doua. Spațiul, timpul și mișcarea sunt fenomene asupra cărora se apleacă foarte atent cu o privire de ansamblu.

Atacul autorităților credem că s-a încheiat, dar ne putem aștepta la atacul unor indivizi... care doresc să-i prelungească noaptea neagră și lungă. La ce le-ar fi de folos? Răspunsul este simplu: să intre în istorie. Dacă spunem adevărul, s-ar putea să dăm de un mare necaz? Nu... ..

Noi sosim în fața dumneavoastră după o așteptare destul de îndelungată.

Materialul care urmează este rezultatul discuțiilor, întâmplătoare, cu Doamna Domnica Dijmărescu. Dacă acestea ar fi avut loc în urmă cu câteva decenii, am fi în posesia unor informații spectaculoase legate de o moștenire culturală din perioada interbelică situată la cote înalte...

Încercăm să descifrăm, din întuneric, ce se mai poate, câteva icoane speciale din viața noastră și a poetului, aruncat de soartă într-un loc nemeritat. Regimul se credea puternic. Îl aducem din trecut în prezent și în viitor. Cultura românească actuală, cu toată abundența de creații, are nevoie de el și trebuie să depășim niște complexe.

Dan Puric, zice undeva, că Dumnezeu vine spre noi, călcând pe sfinți. Vasile Militaru ne călăuzește spre Dumnezeu, prin creația sa făcând multe persoane fericite, fiindcă omenirea e făcută să fie fericită. În creația lui descoperim Căderea spre Dumnezeu. Ne surprinde iuțea lui prin Univers. Din Univers privește în... Univers...

Mulți români nu au cunoștințe despre Vasile Militaru. Nu au de unde, fiindcă a fost interzis. Am pornit de la ideea că nimic nu pierе și am dorit ca din ceva „rămas” prin poduri și arhive să aducem la iveală ce e mai bun. Pentru a înțelege anumite capitole este nevoie și de cunoștințe de astronomie unde poetul a ieșit în evidență prin gândire, imaginație și intuiție...

Am studiat Astronomia în liceu și la facultate, unde prof. dr. Ioan Cureau, rectorul Universității Timișoara și inițiatorul construcției primului Planetariu din Țară, ne-a trezit interesul pentru Univers. Poate de aici pornind vedem, în creația literară a lui Vasile Militaru, capitole de știință și de credință. Filozoful englez Spencer spunea: „unde se termină știința începe credința” și acest eveniment este realizat într-un cadru unic de Vasile Militaru. De aici a început să crească interesul pentru poezia lui Militaru. Și poate că ultimele descoperiri ale fizicii cuantice vin și scot la lumina adevărată creațiile la care ne referim.

Spusele lui Galileo Galilei că: „Natura este scrisă în limbaj matematic” pot fi completate precum că natura a fost și este scrisă și în versuri.

Pentru a vedea valoarea lui Vasile Militaru, decât să ne dăm numai noi doi cu părerea, care poate să nu fie acceptată, am gândit să facem apel la oamenii de știință avizați, care ne arată stadiul cercetării Universului la un moment dat.

În acest sens facem apel la cartea Creierul lui Broca, cu subtitlul **De la Pământ la stele**, apărută în anul 1989, al cărui autor este Carl Eduard Sagan, care în 474 de pagini vorbește despre dimensiunile Universului necunoscut.

Iată și observația poetului în, doar, șase versuri:

Trec milioane de milenii, în vis cât eu colind prin astre,
Iar ele: roșii, violete, și galbene, și verzi, și-albastre,
Horind, îmi par un joc fantastic, dar una pe-alta nu s'ating,
Căci mii de mii s'aprind de-odată, când alte mii de mii se sting;
Și'n timp ce unele din hora dispar și altele se prind,—
Întreb pe Cel care le-aruncă: "De ce se sting, de ce s'aprind?..."

Poemul Pământ și Cer, nu știm anul în care a fost scris, are „numai” 243 de strofe. Vasile Militaru face parte din poezii și filozofii la care se referă Carl Eduard Sagan. Dacă ar fi cunoscut, măcar acest poem, scriitorul american ar fi putut dubla numărul paginilor cărții la care ne referim.

Sagan zice în introducere:

....„întrebări despre originile și viața pe planeta noastră, despre începuturile Pământului, despre formarea Soarelui cu privire la posibilitatea ca undeva, în țările cerului, să existe ființe inteligente, ca și cea mai mare dintre toate întrebările - despre apariția, natura și destinul îndepărtat al universului. Cu excepția momentului actual, în tot cursul istoriei umane, dezbaterile acestor probleme era apanajul **filozofilor și al poezilor**, al șamanilor și al teologilor.

Răspunsurile oferite, diverse și reciproc contradictorii, demonstrează că puține dintre soluțiile propuse au fost corecte”.

Carl Sagan accentuează: conform ipotezei, anumite idei, arhetipuri, figuri legendare și povestiri ar fi imprimate congenital ființelor umane,...(143)

Din prefața cărții scrisă de conf. dr. Florin Zăgănescu (în timpul „liber” lucra la Centrul de Cercetări Dubna) reținem câteva pasaje legate de anvergura autorului Carl Eduard Sagan:

„Născut la 9 noiembrie 1934, la New York, Carl Eduard Sagan a absolvit în 1954 cursurile Universității din Chicago, apoi a urmat cursurile post-universitare de astrofizică la Observatoarele astronomice Yerkes și McDonald. În perioada 1963—1968 a fost cercetător la Observatorul astrofizic Smithsonian de la Harvard, iar din 1968 este director de studii planetare la Universitatea Cornell. S-a dedicat fizicii planetelor; ca specialist și președinte al Asociației americane de planetologie, a participat nemijlocit la programele Pioneer, Viking și Voyager. Dr. Sagan este

totodată un promotor al mișcării CETI (Comunicații cu inteligențe extraterestre), publicând în acest sens mai multe lucrări. Împreună cu F. Drake a condus cercetări practice la observatorul de la Arecibo, precum și un program de realizare a 27 de radiotelescoape cuplate în sistemul Very Large Array (New Mexico) de „ascultare” a cosmosului.

Teoriile asupra apariției, evoluției sau structurii Universului constituie adevărate „pietre de încercare” pentru astrofizica contemporană; un exemplu poate fi edificator: telescopul de la bordul stației interplanetare sovietice „Prognoz” 9 a permis obținerea unui „portret electronic” al radiației din Universul de acum... un miliard de ani.

...Cunoștințele despre Univers au evoluat excepțional: a putut fi precizat centrul Galaxiei în „apropierea” stelei Gamma din constelația Săgetătorului, unde a și fost localizată o pată neagră botezată Sgr A-Vest, cu un diametru uriaș (10 milioane km), în preajma căreia s-a descoperit o aglomerație foarte densă de stele (circa 100 miliarde!), precum și un uriaș disc de materie gazoasă intergalactică (!);

În anul 1983, la Kitt Peak s-a descoperit o foarte depărtată galaxie (aflată la 10 miliarde de ani-lumină!), care „fuge” de Calea Lactee cu... 20 000 km/s! În 1986 a fost înregistrată, tot la Kitt Peak, prezența a șapte galaxii care se află într-un stadiu incipient al dezvoltării și ale căror energii depășesc tot ceea ce s-a înregistrat până în prezent; aceasta ar putea servi la corectarea actualelor teorii privind formarea galaxiilor”.

Posfața scrisă de dr. Gh.Stratan face câteva precizări interesante:

„Partizanul unei atitudini raționaliste, consecvent științifice față de lume, Carl Sagan avansează și o ipoteză îndrăzneată privind așa-numita „viață de dincolo de moarte”, legând-o de trăirii perinatale reamintite în clipele dinaintea morții. Relatate de către cei care au „revenit la viață aceste trăiri” ar constitui una dintre sursele fenomenului religios. Ca și alte idei și ipoteze ale autorului, ideea - legăturii dintre experiența perinatală și cea dinaintea morții este prezentată cu o justificată prudență științifică. Nici nu se putea altfel, problema originii și naturii religiei fiind prea complexă, nereductibilă, deci la un singur aspect. Nici în această privință nu dă sentințe, ci invită la reflecție, evitând capcana unui ateism vulgar și delimitând sarcina științei de cea a filosofiei. În ceea ce privește întrebarea filosofică fundamentală, *dacă lumea poate fi cunoscută*, cartea de față constituie un argument covârșitor în favoarea unui afirmativ”.

Și Tatiana Chernigovskaya, personalitate din lumea științifică sovietică, spune răspicat: *De la naștere suntem înzestrați cu un computer puternic în cap în care trebuie să instalăm o varietate de programe. Anumite programe le primim când ne naștem, pe altele le „descărcăm” pe parcursul întregii vieți.*

Recent a apărut o lucrare impresionantă din care reținem:

C. Dulcan: În spatele tuturor lucrurilor e Dumnezeu.

(E medic neurolog și psihiatru, doctor în științe medicale, bun cunoscător al filosofiei științei și pionier în scrierile din domeniul conștiinței).

... *Cu alte cuvinte, demonstrez că în spatele tuturor lucrurilor se află Dumnezeu. Ca să scriu această carte, am citit materia multor discipline universitare. Astăzi, bazându-mă pe o cunoaștere științifică, pot afirma cu certitudine că lucrurile nu au pornit dintr-o întâmplare și viața nu e accidentală pe pământ, așa cum spun manualele de biologie. Ba mai mult, afirm că universul se sprijină pe legi morale. Am ajuns la concluzia că și creierul respectă un cod etic, un cod moral, similar cu al marilor religii.*

Am luat manuscrisele „uite” la Suseni și „alte documente”, cu scopul de a le face cunoscute la cât mai mulți români. Merită recunoștința noastră ca recompensă la suferințele nedrepte și nemeritate îndurate.

Vasile Militaru a trăit în Gorj alături de oameni deosebiți, alături de forțe culturale importante care l-au sprijinit în momente prielnice, dar și în situații dificile. Era un mic Univers

gorjenesc. Îl găsim alături de Jean Bărbulescu, directorul ziarului Gorjanul, de înv. Monu Nicolescu, alături de înv. Ion Neferescu din Tismana care primise Ordinul Mihai Viteazul pentru fapte de vitejie în Primul Război Mondial, decedat în pușcăriile comuniste, și alături de mulți oameni cu vederi progresiste precum: preotul Aurel Bogdan, Costică Măruțescu, Neamțu, dr. Sărăcăceanu, dr. Hasnaș și alții, toți liberali de elită... Din păcate despre aceștia se știe mai puține aspecte, iar despre unii chiar nimic.

Să-i amintim pe cei care și-au riscat libertatea pentru V. Militaru. Vă punem în față documente care conțin date adevărate. Este nevoie să precizăm că la arestarea din anul 1951 de la Suseni, pe noptieră au rămas multe pagini scrise la mașină. Gospodarul Toma Măruță din Susenii Gorjului le-a ascuns în podul unei anexe la familia preotului Aurel Bogdan, iar cele găsite la a doua arestare la domiciliul poetului **nu au fost incendiate**, ci păstrate în Arhiva Securității Statului pentru ... noi.

Dacă, până de curând, numai Biserica ne mai aducea aminte de V. Militaru, mai există persoane care cunosc amănunte, deloc de neglijat, despre acest poet.

Întâmplător sau chemat de cineva am întâlnit pe Doamna Domnica Dijmărescu. Oricum dumneaei este singura în viață, care a fost în preajma poetului o lungă perioadă și, mai important, chiar înainte de a fi arestat în anul 1951. Această perioadă din viața poetului este neglijată și necunoscută.

Facem un mic popas la Suseni.

V. Militaru se știa urmărit de organele în drept și a încercat să se apere, a încercat să reziste, fiindcă era convins că s-a pus în slujba binelui... Nu avea rude în Gorj, dar avea prieteni de nădejde. Familia lui Toma Măruță era un prieten de nădejde, chiar frate. Acesta s-a hotărât să-i acorde sprijinul și Vasile Militaru devine un membru cu drepturi depline în gospodăria de la Suseni.

Puțini știu că, în anul 1951, poetul a fost arestat la Suseni din casa unui liberal care a avut în casa dumnealui mari personalități ale culturii și politiciii românești. Acesta este Toma Măruță, despre care știm prea puțin și avem intenția de a-l pune la un loc meritat.

În casa dumnealui a fost pitit de vitregiile comunismului V. Militaru. Este omul ce și-a riscat libertatea.

Să facem câteva precizări din viața lui Toma Măruță: este absolvent al Liceului Tudor Vladimirescu din Târgu-Jiu. A fost primar al comunei în 3-4 rânduri. A participat la toate întrunirile liberale la nivel local și național. A vorbit în fața Altețelor Regale și conducătorilor României... și pentru asta, de câteva ori, a fost invitat la Miliție să dea socoteală despre lucruri pentru care nu avea nici-o vină. Muncise pământul cu toată grija și tot ce producea era luat de stat. Cotele erau mult mai mari decât producția.

Cel mai grav a fost momentul când într-o sâmbătă i s-a pus în vedere să părăsească locuința în 24 de ore, având voie să ia doar hainele. Au fost găzduiți la familia Ionică și Nuța Bubulete din capul satului, rude apropiate, care i-au primit fără să șovăie, acordându-le un spațiu generos și au supraviețuit. Familia Bubulete avea două construcții în curte. Au fost ajutați de mulți vecini cu toate cele necesare. Nu i-a fost ușor lui Toma, dar era uluit de solidaritatea ce se manifesta față de familia lui. Erau oamenii care nu au uitat de sprijinul primit cu puținii ani în urmă.

Oamenii din Suseni au fost martori când o delegație de la București a urcat la Sanatoriul Dobrița. Destui de mulți s-au mobilizat și s-au hotărât ca să prezinte acestei delegații situația familiei lui Toma Măruță. În mare grabă s-au îmbrăcat în haine de sărbătoare și, în deplină liniște și ordine, așezați de o parte și de alta a drumului și așa destul de îngust, cu împricinatul la un loc, așteptau întoarcerea delegației. O fotografie a acestor țărani la o serbare spune totul despre

atitudinea lor. Au zărit primul automobil din convoi. Bineînțeles că escorta a luat toate măsurile de siguranță văzând grupul mare de oameni și a oprit automobilul ministrului la o distanță apreciabilă gândind că ar putea fi vorba de o răzmeriță. Ofițerul din prima mașină s-a apropiat și a luat act de dorințele țăranilor: Dină Măruță, Dumitru Costache Popescu, și mulți alții și a văzut că nu au intenții rele ci, doar, au o rugămintă pentru un fruntaș al obștei. Dină a făcut un pas în față, s-a apropiat de mașina ministrului și cu mult calm a rostit:

-Vrem să stăm de vorbă cu Dumneavoastră.

Ministrul a salutat, a coborât din mașină și flancat de țărani a ascultat cu atenție doleanțele lui Dină privind familia lui Toma. A întrebat: cine este Toma Măruță?

Era chiar în fața ministrului și respectuos și sigur pe el zice:

-Să trăiți Domnule Ministru! Sunt Toma Măruță. Cu exactitate și pe îndelete explică despre modul cum a fost evacuat din propria gospodărie fără motive întemeiate. Ministrul, ascultându-l cu atenție, pune o întrebare neașteptată:

-În cât timp ai fost evacuat? Răspunsul vine prompt: în 24 de ore.

-Atunci în 24 de ore să te duci acasă.

- Dumnezeu să vă ajute! Este cuvântul de mulțumire al lui Toma Măruță, își strâng mâinile și convoiul se pune în mișcare. Cei de față au trecut la acțiune și în haine de sărbătoare, în mai puțin de 24 de ore, după doi ani, familia ocupă spațiul de unde fusese scoasă la insistențele notarului primăriei un sârb, o fiară, adus de nu știm unde. Acesta avea nevoie de un spațiu unde să se desfășoare anumite întâlniri protocolare. Să amintim că primarul, un ungur de peste munte, s-a comportat omenește cu locuitorii comunei. Cei doi, primarul și notarul, n-au fost de față, dar nu au comentat.

Casa era goală, doar un șifonier și un pat au găsit la locul lor. Aveau dimensiuni mari și asta le-a fost salvarea. Familia și-a revenit repede după acest episod care a zdruncinat-o din temelii.

În aceeași zi se întoarce acasă și preotul Runcanu, „grațiat” de același ministru, cu toate că nu participase la întâlnire, motivând că i-a fost frică mare. Și dumnealui fusese poftit la pușcărie.

Prietenia cu Vasile Militaru este veche și a fost mediată de Ion Măruță, care a fost ministru adjunct la Finanțe, cu moșie la Nana, fiind și finul lui Tătărăscu și care la rândul-i a făcut cunoștință cu temnițele comuniste.

Se pot spune multe despre relațiile lui Toma Măruță cu: Gh. Tătărăscu, Gr. Iunian, Ion Cuțui, dr. N. Hasnaș, Dimitrie Gusti, Petre Popeangă, I. Haiducescu, Jean Bărbulescu, liberali de seamă,...

La Suseni: Vasile Militaru era recunoscut de vecini. Nu a plecat din sat și nu ieșea în public. Unul din vecini îi cunoștea valoarea și, după un an, l-a trădat.

Doamna Domnica Dijmărescu își amintește că, Vasile Militaru, a stat la Suseni în casa lui Măruță, pitit, aproape un an. Am zis un an. Nu a stat, s-a ascuns de autoritățile comuniste, care îl căutau pentru a-l aresta. Era inepuizabil. În gospodărie era prezent la toate lucrările curente, participând cu deosebită plăcere la pregătirea bucatelor ce se serveau la masă și la aranjarea acestora pe masă. În fiecare dimineață avea grijă să prepare și să servească, la cei prezenți, cafeaua.

Elevă pe atunci, revede momentele când se pregătea magiunul în curtea casei părintești. Prune de calitate erau din belșug. Un cazan imens se găsea, iar lemne care să încălzească instalația erau ... Trebuia supravegheat cazanul ca magiunul să nu se prindă de fundul cazanului. Cel care s-a fost „autodesemnat” a fost poetul. Și cu un mestecău anume folosit în asemenea împrejurări trece la treaba care nu era deloc simplă. Ne spune că, în timp ce magiunul fierbea, poetul era încântat și „descânta” acest tablou în versuri, versuri

care nu au fost consemnate și nici reținute „evaporându-se” la căldura focului ce ardea sub cazan.

Așa că Oda magiunului ne lipsește din motive naturale.

Avea la dispoziție o cameră pe care o deretica singur și unde își ținea mașina de scris. Cu aceasta a reușit să ne lase creația de o valoare inestimabilă. Tot timpul era preocupat de a crea. De icoanele create, puternice ca niște stânci, s-au izbit valurile noii societăți. Dezbate problemele lumii. L-au frământat multe idei. Era un entuziast și îndemna pe cei din preajmă la fapte bune. Camera de lucru era un altar în care a descoperit multe din frumusețile vieții. În societate a fost cetățeanul model și devotat familiei. A avut parte de muncă și de trudă. Era preocupat de prestigiul și demnitatea românului. În poeziile lui găsim tradițiile, puterea Neamului Românesc, nădejdea de mai bine a Țării și armonia forțelor naturii.

La Suseni, se poate spune că, în casa lui Toma Măruță, a fost un centru de creație. Multe ore se plimba pe dealurile care sunt ca un scut al Susenilor. În casa fratelui Toma avea tot ce-i era necesar. Cu toate astea, vechi cunoștințe și oameni care-l apreciau, dorind să-l sprijine, își făceau drum pentru discuții și, în final, o „consultație”, pentru care, ziceau ei, trebuie plătit un onorariu. Acesta era un pretext pentru a-l ajuta pe cel ce era în situație dificilă. Astfel de momente delicate pentru ambele părți erau destul de frecvente.

Organele Securității Statului ajutate de un complice al cărui nume nu-l vom face cunoscut, au aflat că poetul este găzduit de familia Toma Măruță. Au trecut la acțiune și au poposit la Suseni.

A fost arestat fără mare zgomot. Cu toate că atmosfera era destul de tensionată, înainte de a părăsi camera (altarul), și-a găsit timp de a scrie 4 (patru) versuri ce au fost lăsate pe noptieră. Aceste versuri erau adresate denunțatorului. Ai casei au pus bine cele patru versuri și până de curând erau citite. La ora aceasta manuscrisul nu e de găsit, dar am simțit cum a știut să „treacă” peste acest moment, dacă și în acest moment a fost în stare să creeze. Organele au fost mulțumite că l-au găsit și fără prea mari griji l-au „ridicat” și au plecat fără a face o percheziție amănunțită. S-a motivat că trebuie mers la București pentru declarații. Și au plecat.

Din munca sa „gătind cuvinte” au rămas, pe noptieră și alte manuscrise. Urmau perchezițiile. Cunoscând valoarea manuscriselor, pentru a fi salvate, au fost ascunse la preotul Aurel Bogdan, care nu putea fi bănuț de legături cu Vasile Militaru. Nu s-a revenit pentru percheziții, iar preotul Bogdan a păstrat cu sfințenie paginile rămase pe noptieră.

Fam. Măruță a realizat pericolele, dar a îndrăznit să le înfrunte.

Așa a gândit să-și apere un prieten și, de ce nu, o mare valoare care trebuia să rămână în literatură, ci nu ștearsă. Un prieten cumpătat și curat la suflet. Respectuos... Toma a trebuit să dea declarații, explicând că se cunosc din tinerețe și poetul venea des și că a participat și la botezul Domnicăi. Hârtia pentru mașina de scris o procura Toma Măruță.

A cumpărat o cantitate mare de hârtie și câteva tomuri au rămas în casa ce l-a adăpostit. Dacă nu ar fi fost arestat, ar trebui să ne închipuim că zestrea poetică ar fi fost îmbogățită.

Când Toma Măruță a cumpărat hârtia de scris, a gândit că poetul are multe de spus și de scris. Filele ce nu au fost folosite au fost păstrate cu sfințenie așteptând ca Vasile Militaru să revină și să le completeze. Din păcate nu s-a întâmplat așa.

Poetul era prezent la toate activitățile gospodărești. Punea masa și o ridica, lăsând impresia că el era gazda și toți ceilalți erau invitați..

Era o fire deschisă, blândă, echilibrată, dezinteresată,... inteligentă și cu mult umor. Umor care deranja anumite categorii și care pot deranja și astăzi.

Orice eveniment la care participa îl inspira și găsea cuvintele potrivite pentru a-l pune în versuri. Avea o ușurință uluitoare în a versifica tot ce era în preajma sa.

În multe lucrări se evidențiază atitudinea ironică, singura cale rezonabilă, de a prezenta contrastul între realitate și aparențe și care i-au agravat situația.

Ironia înțeleaptă o folosea în împrejurări diverse și era gustată de cei ce participau.

A avut credința că viața e un bun prețios și nu a fost indiferent la situațiile trăite. A văzut ce e bun și ce înalță omul. În poeziile rămase găsim: pasiune, entuziasm, rezistență și... îndemn. „Împrejurările” au fost dificile în cea mai mare parte a vieții. Uneori le-a stăpânit, alteori nu, iar dorințele lui nu s-au armonizat cu „toată lumea”. Cu toate astea, a trăit cu adevărat prețuind oamenii, cărora le-a dăruit încrederea în viață. Simțim instinctul de a trăi, instinct datorat caracterului cu care s-a născut. S-a mărginit a ne comunica ideile sale pe riscul propriu, în care timpul este la locul lui.

Este suficient să citim poezia „Sub lanțuri” scrisă în pușcăria Jilava.

Reacțiile de a-l trece pe linie moartă au fost multe și suntem dispuși a ne împotrivi. Să ne aducem aminte că, în momentele în care se ardeau bibliotecile, intelectualii au protejat, așa cum au putut, lucrările lui Militaru. Nu numai că le-au păstrat dar le împrumutau, în secret, și celor interesați.

Dacă s-a crezut că la arestări Securitatea Poporului a ars manuscrisele, venim acum și prezentăm realitatea.

Prima parte a acestui volum conține copii după manuscrisele originale „scăpate” la prima arestare din gospodăria lui Toma Măruță și păstrate la Suseni timp de 65 de ani.

Partea a II-a conține copii după manuscrisele originale strânse și păstrate în Arhiva Securității Statului cu sigilii și sublinieri aplicate de persoane, cred eu, care și-au dat seama de importanța lor și nu trebuie puse la gunoierul istoriei.

Vasile Militaru, un scriitor, poet și epigramist, este citat în multe dosare, 37 la număr, și terfelit prin instanțe. Gândesc la un fapt neconsemnat la interogatorii, anume cred că de multe ori a dat răspunsuri în versuri. Am căutat un asemenea răspuns. Nu l-am găsit. Am simțit, răsfoind dosarele, că ele nu conțin numai pagini scrise, ci o mare suferință care ne-a determinat să vedem trecutul unei persoane urâte de cei înguști la suflet și, cu atât mai mult, de autorități. Urmăriți semnăturile de pe documente și o să vă dați seama ce suferințe îl apăsau de la o pagină la alta. A fost și rămâne apreciat de intelectuali și de Dumnezeu.

Am aflat cu mare surpriză din dosare de Mișcarea Tineretului Regalist-1948-necunoscută nouă, o mișcare contrarevoluționară, subversivă, dușmănoasă regimului, creată cu scopul de a duce o luptă de subminare a regimului din țara noastră, de uneltire contra ordinii sociale prin tipărirea și difuzarea de manifeste, în vederea readucerii la cârma Țării a fostului Rege Mihai I.

Și aici apare numele poetului. Acuzațiile se țin lanț.

Toate acestea le-am așezat aici pentru umple un gol și a completa Universul poetului. Am fost impresionați de originale. Originalele care odată atinse ne-au transmis bucuriile, dorințele și nu în ultimul rând suferințele. Sper că apariția lor la un loc să vă creeze aceleași emoții și bucurii pe care le-am trăit noi.

Atitudinea față de Societate și Univers i-au dat forță și i-au adus satisfacții în viață. Multe lucrări se referă la modul de a „guverna” conduita oamenilor. Are cultură de luptător care a văzut-o în baza culturală și valorile timpului. Dacă în Societate avem niște reguli de purtare foarte nesigure, nu același lucru se întâmplă în Univers, unde dimensiunea omului e mare și putem aprecia că se referă la **omul cosmic**.

Familia... A avut un singur fiu, Victoraș, care suferind din adolescență de o boală gravă, nu a avut șansa de a trăi. Pierderea acestuia i-a cauzat multă suferință.

Vasile Militaru practica spiritismul și pretindea că avea comunicare cu fiul său Victoraș.

Soția, Telly Barbu-Militaru, o actriță talentată care promitea, a fost înlăturată din teatrele bucureștene și în ultimul timp juca pe scena Teatrului din Pitești.

După decesul lui Vasile Militaru, Doamna Telly Barbu s-a hotărât a face o vizită la Suseni pentru a aprinde o lumânare la crucea prietenului de o viață Ion Măruță și pentru a mulțumi familiei T. Măruță pentru perioada și grija purtată soțului ei. Era prima vizită la Suseni.

În Gara Târgu-Jiu a fost întâmpinată chiar de fratele Toma Măruță.

O întâlnire greu de descris...

S-au urcat în șaretă și iată-i pe drumul spre Suseni. În mersul domol, Doamna Telly Barbu scoate din poșetă ultima scrisoare primită din pușcăria care îl oprimase pe V. Militaru. Recită poezia ținând în mâini scrisoarea. Era scrisoarea dedicată zilei dumneaei de naștere. Câtă sensibilitate. Cei doi au trăit emoții mari. Scrisoarea era în versuri, fiindcă acesta era modul curent de a se exprima, după cum ne precizează Doamna Domnica.

Au ajuns acasă și spre norocul nostru, aici, se află și Doamna Domnica...

A urmat o întâlnire emoționantă la care erau prezenți toți membrii familiei. Doamna Telly Barbu Militaru scoate din nou din geantă ultima scrisoare trimisă, clandestin, din pușcărie și, cu lacrimi ce inundaseră obrajii, recită poezia care poate fi considerată ultima poezie din viață a lui Vasile Militaru. Acum era acasă fiindcă acasă considerăm și spațiul de unde fusese ridicat în anul 1951.

Doamna Domnica a reținut versurile pe care de multe ori le-a recitat pentru cei apropiați. Timpul a trecut și multe versuri s-au șters din memorie... De astă dată și-a reamintit, doar, prima strofă, cu o încărcătură emoțională puternică.

Iat-o:

**Din Ocnă, Draga Mea, îți scriu iar,
De ziua Ta gătind cuvinte,
Nu-ți pot trimite azi în dar,
Decât o lacrimă fierbinte!.....**

Au curs multe lacrimi în curtea din Suseni, unde actrița și spectatorii erau pe scenă oftând și înecându-se în lacrimi de durere.

Lacrimile fierbinți aveau destinația, credem noi, pentru a-i picura, pe cei care l-au condamnat și l-au chinuit pe nedrept. Ce mai avea la îndemână ca să-l protejeze? Nimic... Dar și acolo, citim printre rânduri, nu a suferit de foame, ci „gătea cuvinte”, cuvinte care au rămas la locul unde și-a găsit sfârșitul. Câte idei i-au putut da nădejdea că va scăpa?

Suferința... de a nu putea să-și pună pe o pagină versurile care i se perindau prin minte l-a chinuit mai mult decât izolarea.

Au fost și alții care îi ascultau versurile, le memorau și mulți au avut același tragic sfârșit. Nu i-a fost frică și, chiar mai mult, a transformat celula într-un centru de creație și cred că a ținut loc de altar unde slujea ca un Mitropolit...

A fost întemnițat Vasile Militaru, dar Credința în Dumnezeu nu a putut fi întemnițată. Drumul dintre Libertate și Dumnezeu a trecut și prin „celula suferinței” poetului. Poetul a fost îngenunchat, dar Sufletul lui călătorește liber prin Ceruri, iar din când în când și printre noi.

Fiind în clandestinitate, la Suseni, era vizitat de Jean Bărbulescu, directorul și proprietarul ziarului Gorjeanul și de inv. P. Nicolescu-Monu, coautorul manualelor care au fost pe băncile și în traista multor copii de români în perioada 1931-1940.

Și acești oameni importanți, în cultura Gorjului, au fost „poftiți” la pușcărie.

Amintiri despre Jean Bărbulescu- un om al faptelor mari.

Doamna Domnica: Am purtat toată copilăria și adolescența cercelușii de aur și peruzele primiți de la tanti Viorica și nenea Jean, la botezul meu din iunie 1936. Se poate spune că atunci i-am cunoscut pentru prima dată.

Am crescut în casa bunicilor mei, Toma și Florica Măruță, din Suseni, înconjurată de dragostea lor și de prezența celor mai apropiați lor, dintre care n-au lipsit nenea Jean și Tanti Viorica. Între bunicul meu Toma și fratele său Ion Măruță, atunci ministru, Jean Bărbulescu, poetul Vasile Militaru s-a legat o prietenie atât de puternică, încât ei își spuneau “frate”: Frate Jeane, Frate Toma, frate Vasile. A fost o perioadă frumoasă, prosperă, în care cultura și culturalizarea satelor gorjene s-a aflat într-un fel de apogeu: ziarul „Gorjanul” era îndrumătorul, mediatorul și susținătorul, din acest punct de vedere.

În copilărie am fost de foarte multe ori în casa lui nenea Jean și tanti Viorica, ce se afla pe Bulevardul Brâncuși (pe colț casa colonel Ică Lupulescu, apoi casa Jean Bărbulescu). Curtea casei cu etaj avea ieșire în Calea Victoriei, unde se afla Tipografia familiei Bărbulescu. Prin intermediul ziarului „Gorjanul” gorjenii erau informați de absolut tot ceea ce se întâmpla în țară, dar mai ales în județul nostru, din toate punctele de vedere, și nu numai din punct de vedere cultural. Ziarul Gorjeanul a fost un important factor în județul Gorj. Proprietarul a fost un om al faptelor mari, nu numai ca făuritor de act cultural, ci și a celor de mare omenie. Aș putea da multe exemple: Avalanșa refugiaților din Basarabia, care a produs atâtea tragedii, despărțind părinți de copii. Exemplu, familia Căun Dionisie: tatăl și fiul au reușit să treacă în România, tatăl singur, iar fiul, care era elev, cu clasa și dascălii. S-au pierdut. Tatăl a ajuns la Târgu-Jiu și și-a căutat de lucru, fiind angajat de familia Bărbulescu. Prin intermediul presei, copilul Dionisie Căun și-a găsit tatăl în Târgu-Jiu, la familia Bărbulescu care, ulterior, s-a ocupat de școlirea lui Dionisie, care a terminat Academia Comercială și s-a căsătorit cu Marcela Voiculescu, altă vitregită a sorții. După naționalizarea tipografiei, dar și a casei, Jean Bărbulescu a locuit pe strada 1 Mai (actualmente Ecaterina Teodorescu), la finul dumnealor, doamna și domnul Nedan. În timpul pușcăriei lui nenea Jean, tanti Viorica a locuit împreună cu soții Nedan, care și ei au fost naționalizați. S-au mutat toți trei într-un apartament. A venit și vremea eliberării, iar nenea Jean nu și-a găsit de lucru decât portar la SOVROM PETROL. În acest timp, a avut loc o întâlnire între el și Monu Nicolescu, un alt vitregit al soartei, care nici el nu și-a găsit loc de muncă, decât la o școală din Rovinari – Poiana.

La o întâlnire, la Suseni, Jean Bărbulescu îi spune lui Nicolescu-Monu:

*Fir-ar mama ei de viață
Ce făcu soarta din noi!
Tu dascăl de limba rusă
Și eu slugă la Sovrom.*

Marele om de cultură Jean Bărbulescu, fusese angajat paznic la Sovrom, la mari intervenții și peste voia directorilor de la această instituție. S-a putut.

După moartea lui nenea Jean, am ținut legătura cu tanti Viorica. Am dus-o la București și la Târgoviște, acolo unde locuiau nepoții ei. Aici, ne vizitam foarte des și în ciuda vitregiilor de tot felul, a rămas până la sfârșitul zilelor o persoană veselă și plină de umor.

De câte ori trec prin cimitir, pun la mormântul dumnealor un buchet de flori.

Între Vasile Militaru și Jean Bărbulescu, la fiecare întâlnire, se înfiripa un dialog excelent și de durată pe prispa casei lui T. Măruță.

Nicolescu-Monu era un socialist convins și se spune că a cochetat cu comuniștii dar tot nu l-au iertat. A fost închis și la ieșirea din pușcărie, în batjocură, a fost pus să predea limba rusă, de care habar n-avea, la Școala din Poiana.

Nici denunțatorul lui Vasile Militaru nu a scăpat de pușcărie. A fost arestat și, culmea, i s-a făcut dosar și trimis în judecată. Martor, a fost chemat Toma Măruță, care a reușit să lămurească judecătorul că inculpatul este nevinovat. Nu era de ajuns. Denunțatorul era într-un hal de nedescris. S-a prezentat în niște pantofi prin care ieșiseră degetele. Era greu de privit... Imagini dezolante. Imagini de coșmar... fusese un om ...

Am lăsat la urmă povestea mașinii de scris, care era „mâna dreaptă” a poetului.

Era obiectul care „vorbea” despre prezența lui în gospodăria familiei Măruță.

La arestare nu fusese băgată în seamă. De frică, familia a tratat cu o rudă apropiată ca mașina de scris să fie aruncată în fântână și să fie păstrat secretul. Fântâna există... ce a mai rămas din mașina de scris am putea vedea dacă am aduce-o la suprafață.

O etapă ce trebuie scoasă în relief este colaborarea la Gorjanul... de unde a fost reținută doar poezia **TREC SCHILOZII...**

Pentru felul în care a slujit biserica și pentru suferința la care a fost supus, el face parte din martirii neamului și poate fi considerat un sfânt local sau mai mult.

O minimă recunoștință, ar putea fi un tablou în biserica de la Suseni.

Dacă din cărțile obișnuite spunem că primim lumină, din volumele lui V. Militaru primim o lumină specială, Lumina sfântă.

Chiar dacă opera a fost subestimată, venim și completăm cu manuscrisele păstrate la Suseni, chiar dacă unele au fost publicate.

Despre situația din celulă a avut cine vorbi. În multe cazuri, n-au pierit toți ...

Vrem să completăm icoana vieții lui și să-l prețuim, măcar, aceia care i-au fost alături în calea spre Dumnezeu.

Marturia lui Dumitru Radu Udar - Documentele rezistenței. Vol. 1

„... am fost scos afară cu încă un deținut, preot, căruia nu-i mai rețin numele... Ne-au dus pe un coridor întunecat, oprindu-ne la ordin în dreptul unei uși pe care a deschis-o și ne-a poruncit să intrăm înăuntru, aici fiind de fapt o cameră-celulă a infirmeriei închisorii. Multe temnițe dispuneau de asemenea celule. Singur în camera-celulă, o jilavă făptură de om, era căzut din pat cu fața în jos. Gardianul tiran ni s-a adresat cu ura care îl caracteriza și pentru care era apreciat (de conducere).

Banditul ăsta trage să moară, ridicați-l în pat mai repede. L-am întors cu fața în sus pe muribund și l-am așezat în pat. Acest om era Vasile Militaru. Cu ochii dați peste cap și cu fața brăzdată de chinurile morții. Nimic nu mai era viu în el, doar ochii, parcă năluci nepământene, vegheau așteptând de undeva o mână de ajutor care nu mai venea. Am trecut la picioare făcând semn preotului să treacă la cap.

Din privire și din mișcarea buzelor (gardianul stătea în ușă) m-am înțeles cu preotul să-i spună rugăciunea din urmă, pentru dezlegare. Când preotul a început prin mișcarea buzelor să-i facă rugăciunea de dezlegare, pleoapele muribundului s-au deschis, apoi iarăși s-au închis și, parcă mulțumit, s-a înșeninat la față și și-a dat duhul. Așa i-a fost dat, să nu aibă o lumânare aprinsă la căpătâi în acele ultime clipe ale vieții, el care se risipise în atâtea generații. Ne-am dat seama cât de profundă a fost credința în Dumnezeu a poetului, care și-a acceptat moartea ca pe o împărtășanie.

... Ne-a aruncat din ușă o cămașă și o pereche de indispensabili - ce-i drept curate - și ne-a poruncit: "Dezbrăcați-l pe bandit de ce are pe el și îmbrăcați-l cu rufele astea." Am executat operația sub supravegherea lui. Când a văzut că este gata, ni s-a adresat autoritar și dușmănos: - Ieșiți afară! Bine că a murit. Un bandit mai puțin în țară. Ne-a condus în celulă, având grijă pe parcurs să ne atragă atenția: Să nu cumva să ciripiți în celula unde ați fost și ce-ați făcut, că știți

ce vă așteaptă” Trupul bătrânului Militaru a fost pus într-o ladă, apoi cărat cu căruțul spre groapa comună de către doi deținuți de drept comun.”

Condamnat la uitare? Nu...

Militaru obișnuia să spună: „Dacă am pierdut averi și ranguri, dar nu am pierdut credința în Dumnezeu, nu am pierdut încă nimic”. După lichidarea fizică s-a luat măsura ca toate lucrările semnate de V. Militaru să fie interzise. Din bibliotecile publice cărțile au fost scoase de pe rafturi, iar cei care erau în posesia unor lucrări le-au pus cu grijă în locuri unde numai ei știau, sperând că vor avea un alt viitor. Timpul le-a dat dreptate. Intelectualii din zona noastră și nu numai, au reușit să mențină în sfera culturală lucrări interzise, punându-le pe seama altora. Ne aducem aminte de două dintre ele :

Romanța „**A venit aseară mama**” fiind o dedicație prietenului său George Enescu era în programul tuturor serbărilor susținute în zona noastră. Se preciza, la fiecare manifestare culturală, că versurile aparțin poetului George Coșbuc și astfel romanța era „scăpată” în publicul larg care primea anunțul cu aplauze. Poezia „**M-am născut într-un bordei**”, era recitată sau cântată ca făcând parte din creațiile folclorice românești. Și uite așa cele două lucrări circulau liber în viața satului.

Nu ne face plăcere, dar trebuie să vedem și părerea unui critic și nu unul oarecare. De exemplu, în cartea Istoria Literaturii Române, Călinescu îl cataloghează pe Militaru drept un scriitor de fabule trivial, care a avut în mod inexplicabil (pentru Călinescu) un succes extraordinar la public. Nu pomeneste nimic de opera sa religioasă, de poeziile patriotice etc. Rostind numele lui Dumnezeu s-au găsit destul de mulți să se ridice împotriva lui. Pentru ei credința în Dumnezeu nu făcea parte din normalitate. Devenise un element primejdios pentru noua societate.

Dacă descoperiți elemente ce nu vă convin, avem rugămintea a nu le da atenție.

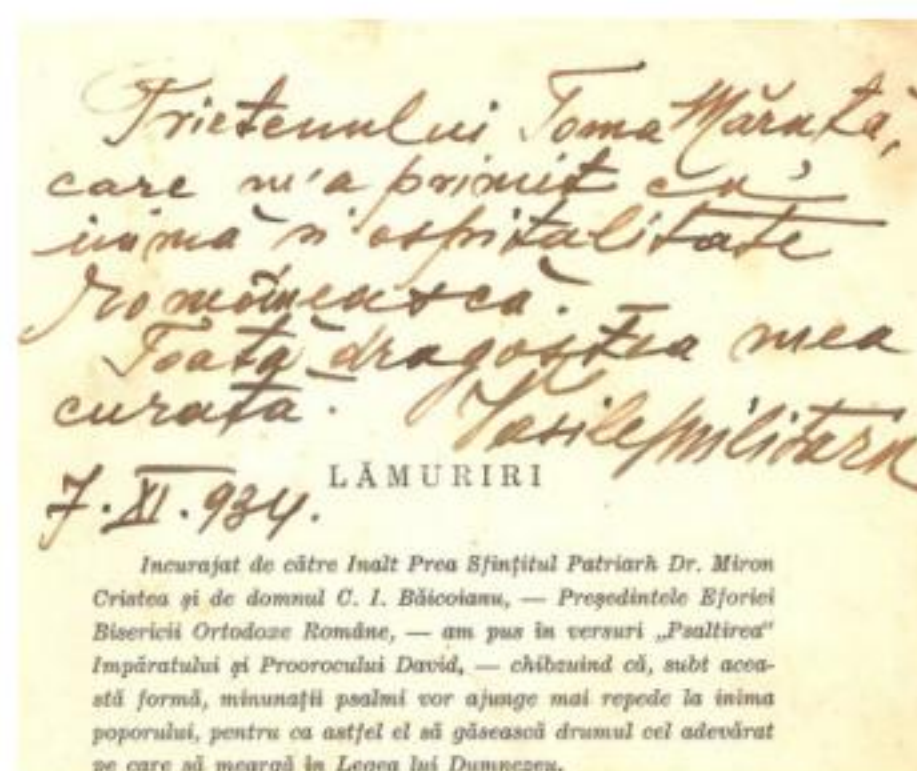
Cineva a pus mai multe întrebări: Vasile Militaru nu și-a ispășit condamnarea o dată cu trecerea la cele veșnice?

El continuă să se zbată și astăzi în adâncă temniță a uitării și a indiferenței ?

Când îl vom elibera pe Vasile Militaru?

Ne-am străduit ca această lucrare să răspundă, parțial, acestor întrebări. Mai avem de lucru...

Am gândit să facem ceva bun și am considerat că o mare valoare o au originalele pe care le-am avut în mâini, iar orice comentariu ar fi rămas sub valoarea originalului.

TREC MUTILAȚII

„Gorjanul”, 1930, aprilie 11, Ziua Invalizilor

Schilozi, în cârje, -zguduitor convoi,
Cu fulgerări de sabie-n față,
Trec mutilații marelui război,
Trec mucenicii neamului, în viață,
Prin jertfa căror, - în străvechi hotare,
Surăde astăzi România Mare !

Români, descoperiți-vă în clipa
Când marii mutilați vă trec prin față,
Când trec vulturii ce și-au frânt aripa,
Spre a vă dărui o nouă viață
Și imn de slavă toți acum să cânte,
Când trec vulturii ce și-au frânt aripa,
Spre a vă dărui o nouă viață.
Și imn de slavă toți acum să cânte,
Când trec vulturii cu-aripile frânte.

Da, unde merg vitejii-acestei nații
Acești viteji cu piepturi de granit?...
Cu pieptul încărcat de decorații,
Cădeau mai au neîmplinit!?
Vai, idealul lor de azi și mâine
Sărmani flămânzi, - acesta e: o pâine !

„O pâine vrem !”... și oastea geme frântă,
Cerșindu-și de la ghiftuire dreptul!...
Dar, vai, închide ochii, oaste Sfântă,
Să nu vezi alte oști lovindu-ți pieptul
Cu armele ce ieri, la Mărășești,
Tu ai înfrânt oști mari, împărătești!...

Și iată, - grozăvie-ngrozitoare:
Că orbii sunt scuipați în ochii stinși,
Ologii toți sunt pleavă sub picioare,
Învingătorii sunt acum învinși,
Iar decorațiile lor, acum,
Sunt una cu noroiul de pe drum !

În sfinții mucenici - cu patul armii,
Ca-n niște hoți lovesc hain jandarmii,
Iar cârjele-nălțate par un crâng
Cu ramuri desfrunzite ce se frâng
Sub nebunia unui crivăț rece
Ce pe deasupra țării mele trece !

O, voi cârmaci, ai unui neam cuminte,
De-ați fi scuipat pe sfinții din altare,
De-ați fi călcat icoanele prea-sfinte,
Păcatul vostru n-ar fi fost mai mare !...
Deci, dați-le o pâine, când mutilații gem,
Să nu v-ajungă mâine, grozavul lor blestem.

Cuprins

Prefață	1
Poema biblică	3
Satan cere lui Dumnezeu să-i lovească trupul lui Iov.....	5
Plângerea lui Iov	7
Cuvântul lui Elifaz	8
Iov răspunde lui Elifaz	11
Iov desnădăjduit	12
Cuvântul lui Bildad	14
Răspunsul lui Iov	15
Cuvântarea lui Țofar	18
Iov răspunde lui Țofar	19
Al doilea cuvânt al lui Țofar	24
Răspunsul lui Iov	26
A doua cuvântare a lui Bildad	29
Răspunsul lui Iov	30
A doua cuvântare a lui Țofar	32
Răspunsul lui Iov	34
Cuvântul din urmă al lui Elifaz	37
Răspunsul lui Iov	39
Al treilea cuvânt al lui Bildad	42
Răspunsul lui Iov	42
Cuvântul lui Elihu	53
Răspunsul lui DUMNEZEU	63
Smerenia și căința lui Iov	72
Frângu-mă'n genunchi, o, Doamne...	73
Fără titlu	77
Poezie	83
Pământ și cer	86
Colind prin stele	108
În parabole cuvântul	115
Învățăturile	120
Invitație	124
Orbi și surzi	126
Valma vremilor	128
Fără titlu	129
Înălțarea la Cer	130
Fără titlu	133

Fără titlu	134
Bellis	135
Plecările	136
Scrisoare de dincolo de moarte	138
Vrăjitoarea albă	141
Voinicuțul înflorit	143
Ministerul Justiției	146
PARTEA a II – a	
Copii după documente din arhive 1927	147
Eroii de la Stalingrad.....	148
Note: 1933, 1934	150
1951 Autobiografie	159
Declarație	167
1954 Fost scriitor	174
1957 Proces verbal	175
1959 Dosar de penitenciar	178
Proces verbal de interogator	193
Proces verbal de interogator	201
Mandat de executare a pedepsei	213
Proces verbal	215
Decizia Nr. 30	219
1961	223
1965-1966	224
Poezii din întuneric	225
Două câini	226
Un congres de interes	227
Sub lanțuri	228
Crăciun 1951	229
Psalm	232
Strigăt către Domnul vieții	234
La moartea lui Octavian Goga	236
Psalm	237
Măgarul împăratul dobitoacelor	240
Lista fabulelor	251
Psalm	252
Tribunalul Militar	257
Reabilitarea	259
1996 Dosar	262
Curtea Supremă de Justiție	263
Cronica literară	273
Evocând Bucovina	274
Addenda	275
Imagotecă	282
Postfață- Am îndrăznit! N-am terminat!	284
Cuprins	297